

بایکایر مسکن
جسٹ فرزند جسٹ
علی حضرت ہانی محمد رضا شاہ پسر
شہنشاہ آریا مھر

بنیاد فرهنگ ایران

دکتر آقایی

مدیریت فرج پهلوی شبانوی ایران

تألیفات

دکتر آقایی شاهرخ شرف پهلوی

آداب و رسوم و عقاید و عادات اقوام و ملل نماینده شود
تفکر و خصوصیات ذهنی ایشان است و روحیه خاص هر ملت را از
مطالعه در این امور می توان دریافت .

از این رو : بنیاد فرهنگ ایران که تحقیق در مسائل مربوط
به زبان و ادبیات و تاریخ و هنر ایران را بر عهده دارد مطالعه
پرورش در این رشته را نیز در برنامه کار خود قرار داده است .
در این زمینه آثاری که منتشر می شود دو نوع است : یکی طبع و نشر
کتابها و رسالاتی که در این باب تالیف شده و نسخه های خطی آنها
موجود است . دیگر تحقیق در آنچه امروز در شهرستانها و آبادیهای ایران
نزد عامه مردم جاری و معمول است و اعتقادات و آداب و رسوم که
از زمانهای کهن سرچشمه گرفته و هنوز باقی و زنده مانده است .

بنیاد فرهنگ ایران امیدوار است با انتشار این سلسله
« فرهنگ عامه » خوانده می شود زمینه ای برای تحقیقات علمی
در باره جامعه شناسی ایران فراهم آورد .

دبیر کل بنیاد فرهنگ ایران
دکتر پرویز نائل خانلری

فرهنگ عامه «۱»

خوابگراری

متن قدیمی براساس نسخه‌ای منحصر

باصحیح و مقدمه

ایرج افشار

انتشارات بنیاد فرهنگ ایران

(۳۰)

با مساعدت مالی سازمان برنامه
۱۰۰۰ نسخه در آذرماه ۱۳۴۶ در چاپخانه دانشگاه تهران
چاپ شد
تصحیح نمونه‌های جایی این کتاب زیر نظر و به‌مسئولیت آقای ایرج افشار انجام گرفته است

فهرست مطالب

پنج - پانزده	مقدمه و معرفی
۲	باب اندر درست شدن خواب و خطا گشتنش
۲	باب اندر خبرها کی از پیغمبر آمده است
۳	باب اندر پدید کردن و بکارداشتن گفتار پیغمبران اندر خواب
۳	باب اندر پدید کردن خواب از پیغمبری به چند جزوست
۵	باب اندر پدید کردن کی روح چه چیز را ماند
۷	باب اندر تفسیر خواب و آنچه باید گفت به وقت شنیدنش
۸	باب اندر ابتدا کردن کی خدای تعالی علم خواب اول کرداد
۸	باب اندر خواب دیدن شب و روز و آنچه گزیده است به دیر و زود
۹	باب اندر فراسوش کردن خواب
۱۰	باب اندر روزگار سعد و نحس از هر ماهی
۱۰	باب اندر حکم کردن بر آنچه دیده بود
۱۱	باب - کتاب دانیال پیغمبر علیه السلام
۱۳	باب اندر استعاذت کردن از بدی خواب
۱۵	باب اندر فضل و شرف
۱۵	باب اندر تصدیق خواب
۱۶	باب اندر ادب عبارت
۱۶	باب اندر بدانستن خواب گزاردن
۱۷	باب مایه از آن که در خواب بیند
۱۸	باب تصدیق طبایع و بهری از خوابهای مختلف
۱۹	باب حال و زمانه و وقت
۱۹	باب تصدیق خواب که چند گونه بود
۲۰	باب آگاه کننده و مژده دهنده از روز
۲۰	باب اندر خوابهای دروغ که از بلفم و خون و گش خیزد
۲۱	باب آداب و تاویل خواب

- ۲۱ باب اندر علم سخن راندن
- ۲۳ باب روی دوم وسوم اندر اصل وتصنیف خواب
- ۲۳ باب اصلهای خواب و گزارش او
- ۲۴ باب اندر قدر وسایه مردم
- ۲۴ باب اندر گوهرهای خواسته
- ۲۴ باب اندر تأویل درختان
- ۲۴ باب سیم اندر تفسیر درخت
- ۲۵ باب چهارم اندر تفسیر کوه و رود
- ۲۵ باب پنجم اندر تفسیر دیوار و سرغان
- ۲۵ باب ششم اندر درندگان و زین و پالان و چوب
- ۲۶ باب هفتم اندر پرندگان
- ۲۶ باب اندر یاد کردن خواب در کدام فصل نیکو بود
- ۲۷ باب اندر پدید کردن خواب کدام وقت شاید گفت
- ۲۷ اندر خواب بختنصر
- ۲۸ خبر دیگر
- ۳۱ باب اندر چیزها کی از پیغمبر علیه السلام آمده است اندر طیره گرفتن
- ۳۳ باب اندر قیاس آنک به کار باید داشتن از شناختن عبارت
- ۳۴ باب دیگر در همین معنی
- ۳۵ باب اندر دانستن دلیل نیک و بد از ماهها
- ۳۶ باب اندر آنچه درست باید دانست از خواب
- ۳۶ باب اندر بدانستن خواب پیش از آنک باز پرسند
- ۳۷ حدیث اندامها که به اول این باب گوید
- ۳۷ باب اندر خواب مهدی
- ۳۹ باب طبایع خواب و رویهای او و خلاف برگفتار دانیال
- ۴۰ باب اندر آنچه پیغمبر و یارانش دیده اند از نام و فال
- ۴۱ باب اندر آنچه دوست داشته اند از راست و چپ نگریدن
- ۴۲ باب اندر صفت شیر و آفرینش مردم
- ۴۲ باب اندر صفت پلنگ و آفرینش مردم
- ۴۳ باب اندر صفت [روباه] و آفرینش مردم

۴۳	باب اندر صفت گرگ و آفرینش مردم
۴۳	باب اندر صفت یوز و آفرینش مردم
۴۴	باب اندر صفت سگ و آفرینش مردم
۴۴	باب اندر صفت خوک و آفرینش مردم
۴۴	باب اندر صفت گریه و آفرینش مردم
۴۶	کتاب پسر سیرین
۴۶	باب اندر پدید کردن که خواب پیش که باید گفت
۴۷	باب اندر پدید کردن که خواب گزار باید که چه گوید
۴۸	باب اندر پدید کردن که خواب به چه وقت باید گزارد
۴۸	باب ادب عبارت بر قول پسر سیرین (ازینجا ظاهر آ کتاب کرمانی آغاز می شود)
۵۰	باب تفسیر هشتم اندر خواسته
۵۱	باب اندر رفتن خوابها
۵۱	باب اندر عبارت و نیت
۵۱	باب اندر ناسها و معنیها
۵۲	باب اندر کار و پیشه سرد
۵۲	باب اندر جستن تاویل
۵۲	باب اندر شرح همت
۵۳	باب اندر تفسیر نخستین
۵۳	باب اندر قیاس
۵۴	باب اندر آنچه آمده است که گویند که خواب بر آن گونه بود تفسیر کنند
۵۵	باب اندر آنچه که هیچ چیز بدی خواب باز ندارد
۵۵	باب نیکی گفتن اندر وقت خواب گزاردن
۵۵	باب اندر بگشتن خواب سوی برادر یا همنام یا مانند آن
۵۷	باب اندر گوهر خواب اندر روزگار پیشین نزدیک پیغمبر علیه السلام
۵۸	باب اندر شرف خواب
۵۹	باب اندر دروغ گفتن اندر خواب گزاردن
۶۰	باب اندر آنچه دیو نماید و ننماید

۶۰	باب اندر آنچ دیو نتواند نمودن
۶۰	باب وقتهای خواب دیدن از سال و روزگار
۶۱	باب اندر خواب و بیرون آمدنش
۶۱	باب اندر نامهای آن یازده ستاره که یوسف بخواب دید
۶۳	کتاب الالف
۸۸	کتاب الباء
۱۱۰	کتاب التاء
۱۱۹	کتاب الثاء
۱۲۵	کتاب الجیم
۱۴۲	کتاب الحاء
۱۶۶	کتاب الخاء
۱۸۵	کتاب الدال
۱۹۹	کتاب الذال
۲۰۴	کتاب الراء
۲۱۵	کتاب الزاء
۲۱۸	کتاب السین
۲۳۷	کتاب الشین
۲۴۸	کتاب الصاد
۲۶۲	کتاب الضاد
۲۶۵	کتاب الطاء
۲۷۵	کتاب الظاء
۲۹۱	کتاب العین
۲۹۶	کتاب الفاء
۳۰۷	کتاب القاف
۳۳۱	کتاب الکاف
۳۴۲	کتاب اللام
۳۵۳	کتاب المیم
۳۸۷	کتاب النون
۳۹۵	کتاب الواو

مقدمه و معرفی

کتابی که درین بین‌الدفتین در سلسله انتشارات « بنیاد فرهنگ ایران » نشر می‌شود بنا بر اختصاصات سبکی نگارش و ممیزات لغوی به احتمال قریب به یقین قدیمترین متن فارسی در علم خوابگزاری (تعبیر الرؤیا) و بالطبع بر کتاب مشهور « کامل التعبير » تألیف حبیش تفلّیسی (متوفی حدود ۶۰۰) ^۱ که قرن‌ها درین زمینه کتاب شاخص بود و هنوز هم رواج دارد مقدم است و مسلماً برای تحقیقات لغوی و تجسس در تاریخ عقاید و آراء عامّه از مراجع قدیم و مدارک اساسی تواند و خواهد بود .

« خواب » که درین پنجاه سال اخیر بر اساس تفکرات علمی فروید مبنائی و اساسی تازه پذیرفته، تعبیر کردنش میان ملل قدیم شیوع تمام داشت و دانشمندان کتب متعدد در آن باب تألیف کرده‌اند، و در کتابهای تاریخ و دائرة المعارف چون بحر الفوائد، صبح الاعشی، العبر این خلدون، مفتاح السعادة، نفائس الفنون، یواقیت العلوم نیز ابوابی را بدان مخصوص گردانیده‌اند. معبران (خوابگزاران) از مردمان ارجمند و صاحب نفوذ بودند و پادشاهان و امیران اکثراً معبران خاصّ (به مانند طیب و منجم) در دربار و دستگاه خود داشتند .

کتب خوابگزاری

در دنیای اسلامی نه تنها معبران مشهوری بوده‌اند که آثار اصیل فکر و ابتکار آنها قرنهای متمادی مرجع و منشأ تعبیر و تأویل خوابها بود بلکه دانشمندان اسلامی از صدر اسلام تا دوران خلافت عباسیان از زبانهای سریانی و عبری و لاتینی و یونانی نیز کتبی را به عربی و بعداً به فارسی نقل کرده‌اند که اهم آنها « تعبیر الرؤیا » اثر اراطامیدورس

۱- برای شرح حال او نگاه کنید به مقاله اینجانب در « فرهنگ ایران زمین » : ۲۷۹-

۲۹۷، و مقدمه دکتر مهدی محقق بر « وجوه قرآن » اثر حبیش (تهران، ۱۳۴۰).

Artémidore d' Ephèse است که حنین بن اسحاق (متوفی در ۲۶۰) از یونانی به عربی برگردانیده و اخیراً توسط توفیق فهد در دمشق نشر شده است.^۱

در کتب مختلف بخصوص عجائب نامه‌ها، متون سیاست و اخلاق اشارات متعدد به خوابهای معروف و نام معبران مشهور شده که تحقیق درین باب خود مطلبی دلچسب و شیرین و از موضوع بحث فعلی ما خارج است. ولی باید گفت که نام معبران قدیم چون ابن سیرین و کرمانی و دانیال و مأمونی در اکثر مراجع دیده می‌شود و از آثار منسوب به آنها مکرر نام رفته است. از جمله ابن الندیم در الفهرست (تألیف سال ۳۷۷) از کتابهای ارطامیدورس، النوم و الیقظة اثر فرفور یوس، الانذارات النومیة اثر ابوسلیمان منطقی، کتاب ابراهیم بن بکوس، و تعبیر الرؤیاهای ابن سیرین و کرمانی و فیریانی و ابن قتیبہ نام برده است.

حبیبش تفسیسی هم در مقدمه «کامل التعبير»^۲ نام عده‌ای از این آثار را بدین شرح می‌آورد: «... و برنسق حروف معجم تأویل خوابها به پارسی واضح به هم جمع آوردم از کتابهای معبران که در علم نفیس و مشهور و معروف بود: چون کتاب اصول دانیال حکیم و کتاب تقسیم جعفر صادق و کتاب جوامع محمد بن سیرین و کتاب دستور ابرهیم کرمانی و کتاب ارشاد جابر مغربی و کتاب تعبیر اسمعیل بن اشعث و کتاب کنز الرؤیای مأمونی و کتاب تعبیر عبدوس و کتاب تعبیر جاحظ بن اسحق و کتاب حل الدلائل فی المنامات و کتاب التعبير و کتاب ایضاح التعبير [فخری و کتاب کافی الرؤیا و کتاب تعبیر معروف] طاموسی^۳ و کتاب مقرط الرؤیا و کتاب تحفة الملوک و کتاب خالد اصفهانی و کتاب مقدمة التعبير و کتاب حقائق الرؤیا و کتاب وجیز محمد بن شاهونه^۴ و کتاب متفرق از

۱ - از انشارات انستیتو فرانسوی دمشق (۱۹۶۴).

۲ - من معرفی این کتاب را جداگانه تحت عنوان «اندر فواید لغوی کامل التعبير»

در «مجموعه مقالات تحقیقی خاورشناسی اهداء به هانری ماسه» Mélanges d' Orientalisme (تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۴۲) نوشته ام. (ص ۹-۹)

۳ - چاپی: طاووس. ۴ - چاپی: ساهونه.

کلمات هر کس که درین علم تصنیف کرده اند]. پس اختیار کلام این جمع یاد کرده و نام این کتاب را کامل التّعیر نهادیم . . .^۱

حاجی خلیفه هم در کشف الظنون کتابهای الآثار الاربعة فی اسرار الواقعة، ارجوزه التّعیر، اصول دانیال، ارشاد جابر مغربی، ایضاح التّعیر، البدء المنیر و شرح آن هر دواز حنبلی، بیان التّعیر عبدوس، تحفة الملوک، تعبیر ابن اشعث، تعبیر ابن المقری، تعبیر ابوسهل مسیحی، تعبیر ارسطو، تعبیر افلاطون، تعبیر اقلیدس، تعبیر بطلمیوس، تعبیر جاحظ، تعبیر جالینوس، تعبیر سلطانی بفارسی از قاضی اسماعیل بن نظام الملک ابرقوهی تألیف ۷۶۳ بنام شاه شجاع مظفری^۲، تعبیر قادری، تعبیر مأمونی، التّعیر المنیف و التأویل الشریف اثر محمد بن قطب الدین از نیقی متوفی ۸۸۵، تعبیر نامج ابی طاهر ابراهیم بن یحیی بن غنام حنبلی متوفی ۶۹۳، تعبیر نامج فارسی منظوم اثر فتاحی نیشابوری - را بر می شمارد.

صاحب ذیل کشف الظنون یعنی اسماعیل پاشا نامهای تعبیر الروای ابی عبدالله حسین بن محمد معروف به ابن المقری متوفی ۵۲۳، التّعیر المأمونی از ابی محمد هارون بن عباس بغدادی متوفی ۵۷۲ و تعبیر المنامات شهاب الدین احمد بن سلامة قلیوبی شافعی متوفی در ۱۰۶۹ را الحاق کرده است.

آقای توفیق فهد هم در ضمن مقاله ای به نام کتب مذکور در زیر اشاره کرده است: کتاب الجوامع ابن سیرین (قاہرہ ۱۳۱۰ ق.)، منتخب الکلام فی تفسیر الاحلام منسوب به ابن سیرین (که در حاشیه تعطیر الانام چاپ شده، بولاق ۱۳۰۲ ق.)^۳، تعطیر الانام فی تعبیر المنام تألیف عبدالغنی بن اسماعیل النابلسی متوفی در ۱۱۴

۱ - منقول از نسخه چلبی عبدالله بشماره ۲۲۶ سوره ۷۷۲ که اوراق اول آن تازه نویس است. قسمتهای سندرچ در [] منقول از نسخه چاپی سنگی مورخ ۱۲۸۴ ق. در تهران است. در نسخه متعلق به دکتر اصغر مهدوی (قرن دهم) قسمتی از اساسی افتاده و در نسخه ۴۷۸ ه کتابخانه ملی ترکیه که به احتمال آقای مجتبی مینوی از قرن ششم یا اوائل قرن هفتم هجری است اساساً مقدمه ساقط شده است.

۲ - نسخ این کتاب در کتابخانه ها دیده می شود.

۳ - خلاصه ای از «منتخب» هم بعنوان «تعبیر الروای» در بولاق به سال ۱۲۸۱ ق. طبع و چند بار هم در قاہرہ و لکنہو و بمبئی تجدید چاپ شده است.

(چاپ قاهره ۱۲۷۵، بولاق ۱۲۹۴، قاهره ۱۳۰۲)، الاشارات فی علم العبرات تألیف ابن ساهین (متوفی ۸۷۳)، القادری فی التعبیر تألیف ابوسعید نصر بن یعقوب الدینوری در ۳۹۷ برای خلیفه القادر بالله، دستور فی الرؤیا اثر ابواسحق کرمانی که مؤلف آن در عهد مهدی می زیست، علة النوم والرؤیا اثر یعقوب بن اسحاق کندی که به لاتینی ترجمه شده، تعبیر الرؤیا اثر ابن قتیبہ دینوری، البشارة والنظارة فی تعبیر الرؤیا اثر ابوسعید بن عبد الملك بن عثمان خرکوشی واعظ متوفی در ۴۰۷، تعبیر الرؤیا والمنظومة فی التعبير دو تألیف ابوطاهر یحیی المقدسی متوفی در ۶۷۴، الاشارة الی علم العبارة تألیف ابو عبدالله محمد بن احمد بن عمر السلمی که حدود ۸۰۰ می زیست^۱.

این همه کتاب بخوبی حکایت از اهمیت این علم نزد مسلمانان دارد. بسیاری از این کتب برای امیران و پادشاهان نوشته شده است، چون تعبیری که ابوسهل مسیحی برای مأمون بن محمد خوارزمشاه نوشت یا کامل التعبیر که حبیش آن را بنام عزالدین ابو الفتح قزل ارسلان از سلجوقیان اناطولی پرداخت و جزانیها.

نیز معلوم می شود که چه مقدار کتاب درین علم در میان اقوام مسلمان رواج داشت و این فن به چه پایه از اعتبار بود، و طبعاً بدان می ارزد که یکی از منتهای قدیمی خوابگزاری به فارسی در دسترس محققان قرار گیرد.

* * *

۱ - برای تفصیل این مطلب نگاه کنید به Les songes et leur interprétation selon Islam بقلم توفیق فهد در کتاب Les songes et leur interprétation (چاپ پاریس، ۱۹۵۹) که جلد دوم از دوره کتابهایی است که تحت عنوان Sources Orientales انتشار یافته است (ص ۱۲۷-۱۵۸). نیز در همین کتاب دو مقاله قابل ذکر و مورد استفاده در باب تعبیر خواب و مربوط به ایران هست: یکی بقلم دکتر محمد مکاری تحت عنوان Les songes et leur interprétation chez les Ahl-e-Haqq du Kurdistan iranien (ص ۱۹۱-۲۰۵) و دیگری بقلم Eva Meyerovitch تحت عنوان Les songes et leur interprétation chez les Persans (ص ۱۷۵-۱۸۸).

کتاب حاضر

موجب تأسف است بعلم آنکه یگانه نسخه‌ای^۱ که از این متن قدیمی در دسترس ما قرار گرفته به علت نقص و به مناسبت آنکه مصراع «اول و آخرین کهنه کتاب افتاده است» را مصداقی کامل و حقیقی است نام کتاب و مترجم آن را نمی‌دانیم و اطلاعاتی هم که از متن موجود به دست می‌آید بسیار ناقص و ناچیز است.

این نسخه ظاهراً از نیمه اول قرن هفتم و با احتمالی از آن سالهای آخر قرن ششم هجری و بقطع ۱۵×۲۲/۴ سانتی متر است. بر روی هر صفحه از آن هفده سطر کتابت شده است. خط آن نسخ خوش و عده اوراق موجود آن ۱۷۹ برگ و کاغذ آن نخودی رنگ کلفت و رنگ سیاهی (مرکب) آن گاه قهوه‌ای و گاه تریاکی رنگ است. بجز افتادگی قسمتی از متن (که همه‌جا اشاره شده)، عده‌ای از اوراق موجود پوسیده و پاره و سائیده شده است. کتابت نسخه از دو (و حتی سه) کاتب است (از هر سه بطور نمونه عکس برداری و چاپ شد)، و از برگ ۱۳۲ بعد خط کتابت دوم (و شاید سوم) شروع می‌شود. عناوین نسخه با قرمزی نوشته شده است، مگر در اوراق ۱ و ۲ و ۳ و ۹ تا ۱۲.

با همه تجسّسی که در مراجع مهم کتابشناسی یعنی الفهرست ابن ندیم و کشف الظنون شد و نیز تحقیق در مطالب و مضامین کتاب نام کتاب و مؤلف را نمی‌توان شناخت. منتها از متن چند نکته به دست می‌آید که تا حدّی وسیله شناسائی کتاب تواند بود.

در صفحه ۱۱ آمده است: «باب کتاب دانیال پیغمبر علیه السلام». این کتاب دانیال حکیم است اندر علم خواب، و در صفحه ۳۷ که دنباله همین کتاب دانیال است ذیل عنوان «باب اندر خواب مهدی» چنین می‌آید:

«خلیل اصفهانی گوید مترجم این کتاب از سریانی به تازی که مهدی خلیفه بغداد خوابی دید و فراموش کرد. چند روز شد غمگین بنشست. وزیر خویش را گفت خوابی دیدم و فراموش کرد [م]. اگر مردی را با دست توانی آوردن که این خواب مرا تا دست آورد اگر به فال بود دیگر نیک کرده باشی، مگر

۱ - این نسخه متعلق است به دوست دانشمند دکتر مهدی بیانی که به لطف تمام آن را در اختیار نگارنده گذاشت و اجازت انتشار آن را فرمود.

این غم از دل من برود. وزیر گفت یا امیر المؤمنین خلیل اصفهانی خداوند ترجمه کتاب دانیال تواند و اگر کسی بر پشت زمین هست که این تواند دانست، نیست مگراو...»

بالاخره در صفحه ۶۲ آمده است :

«... سپری شد خطبه نامه دانیال حکیم و آنچ شرط کردم که یاد کنم اندر شناختن... اکنون یاد کنم کتاب پسر سیرین و آنچ او پیدا کردست اندرین معنی اگر ایزد تعالی خواهد...»

میان ورق 26 و 27 ظاهراً افتادگی وجود دارد و چون در ابتدای مطالب صفحات بعد مکرراً می آید که « کرمانی گفت » و در صفحه ۶۲ پس از نقل حکایتی به روایت از کرمانی آمده است که : « شناخته تر شدم اندر همه جهان از آفتاب اندرین علم و هیچ چیز اندرین نامه نگفتم که چند بار نیاز مودم » توان گفت که این قسمت اخیر ترجمه و مأخوذ از کتاب کرمانی است.

مؤلف درین کتاب چندجا از خود سخن می گوید و موارد عبارت است از : « و من میگویم » (ص ۹) ، « و شنیدم که ... » (ص ۱۶) ، « ... لیکن نخواستم که ازین کتاب بیفکنم چی معروف است . کتاب دانیال بر همین قیاس جمله فرو نهادم ... » (ص ۳۳) ، « ... و من پیدا کنم گفتار دانیال اندر علم فراست » (ص ۴۱) ، « و شنیدم ... » (ص ۴۱) ، « اگر من تمامت آن کتاب یاد کردم این کتاب دراز گشتی » (ص ۴۱) ، « سپری شد خطبه نامه دانیال حکیم ... اکنون یاد کنم کتاب پسر سیرین ... » (ص ۴۵) از نقل مطالب بالا و توجه به متن کتاب که مؤلف بطور ممزوج از آراء و عقاید دانیال و ابن سیرین و کرمانی و سعید بن المسیب نقل می کند سه نکته به دست آید .

یکی آنکه نسخه حاضر کتابی است اصولاً ترجمه شده و مبتنی بر کتابهای تألیف دانیال و ابن سیرین و کرمانی که در کتب نامشان در ردیف اول این فن برده می شود .

در قسمت الفبائی کتاب ترتیب مطالب براساس لغات عربی است و همین نکته خود گواه است بر آنکه مترجم یکی از متون عربی را اساس کار در ترجمه به زبان فارسی قرار داده بوده است.

ثانیاً مترجم کتاب دانیال به تازی خلیل اصفهانی است که در عهد مهدی خلیفه (۱۵۸ هجری) می زیسته و کتاب دانیال را از سریانی به عربی برگردانیده بوده است.

سه دیگر آنکه مؤلف به جز ترجمه کتب دانیال و پسر سیرین که آن دو را بصورت مستقل در آغاز کتاب خود آورده است در قسمت الفبائی علی الظاهر نظرات و افکار معبران دیگر را در متنی که مورد استفاده او بوده است داخل کرده است.

و نتیجه آمیخته به ابهام اینکه آیا این همان کتاب «متفرّق» نیست که حبیش تفلیسی در کتاب خود از آن نام برده است؟

مؤلف در قسمت اول کتاب قصّه ای از خواب معروف و منسوب به بخت نصر نقل می کند که با مختصر اختلاف در کتاب اسکندرنامه (چاپ نگارنده، تهران، ۱۳۴۳) نیز آمده و به اسکندر نسبت داده شده است و چون حکیم ارسطو آن خواب را از اسکندر می شنود می گوید: «شاهد دل خوش دارد که این خواب بخت نصر دیده بود و دانیال علیه السلام آن را تعبیر کرد و من بنده آن دفتر تعبیر با خود دارم و در آنجا نبشته بود.»

فوائد لغوی و زبانی

بهترین فایده ای که ازین متن قدیمی برمی گیریم شناختن عده ای از لغات و اصطلاحات مهجور و نحوه استعمال افعال و کلمات نادری است که فهرست الفبائی آنها تدوین و در جدول انتهای کتاب به طبع رسیده. اینجا برای آنکه بطور کلی این نوع لغات را بشناسیم به معرفی اجمالی می پردازیم.

یک دسته لغاتی است چون افروشه، ویش، گوش سنبه، سنجالو، مالویره، دوکارده، لنبه، سلافن، فرج، تول، جزده، اسفهرود، فرستون، استونه، کوذبان که در متون دیگر من ندیده ام و بعضی از آنها به ندرت در کتب لغت توضیح شده است.

دسته دیگر لغاتی است که تغییرات شکلی و صوتی در حروف آنها دیده می شود ؛ مانند اوام ، اوشان ، باشگونه ، بیران ، پافتاوه ، پیلسوفان (فیلسوفان) ، دست ابرنجن ، شنبه^۱ (شنبه) ، کستی (کشتی) ، گرچ (گج) ، هنبان ، دشنگی (تشنگی) ، شفتالوا^۲ (شفتالو ، شفتالود) ، دریاب (دریا) .

بطور کلی تبدیل حروف در این کتاب متعدد و وجوه شهر آن عبارت است از :
تبدیل واو به با : بیران ، بیرانه ، نابدنانه ، نانباء ، نیسد .

تبدیل باء به واو : پاورنجن ، خیاروارنگک ، دست آورنجن ، گرماده ، وا ، یاود
تبدیل تاء به دال : دشنگی

تبدیل هاء به دال : شنبه

تبدیل نون به میم : همباز

تبدیل الف به هاء : هنباز ، هنبان

یک مورد در این متن « یام » (ص ۵۲) استعمال شده و اگر چه مطلقاً تکرار نشده است حدسی زده ام که ظاهراً لهجه ای و صورتی از « یاهم » است و در تعلیقات (ص ۴۲۸) شاهی بر آن از « تاریخ قم » نقل کردم . بعد که به عجائب المخلوقات طوسی نگریستم (نسخه مورخ ۸۸۴ آن متعلق به دکتر اصغر مهدوی) مواردی پیدا کردم که همین استعمال را مکرر دارد از جمله : « گفت زنان بیشتر یام مردان » (ص ۲۹۹) .

افعال « هاگرفت » (۱۰۶ ، ۲۷۴) بودیت ، بودیتیان ، نگفتیدیت (ص ۴۷) از استعمالات مخصوص قرون پنجم و ششم نیز در این کتاب به کار رفته .

۱ - در بحر الفوائد چاپ دانش پژوه (تهران ، ۱۳۴۵) نیز استعمال شده است (ص ۴۰۳) .

۲ - در تأویل این نوع استعمال بمنظور درست تلفظ کردن حرف آخر گفته اند که تقلیدی از عربی است مانند قراءت قالوا و جز آن .
این نوع استعمال در عجائب المخلوقات طوسی به کثرت دیده می شود مانند : دسروا ، زیلوا ، رفوا ، زانوا .

در کتاب « دستور دبیری » چاپ عدنان ارزی (اقره ، ۱۹۶۲) عبارتی بدین شرح آمده است : « واز آن کلمه یکی آن است کی گلو و ابرو در پارسی بی الف نویسد و در تازی هرچ و او ازو گسته باشد چون نصروا به الف نویسد » .

ترجمه کتی در نام اشخاص، مانند پسر فضا و پسر عباس و پسر سیرین بجای ابن فضا و ابن عباس و ابن سیرین از موارد نادر ترجمه اعلام اشخاص در زبان فارسی است که مکرراً درین متن استعمال شده.

به کار رفتن بیوفتد (ص ۴)، هاموار (هموار، ۳۸)، باستاد (۵۶)، بیستد (۱۰۵)، بیستاد (۱۳۱)، جورب (جوراب)، سرون (سرو، ۱۵۹)، برسته (برشته، ۱۰۷)، چرکن (= چرکین، ۱۰۲، ۳۲۰) هم از موارد و وجوه کهنه استعمال کلمات درین کتاب است.

موارد و استعمال «باز» و «با» و «را» به سبکی که در متن دیده می شود وسیله شناخت و دلالت تام بر قدمت متن است، از جمله در موارد زیر:

- «باز تن شود... او را باز جای فرستد» (ص ۴)، «باز جای... باز هشتن» (۵)، «و مثلهای حکمت باز آن متفق و باز آن اصلها خواند... باز دان... به یک بار باز نخواند» (ص ۲۱).

- «... و خدای تعالی آن دانش را از تو بازستاند...» (۱۶)، «... و زمینی را که بروسبزی را چیرگی بود».

- «با دست توانی آوردن» (۳۷)، «و نرمی با گوشه نهاده» (۵۶).

خصائص رسم الخطی و لهجه ای در نسخه

۱) استعمال تشدید در الفاظ فارسی: خرمی^۱ (ص ۹)، زَرّ (۳۱، ۱۱۶، ۱۵۸)، کرّی (۸۸)، آجرّ (۹۱، ۹۲)، ترّ (۹۲، ۱۰۸، ۱۵۵)، ترّه (۹۷، ۱۲۱)، پرّ (۱۰۶، ۳۹)، برّید (۱۱۳، ۱۶۰)، گرّی (۱۲۷)، بچگان (۱۵۷).

۲) ضبط کلمات بر اساس تلفظ کاتب: چُنّان (موارد متعدد)، سُبّری (۳۰۸)، بُدرید (۳۱۸، ۳۳۷)، دُریده (۳۱۹)، جَوّان (۳۴۲ - به فتح، در حالی که در نسخ قدیم

۱ - البته در بعض سواردها هم بدون تشدید و نیز بصورت «خوری» (۳۵۵) استعمال

به ضمّ دیده می‌شود)، چشم (۳۸، به فتح)، بُدانستن (۳۶)، بُرادر (۵۵)، نُمایدو نمودن (۶۰).

۳) استعمال یای کوچک به شکل همزه روی یاهای آخر کلمات مانند انگشتری (۱۷۸)، روزی (۱۳۴) و صدها کلمه دیگر ازین قبیل که در متن به زودی می‌توان یافت (به کثرت)، و مخصوصاً دقت بسیار به کار رفته است که به همان شکل مذکور در نسخه به چاپ برسد تا خصائص این نسخه قدیم محفوظ بماند. نیز بعضی از موارد روی «ی» دو نقطه گذاشته است که تقلید آن در چاپ ممکن نشد.

۴) اختصاصات دیگر: ازینجا (۱۳۳، ۱۶۴)، ولک (ولیک، ۲۲۹، ۲۳۹)، رها (رهائی، ۲۴۱)، شنو (شنوائی، ۲۵۱)، هرچ (هرچه)، کک (کی)، کی (که)، چی (چه)، مسئله و نظایرش (که بصورت مسئله ای و... چاپ شد).

۵) جدا نوشتن کلمات مرکب مثل هم چون، راه گذر، هم چنان، نیم روز، راست گو، پای دار که در چاپ عیناً رعایت شد، یعنی جدا نوشته شد تا شیوه خط نسخه درست نموده شود.

باری، از میان رسم خط کاتب آن دسته که واجد اصالت سبک بود و صدمتی به خواندن متن وارد نمی‌کرد باقی گذاشته شد. اما دسته ای که از آنها نکته ای خاص و تازه حاصل نمی‌شد بصورت مرسوم کنونی به چاپ رسید، مانند آنکه بای اضافه از کلمات جدا و بای تأکید افعال به فعل چسبانده و «می» استمراری بصورت مستقل از فعل نوشته شد.

ناگفته نماند که بعض فوائد و اطلاعات مربوط به تمدن قدیم نیز درین کتاب خفته است، مانند آنکه حمّاهای قدیم سه مخزن داشته (۱۴۸)، مکه را قائمه (راهنمای) بوده است (۳۳۲). یا آنکه بر ما معلوم می‌دارد که دوات و مسواک (۳۵۷، ۳۵۸) را از چه جنسی می‌ساخته اند و این نکات هریک برای تحقیق در تمدن اسلامی واجد اهمیت است.

* * *

یگانه نسخهٔ عزیز و قدیم اما بی آغاز و انجام این کتاب ارجمند متعلق است به دوست گرامی و دانشمند دکتر مهدی بیانی، و من بنده سپاسگزار لطف و رهین منت اویم که آن را از چند سال پیش در اختیارم گذاشت و نشر کتاب را از رهگذر ادب پروری اجازت فرمود و در همان ایام توفیق رفیق شد که آن را به اجمال طی مقالتی در «نسخه‌های خطی» (نشریهٔ کتابخانهٔ مرکزی، دفتر دوم، تهران، ۱۳۴۱) معرفی کردم.

این مقدمه را به نام دوستان بزرگوار استاد مجتبی مینوی و محمد تقی دانش و دکتر عباس زریاب خوئی به پایان می‌آورم که در حل مشکلات متن به آنها متوسل شده و بمانند همیشه محبت و همراهی دیده‌ام. سپاسگزارم.

ایرج افشار

تهران، بیست و هفتم آذرماه ۱۳۴۶

خبر دادند از سیخبر علیه السلام که چون کسی از خواب بر میخیزد گفتی
 بنیک دیدی؟ و نه میگوید بر علیه السلام میگوید که اگر کسی از خواب
 خواب دیده است نه از الجهمی بر بای خاست و گفت من دیدم ام یا رسول الله
 گفت بنیک دیدی و بنیک بینی و از بدی دور گردی؟ بنیک ما را و بدی دشمنان را
 روایت کرده اند از سیخبر علیه السلام که اگر کسی از خواب استفتاح بلفظ
 بنیک بگوید و در آنستند از گفتن چون کسی از نیکان شلخواتی بپندد
 او را گوید چشم تو پیدا باد اندر راه خدای و فرو کرده باد از حرامها و گوینده باد
 ان یم خدای عجله گفت همه علمی تشکر کرده علم یکی قرآن دوم تفکر سیم
 خواب و یاب اندر بابت کردن خدای علم خواب اول گوید از
 دانیال گفت کسی که خدای عجله او را پیش از همه علم خواب داد و الاقرین بود
 و بهر سیرین گفت سخت کسی که اندر علم خواب نکرش کرد باد و از آنکه شناسا
 عم او را سی سفار گفتندی و او ضحاک بود تفسیر خواب بنیک کردی و باد میکران
 از ماییش کردی و دیگری گفت از عالمان که بیننده تر اند از علم
 ابرهیم خلیل بود علیه السلام که خدای عجله او را پیش از آن صحیفها
 که برای فرستاد و از آنکه بداند تفسیر آنکه اندر خواب و بیکای سرافرازان
 می گوید و اصحی گفت از بنی سیخبر علیه السلام که چهار کس گفتند و
 و بدان که کدنگی یکی او بکر صدق رضی الله عنه و دیگر سعید بن المسیب

سد یکم بعد از سه روز چهارم بسر قضا و سه پنجمشان بسر قضا بود و
و گشتند انشمار از آن خواب بد بیاید که بخت و جنایک مردی بدند کی
دندان از وی بکنند برود و دندان بر بکند تا انفسیر آن خواب از وی بکشد

باب آنکه خواب دیدن شب و روز و بیدار گزیده است بد و نیک
اندیش بر علیه السلام روایت چنانست خواب نیم روزه منع بود و اول
شب دروغ گردد و کنت خواب میانه شب است بود و بود کار دروغ باشد
و گشت خواب اول شب نه دوست دارم آن حمت آنک اندیشا که در دوام
چنین خواب نیم شب دوست ندلم از هر و شوشه دیو و قمار و زور و
توز و خوائی است با ما مدد بیند و کنت خواب اول شب بیند دیر
درست کرده خواب نیم شب بجهل سال در است کرد آن بهر آنکه بسف
علیه السلام از خواب دیده بود نیم شب دید و از هر سال در است
و گویند تا نیم روز دیده از هر است سال در است کشت و گویند که خواب
است نیم روز و در است گورد یا در ماه و بعضی از حد و دان این علم گشت
خواب نیم روز و در است باشد و برخی گشتند خواب اول شب بیند
تا نیست سال گوش باید دانست که در است کرده خوابی از هر شب بیند و همانی
آن شب باز باشد خواب و نواح سال در است شود و هیچ بروز نزدیک بود
در است کشتن نود بود و برخی می دم باشند از خواب بیند و هم جهان

پازدانی و اخلاقیان از روی اینها به اینها دست پدید آید و بدین
که دیدن و در کار کردنیانه **باب** لذت علم سخن دانستن

بر آنکه لذت سخن تواند علم خواب از سه وجه نیاید که خالی باشد
از بهر آنکه خواب بدان تمام گردد و لول اصل نگاه داشتن است و دور
اختلافش و قوت و ضعفش و در نیک و بد تا سنگ سخن بدانی سخن
اصلها لذت سبکی و گرانی از پیش آید از سبکها بس اگر بر خیزد از آن
مسئله دلیل بر نیک کند و بهری بر بدی مرد و اصل با خوشتن بر سخاوت
و خوی تر است و سنگی تر اندر تاویل اختیار کن و حکم بران دان **باب**
روی دوم و سوم اندر اصل و تفصیف خواب

گفت دوم اصلا باید که بر دست ناعن درست گردد بر کو هر اصل
و قوت و ضعف او و هر چه از آن خوابها بود که بدین نماید و از اندیشه
در این سخن بدین مانند از آن بیفکند تا مصلحت و درست گردد که آن
علم است و سوم سخن بر سیدان و جایگاه او و بر و ن
لذت سخن و صافی گردانی و این سخن علمی است و تاویل
خواب ناچار کار باید و شمار فرائض و حکم شریعت تادی و غریب است
و از بدین مانند و بدین حدیث بکار آید از بهر آنکه بدین نامها
بدین شناسی و تفسیر قرآن و از بدین مانند و مثلاً حکمت و

و میسلما فی حلال و حرام و ناز و روی شستن و آنچه بدین مانند از
 علمه تابین و قیاس کند و گاه خوابش از میان بر او رود
باب اصلها خواب و گزارش او

گفت ایچ لند و دست دادی از اصلها که تفسیر او کرده است سخت باید
 داشت از آنکه خلودی خواب تراهی کوین تا اثر از آن اصل فروذ آرد
 پس اگر خلودند خواب نزد حق راست کوی بود و ثقت استن از خواب
 چه گونه تفسیر بود من یکی را ازین جدا گانه و از بهر این تاویل بر من
 پوشیده ماند و مخلف کرد پس اگر تو از آن جا می پرسی که روی
 وی بود لند بگویم او می پرسی از بهر آنکه لند و مثله بسیار گویند
 خانی بینی که بگویند دیگر که ددی باب لند رقد و مایه مرقم

گفت اندر میسلها خواب چنانست که درخت مرده بود و گوه و
 دیوار و من درنده و شیر و جوب و آنچه بدین مانند جمله مرده بود
باب لند رکوه رهای خواسته گفت اندر خواب کدم خواسته
 بود وارد و بکین و شیر و بجن و بشیم و گاه و جو و خرما جمله خواسته بود
 و آنچه بدین مانند پس این فرق نگاه داد که اول تفسیر بدوم خواسته
 کند و دوم بشیم و اگر نه چنین بودی نشانیست استن و پس و از آن
باب لند تاویل درختان

روژه الکویند که کشیف بر رایی یا بر جایهای افتاده بود آن
 عالی بود که جایهای مجنون ضایع کردند الکویند که اندر میان
 خانه بود از آستانه آن جایها عالی بود اندر دیگر و کرامت
 باب رَوِيَةُ الْبَطْرِ طَائِفُ

اندر دیدن خجنگ خجنگ مودن بود که رفتن او دشوار
 بود و جهت او بلند و اما اندر کادرسه و اندر تن سخت بطن بود
 الکویند که خجنگ یافت او نیکی پیاوژ و بومودن چنین که پیاوژ
 کردیم بیرون شود الکویند که از گوشت خجنگ همی خورد
 او خواسته و نیکی پیاوژ از جایگاه دور و ده کار که خجنگ
 اندوی بود بر خد او شد در از کرد و میافتنش دید به دما
 خجنگ مده جانور است چون مار و جینوها دیگر ازین
 قیاس و دشمنی هر یکی به حد صلاح او بود و قوتش
 باب رَوِيَةُ الشَّيْخَانِ

اندر دیدن سیدن الکویند که سید و فید از کی شکایت
 کند الکویند که موداده آن بازگود بود او و اهد
 که از کی شکایت کند و نگازد باب
 رَوِيَةُ الْبَطْرِ اندر دیدن اهر الکویند که اهر

عَدَالَتِهِ الصَّمُّ الْبِكْمُ الَّذِي لَا يَقُولُونَ
 مَرْزُوقٌ خَلْقٌ لَا يَكُونُ رَأْفَةً
 بِأَفْنٍ رُؤْيَا الْفَقَامِ

اندردن قلم کی از عالم ان گفت کی قلم مرید بزرگایه بود اگر سندی اندر دشت
 قلم بیکر که او را اندرد و جهان بر کی بود با چیزی با و کی هیچ تک از خاندان او
 نیافته باشند و نه از ناندگان او بر سر سبز گفت اگر کسی سندی قلمی اندر دشت
 نهاد زشت آیتش که در بفرزند زینیه اگر سندی قلم اردوان گرفت او را
 بر سر آید اگر سندی قلمی یافت علمی ماند اگر سندی زمینی نشسته علم
 کی یا و دستان حق و حق نویسنده یعنی کی اگر شعروست علم شعر و کلام و کلام
 دیگر همچنین اگر دمی سندی او قلم خدایت او را بچند بر آید و بقی کی بای
 قلم بسیاری مریدان باشد بآب

رُؤْيَا الْفَرَانِ وَفَرَانَهُ اندردن قلم خواندن آن دانبا گفت اگر مرید
 کی قلم مرید خواند او را هم بر سر شده است اگر سندی بی قلم خواند او را
 نبی هم کردشت بر سر سبز گفت اگر کسی سندی قلمی خواند او را بر سر باشد
 کی دست در قلم نه است و بدان کار می کند اگر سندی آیت قلم یاد آیت رطبه
 سته بهی مانای از تمام های خدای عز و جل همچنین دست قرآن رفته است
 اگر سندی از مصحف قرآن خواند او را چندان علم بود بآب
 رُؤْيَا الْفَقِيرِ اندردن فقیر فقیر و گاه بدان کیک که جوهر است

اند ز باو این تمار و قوی گراشت نام
 رویه قوس قزح اند در دند قوس قزح اگر سندی سبز بود و قوس قزح
 اند در شهرها اگر ز روزه همایی باشد اگر سبزه باغها را بار بار نگاه دارد
 کی خون بخشن باشد اگر با او درازی بود اندران بسیار باره و لکن نکند بود
 باب رویه القمر

اند در دین ماه دایم آفت ماه وزیر مال باشد و سارکان دیگر مهتران او
 بر اگر سندی اگر ماه را بوشد غم سخت باشد کی وزیر مال رسد اگر بیند
 کی ماه با وی سخن گفت رزکی از قبل وزیر یابد بر سر سبز نکند اگر کسی سندی ماه
 و آفتاب را بیافت بادشاهی و سندی عظیم بیاید از قبل خلیفه ماوراء اگر کسی
 بیند کی ماه در خانه اوست بادشاهی و سندی بیاید اگر ماه را در کسوف بیند
 و سارکان عاکر وی بوزند برانکه شده و وزیران زمین هلاک شود و مردم او
 برانکه کردند اگر سندی ماه اند را بخت از سلطان بینی بود و بادشاهی او
 بیند کی ماه گرفت بر زمین یا از شاه آن زمین از حال خودش نگراند یا بدین زمین
 سختی اندر آید اگر دو ماه را عظیم روشن بیند که هر یکی سارکان
 روشن و یکی نزدیک از دیگر همی رود آن دو بادشاه باشند کی هفت یکدیگر
 دارند و مسان ایشان جنگ افتد خبر کی انرا بود کی روشن تر بیند اگر از آن
 دو یکی کو خجک باشد و یکی رزک و رزک سوخته شود کو خجک خبره سوه لکر

[بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ]

.....

 :

ترا برگزید و تفسیر حدیثها پیاموخت یعنی تفسیر خواب .

پس یوسف مراورا شکر کرد و گفت: « رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ »^۱، گفت یا ربّ پادشاهی دادی و تفسیر خواب پیاموختی .
 و جایگاهی دیگر می فرماید : « وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًّا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ »^۲، گفت هیچ کس را نیست که خدای عزّوجلّ با وی سخن گوید مگر به وحی یا ازپس حجابی، و به وحی آن خواست که اندر خواب با وی سخن گوید .
 و جایگاهی دیگر می گوید : « وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ »^۳، گفت آن خواب که ترا نمودیم نکر دیمش مگر فتنه* مردم، و این آن شب بود که پیغمبر را علیه السّلم به بیت المقدس بردند و از آنجا به آسمان . دید آنچ دید . پس کافران اورا دروغ زن کردند.

باب

اندر خبرها که از پیغمبر آمده است

گفتند یا رسول الله مژده آوران کدامند؟

گفت پیغامبری که بردارد و مژده آوران بمانند .

گفتند آن مژده آوران کدامند و کیانند؟

گفت آن خواب نیک است که مؤمن بیند یا از بهر او کسی را نمایند، و گفت هیچ کس نیست از شما که اندر خواب چیزی بیند یا از بهر او کسی بیند الا کت این بدو خواهد رسیدن از نیک و بد .

پیغمبر علیه السلام چون از نماز بامداد فارغ شدی مردم را گفتی هر که خوابی دیدست بگویند . ایشان همی گفتندی و پیغامبر علیه السلام تفسیر همی کردی و گفتی هر آن کسی که به خوابی نیک نگرود به خدای [۱۸] و پیغمبرش نگرویده باشد . و مردی از یاران مردی که بر طهارت خفته بود از نیکان و خواب نیک بیند دوست تر دارم از آنک هزار دینار به صدقه دهم ، از بهر آنک مژده بود .

و گویند که پیغمبر علیه السلام اندر سفری بود . سه روز او را هیچ کس از هیچ خواب نپرسید . پیغمبر گفت چرا از من خواب نمی پرسید؟ گفتند ای پیغمبر خدا ما هیچ خواب ندیدم^۱ . پیغمبر گفت خواب نیک چون ببینید و ناخنان شما همه چرک گرفته و دراز شده !

و خوابها بسیارست که خدای تعالی پیغمبر را تعبیر آن فرموده است .

باب

اندر درست شدن خواب و خطا گشتنش

پرسیدند امیر المؤمنین علی را ، رضی الله عنه ، که چرا خواب وقتی درست گردد و

وقتی نگردد؟ او گفت از پیغمبر شنیدم علیه السّلم گفت که چون بنده بخسبد جان او بر آسمان برند. اگر کسی پیش از آن که جان او بر آسمان و بر عرش برند بیدار شود خواب او نادرست بود، و هر کس که از پس آن بیدار شود که جانش به عرش رسیده بود هر خواب که بیند راست گردد. و این آیت دلیل است بر آنکه گوید چون مردم بخسبند جان او از تن بشود: «الله يتوفى الانفس حين موتها والتي لم تمت في منامها»^۱ و پیغمبر علیه السّلم گفت که چون آخر الزّمان [۱ b] بود مؤمن را خواب کمتر گردد، و درست تر خوابی آن بود که گفتار وی درست بود.

باب

اندر پدید کردن و به کار داشتن گفتار پیغمبران اندر خواب

دانیال علیه السّلم گفت که خدای عز و جل صد بیست چهار هزار پیغمبر بفرستاد. همگان تعبیر خواب کردند.

و خداوند کتاب [گوید] دلیل برین که یاد کردیم این است که خدای تعالی اندر قصه ابرهیم علیه السّلم می گوید: «يا بنی انتی اری فی المنام انتی اذبحک فانظر ما ذاتی»^۲، و اندر قصه یوسف گفت: «انتی رایت احد عشر کوکباً والشمس والقمر را تبهم لی ساجدین»^۳.

باب

اندر پدید کردن خواب از پیغمبری به چند جزو است

خلاف است اندر میان عالمان اندر جزوهای خواب.

برخی گویند که پیغمبر علیه السّلم گفت که خواب جزوی است از پیغمبری از هفتاد جزو،

و برخی گفتند جزوی است از چهل و شش جزو،

و برخی گفتند جزوی است از بیست و چهار جزو،
پسر سیرین گفت اگر خواب جزوی بودی از همه چیزی که بر روی زمین است
پیغامبری بودی .

و لکن پیغمبر علیه السلام گفت خواب سه جزو است : جزوی مژده بود از خدای
تعالی مؤمن را به رستگاری، و دیگر آن بود که دیومؤمن را ترساند، و سه دیگر اضغاث
احلام گویند.

و دیگر گفت که خواب از نمایش فریشته است [۲۵] و از نمایش دیو، و هر چه از
نمایش دیو بود خدای را بخوانید تا بدی از شما باز دارد، و هر چه از نمایش فریشته بود
خدای را سپاس دارید و شکر کنید.

و پسر عباس گوید اندر تفسیر این آیت : « الله يتوفى الانفس حين موتها والتي لم
تمت فی منامها »^۱، گفت هر نیتی را سببی هست که اندر و همی گردد.

و آن که همی گوید : « قضی علیها الموت »^۲ او را باز گیرد تا آن سبب بریده گردد.
کعب معاویه گفت بدان که جان من به دست اوست که هیچ کس را نیست بر
پُشت زمین از خلقان خدای عز و جل که او را جان است که نه جان او از عرش
آویخته است !

پس چون خدای خواهد که آن آفریده سپری شود بفرماید تا جان او از عرش
بگسلند تا هم چون برگ از درخت بیوفتد و خداوندش بر زمین بمیرد.

دیگر گفت که چون مرد بخسبد جان او از تن برآید و چون مگس انگبین همی
رود تا زبر عرش، اگر خدای عز و جل خواهد که آن کس را بمیراند جان او را نفرماید
که باز تن شود تا آن کس بمیرد، و اگر خواهد که او را باز جای فرستد او از آن خواب
بیدار گردد.

پسر عباس گفت نخست که پیغامبران را پیغمبری آمد اندر خوابشان آمد تادلشان
ساکن شود .

سلمان پارسی^۱ عبدالله بن سلام را گفت اگر پیش از من بمیری مرا آگاه کن از آنچه تو بینی از پس مرگ، که اگر نخست من میرم ترا آگاه کنم از آنچه می بینم. پس گفت عبدالله مر سلمان را که یا با عبدالله ترا از پس مرگ خود چون آگاه کنم؟ گفت [۲b] هیچ جانی نبود که از تن بیرون آید که نه میان آسمان و زمین ایستاده بود تا باز جای خویش فرستدش. پس سلمان پیشتر بمرد. عبدالله او را به خواب دید. [گفت] یا با عبدالله چون رستی؟ گفت همه نیکی دیدم. گفت کدام کار نیک تر؟ گفت پشت به خدای باز هشتن. امیر المؤمنین را پرسیدند که مثال جان چون است؟ گفت هم چون یکی ریسمان بر راه گذری افکنده. چون از تن بیرون آید هم برین گونه بود، تا آنکه که از خدای عرش دستوری باشدش که باز جای شود. پس شبگیران چندان که چشم بر هم زنی باز جای خویش رود.

دیگری گفت مثال جان اندر تن هم چنان است که آفتابی! گفت پرسیدم از احمد که خواب به چه ماند اندر تن؟ گفت حکیمان گویند که خواب بخار است که از معده بر آید، به سر بر شود. پس پرده های چشم را سست کند و دیگر اندامها را وقوت او بر سیری بیشتر بود. و دیگری گفت میغی بود که از مغز فرو تر آید و این آنگه بود که بخار از معده به سر بر شود، و خدای بهتر داند که کدام درست است. پس که چنین باشد جان از تن بیرون آید به قدرت خدای عز و جل و خوابها بیند چنانکه فرمان خدای بود.

باب

اندر پدید کردن که روح چه چیز را ماند

امیر المؤمنین علیه السّلم گفت که خدای عز و جل جانها را پیش از تن آفرید به دوزار سال، و مرورا جایگاه هوا کرد.

و روایت کردند از ابن عباس که گفت که جان عالم است .
و مجاهد گفت که جان آفریده ای هست پیشتر از آفریدگان، و اورادست و پای است
[۳۸] و بر صورت آدمیان است .

و مقاتل گفت که جان بر پنج گونه است : یکی از وی رحمت است، و دلیل برو
آن است که خدای عز و جل می گوید : « و ایدهم بروح القدس »^۱، یعنی ایشان را به
رحمت خویش قوی کرد . و دوم فرشته ای است از فرشتگان آسمان هفتم . روی او
به روی مردم ماند و تنش به صورت فرشتگان، و دلیل بر آن آن است که خدای عز و جل
می گوید : « یوم یقوم الروح و الملائكة صفًا »^۲، و او فرشته ای است مهتر از همه
آفریده های . اوست که فرشتگان را نگاه دارد و او بر راست عرش ایستاده است تنها و
بر چپ عرش دیگر فرشتگان . و سیم خدای عز و جل می گوید جبریل را روح خواند
و پیغمبر را گفت : « قل نزلہ روح القدس »^۳، بگویی ای محمد که این قرآن روح
آورده است یعنی جبریل . و جایگاهی دیگر می گوید عیسی را علیه السلام : « و ایدناه
بروح القدس »^۴، یعنی او را قوی گردانیدیم به جبریل، و جایگاهی دیگر گفت در قصه
مریم علیها السلام : « فارسلنا الیها روحنا »^۵، یعنی جبریل را بدو فرستادیم . و چهارم
او را روح خواند و از آن وحی خواست، و دلیل آن آن است که خدای عز و جل گوید :
« ینزل الملائكة بالروح من امره علی من یشاء من عباده »^۶ . دلیل پنجم آن است
که عیسی ابن مریم را روح خواند، چنانکه می گوید : « ثم سویت ونفخ فیہ من روح »^۷،
و گفت چون او را راست کردیم روح اندر وی بدمیدیم .
و اندرین معنی بسیار شعرهای شاعران آمده است دلیل براستواری این گفتار .

۱ - در سوره های البقره و النساء بصورت « و ایدناه بروح القدس » (البقره ۸۷ و ۲۵۳) و

« ایدتک بروح القدس » (النساء ۱۷۱) آمده است .

۲ - النبأ / ۳۸ . ۳ - النحل / ۱۰۲ .

۴ - البقره / ۸۷ و ۲۵۳ . ۵ - مریم / ۱۷ .

۶ - النحل / ۲ . ۷ - السجده / ۹ .

باب

اندر تفسیر خواب و آنچه باید گفت به وقت شنیدنش [۳b]

خبر داده اند از پیغمبر علیه السّلم که چون کسی از خواب پر سیدی گفتی نیک دیدی .

روزی پیغامبر علیه السّلم مردم را همی پرسید که هیچ کس از شما خواب دیده است؟ زِمْلُ الْحَبْهِي بر پای خاست و گفت من دیده ام یا رسول الله! گفت نیک دیدی و نیک بینی و از بدی دور گردی . نیکی ما را و بدی دشمنان را .
روایت کرده اند از پیغمبر علیه السّلم که اندر گزارش خواب استفتاح به لفظ نیک باید کردن .

و دانشمندان گفتند چون کسی از نیکان شما خوابی بیند او را گوید چشم تو بیدار باد اندر راه خدای، و فرو کرده باد از حرامها، و گرینده باد از بیم خدای عزّوجلّ .
گفت همه علمی بشد مگر سه علم : یکی قرآن، دوم تفکر، سیم خواب .

باب

اندر ابتدا کردن که خدای تعالی علم خواب اول که را داد

دانیال گفت کسی که خدای عزّوجلّ او را بیش از همه علم خواب داد ذوالقرنین بود .

و پسر سیرین گفت نخست کسی که اندر علم خواب نگرش کرد پادشاهی [بود] از پادشاهان عجم او را سرسفان گفتندی و اوضحاّ ک بود . تفسیر خواب نیک کردی و با دیگران آزمایش کردی .

و دیگری گفت از عالمان که بیننده تر اندرین علم ابرهیم خلیل بود علیه السّلم که خدای عزّوجلّ او را پیاموخت از آن صحیفها که به وی فرستاد، و از آن بدانست تفسیر آن که اندر خواب دید که پسر را قربان همی کرد .

واصمعی گفت از پس پیغمبر علیه السلام این علم چهار کس گفتند و بدان کار کردند: یکی ابوبکر صدیق رضی الله عنه، دیگر سعید بن المسیب [۴a]، سه دیگر محمد بن سیرین، و چهارم پسر فضا، و بهترینشان پسر فضا بود. و گفتند دانشمندان که از خواب بد نباید گریخت. چنانکه مردی بیند که دندان از وی بکنند برود و دندان را بر کند تا تفسیر آن خواب از وی بگردد.

باب

اندر خواب دیدن شب و روز و آنچه گزیده است به دیر و زود

از پیغمبر علیه السلام روایت چنان است که خواب نیم روز هیچ نبود، و اول شب دروغ گردد.

و گفت که خواب میانه شب راست بود و بود که دروغ باشد.

و گفت که خواب اول شب نه دوست دارم از جهت آن که اندیشه‌های دل بود، و هم چنین خواب نیم شب دوست ندارم از بهر وسوسه دیو. و بهترین و درست ترین خوابی آن است که بامداد بیند.

و گفت خوابی که اول شب بیند دیر درست گردد. خواب نیم شب به چهل سال درست گردد. از بهر آن که یوسف علیه السلام آن خواب که دیده بود نیم شب دید و از پس چهل سال درست گشت، و گویند که نیم روز دید و از پس بیست سال درست گشت. و گویند که خواب بامداد هم در روز درست گردد یا اندر ماه.

بعضی از خداوندان این علم گفتند که خواب نیم روز را ... ' درست باشد: و برخی گفتند که خواب که در اول شب بیند تا بیست سال گوش باید داشتن که درست گردد.

خوابی که در شب بیند و چهار یکی از شب مانده باشد خواب اوتا پنج سال درست شود، و هر چ به روز نزدیک بود درست گشتن آن زود بود.

و برخی مردم باشند که به روز خوابی بینند و هم چنان [۴b] درست شود که خواب شب.

پسر سیرین گفت هیچ فرقی نیست میان خواب شب و آن روز.
 کرمانی گفت خواب شب قوی تر از خواب روز بود.
 و همه کس چنین گویند که خواب هر چ به روز نزدیک تر است درست تر بود.
 و من می گویم خواب آن وقت درست تر باشد که اوّل سال بود نه آخر، یعنی
 اندر آن فصل که روز همی افزاید.
 و محمد بن عبدالله هم چنین گوید که خواب نیکو که مردم بیند دیرتر درست
 گردد، و هر خواب که نا خوب بود زودتر درست شود. خدای عزّ و جلّ می گوید: «انّ
 مع العسر يسرا»^۱، با همه غمی خرمی پیوسته است. غم را پیش از خرمی یاد کرد.
 و پیغمبر علیه السّلم گفت یک غم بر دو خرمی چیره نشود.
 و شعر را اندرین که یاد کردیم شعرهاست، و ما از بهر اختصار یاد نمی کنیم.

باب

اندر فراموش کردن خواب

دانیال گفت هر مردی که خوابهای بسیار ببیند و فراموش کند دلیل آن بود که
 مرد را نیت ضعیف بود و سنگی بار باشد از گناهان، و گفت نیک مرد را خواب کمتر
 فراموش گردد.
 محمد بن عبدالله گفت که عجب ندارم اندرین روزگار از آن کسی که خوابی
 ببیند و فراموش کند. بل که عجب از آن کس دارم که فراموش نکند. یعنی این روزگار
 گناه کاران است.
 یکی از دانشمندان گفت هر کسی که خواهد خواب فراموش نکند چون بیدار شود
 خواب را سه بار باخویشتن تکرار کند.

باب

اندر روزگار سعد و نحس از هر ماهی [ea]

محمد بن عبدالله گفت که اندر کتابی خواندم که روزگار نحس هشت روز است از هر ماهی، که خواب اندر آن شب هشت روز بینند نه نیک بود: سیم، پنجم و سیزدهم، شانزدهم، بیست یکم و بیست چهارم و بیست پنجم و بیست ششم. محمد بن عبدالله گفت شنیدم که جانها بر آسمان برند. هر چ از وی پاکیزه بود اورا فرمان دهند تا نماز برد، و آن را که خبیث باشد یا مست نگذارند نماز بردن. دیگری گفت نماز برد دور از عرش و دیو بر وی چیره بود.

باب

اندر حکم کردن بر آنچه دیده بود

محمد بن عبدالله گفت حکم بر [d] یده باید کردن و هیچ از وی ناگهانیدن از تفسیرش. شنیدم که هرون الرشید خوابی بدید. از آن خواب بترسید. خواب گزاری را بخواند و بپرسید. گفت پای بر بساط تو نهد کسی که مخالف تو بود. پس هرون الرشید منجمان را بخواند تا آن مرد کیست؟ گفتند شریک است پسر عبدالله. شریک را بخواند. گفت ای شریک ترا بخوام کشتن! گفت خدای ترا زیر و زبر کند اندر آتش اگر چنین کنی! از بهر چه مرا بخوامی کشت که من نه کسی را کشته ام و نه با کسی زنا کرده ام و نه کافر شده تا بر من کشتن واجب شود؟ هرون او را گفت از بهر خوابی که دیده ام و از آن بترسیده ام و تعبیر چنین و چنین کردند. شریک گفت خواب دروغ و بازی کردن دیو بود. خواهی که مسلمانی را بکشی از بهر خوابی که بدیدی! نه خواب تو خواب یوسف پیغمبر است! هرون لختی ساکن [eb] شد و او را گفت بالانشین، و او را به تدریج بالای همه کس برد. شریک به سرافتید. خواست که خیو بیند از د. هیچ جایگاه نیافت

که خیو افگندی . بر بساط افگند . فصل ربیع گفت خیو بر بساط امیر المؤمنین می افگنی ! شریک گفت خاموش باش ای ناخوش ! پس کجا افگنم که اندرین خانه هیچ جایگاه نیست که بساط نیست ! مگر که بر روی تو افگنم یا بر چشمت . هرون از خواب او بسیار بخندید ، و چنان خبر یافتم که خواب او آن بود که شریک را دیدی که پیش او درآمدی و سلام کردی ، روی از وی گردانیدی . پس تفسیر او آن بود که یاد کرده شد .

باب

کتاب دانیال پیغمبر علیه السلام

این کتاب دانیال حکیم است اندر علم خواب . و نخست روز نحس و سعد روزها و هفته یاد کرد .

گفت واجب کند بر جوینده این علم که راست گوی بود و دانا به روزگار پیغمبران و به نامهاشان و به نام پدرانشان و تأویل و تنزیل داند .

و گفت این علم آن را دهد که راست گوی بود و ترسکار . پس هر کسی که خدای تعالی این بدو داد باید که جز صواب نگوید و ساکن باشد و علم روزگار داند و فال و قیاس ، و بداند که این علم جزوی است از هفتاد جز و پیغمبری ، و هر کسی که این علم داند و یافت باید که کردار پیغمبران داند و وفا و نصیحت جستن اندر تفسیر خواب .

و دانیال گفت نخست چیزی شناختن [۶۵] فال است روز شنبد .

اگر اندر آن شب خوابی دیده بود نگه کند تا نخست کدام کس با او سخن گوید و از نام او و نام پدرش پرسد . اگر نام او موافق نام پیغمبران بود چون احمد و ابرهیم و موسی و عیسی و آنچه بدین ماند ، بدان که دلیل خیر بود .

و هم چنین اگر کسی ترا [۱] از خوابی پرسد که دیده بود و روز شنبد باشد او را نیت سفر باشد یا زن کند . اگر حاجتی عرض کند ناگزیر او را پرسد که آن روز از نخست که را دید و با کی سخن گفت . اگر نام او برین منوال باشد که یاد کردیم بدان که او بدان حاجت برسد .

مردی از یاران گفت که^۱ درست تر خوابی آن بود که نام پیغمبر اندرو بود .
هرچ نام جز چنین باشد که یاد کردیم و حوب و مفلس^۲ و مروان و نامهای باشد
که^۱ بدین ماند بدان که^۱ دلیل نحس است .
دانیال گفت یکشنبه و دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه و آدینه هم
برفال روز شنبه گردد .
گفت چون ترا روز شنبه مسئله ای پرسند از همه پیشتر او را از نام بپرس ، هم بدان
قیاس که^۱ یاد کردیم .
دانیال گفت و دیگر خداوندان این علم که^۱ روز یکشنبه خواب نباید گفت .
بباید گذاشت تا روز دوشنبه که^۱ روز دوشنبه را طالع مشتری است ، و گزاردن خواب پیغمبر
علیه السلام بدین روز بودی ، و گفתי خجسته باشد .
و گفتند دوشنبه ماه راست و طالع از مشتری و هر حاجتی که^۱ بود اندرین روز روا تر
بود ، و هر خوابی که اندر شب او بینی راست آید ، و هم چنین [۶b] نیک بود اندرین
روز دو زن کردن و از پادشاهان خواستن .
و گفت روز سه شنبه روز حجامت است و خون برداشتن . اگر درین روز از تو
خوابی بپرسند که اندر آن شب دیده باشند بدان که دلیل برغم و اندوه کند که طالع
آن زحل است و سوختن ، و اگر خواهد که سفری کند نه نیک آید .
و گفت روز چهارشنبه روز نحس است و آن روز است که خدای تعالی طوفان
فرستاد به قوم نوح ، و هر حاجتی که اندرو بود منحوس آید و اندر فال و طالع روزها
ابن سیرین هم چنین گوید . ابن سیرین و دانیال روز چهارشنبه هیچ خواب را تفسیر
نکردندی ، و هیچ کس را که خوابی دیدی دستوری نبودی که از خانه بیرون آمدی و
حاجت خواستی ، و اگر کسی خوابی بیند اندر شب او دلیل کند بر بلا و غم .
روز پنجشنبه روز خجسته است و آن روز است که ادیس را علیه السلام به
آسمان بردند و ابلیس را درو به لعنت کردند ، و حاجتها اندرین روز روا کردند . پس
اگر ترا اندرین روز خوابی پرسند که اندرین روز و اندرین شب دیده باشد بدان که آن

خرّمی و نیکی بود ، و اگر خداوندش سفری به دل دارد یا زن دیگر کردن یا حاجتی روا شود از بهر آن که بر طالع مشتری است ، اگر آسیاب ببند [و] گردش آسیاب به آب بود و اصل آب زندگانی و پادشاهی است و نیرو.

و گفت روز آدینه سید همه روزهاست . چون بدین روز ترا از خوابی پرسند بدان که قوت خداوند خواب باشد [۷a] چای طالع روز ثور است و طالع ساعت شیر و هردو برج قوی و ثابت اند . خداوند خواب خواسته بسیار بیاورد اگر از مردان پادشاه باشد ، و اگر بازرگان بود او آن سال بسیار سود کند .

و اگر اندرین روز کسی ترا از فالی یا از احوالی پرسد بدان که مرورا اندر آن نیکی و خرّمی بود ، و بدان که طالع روز آدینه اندر تابستان و زمستان بنگردد ، و روز آدینه مزاج زهره دارد .

ابن عباس بر آب چاه زمزم نشسته بود و پای اندر چاه آویخته ، از آن که چشم وی کور شده بود . ابن عبدالله بن الکرام فراز آمد و گفت ای پسر عباس مرا آگاه کن از روزهای هفته . گفت بدان که روز شنبذ روز مکر و حیل است ، و روز یکشنبه روز سفر و روزی جستن ، و روز دوشنبذ روز درخت نشاندن و بنا کردن ، و روز سه شنبذ روز خون برداشتن ، و روز چهارشنبه نه ستدن و دادن ، و روز پنجشنبه و آدینه^۱.

باب

اندر استعاذت^۲ کردن از بدی خواب

پسر سیرین گفت هر گه که چیزی در خواب ببینی که ترا ناخوش آید بگو: « اعوذ بما عاذ به ملائكة الله و رسله من شرّ الرّيا هذا ان يصيبني في ديني و دنيائي و آخرتي ». پس سه بار از چپ و راست بگرد و آیت الکرسی بخوان که ترا زیان نکند.

و محمد بن عبدالله گفت و اندر میان دیگر روایتها خواندم همین قول [۷b] . و ابو مسلمة بن عبدالرحمن گفت همواره از غم خواب دیدن اندر سختی بودم . چون این حدیث بشنیدم و این دعا بیاموختم به راحت افتادم .

۱ - برای این دو روز مطلبی ننوشته . ۲ - اصل : استعاذت .

و یکی از عالمان گفت نگر غمگین نگر دید که خواب نیکو از شما باز گیرند که
بیشترین مردم که اندرین علم دانا گردند آن بود که خواب نیک از بد بدانند .

مردی از یاران گفت من خوابها دیدی سنگی تراز کوه اُحُد . تا این حدیث
بشنودم بر من آسان گشت .

و روایت کردند از پیغمبر علیه السّلم . گفت چون خوابی بینی که ترا از آن دل
تنگ شود این دعا بر خوان ، و آن دعا آن است که به اوّل این باب یاد کرده آمد . پس
برخی و وضو ساز و نماز کن و هیچ کس را بگو تا خدای تعالی بدی آن از تو باز دارد .

و محمد بن عبدالله گفت اندر نامه پدریافتیم به اسناد که مردی بر ربیع بن خثیم
شد و گفت سه شب است که مردی همی آید و مرا همی گوید که برو و ربیع را آگاه کن
که او از دوزخیان است ! ربیع متحیر شد و از پهلوی چپ سه بار به راست گردید . چون
دیگر روز بود همین مرد آمد و ربیع را گفت دوشن مردی را دیدم که همی آمد ، سگی سیاه
زنجیری اندر گردن به زیر دست . سه جایگاه روی شکسته ، و مرا گفت این آن است
که ترا اندر خواب آن چیزها نمود که مرا گفتی ، و آن سه جایگاه که بر روی او افکار
دیدنی آن است که سه بار گردیدم .

گفت مرد دیگر اندر خواب دید که مردی پیش وی آمدی و گفتی پیش عقبه بن عامر
شو و او را بگوی تواز مردم دوزخی ! مرد گفت نخواستم که من [۸۵] این سخن در روی
عقبه بگویم . تا سه شب بر همین قاعده می آمد و می گفت . شب چهارم مرا گفت اگر
این ترا گفتم عقبه را نگوئی ترا چنین و چنان کنم ! پس روز برخاست و پیش عقبه
رفت و مرو را بگفت . عقبه گفت تو دیدی این خواب ؟ گفت آری . عقبه مشتی خاک
بر گرفت و با پس افکند سه بار و گفت دروغ گفت دیو . و مرد با خانه شد . گفت چون
آن شب بخفتم همان مرد پیش من آمد و گفت پیغام من نگراردی ؟ گفت گزاردم .
گفتا چه گفت ؟ گفتم چنین و چنین کرد . گفت راست می گوئی که هیچ خاک نیفکند
آلا که بر روی من زد ! گفت بگردد به گردش شب و روز و ساعتها .

و هر خوابی که مرد بیند و بترسد باید که گوید : « خیراً لنا و شرّاً لاعدائنا و

الحمد لله رب العالمین . »

پرسیرین گفت مردی که در بیداری از خدای ترسد اگر او خواب زشت بیندیا
از بهروی بیند او را زیانی ندارد .

باب

اندر فضل و شرف [آن که] پرسیرین گفت و آنک او را خوش آمدی

که دیدی و قیاسهای او اندرین علم

روایت کردند از یکی از عالمان که گفت پرسیرین به خواب دید که پادشاهی
او را انگشتی داده بودی و گفתי که بدین انگشتی مهر می‌کن که انگشتی یوسف
ابن یعقوب است و خواب مرده را تفسیر کن که خدای تعالی ترا خلیفه^۱ یوسف کرد و
گفت چون خوابی بینی کزو بترسی سه بار از پهلوی چپ به راست گرد و بگوی '[۸b]
«الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَالِكُ^۲ يَوْمِ الدِّينِ اِلَى آخِرِهِ» و «مُعْذَتَيْنِ» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ»
و «آیت الکرسی» .

گرمانی گفت گویند هر کسی که خواهد که خواب نیک بیند فلان چیز بخورد
هر چه خواهد بیند، و چون خواب بد بیند به بُنِ فلان درخت رود و چیزی بخواند درخت
خشک شود و بدی از وی بگردد، و هر خوابی را این چنین چیزی بگویند. این زرقان
باشند. من ازین هیچ نفرمایم. از بهر آن که نمودن خواب و نیکی و بدیش به حکم
خدای عزّوجلّ است، و بندگان و کنیزکان خویش را همی نماید چنان که خواهد.
پس هر که خواب نیک بیند باید که سپاس داری کند، و هر که بد بیند خدای را
نخواند^۳ تا بدی از وی بگردد.

باب

اندر تصدیق خواب

بدان که خواب را تأویل شناختن است، و تأویل را صفت و تفسیر باز کردن، و

۱ - اتصال مطلب قطعیت ندارد . ۲ - اصل : ملک . ۳ - ظ : بخواند .

صفت را نسبتی است که باز اصل آن کار خواند . پس هر کسی که تأویل آن اصلها و صفت اصلها بر گیرد تا بشناسد و روی آن بداند پس او را نسبت باز گوهر آن برد که اصل تأویل است و هیچ خوابی بر پوشیده نشود و روی و گشتن او بشناسد .

باب

اندر ادب عبارت

پس چون مسئله ای پیش تو آید که اندر تأویل او خالی بود که واجب کند که بر خداوندش بپوشی چنانکه او را خواهری بود یا دختری یا زنی که اندر کارنا بایست بود و تواند خواب بدانی اندر روی [او مگوی] ، لیکن اندر [۹۸] میان سخنان پنهان کن تا او بداند و پندارد که تو ندانستی که چه گفتی مگر گناهی می کند یا بخواهد کردن . پس او را از آن کار آگاه کن و بند و ستر او را پوشیده دار بر دیگر مردم . و آنچه خدای عزّ و جلّ "سرّ" کسی پوشیده کرد تو آشکارا مکن و کس را میاگاهان و اگرچی ترا پرسند، که اگر جزین کنی خداوندان خواب را به خصم کرده باشی و دانش خویش را تباه کرده و فسوس کرده و خدای تعالی آن دانش را از [تو] بازستاند .

باب

اندر بدانستن خواب گزاردن

گفت راز خویش اندر مسئله ای پراکنده مکن تا قیاس آن بدانی کردن و روی بیرون آوردنش و مایه اوبدانی و طبع خداوندش آن چنان که یاد کردیم پیش ازین . چون این معنی بدانستی بتوانی دانست که اندر آن خواب چه کرده است و چه آورده . پس اگر ازین آنها که یاد کردیم پاکیزه بینی و هر سخنی اندر و آید درست و راست بود و سازنده با حکمت بدان که تأویل آن درست است .

و شنیدم که پسر سیرین همچنان کردی ، و چون او را مسئله ای پرسیدندی زمانی اندرو

اندیشه کردی و خداوند خواب را از حال تنش و از آن مردمانش و از کار و پیشه و آنچه بدین مانده می پرسیدی و هیچ چیز نهشتی که دلیل بودی اندر خواب گزاردن^۱ الا که پرسیدی و اندر میان مردم را همی آزمودمی ...^۱ گفتن . پس جواب او آنگاه باز [دادن] که مرو را ازین همه باز دانستی و بودی که اول خواب^۲ [۱۰^b] به شب بیند دلیل بود ... و نزدیک خدای تعالی منزلت یابد .

و باشد که ولایتی بیند و هم آن ولایت در بیداری او را بنمایند ، و بود که جایگاه بگردد . کمتر از آن دیده باشد بیشتر بیند ، و بیشتر دیده باشد کمتر بیند . و کس بود که اندر خواب خرّمی بیند و در بیداری همان خرّمی یابد و بود که خنده [اندر] آن بود و از حال خرّمی بگرداند .

و کس بود که بانگ نوحه و زاری بیند و هم چنان به بیداری بیند . و گریستن هیچ نیکی ننماید ، و نوحه و زاری از آن قوی تر است . اگر کسی از کسی ترسیده بود ، پس او را اندر خواب بیند که بدی با او همی کرد هیچ تفسیر برو بر نیفتد .

اگر با دیدنش مثلهای [حکمت] یا اثرهای اصول یاد کردیم دلیل کند آنچه یاد کرده ایم درست گردد .

باب

مایه از آن که در خواب بیند

کس بود که اندر خواب بیند که خرما یافت صد درم بیاورد . و کس بود که همین خواب بیند و او را شیرینی بود اندر دین ، و این از همّت مردم بود و قدر و مایه او ، و گزیدن این جهان بدان جهان و آن جهان برین جهان . و کس بود که بیند که ده دانه تاه بیافت ، او ده درم بیاورد . و کس بود که همین بیند و هزار درم بیاورد ، و این به سایه و طبع مرد گردد .

و این علمی است که هیچ مخلوق به غایت آن نرسد. نبینی که مردی بود دون همت و دون صنعت و خدای عزوجل او را بر کشد و در سایه پادشاهان و ملوک برد و دیگری را بر کشیده فرود آورد [۱۱۸] در خوابهای باطل از آن نوع که خداوند خواب سخنی پنهان کرده بود که اصلها مختلف گردد، و آن چنان باشد که خواب روز به شب گوید و خواب شب به روز.

و این تفاوت بدان بتوان دانست که اگر یکی به خواب بیند به شب که بر بلندی نشسته بودی تفسیر این آن بود که اندر کارزار گاهی بود و بردشمن پیروزی یابد. و اگر اندر شهر و خانه خویش بود بر پادشاه عجمی چیره شود یا بر مردی بزرگ یا خود بزرگ شود. و اگر همین خواب به روز بیند از زن خویش جدا شود و میان ایشان طلاق درافتد و جنگ...^۱

باب

تصدیق طبایع و بهری از خوابهای مختلف

گفت یکی در خواب درم بیند او را جنگ افتد، و یکی دیگر درم بیند اشتریابد. و اگر گوشت بیند گوشت یابد، هم چنان که دیده باشد. و دیگری بیند که گوسفند کشته باشد یا نیم گوسفند در خانه برده او را مصیبتی رسد. این مثلها دشوار باشد اندر یافتن مگر به یاری توفیق خدای تعالی. و خواب بود که همچنان بود که دیده باشی بعینه و هیچ...^۱ بنگردد، و اندروی هیچ مثل و هیچ تفسیر نبود.

چنانکه مردی بیند که شهاده همی آورد، در بیداری نیز هم چنان شهاده آورد. یا بیند که کار نیک کند، هم چنان کار نیک کند. یا دشمنی اندر خواب بیند، هم چنان در خواب بیند دشمنی. و شهادت اگر در جای لایق و در غزا بیند شهادتی بود بر حال.

پس اگر بر جایگاه [۱۱^b] بنماید از چهار پای و درخت و جزین، چنانکه هیچ چیز به وی پوشیده نشود و همه نسخه از لوح محفوظ گیرد بدانچ هریک خواهد رسید از نیک و بد این جهان و آن جهان.

و هرگاه که وقت آن بود که خواهد رسیدن او را اندر خواب مرده دهد، و چون بدی خواهد آگاه کند شب تا مگر گناهی که همی کند یا بخواهد کرد نکند، تا حاجتی بود خداوند جهان را عزوجل و نعمتی بود بر نعمت افزوده.

و آگاه باش که خداوند کتاب را بر حروف معجم نهاده است.

باب

حال و زمانه و وقت

کرمانی گفت حال زمانه از سال و ماه و شب و روز و برون آمدن میوه از درختان و قیاس آنچ مجهول بود از وی و آنچ معروف بود بر حد قوتش اندر اصل تعبیر خواب و مایه اوبگویم اگر خدای خواهد.

باب

تصدیق خواب که چندگونه بود

گفت هر خوابی که مردم بیند بر هفت گونه است بر خلاف یک دیگر.

یکی از وی خواب راست است و درست و آن آن است که فریشته^۱ برداشته بود از لوح محفوظ چنانکه یاد کردیم اندر پیش، و خدای او را الهام و دانش دادست، و مثلها زدن مثلهای حکمت آن چنانکه خدای او را بیاموخته است از همه چیزی مثل معلوم اندر اصلی که هرگز از وی نگردد مگر به تأویل مختلف آن وقت که چیزی از حال خویش از گزارش بگردد و وقت وضعف او حلال و حرام.

باب

آگاه کننده و مژده دهنده از روز [۱۲^a]^۱

فریشته است که ترا مثل زند اندر خواب و ترا آگاه کند از گناهی که کرده باشی، یا اندر دل کرده که کنی، یا مژده دهد از نیکی که کرده باشی یا خواهی که کنی، پس دیو بر تو حسد برد و نخواهد که از خواب که ترا اتمام گردد. پس بر صورت آن فریشته که ترا آن خواب همی نمود بیامد، و ترا همچنان مثلها زند و چیزها همی گوید تا ترا غره کند تا آن دیگر نیز بر تو تباه کند که فریشته نموده باشد، تا ترا آنچه دیده باشی فراموش شود، و آن خواب تمام نادیده ترا بیدار کند و بر هیچ حاصل نباشی مگر بدروغ.

باب

اندر خوابهای دروغ که از بلغم و خون و گش خیزد

بودک^۲ اصفاث احلام باشد، و بودک^۲ دروغ بود، و بود که از آن خواب سر باید شست، و زان هیچ سود و زیان به خداوند خواب باز نگردد و هیچ تفسیر بدان نیفتد. پسر^۳ عباس گفت که ز آن خواب که از وی سر باید شست هیچ سود و زیان نیاید. پیغمبران هرگز این خواب ندیده اند از بهر آنکه بازی کردن دیوست. کرمانی گفت بود که این خواب از صفرا و سودا تولد کند و از بلغم، و باشد که از امتلای طعام بود، نماید خواب آن که همه سیاهی بیند و سرخی و زردی و آنچه بدین ماند. پس اگر چیز کی بلغم را بود اندر خواب سپیدی بیند و آب و سیل و آنچه بدین ماند. ولیکن بر آن حد بود که قوت خداوند خواب باشد و همت او، و از خواب هیچ چیز باطل نشاید شمرد. و بود که بازی کردن دیوان و جادوان چیزی نماید، و بود که از اندیشه و غم بود، و این همه باطل باشد. [۱۲^b]

۲ - کذا در اصل

۱ - اینجا ورق یا اوراقی افتاده است.

۳ - اصل: پس

باب

ادب و تأویل خواب

کرمانی گفت چون خواب درست بود چنانکه یاد کردیم و مثلهای حکمت باز آن متفق و باز آن اصلها خواند که ترا گفتم آن را نگاه دار تا به قیاس یکدیگر بدانی دانستن و راه راست اندر آن نگاه دار، و هر چه ندانی و بر تو پوشیده شود درست باز دان تا نزدیک گردی به خواب، ان شاء الله تعالی.

پس اگر به آن بود که دیواند را آمده باشد نشان او آن باشد که مثلهای او و سخنهای به یکدیگر باز نخواند، او را دست باز دار که آن هیچ نبود و درست نشود.

و بدان که خواب درست هفت جزو است: یکی ازو این جهانی است و آن دیگر آن جهانی. چون صلاح دین و تباه شدن، و آنکه تو بدان نخواهی رسیدن درین جهان، و آنچه به تو دوست داری از حلال و حرام و فریضهای خدای و سنت پیغامبر و آنچه بدین ماند. پس باید که چون خوابی را گزارش کنی همت تو یکی ازین جهان بود و شش از آن جهان.

و چون مسئله ای پیش آیدت همه دل به جای آور و هر حرفی را با اصل خویش برو بدان که خواب بدان توان شناخت، و جوهر و مایه و قوت آن حرف حرف بردل بنگار. پس بار یکدیگر گرد آور به یکجا تا سخن گردانی. اگر سخنی یابی درست و راست موافق مثلهای حکمت، چنانکه یاد کردیم اعتماد کن و تأمل کن.

محمد بن عبدالله گفت اندر نامه یحیی بن خالد البرمکی که چون برتن چیرگی خون را بود بسیار بیند که می خندد و بازی می کند و چیزی می زند از طنبور و بریط و آنچه بدین ماند.

و چون چیرگی گش سرخ را بود کشتن و خون ریختن و آتشها و کارزار و مردمان افکار و کرد و شمشیر بیند.

و چون چیرگی گش سیاه را بود کوهها و تلها و چیزهای سیاه و زنگیان و دشنام و چنگ زدن و سنگ انداختن بیند.

پس چون چیرگی بلغم را بود آب و رود و دریا و بر که ورعد و برق بیند و آنچ
بدین ماند .

و بهری از پیلسوفان گفتند که اختلاف طبایع مردمان از خواب بتوان دانست .
و گرسنه و دشته خداوند بلغم بسیار را و خداوند سودا را بود ، از بهر آنکه این همه را
خواب برخلاف آن بود که آنکه درست باشد ، و ما یاد کنیم آنچه درین باب به کار آید .
اما خداوند گش ماران بیند و از آن ترسد و گرسنگی و دشنگی بیند و نان خوردن
و آب ، و سیرنا شدن ، و خداوند بلغم بیند که اندر دریاب افتاده باشد و غرقه شده .

کرمانی گفت : نگاه دار خوابی که اوّل روز بینی و آنکه نیمه روز بینی و اوّل
شب بینی و نیمه شب و آنکه به آخر شب بینی که هرچ دلیل نیکی و بدی کند بر آن حدّ
بود که از روز و از شب گذشته بود ، و شاعران درین معنی شعر گفته اند ، و لکن شرط کردیم که
هر [چه] بگذشت باز نگویم که اندر مکرّر کردن بس فایده نبود ، والله اعلم . [۱۳۵] ...
.....
باز دادی و آخر با میان آوردی یا جواب از میان راست پدید آمدی و بدانستی که دیواندرو
کار کرد یا نه ؟

باب

اندر علم سخن راندن

بدان که راندن سخن تواند علم خواب از سه وجه نباید که خالی باشد ، از بهر
آن که خواب بدان تمام گردد .

اوّل اصل نگاه داشتن است و روی اختلافش و قوت و ضعفش اندر نیک و بد
تا سنگ سخن بدانی و سخن اصلها اندر سبکی و گرانی آنچه پیش آید از مسئلها . پس
اگر برخی از آن مسئلها دلیل بر نیکی کند و بهری بر بدی هر دو اصل با خویشتن برسنج .
آن را که قوی تر است و سنگی تر اندر تأویل اختیار کن و حکم بر آن دان .

باب

روی دوم و سوم اندر اصل و تصنیف خواب

گفت دوم اصلها با یکدیگر بردن است تا سخن درست گردد بر گوهراصل و قوت وضعف او و هر چ از آن خوابها بود که دیو نماید و از اندیشه دل خیزد و آنچه بدین ماند از آن بیفکنند تا مرور را درست گردد که آن خواب درست است .

و سوم سخن پرسیدن و جایگاه او و بیرون آمدنش تا درست و صافی گردانی و این سخن علمی است اندر تأویل خواب ، ناچار به کار باید ، و شمار فرایض و حکم شریعت تازی و غریب الحدیث و آنچه بدین ماند^۱ اندرین حدیث به کار آید از بهر آن که معنی نامها بدو بشناسی و تفسیر قرآن و آنچه بدین ماند ، و مثلهای حکمت و شریعت [۱۴۳] و مسلمانی و حلال و حرام و نماز و روی^۲ شستن و آنچه بدین ماند از علمها تا بروقیاس کند و کار خویش از میان بر آورد .

باب

اصولهای خواب و گزارش او

گفت آنچه اندر دست داری از اصلها که تفسیر او کرده است سخت باید داشت از آن که خداوند خواب ترا همی گوید تا ترا از آن اصل فرود آرد . پس اگر خداوند خواب نزد تو راست گوی بود و ثقت [و] استوار خواب را سه گونه تفسیر بود هر یکی را ازین جداگانه ، و از بهر این تأویل بر مردم پوشیده ماند و مختلف گردد . پس اگر تو از آنجا بر گیری که روی وی بود اندر علم او نرسی ، از بهر آن که اندرو مثلهای بسیار گونه خالی بینی که به گونه دیگر گردد .

باب

اندر قدر و مایه مردم

گفت اندر مسئلهای خواب چنان است که درخت مردی بود و کوه و دیوار و مرغ [و] درنده و شیر و چوب و آنچ بدین ماند جمله مرد بود .

باب

اندر گوه‌های خواسته

گفت اندر خواب گندم خواسته بود و آرد و انگبین و شیر و کنجد و پشم و کاه و جو و خرما جمله خواسته بود و آنچ بدین ماند . پس این فرق نگاه دار که اوّل تفسیر به دوم دانسته‌اند و دوم به سیم، و اگر نه چنین بودی نشایستی دانستن و بیرون آوردن تاویل هیچ خواب .

باب

اندر تاویل درختان [۱۴^b]

گفت درخت اندر مثلها تاویل مردم است چنان که یاد کردیم و قدرت و میاه^۲ بر آن حدّ که منزلت از درخت بود میان درختان به کرم و گوه و آنچ برو بود و بوی و نفع و شاخ و بال و بیخ او .

باب سیم^۳

اندر تفسیر درخت

گفت چون درخت^۴ مرد کریم باشد .
و اگر درخت نیکو بود مرد خوش خوی باشد .

۱ - اصل : تاویل . ۲ - (؟) کذا در اصل ، ظ: مایه ۳ - ابواب یکم و دوم شماره گذاری ندارد . ۴ - دو کلمه سائیده شده خوانده نمی شود

و اگر درخت بالیده بود مردی بود که خاندان او بسیار بود .
 اگر درخت را بیخها بسیار بود مرد را انسب از دور بود .
 پس اگر درخت گوز بود مرد عجمی بود بخیل و تنگ دل .
 پس اگر درخت خرما بود مردی بود تازی که مردم را از نفع بسیار باشد .
 و همچنین هر درختی بر قدر مایه و گوهرش اندر میان درختستان .

باب چهارم

اندر تفسیر کوه و رود

اما کوه مردی بود سخت که یافتن او دشوار بود و اندرین^۱ وسخت دل باشد
 و نامور و اندر میان مردمان بر حد^۲ بزرگی آن کوه و جایش اندر میان کوهها .
 و اما رود مردی بود خداوند پادشاهی بزرگ که او را نتوان یافت به خوشی و
 لطافت بر حد^۲ مایه^۲ آن روزبه بزرگی و خطرو پایه .

باب پنجم

اندر تفسیر دیوار و مرغان

گفت دیوار مردی بود دون ترازین که یاد کردیم ، آن کوه و رود .
 و اما مرغ [۱۵۳] اندر دین و پیشه و خورد و خورش پادشاهی است که هیچ کس برو
 ایمن نباشد و اندر میان مردمان بدان منزلت بود که آن مرغ اندر میان مرغان و قوت و سلاح او .

باب ششم

اندر درندگان و زین و پالان و چوب

شیر و دیگر درندگان مردی بود بد و دشمن بدان منزلت که حد^۲ آن درنده بود .
 و اما چوب مردی [بود] منافق و آشکارا بهتر از نهان ، و اگر چوب رسته بود مرد
 را مایه چنان بود که آن درخت را .

و امّا زین زنی بود خانه نشین از بهر آن که زین کشنده مردست ، و از نشستگاههای بزرگوار است .

و امّا کوذبان زنی باشد ازو کمتر به چند آن تفاوت که از زین تا کوذبان ، ولکن مستورو پارسا بود .

و امّا پالان زنی بود دون همت بد حال از بی قیمتی پالان و خطراو ، از بهر آن که هم نشستگاه است و هم بارگاه .

باب هفتم اندر بُرندگان

اندر پیش پادشاهان شدن و حاجت خواستن را و روز آدینه روز زن کردن و لهو و آنچ بدین ماند .

باب

اندر یاد کردن خواب در کدام فصل^۱ نیکو بود

دانیال گفت قوی تر خوابی که بود اندر روزگار تابستان باشد ، از بهر آن که میوها رسیده باشد .

خوابی که اندر اوّل بهار بیند تا چهار ماه [۱۵۵] راست گردد ، و ابن سیرین هم چنین می گوید .

دانیال گفت پس ازین چهار ماه خواب زود بگردد و ضعیف باشد . پس دیگر بار قوی گردد .

خبر داده اند که مردی پیش یکی شد از یاران پیغامبر و گفت اندر خواب چنان دیدم که هفتاد درم بیافتمی . او گفت هفتاد هزار درم بیاوی . گفت سال پار آمدم و هم این خواب گفتم ، مرا گفתי هفتاد چوبت بزنند و بزدند . و امسال همان خواب دیدم و می گوئی هفتاد هزار درم بیاوی ! گفت سال پار که آمدی و خواب گفתי درختان هنوز

خشک بود و دو سال گذشته، و اما سال وقت آن است که آب با جوب می آید و سال نوروی نمود.
گفت مردی به خواب دید که چهل میوه بیافتی بر در پادشاه. خواب او را
تفسیر کردند که چهل هزار درم بیابد. بیافت. باری دیگر بی وقت همین خواب دید.
گفت چهل جوب بزنندش. هم چنین بزدند. جهت آن که یکی به وقت بیرون شدن سال
دید و دیگر به وقت اقبال سال.
این معنی یاد دار و هر چیزی برین گونه قیاس کن.

باب

اندر پدید کردن خواب کدام وقت شاید گفت و کدام وقت نباید گفت

و اندر خواب کودکان

اگر مردی یا زنی بر تو آید در آن فصل که روز اندر افزونی بود بدان که کار او نیک
بخواهد بودن و کار او در اقبال است.
و هر خوابی که از پس زوال ببینند [۱۶۸] تا نماز شام باید که او را جواب ندهی که
نیک نیاید.

و هم شاید گفت پیش از آن که آفتاب بر آید و به روزی که باران بارد.
و کودکی را که به جای مردان رسیده نبود خواب درست نباشد، و نه دختری را
که به جای زنان رسیده نبود.
و یاد دار این که یاد کردیم تا نیازمند نباشی به هیچ خواب گزار.

اندر خواب بختنصر

بختنصر خوابی بدید شب یک شنبذ و سوگند خورد که همه دانشمندان را بکشد
مگر آن را که او را از تفسیر خویش آگاه کند. پس هفتصد مرد دانشمند را بکشت و
هیچ کس تفسیر خواب او نمی دانست و نه اصل خواب او که چه دیده است و او خواب
خود را فراموش کرده بود.
پس خدای عز و جل مرا بدو فرستاد و دانش خواب گزاردن داد تا بدانستم که

او اندر خواب چه دیده است و بدانستم که اجل او به کشتن بود یا بسوختن ، و خواب او این بود که سر او از مس بودی و جلدش از روی و تنش از سیم و ساقش از سلافن و پایش از آبگینه .

مس هلاک کار بود ، چنان که خدای عزّوجلّ همی گوید : « یرسل علیکما شواظ من نار و نحاس . »^۱ ، و سیم خواسته بود از بهر آن که سیم به همه جای پادشاهی و خواسته بود ، و امّا سلافن و آبگینه که پای و ساق از آن دید چیزی بود نا پای دار از بهر آن که مردم را ایستادن به پای بود . [۱۶^b]

تفسیر آن چنان یافتیم که او را چهل روز زندگانی مانده بود . او را گفتم و هیچ کم و بیش اندر نیامد .

دانیال گفت بختنصر از پس آن خوابی^۲ دیگر دید و بر من عرضه کرد و من اندر تفسیر آن چنان یافتیم از عمر او سه روز مانده بود و هم با او بگفتم . او مردم خویش را فرمود که هیچ نخسبند و او را نگاه دارند . پس اندر شب سیم بیرون آمد تا کسی را بیند از مردم خویش خفته . خدای عزّوجلّ خواب بر آن مردم افکنده بود و هیچ کس بیدار نمانده ، و بختنصر اندر لشکرگاه تنها همی گشت . سوگند خورد که من فردا^۳ همه را بکشم و باز گشت . باز جای خویش می رفت . پایش اندر حمایل شمشر خفته ای آمد . خفته بیدار شد . پنداشت که او دزدست . شمشر بر کشید و برو زد و بکشتش .

خبر دیگر

از بختنصر آن است که دانیال را همه خویشاوندان بگرفت ، از پس آن که چندان خلق را به بیت المقدس کشته بود از بنی اسرائیل ، تا آنکه که او خوابی دید و فراموش کرد و سخت بترسید بر پادشاهی و بر خویشتن . پس همه جادوان و کاهنان را بخواند که مگر کسی او را از آن خواب آگاه کند . جمله گفتند ندانیم ، تا نونگوئی که چه دیده ای ، و تفسیر آنکه توان کردن . بفرمود تا جمله را بر درخت کنند .

چون دانیال این چنین بشنید زندان بان را گفت برو و ملک را بگوی که مرا

مردی [۱۷^a] است که بگوید که تودر خواب چه دیده‌ای و تفسیر آن بگوید و هیچ مترس که خدای من مرا آگاه کند و بود که تونزدیک ملک منزلی یابی. زندان بان بشد و بختنصر را مژده داد بدانچ از دانیال شنوده بود. بختنصر بفرمود تا دانیال را پیش او بردند و هیچ کس پیش وی نشدی الا که او را نماز بردی.

چون دانیال پیش آمد و نماز نبرد بختنصر را عجب آمد. موکلان را گفت دست از او بدارید و شما بروید. چون ایشان برفتند دانیال را گفت چرا نماز نبردی پیش من؟ دانیال گفت مرا خدای است که الهام داد تا خواب تو بگویم و فرمود که ترا نماز برم و نه هیچ کس را! و ترسیدم که اگر نه چنین کنم آن دانش که مرا داده است از من بازگیرد و اندر دست تو گرفتار گردم.

بختنصر گفت: هیچ دانی که من اندر خواب چه دیدم؟ گفت دادم. گفت بگو! گفت صنی دیدی پایها بر زمین و سرش به آسمان و نیمه بالاش از زر و میانش از سیم و برش از مس و ساقهایش از آهن و پایهایش از سلافن و تواندرو همی نگریدی به تعجب تا سنگی از آسمان در آمدی و بر سر او افتادی و مرا و را همچنان کردی که خاک که اگر بادی بر آن جستی اندر جهاننش پراکنده کردی، و آن سنگ که بر سر او آمدی بزرگ همی گشتی تا همه زمین را بگرفتی و تو هر چند نگریدی از زر آسمان دیدی و از [۱۷^b] زیر سنگ. بختنصر گفت احسنت! راست گفتی هم چنین است. اکنون مرا از تفسیر آن آگاه کن.

دانیال گفت: آن بت امتان بودند به اول و میان و آخر کار، و آن زر که دیدی این روزگار و این امت است که تودرویی و مهتری ایشان را، و اما سیم امتی که بر صنم افتاد دین بود به آخر الزمان و آن پیغمبری بود که از عرب بیرون آید و همه دینها را بشکنند. چنان که آن سنگ بت را، و بزرگ شود بر زمین و همه زمین دین او بگیرد چنان که آن سنگ که همه زمین بگرفت.

بختنصر را سخن او خوش آمد. گفت هیچ کس را بر من دستی نمی بینم مگر ترا و من خواهم که ترا پاداش نیکو کنم و بسیار چیزها بروی عرضه کرد. دانیال هیچ قبول

نکرد مگر آن که نزد او همی بود. تا روزگاری برآمد. پس مردمان بختنصر بر وی حسد بردند.

بختنصر خواب دیگر دید سخت تر از آن و هم فراموش کرد و می ترسید. دانیال [را] گفتند و بخواندند^۱، و قصه^۲ خود با او بگفت [و گفت] باید که مرا آگاه کنی که اندر خواب چه دیدم؟

دانیال گفت چنان دیدی که درختی رسته بودی سبز و عظیم سراندر آسمان، و هر مرغی که اندر جهان است بر آن درخت گرد آمده و تو اندرو همی نگرستی و عجب همی داشتی. فرشته فرو آمدی، تبری برگردن و اندر درخت نگران و فرشته^۳ دیگر بانگ کنان که چون می^۴ فرمایند این درخت را [۱۸۸] زیر وزیر کنم یا برخی دست باز دارم. آن فرشته^۵ دیگر گفتی نه برخی دست باز دار. او یک تیر بر آن درخت زد. جمله شاخ و بال او فرو ریختی و آن همه مرغان از سر وی پراکنده شدند و همه چار پایان و دد و دام از زیر سایه^۶ او بشدندی. درخت بماندی بی سایه و خرمی.

بختنصر گفت این است خواب که من دیدم؟ اندرو کم و بیش نگفتی! اکنون مرا آگاه کن از تفسیرش.

دانیال گفت بدان که آن درخت توی و آن مرغان فرزندانند^۷ و خویشاوندان، و آنان که گرد درخت در آمده بودند در عیت تو اند^۸ که زیر سایه^۹ تو آمدند و خدای عز و جل^{۱۰} با تو هم چنان خواهد کردن که با آن درخت کرد.

بختنصر گفت خدای با من چه خواهد کرد؟

گفت ترا اندر تن بلا دهد تا قدرت او بدانی و هیچ گونه جانور نماند که نه ترا بدان بگرداند و هفت سال بدین صورت، و لکن اندر میان هر جانوری که باشی مهترایشان باشی، تا هفت سال تمام بر آید. پس دیگر بار مردم شوی همچنین که هستی.

بختنصر گفت خدای تو توبه از من قبول کند تا ازین کردارهای بد باز آییم؟ دانیال گفت هر گز از تو چیزی نپذیرد تا آن حکم که کرده است بر تو خواند و قدرت

۱ - اصل : بخوانند . ۲ - اصل : فریستند ۳ - اصل : سی سی
۴ - اصل : آند (کاتب در موارد بسیار « اند » را « آند » تحریر کرده)

خویش ترا باز ننماید. چون دانیال این گفت بهختنصر برخاست و اندر خانه شد و زن و فرزند را بدرود کرد و از ایشان جدا گشت [۱۸^b].

۱. اورا شعب الهندی نام کرد و پیغامبر علیه السلام چون به حاجتی بیرون رفتی دوست داشتی که یکی بانگ کردند «یا افلح»، «یا نجیح»، «یا راشد»، و مردمان خویش را گفتی چون خبری از جایگاهی به من فرستید کسی را فرستید که نام ورویش نیکو بود.

داود علیه السلام گفتی چون کسی به خبر ناخوش به من فرستید چنان کنید که مرد سیاه بود و گرینده روی.

گویند که اسحق موصلی کنیز کی را بدید که اورا خوش آمد. گفت ای کنیز ک مرا اجابت کنی؟ گفت ای والله! گفت پس انگشتی مراده. گفت انگشتی من زرتست. ترسم که باز نیابم. از بهر آن که اندر تازی زر [را] «ذهب» خوانند و کسی را که بشود گویند «ذهب»، یعنی بشد. این چوب را از من بستان تا بود که باز آیم و «چوب» را «عود» خوانند. و چون کسی را خواهند گفتن که باز آیی گویند «عود».

باب

اندر چیزهای که از پیغامبر علیه السلام آمده است اندر طیره گرفتن

گویند پیغامبر علیه السلام مرد طیره سخت داشتی و هرگاه که به طیره شدی دیر باز جای آمدی و گفتی طیره هنبازی گرفته است باخدای، و اگر نه آن بودی تو کل او را بشکند. و گفت چون کاری بینی که از آن طیرگی ترا فزاید بگو یارب نیکی نیارد مگرتو، و بدی نیارد مگرتو، پس کار خویش برو.

و کعب الاحبار پسر عباس را گفت از هیچ چیز [۱۹^a] طیره گیری؟ گفت گیرم! گفت چه گویی به وقت طیره؟ گفت گویم یارب طیرگی نیست مگر از تو و هیچ نیکی نیست مگر از تو و هیچ خدای نیست جز تو. کعب گفت بدان خدای که مرا آفریده که هم چنین یافتم اندر توره.

علی بن ابی طالب رضی الله عنه مردی را پرسید که کنبت تو چیست ؟ گفت ابن عیسی و او را سخت آمد، از بهر آن که عیسی را پدر نبود.

گفت اعرابی به نزد قومی فرود آمد و از ایشان نیکی همی چشم داشت . یکی را پرسید که چه نامی ؟ گفت خشین ، اعنی درشت ! دیگری را گفت که چه نامی ؟ گفت شداد، اعنی که سخت ! دیگری را گفت که چه نامی ؟ گفت : غلیظ ، اعنی ستبر ! اعرابی بر پای خاست و گفت والله که دیگر با هیچ کس از شما سخن نگویم ، و برفت .

چون قتیبه به خراسان شد هر چ آنجا نشسته بودند و میانشان سخن رفت با یکدیگر همی گفتند پادشاهیش برود . دیگری گفت کارش پراکنده خواهد شد . و ازین گونه هر کسی چیزی همی گفت . قتیبه بدانست ، گفت نه چنان است که شما همی گوئید ، و این بدان گونه است که شاعر گفت :

شعر

فالقت عصاها استقرت بها النوى كما قرّ عینا بالایاب المسافر
معنی بیت آن است که عصا از دست بیفکند آن مرد که از سفر باز آید ... [۱۹۶] ^۱

... دیده است که ایشان را چهارم نبود از بهر آن را که خدای عزّوجلّ همی گوید : « ما یكون من نجوى ثلاثة الا هو رابعهم » ^۲ ، و اگر دو بماند دویین را دیده بود از بهر آن که قول خدای است تبارک و تعالی : « ثانى اثنين اذهما فى الغار » ^۳ ، و اگر یکی بماند مردی را دیده باشد .

دانیال گفت اصل همه عبارت این است و اصل آن که منجّمان به روزگار گویند و کنند. گفت چون خواب باد دلیلی بود از مرگ یا دلیل بریدن میان زن و شوی . و خواب فراموش کرده بود شمار برین گونه بود . اگر نه بماند بدان که زن از مرد جدا گردد. اگر هشت بماند شوی بمیرد . اگر هفت بماند بر زن باید ترسیدن . اگر

۱ - اینجا ورقی یا اوراقی افتادگی دارد . ۲ - المجادلة ۷ / ۳ - التوبة ۴۰ / ۴

شش بماند بر مرد، اگر پنج بماند بر زن، و همچنین هر چ طاق بود بر زن و هر چ جفت بود بر مرد.

پسر سیرین ازین کار کردی، و پس ازو خالد اصفهانی و معلّم کرمانی.
و محمد بن عبدالله گفت من اندرین شمار نرسیدم و از هر ک پرسیدم ندانستند...^۱
ده حرف آورده است و حروف معجم بیست و نه حرف است و نامهای مردم درین جمله
سیزده حرف نیاید. و لیکن نخواستم که ازین کتاب بیفکنم چّی معروف است [به]
کتاب دانیال. بر همین قیاس جمله فرو نهادم تمامت بیست و نه، و هفت^۲ از وی فرو
نهادم، درست نیامد.

باب

۳... اندر قیاس آنک به کار باید داشتن از شناختن عبارت

و قتها و پرهیز کردن از وقتهای دیدن خواب

دانیال گفت [۱۹^a] چون از تو مسئله ای پرسند که جوابش بر تو پوشیده شود
نگاه کن که نخست که خداوندش گفت چه بود ؟
اگر گشادن سخن بجسته^۳ نیکو بود بدان که آن خواب نیک است و دلیل بر
نیکی کند.

و اگر نخست سخن که زبان گشاد مرغوا بود نه نیک بود.
و هر خوابی که نخست حرفی که زبان بدو بگشاید^۴ « خا » بود بدان که دلیل بر
خرّمی کند. و اگر « شین » بود دلیل بر بدی کند.
و ساعتها را نگاه دارد، و اختلاف شب و روز.
چون ترا مسئله ای پرسند از خواب به وقت نماز مرو را جواب مده از بهر آن که
ساعت مضطرب بود و مردم اندر انتظار نماز.

۱ - رقم آحاد عدد محو شده، ظ: سیزده ۲ - هفت در اصل مکررست

۳ - یک کلمه محو شده ۴ - کذا در اصل

و بدان که خواب به چهار وقت نگردد : به وقت زوال و آن وقت که آفتاب
همی فرو شود ، و آن وقت که آفتاب برآید . این اوقات نگاه دار .
و نگر او را جواب ندهی اگر ترا از خوابی پرسند و آن مرد ترش روی باشد .
بدان که علامت بد است .

و اگر زنی ترا خوابی پرسد و بی نماز بود او را جواب مده از بهر آن که اگر
بدی اندرو بود زود درست شود . و همچنین مرد که جنب بود .
پس اگر ترا مسئله‌ای پرسد نخست روز از ماه از نام او^۱ و از نام پدرش ، اگر
هر دو نام موافق نام پیغامبران بود دلیل کند که او را از آن روز تا هفت روز چیزی آید
و خداوند خواب برکاری پیروز گردد .

پس اگر نامشان [۱۹^b] برخلاف این بود بدان که طالع نحس است .
و اگر مردی در اوّل زمستان ترا مسئله‌ای پرسد از خواب بدان که خواب او
سازگار روزی است .
و اگر به اوّل زمستان بیند دلیل بر فراخی روزی کند .

باب دیگر

در همین معنی

دانیال گفت هر کس که خدای عزّ و جلّ او را این علم ارزانی داشت باید که
اندیشه کند و هر مسئله‌ای که او را پرسند از نام او و نام پدرش و مادرش باز پرسد ، پس بر
آن قیاس کند .

دانیال گفت چون ترا به زمستان مسئله‌ای پرسند و آسمان صافی بود از ابر او را
قیاس از آن کن ، و اگر ابرگن بود بدان که آن غمی بود او را خواهد رسیدن .
و اگر باران بارد چنان که از نابدانها^۲ آب آید بدان که نیکی بود ، از بهر آن که
خدای عزّ و جلّ همی گوید : « و انزلنا من السماء ماء مبارکا »^۳ ، گفت از آسمان آب
خجسته فرو آوردیم .

۱ - اصل : نام او . ۲ - کذا در اصل (= ناودان) . ۳ - سوره ق / ۹

اگر به وقت پرسیدن خواب جای صافی بود و جای ابرگن بدان که او از آن غم بیرون آید.

باب

اندر دانستن دلیل نیک و بد از ماهها

دانیال^۱ گفت مرد داننده نبود به علم خواب تا اقبال سال و ادبارش بنشناسد :
بدان که خواب محرم قوی باشد و درست .
و خواب صفر صفر آورد و دل تنگی و غم . باید که اندر و تفسیر نکنی و نه پیدا کنی .
و گفت خوابها اندر [۲۰۹] ماه ربیع الاول^۲ به برکه^۳ بود و مژده و کار روای، پس
برو کار کن .

و اندر ربیع الآخر خوابها دلیل کند بر مصیبت و غم . باید که دعا کنی تا خدای
عزّوجلّ بدو رنج او باز دارد .

اندر ماه جماد[ی] الاولى خوابها خشک بود . دلیل بر مرگ کند .
اندر ماه جمید الآخر بتر بود .

ماه رجب از ماههای حرم^۴ است ، خجسته بود مرد و زن را .
گفت اندر ماه شعبان خواب نیکی بود و خداوندش نیکیء فراوان بیند .
اندر ماه رمضان خوابها درست بود و بسیار نیکی ، و هر کس که اندر خواب
بیند همچنان بود که پیغمبران را دیده ، و آنچه دیده باشد هم چون وحی بود و هیچ خطا
نکند ، از اوّل ماه تا آخرش .

و گفت اندر ماه شوال خواب ضعیف بود و غم آورد .
و اندر ماه ذوالقعدة نیک نیاید و چاره نبود ، از آن که خداوندش به بدی یا به
زندانی افتد .

و اندر ذی الحجة سخت ضعیف و سخت بد ، از بهر آن که این ماه حجّت
خدای است بر خلق .

۱ - اصل : دلیل . ۲ - (= برکت) ۳ - کذا در اصل ، ظ : حرام

باب

اندر آنچ درست باید دانست از خواب و آنچ فرموده است کز آن پرهیز کند
و آنچ صدقه باید دادن

دانیال گفت خدای عزّوجلّ هیچیز^۱ نیافرید مؤمن را بهتر از نگرش کردن
اندر علم خواب که چون ازین همه که یاد کردیم دری بشناخت و بدانست صد درء^۲
دیگر برو بگشاید. از بهر آنکه هر نامی که اندر جهان به کار دارند همه اندر دین به کار
آید و هر کس [۲۰^b] که خواهد که این علم بیاموزد و حفظ کند باید که از خوردن پنیرو
ترشیا و پیاز و آنچ بدین ماند احتراز کند و دست باز دارد تا بتواند آموخت و فراموش
نکند و قیاس آن بداند. پس چون بدانست و بیاموخت او را زیان ندارد هرچ خورد.
دانیال گفت باید که اصول تأویل بداند که چون اصلها بدانست درها^۳ برو
گشاده شود که نه خوانده باشد و نه شنیده و هیچ چیز ازو بنشود.

و پسر عباس همچنین گفتی که دانیال همی گوید و بر هفت حرف تعبیر کردی و
گفتی چون ترا مسئله ای پرسند از خوابی که اندرو غمی و مصیبتی بود خداوند خواب را
بفرمای تا به درویشان صدقه دهد.

و همچنین اگر مرگ همی نماید زود مرو را جواب مده و چندان که ترا جهد و
طاقت بود مگو تا مگر خدای تعالی از [او] بگرداند.
و همچنین خواب که دلیل بر زندانی یا بر غمی کند زود او را مگو.

باب

اندر بدانستن خواب پیش از آنکه باز پرسند

دانیال گفت اگر خواهی که خواب مرد بدانی پیشتر از آن که وی بگوید او را
بگویی تا جایگاهی از اندامهای خویش فرو گیرد یا دست بدو فرو آورد، از آن قیاس

۱ - (= هیچ چیز) ۲ - کذا با همزه در اصل (= دری) ۳ - اصل: درهء

کن. یا کسی را که حاضر^۱ باشد بفرماید تادست به اندامی از اندامهای^۲ خداوند خواب فرود آرد.

اگر مردی ترا بخواند که خوابی دیده بود و فراموش کرده چون اندر پیش شوی نگاه کن [۲۱^ا] اگر بر بستر تکیه کرده بود بدان که مردی را اندر خواب دیده است که پادشاه بود.

پس اگر بر مُخَدّه نشسته بود بدان که کنیز کی را اندر خواب دیده یازن نیکو روی. اگر چیزی نبیست یا دبیری پیش او بود بدان که خواب او آن است که چیزها بدو فرستیده بودند.

اگر بر سر کرسی نشسته بود یا بر سر تختی که بر سر آن هیچ جامه نبود او آن کار همی خواهد که بدان به پادشاهی برسد و نزدیک رسانیده باشد.

حدیث اندامها که به اول این باب می گوید

بدان که اگر دست به سرفرو کند آن را تأویل آسمان باید یا کوه یا چیز [ی] که از زمین برتر بود، و روی را به دشت و بیابان برگیر، و چشمها را به چشمه آب، و هر چ از دندان بود با اهل بیت و خاندان و خویشاوندان را، و هر چ از قضیب بود به فرزند، و همین گوید پسر سیرین.

باب

اندر خواب مهدی

خلیل اصفهانی گوید، مترجم این کتاب از سریانی به تازی، که مهدی خلیفه بغداد خوابی دید و فراموش کرد. چون روز شد غمگین بنشست. وزیر خوش را گفت خوابی دیدم و فراموش کردم^۳. اگر مردی^۴ را با دست توانی آوردن که این خواب مرا با دست آورد اگر به فال بود به حال دیگر کار نیک کرده باشی، مگر این غم از دل من برود.

۱ - اصل : حاضر. ۲ - اصل : اندامها. ۳ - اصل : کرد.

۴ - اصل : «اگر مردی» دو بار تحریر شده است.

وزیر گفت یا امیرالمؤمنین خلیل اصفهانی، خداوند ترجمه کتاب دانیال، [۲۱^b] تواند، و اگر کسی بر پشت زمین هست که این تواند دانست نیست مگراو.
 پس مهدی بریدی به راه کرد. بر سر ده روز خلیل را همی آوردند.
 خلیل گفت اندر بغداد شدم. روز یکشنبه بود نخواستم که پیش او روم،
 اختیار روز دوشنبه کردم، از بهر آنکه دوشنبه را طالع مشتری است.
 پس چون پیش مهدی شدم مرا گفت خوانی دیده‌ام و فراموش کرده! نزدیک
 تو توانم یافتن یا نه؟

من گفتم یا امیرالمؤمنین خداوند فال به حرکات مردم نگرد، به آمد و شد
 مردم اندر باز یابد. پس بر آن حکم کند.
 مهدی خشم گرفت و گفت ای سبحان الله العظیم! هر یکی از شما بیاید و چیزی
 دعوی کند که نداند و دست بر سر خویش مالید و به چشم و روی فرود آورد. پس
 دست بر ران برزد.

چون خلیل آن بدید قیاس فال بر گرفت. گفت یا امیرالمؤمنین بگویم که خواب
 تو چه بود! تا بدانی که خدای تعالی علم آن را دهد که خواهد.
 گفت بگو.

خلیل گفت دیدی که بر کوه شده بودی.
 مهدی گفت لله در ک، جادوی تو!
 گفت نعوذ بالله از جادوی، ولیکن چون دیدم که امیرالمؤمنین دست به سر فرو
 مالید دانستم که بر بالای سراو هیچ نیست مگر آسمان و بر زمین از کوه.

گفت راست گفتمی! دیگر چه دیدم؟
 خلیل گفت پس دیدی که از آن کوه در دشت آمدی، جای فراخ و هموار، و اندر
 آن دشت دو چشمه آب شور دیدی.

گفت [۲۲^a] از کجا دانستی؟
 گفت آن که پیشانی تو چون دشت هاموار است و آن دو چشمه دو چشم که زیر

پيشانی تست، و ديدم که دست مبارک بدان فرود آوردی .
گفت راست گفتی ، گفت ديگر چی ديدم .
گفت از آن پس به کوهی رسیدی و مرد قرشی را دیدی از قبيله خویش .
گفت از کجا بدانستی که آن مرد قرشی بود ؟
گفت از دست زدنت بر ران خویش .
پس مهدی عجب بماند ! گفت ويحکک اين علم را از کجا آوردی ؟
گفت از کتاب دانيال .
پس مهدی او را بيست هزار دينار فرمود دادن و گفت از پس اين کس را
اجابت مکن .
و خليل اين خواب از پسر سيرين آموخته بود و از سعيد بن المسيّب ، و اين از
بهر آن ياد کرديم که ياران پيغمبر و آنان که پيش ايشان بودند از اين فال کار کردند .

باب

طبايع خواب و روياي او و خلاف برگفتار دانيال

هم دانيال گفت اصل همه چيزی بر چهار چيز گردد و هريکی خداوندش برابر
کارها دليل کند .
بيشترين مردم سوختن پهايند و درآمد و شد مار و کژدم و سگ و آنچ بدين مانند . پس
چون ترا از خوابی پرسند يا خود ديده باشی از بهر خویش اندرين درها نگاه کن . اگر
خواب غم و اندوه بود او را قياس از قول خدای کن ، « و ليبتلنهم من بعد خوفهم
امناً »^۱ ، گفت از پس ترسیدن ايشان را ايمنی دهيم [۲۲^b] . پس تو بدان که پس هر غمی
خرتمی بود .

و هر که گريختن بيند از پادشاهی يا از دزدی يا از دشمنی بدان که خداوند خواب
ايمن گشت از قول خدای عز و جل^۲ ، « ففرّوا الى الله انّی لکم منه نذير مبين . »^۳

باب

اندر آنچ پیغامبر و یارانش دیده‌اند از نام وفال

خلیل اصفهانی گفت گوید^۱ مردی نزدیک پیغمبر آمد و گفت خوابی از تو خواهم پرسید.

گفت نامت چیست ؟

گفت جمره .

گفت پس شهاب . گفت جایگاه کجا داری ؟

گفت از ذات الحرقه^۲.

پیغامبر گفت علیه السلام : بنار الطی . مردمان تو سوختند .

چون مرد باز جای شد همه را سوخته یافت.

وقتی دیگر گفت کیست از شما کی این غم از دل من بردارد ؟ مردی بر پای

خاست . گفت نامت چیست ؟

گفت حرب .

گفت بنشین ، بنشاندش . یکی دیگر برخاست . گفت نامت چیست ؟

گفت یعیش . گفت زندگانی و نیکی بود . بنشین . غم از دل من برداشتی .

پس پیغمبر و یارانش گفتار دانیال به کار داشتندی . پس پیغمبر و یارانش فال

زدن به نامها .

و پیغمبر علیه السلام گفت خواب را به کنیتش بازخوانند و به نامش .

و هم چنین از دانیال حکیم روایت کرده‌اند .

محمد بن عبدالله گفت شنیدم که مردی پیش جعفر بن محمد شد . گفت کریم

خدای است و تو بنده^۳ اوی . گفت برو که یافتی . مرد برفت . و اندر سال خواسته‌ای

بیافت بی اندازه . گفت شنیدم که به بصره فتنه انداختاد . ابوالعالیه [۲۳۸] خواست که

۱ - کذا در اصل . ۲ - کذا در اصل ، ظ : ذات الجرف که موضعی نزدیک

مدینه است . (لغتنامه دهخدا)

از بصره برود . شنید که مردی همی گفت نه متوکل است . ابو العالیه باز پس آمد .

باب

اندر آنچ دوست داشته اند از راست و چپ نگریدن

اندر آن حال که خواب همی پرسیدند

دانیال گفت چون ترا خوانی پرسند از سوی چپ و راست نگاه کن . اگر چیزی بینی ناخوب بدان که آن خواب دلیل بد است ، و اگر چیزی موافق بینی بدان که نیکی بود از آن خواب .

محمد بن سیرین گفت چون ترا مسئله ای پرسند نگاه کن تا چشم تو بر چه افتد ؟ اگر بر زنی افتد بدان که نیکی بود از آن خواب ، و اگر مرد پیر بینی بدان که بخت خداوند خواب بود ، و اگر جوانی را بینی پایندگی بود ، و اگر پیر زنی را بینی بدان که جهان پشت بدو بر کردست ، اگر ستوری یا خری را بینی بدان که او را سفری می نماید ، چنان که خدای عز و جل همی گوید : « والخیل و البغال و الحمیر لترکبوها و زینة . »^۱ و من پیدا کنم گفتار دانیال اندر علم فراست ، ان شاء الله تعالی .

محمد بن عبدالله گفت چنان که خواننده این نامه را از دانستن فال و زجر چاره نیست همچنین باید که او را علمی بود اندر فراست و باید که به مردم به فراست نگاه کنی پیشتر از آن که به سخن اندر آید ، و علم فراست بسیارست .

و شنیدم که پادشاهی از پادشاهان پیشین هر گاه که از بهر رعیت به داوری بنشستی چون خواستی که بیدادگر از دادگر باز داند و زیران خویشتن را گرد آوردی و ایشان را گفتمی مرا دلیل بر پای کنید که این بدان باز دانیم . پس حکیمی از حکیمان آن روزگار که او را اقلیمون گفتندی نامه ای عجب فرو نهاد و صفت مردم بر صفت [۲۳^b] ددان بکرد ، آن چنان که ملک بر ملک آسان گشت و هر چمی خواست در می یافت .

اگر من تمامت آن کتاب یاد کردمی این کتاب دراز گشتی . به قدری از آن

اختصار کردیم و از آفرینش حیوان و طبایع و صفت ایشان با صورت مردم نموداری پدید کردیم .

باب

اندر صفت شیرو آفرینش مردم

گفت چون مردی را بینی که موی او فرو آمده بود یعنی جعد نباشد و رنگ او ملون بود و سینه او فراخ و بزرگ و سر وی بزرگ و پیشانی فراخ و بالا معتدل و تیز دندان و درهای بینی او فراخ و روی او صافی و چشم او شهلا یا ازرق بدان که او مرد سخت بزرگ و بلند همت و فضله جوی است و نیکی بسیار کند با مردم و مرو را خویش و پیوند بسیار بود و همواره بانشاط و خرمی بود و علم دوست دارد و گرد کردن کتابهای خدای تعالی ، و بخیلان را دشمن دارد و برای خویش مُعجِب بود و بردبار و سپاس دارنده نعمت و دوست دارنده بازی و نبیذ، و این طبع شیرست .

باب

اندر صفت پلنگ بر آفرینش مردم

اگر مردی بینی که سر او بس عظیم بود و اندام او معتدل و گردنش ستبر و چشم او شهلا و ابروی او پیوسته و موی او بسیار و دندانها مختلف ، یک یک یک تیز ، خالی اندر چشم ، کفهای او سخت فراخ و ستبر ، بینی اندر [۲۴^a] کشیده بدان که او مردی بود طامع و حریص و با قوت ، و با قوتش ترسندگی ، و دوستدار نبیذ و صبح و جماع ، و تیز و تند به وقت خشم پس آن دارد ، اما معده او تباه بود و بسیار خورد و خوردن او گزاینده بود و پیشتر آن که به پیری رسند . این است صفت پلنگ .

باب

اندر صفت [روباه] و آفرینش مردم

اگر مردی بینی پیر ، لاغر ، تیز دندان ، ناقص زنج ، سُسُت گوش ، گونه گاهها برآمده ، گرد چشم ، موی او چنان که گوئی به شانه زدست ، شهلای چشم ، ابرو پیوسته ، چرب دست ، فراخ کتف ، برخد های او گوشت نه ، باریک ساق ، بدان که آن مرد ناشایست است و پلید و محیل و بسیار دوست و هوا خواه و گوشت دوست دار ، و این صفت روباه است .

باب

اندر صفت گرگ و آفرینش مردم

اگر مردی را بینی بینی او اندر کشیده ، چشم شهلای ، پیوسته ابرو ، تَنُک اندام ، فراخ سینه ، میانه ساق ، جعد موی ، دلیر بی باک ، بدان که او را دین نیست و بازی دوست است و حریص ، و در کار این جهان و گرد کردن خواسته و عقار مولع و سخت بخیل و طامع و بزرگ همت و بزرگ تدبیر و مکابر و دشمن همه کس ، و این صفت گرگ است .

باب

اندر صفت یوز و آفرینش مردم

چون مردی را بینی مالیده [۲۴^b] بینی ، گل روی به یک دیگر آورده زشت ، برخد راست او خالی ، فراخ دهن ، به روی اورنگ اشک ، کفهای او پهن ، میان پیشانی گشاده ، بدان که آن مردی است با قوت و مُعْجَب ، شمه ای تندی و تیزی دروی ، دوست دارنده غلام و نبیذ ، و صبور بر نشستن به یک جای و بسیار آزمایش ، و این صفت یوز است .

باب

اندر صفت سگ و آفرینش مردم

اگر مردی بینی مشوق، برکشیده، باریک اندام، درهای بینی فراخ، گوشها سست و فروافکنده، بینی اندر کشیده، میانش برآمده، چشمها دور باز، خدّها خشک اندک گوشت، دندانها تیز، برخدّ چپ اوخال، نرم و خاموش، بدان که او مردی بود دراز عمر، دلیر، دلتنگ و حریص و بی اندیشه کار و صاحب علم و سنت، کتاب و حدیث دان و ادب دوست، و گرد آورنده و جویای نام نیک، و این صفت سگ شکاری است.

باب

اندر صفت خوک و آفرینش مردم

اگر مردی بینی که او را بینی دراز بود اندر کشیده، چشمها شهلا، سرش بزرگ، دهنش فراخ، دندانها برون داشته تیز، به طبع آهسته، به رفتن مضطرب، کژ رو، بدان که او دروغ زن است و بخیل و بدگو دار و غدار و بد عشرت و بخیل دوست، با مردم نیک بد ساز، حریص برفساد، تباه کار، و این صفت خوک است. [۲۵۸]

باب

اندر صفت گربه و آفرینش مردم

اگر مردی را بینی کوتاه بالا، کوچک پیشانی، شهلا چشم یا ازرق، برپیشانی او خالی یا دوخال، درهای بینی فراخ، اندر چشمهای اونقطها، چشمهای گرد، تیز چشم، گرد بینی، بدان که او را طبع خوش بود و دوستدار مردم بود، ولیکن دروغ

زن بود و دوست دار بازی و آهو و شکار، بدان که این صفت گربه است.

* * *

سپری شد خطبه نامه دانیال حکیم و آنچ شرط کردم که یاد کنم اندر
شناختن فراست .

اکنون یاد کنم کتاب پسر سیرین و آنچ او پیدا کردست اندرین معنی ، اگر
ایزد تعالی خواهد .

کتاب پسر سیرین

بسم الله الرحمن الرحيم

پسر سیرین گفت که هر کس که بر پهلوی راست خسبد و خوابی بیند آن خواب از خدای بود عزوجل^۱، و اگر بر پهلوی [ی] چپ خسبد آن خواب از آن بود که آن را اضمغات احلام گویند و آن دروغ بود.

و هر کس که به شب بخسبد و خوابی بیند تا ده روز ممکن که راست گردد، و هر چند به بامداد دورتر دیرتر رسد، و هر چند نزدیک تر زودتر.

خواب روز و شب هر دو یکی است و هیچ فرقی نیست، و خواب را اگر [بر] پهلوی راست بینند و اگر بر چپ [۲۵^b] و اگرستان باز که به ناچار تعبیر است، و خواب اول شب و آخر شب را هم چنین.

محمد بن عبدالله گفت یکی از عالمان گفتی که می خواب آن دوست دارم که بر پهلوی راست بینم، و این یک بیت شعر مادام می گفتی.

شعر

و نم اذا نمت علی الیمین تصبح رؤیاک علی الیقین
معنی بیت آن است که چون بر پهلوی راست خسبی خواب تو راست و درست آید.

باب

اندر پدید کردن که خواب پیش که باید گفت

محمد بن سیرین گفت چون خوابی بینی پیش کسی مگوی که دانش خواب ندارد، و نه پیش هیچ زن، اگر خود مادرت بود یا خواهرت، و نه پیش پیری که خرف گشته بود، و نه پیش دیوانه، و نه پیش کسی که جادوی کرده باشد، و نه پیش

کودکی ، و نه پیش‌گبری یا ترسای ، و نه پیش‌هیچ دشمن که خواب بدان باز گردد که او بگوید .

بل با کسی‌گوی [که] دانا بود بدین علم . پس اگر بر تو دشخوار گردد قرآن همی خوان تا خدای عزّوجلّ بدی از تو باز دارد .

باب

اندر پدید کردن که خواب گزار باید که چه گوید

پسر سیرین چون او را مسئله‌ای پرسیدندی گفتی هر چ خدای خواهد بباشد و هر چ او نخواهد نبود . گواهی دهم که خدای بر همه چیزی قادرست و دانش او گرد همه چیزی درآمده است . [۲۶^a]

گفت طفیل برادر عایشه از مادر به خواب چنان دید که میان مردمان جهود فراز رسیده بودی و ایشان را گفتی شما مردمانی بودیت اگر نگفتیدیت که عزیر پسر خدای است . ایشان او را گفتند که شما نیز مردمان نیک بودیتان اگر نه آن بودی . گویند که خدای و محمد حقّ اند . پس او کسی را بگفت . پیغمبر را باز گفتند . پیغمبر علیه السلام میان مردم بر پای خاست و خطبه‌ای یاد کرد و گفت ای مردمان طفیل خوابی دید و کسی را بگفت و شما سخن همی گوید و من شرم همی دارم که شما را گویم که نباید گفت که خدای حقّ است و محمد حقّ که جهود نیز هم چنین گفت بگوی خدای حقّ است ، مگوی محمد حقّ است .

پسر سیرین گفت بسیار خواب بود که مردم بیند که تفسیرش دیدنش بود . گفت من اندر خواب دیدم که دو کودک عجمی از پس عربی همی تاختی . چون او را دریافتندی بکشتندی . پس چون روزی بود من تفسیرش باز کردم . آن کودک اعرابی را دیدم و آن عجمی را و خروسی . و من اندرین اندیشه تان دو کودک تازی دیدم که از پس خروس همی دویدند و خروس را بگرفتند و بکشتند .

و محمد بن عبدالله گفت من دوست دارم آنک که پسر سیرین گوید به آخر حدیث

که اگر خواب تو درست گردد چنین چنین باشد و چنین دادند از پسر سیرین . گفت
بسا خوابها [ی] بزرگ که کوچک گردد و بسا کوچک که بزرگ گردد . [۲۶^b]

باب

اندر پدید کردن که خواب به چه وقت باید گزارد

پسر سیرین گفت خواب به شب نشاید گفت و بدان وقت که آفتاب همی بر آید،
ونه آن وقت که آفتاب همی فرو شود .

و بوهریره گفت هرکی از شما خوابی بیند مگویند تا آنکه کی آفتاب بر آید .
و خبر دادند کی مردی را از یاران پیغمبر علیه السلام خوابی پرسیدند وقت نماز
شام . گفت اگر به روز آمده بود پیش ترا بگفتمی .
و گفت چون خواهی که خوابی را تفسیر بدانی اندر کتاب خدای نگاه کن .
اگر نیابی اندر اخبار صحابه ، اگر نیابی اندر امثال عرب و عجم که خدای تعالی اگر
خواهد ترا پدید کند .

باب

ادب عبارت بر قول پسر سیرین

پسر سیرین گفت وقت را نگاه دار که اندر بهار بیرون آمدن درختان خواب
بسیار بود .

و اگر زنی نماز نکند یا مردی جُنُب بود و مسئله ای پرسد یا کودکی جوابشان
مده که خواب ایشان باطل بود .

دیگری گفت این رداست بر پسر سیرین که گفت کودک را خواب درست نبود،
از بهر آنکه یوسف علیه السلام آن خواب که دید به کودکی دید .

پسر سیرین گفت نه همه خوابی چون خواب یوسف بود ، و من چنین شنیدم و
دوستم دارم که به گفتار هیچ کودک در نامه ننگرم ، و هر خوابی که اندر کارزار گاه بینند

نه خواب تود، و نه خوابی که زن آبستن بیند در ماه زادن، چه خواب ایشان از سرانندیشه^۱ [۲۷^a] بسیار بود، و نه خواب ترس رسیده. و روزیک شنبذ خواب نباید گزاردن. پسر سیرین روز چهار شنبذ خواب بگزاردی. گفت خواب مردی که با کسی به جنگ بود درست نباشد تا ازان جنگ بیرون نیاید.

پسر سیرین گفت اگر خواب را باز گفتن در توقف نهی تا سیم روز بهتر بود. گفت خواب مرد به خواب زن نماند، و نه خواب آزاد به خواب برده، و نه خواب مسلمان به خواب کافر، و نه خواب مسافر به خواب مقیم، و نه خواب بیمار به خواب درست، و نه خواب ترسناک به خواب ایمن، و نه خواب شب به خواب روز، و نه خواب جاهل به خواب عالم. این هریک را تأویل بر حد منزلت و طبقات اوقات باشد. پس آخر بهار هیچ خواب دروغ نگردد. و در زمستان صعب خواب حدیثی بود کبوتر ماده و زنی بود که مردم او را دوست دارند آزاد و برده، و بود که بسیار بیند و آن مهتری بود که بیابد.

اگر کسی بیند که چند کبوتر در کنار او افتادند یا طاوس ماده زنی بود عجمی بسیار خواسته و بسیار مردم. از بهر آنکه گوهر طاوس عجمی است و طاوس بر پادشاهی بود عجمی.

اما کبک ماده زنی بود نیکو، و لکن هرگز خوبا مردم نکند. و برگونه دیگر تفسیر کبک آن بود که که مرد گوش به پسر دارد، و او را دختری آید سخت نیکو.

اما مادیان زنی بود آزاد شریف، از بهر آنکه بهترین خواسته ای اسپ ماده است، آزاد زنی بود [۲۷^b] آزاد دون از بهر آنکه چادر و ازار آلت زنان است، یا پرستاری بود عجمی یا در خانه زن بد...^۲ بستر زنی بود که هر کس را اندر و طمع بود و بلایه^۳ گونه باشد.

* * *

۲ - دو کلمه به علت سائیدگی محو شده است

۱ - اصل : بها .

۳ - اصل : بلایه

باب

تفسیر هشتم اندر خواسته

گندم بزرگوار تر روزیء بود که آید با رنج، از بهر آنکه خدای عزوجل آدم را وحی کرد: اگر به من عاصی گردی شکمت را هرگز سیر نکنم تا پیشانیت از عرق تر نشود! پس آدم به زمین آمد. خدای عزوجل گندم روزی کرد و همی ورزید و همی درود و پاک همی کرد و آرد همی کرد^۱ و همی شست و به نان همی پخت و همی خورد، و پیشانی او عرق همی کرد ازان سختی که بدو همی رسید. آرد خواسته باشد و توانگری. شیر زنان خواسته ای بود حلال و افزونی دردین. پس اگر ترش گشته بود یا روغن از وی گرفته یا از حال خویش گشته یا پنیر شده فی الجمله از... خشک به بود. اما پشم خواسته بود چون درم و دینار.

و کنگد خواسته بود که هر روز برافزون بود، از بهر آنکه چربش اندروست. و اما گاورس خواسته ای بود که بیرون آمدن اودشوار بود و منفعت او اندک. اما کاه خواسته ای بود که بیرون آمدن او خداوند خواب را توانگر گرداند و دیر بماند.

و اما جو خواسته ای بود با تن درستی خداوندش. و اما خرما اگر یکی بود خواسته بود و خداوندش را [۲۸^۲] از منفعتی رسد و بماند. اگر خرما بسیار بود چنانکه شمردن نتوان خواسته ای بود که نفقه ازان زیادت آید و نماند.

و اما کتان خواسته ای بود چون درم و دینار از بهر شرف درختش و فضل او، و آن اول رستنی بود که آدم از وی خورد چون به زمین آمد.

* * *

باب

اندر رفتن خوابها

گفت اگر نه آن بودی حالا [ی] این کارها کی یاد کردیم از یکدیگر پراگنده شدست پایه و خطر بیرون آمدن خواب پراگنده بگشتی و از گندم و جو و کاه و انگبین و شیرو خرما و پشم و کنجد و آنچ بدین ماند یک چیز پسندیده بودی، و باید کی بدانی. و هم چنان تفسیر اندر زنان و مردان و خواسته ای کی یاد کردیم پراگنده کردن است و هم چنین پراگنده گردد هر چیزی ازو، و اندر تفسیر نخستین یاد کردیم و دونا سازگار با گوه ر آن کار، و این از پس یاد کنیم اگر خدا خواهد.

باب

اندر عبادت و نیت

چون خوانی پیش آید کی تو روی آن ندانی اندر تأویل و خداوند خواب گوید چنان دیدم کی نماز می کردم مراورا بپرس که اندر نیت تو آن نماز کی می کردی فریضه بود یا فضیلت.

یا اگر گوید کی نخجیر یافته بودمی بپرس کی اندر نیت تو آن نخجیر از بهر گوشت گرفته بودی یا از بهر زنده داشتن. از بهر آنک این همه مختلف گردد.

یا گوید چنان دیدم [۲۸^b] که سفر همی کردم او را بپرس که اندر نیت چنان داشتی که به فلان جای رفتی. یا به جای دیگر. این همه آن است که از نیت خداوندش بگردد.

باب

اندر نامها و معنیها

گفت اگر خداوندش نیت خویش نداند به نام برگیر، چنانک اگر نام خداوند

خواب یام^۱ آنک به فال برآمده بود. فضل بود بدان که اندر آن کارافزونی بود، و اگر نام سالم بود سلامت باشد، و اگر مرده بود تلخی بیند، و آنچ بدین ماند از نامهای نیک و بد.

باب

اندر کار و پیشه^۲ مرد

گفت اگر نام نبود پیشه برگیر و حکم بر آن بکن، چنانک اگر آهنگر بود بنگر که آن پیشه را اندر خواب به چه بازخوانند، و اگر درزی یا گازر بود همچنین. اگر این به کارداری ترا درست گردد، و سلام^۳.

باب

اندر جستن تأویل

اگر بدین دلایل که یاد کردیم نتوانی دانست بیرون آوردن خواب رنج مبر و چیزی اصل مگو و خود را به دست فروگیر که بهترین خواب آن است که چیزی که ندانی گوئی که ندانم.

باب

اندر شرح همت^۴

بدان که از اصل تأویل بیشین چیز بنگردد، و اگر حالهای مردم بگشتست اندر همت و ادب^۳ و برگزیدن این بردین، و از بهر این هرج اندرین بود. اما امروز تفسیر برین جهانی [۲۹۸] همی افکنیم که مردم را تیمار این جهان بهتراست مگر اندک مایه مردم را از خداوندان دانش و نخذ^۴ که دین بر دنیا گزیده اند.

۱ - کذا در اصل. ظاهراً لهجه گونه ایست از «یا هم». ۲ - کذا در اصل (ظ) =
والسلام). ۳ - اصل: آداب (شاید: آداب). ۴ - در اصل کلمه ای است به این شکل (؟)

باب

اندر تفسیر نخستین^۱

که چون یاران پیغامبر علیه السّلام خرما دیدندی به خواب تفسیر آن گفتندی شیرینی دین بود . چون انگبین دیدندی گفتندی کردار نیک بود و علم و شیرینی او اندر دل . پس امروز آن همه شیرینی مردم را از بهر این جهان است . پس ما گفتیم خواسته‌ای^۲ بود یا روزی . پس کار ازین کن .

باب

اندر قیاس

کرمانی گفت کافر بود که خواب راست بیند تاحجّت بود خدای را بروی . نبینی که فرعون هفت‌گاو دید که یوسف پیغامبر او را تفسیر کرد و اندر قرآن قصّه آن معروف است و راست گشت .

و بختنصر به خواب دید که پادشاهی از وی بخواهد شدن و خواب او درست گشت، چنانکه دانیال تفسیر کردش .

و کسری انوشروان اندر خواب دید که پادشاهی از ایشان خواهد شدن و محمّد علیه السّلم پدید خواهد آمدن و خواب او درست گشت .

و نمرود بن کنعان اندر خواب بدید که پادشاهی از وی بخواهد شد و خواب او آن بود که ستاره‌ای را دید از ستارگان روشن که از آسمان به نزدیک زمین فرود آمدی و روشنائیش بسیار جای بتافت . پس [۲۹۵] جادوان و کاهنان را بخواند و از آن پرسید . ایشان گفتند مردی از مادر بخواهد زادن که بر پادشاهیء تو بیرون آید و پادشاهی از تو باز ستاند . او همه زنان و مردان را از یک دیگر جدا کرد و هر زنی را که آستن بود بر سر موکل کرد تا هر زینه که می زاد می‌گشتند تا خدای تعالی تقدیر چنان کرد که ابرهیم علیه السّلام از مادر بزاد و به دست ابرهیم او را هلاک کرد و قصّه او دراز است .

۱- ترتیب مطالب بر اساس نسخه به همین طرز است ، و اشاره به تفسیر نخستین در

صفحه ۱۰ ظاهراً به اینجا مربوط نیست . ۲- اصل: خواهی

و دیگر فرعون موسی دید که آتشی از جایگاهی برخاستی و بر آسمان شدی و به ناحیت قبطیان افتادی و همه را بسوختی . او کاهنان و جادوان را بخواند و از آن خواب بپرسید . ایشان گفتند کسی بزیاد که هلاک مردم تو به دست او بود . او نیز همچنین کرد که فرمود و هر نرینه که از بنی اسرائیل می زاد می کشت . چنانکه خدای عزّ و جلّ می گوید: « یذبحون ابنائکم و یستحبون نسائکم »^۱، تا زادن موسی صلوات الله علیه ، و آن قصه که شنیده ای .

باب

اندر آنچه آمده است که گویند که خواب بر آن گونه بود تفسیر کنند

کرمانی گفت برخی مردمان گفتند که خواب چنان شود که تفسیر کنند اندر آن وقت که خواب دیده بود ، اما ز قول کسی که این علم داند و حکمت شناسد . پس اگر ندانی که آن چنین هست [۳۰۸] یا نه اندر هیأت و کار او نگاه کن و گفتار او را با اصلهای که توداری قیاس گیر . اگر راست آید بدان که راست گفته است ، و اگر برخلاف آن بود بدان که آن کردار دیوست .

و بدان که خواب دیدن را اصل بدان نگردد که کسی آن را بر گونه دیگر تفسیر کند که هیچ کس نتواند خواب بد را نیک کردن و نه نیک را بد ، نبینی که فرعون^۲ چون معبران را بخواند و خواب عرضه کرد گفتند اضغاث احلام است . اگر به گفتار کسی خواب باطل گشتی ممکن که آن خواب باطل شدی . اما تعبیری که یوسف پیغمبر کرد علیه السلام که گفت خواب حق بود و ناچار که پرسد هر گاه که بود بدین دلیل حق است که خواب به گفتار کسی از کس بنگردد ، و اما بازی همه سخن نیک به فال و مرغوا باید داشت .

باب

اندر آنج که هیچ چیز بدی خواب باز ندارد

بدان که هیچ بدی خواب باز ندارد مگر دعا کردن. چون دعای به اخلاص کنی
خدای تعالی شر آن از تو بگرداند.

و بهترین چیزی اندر آن وقت که خواب آشفته بینی و ازان غمگین گردی آن
است که برخیزی و دست نماز شوی و آن دعا همی خوانی که یاد کردیم.

باب

نیکی گفتن اندر وقت خواب گزاردن

کرمانی گفت من دوست دارم سخن نیکو گفتن در آن وقت که کس خواب [۳۰۵]
همی گزارد، چنانکه اندروی خبرها آمده است.

باب

اندر بگشتن خواب سوی برادر یا هم نام یا مانند آن

کرمانی گفت باشد که یکی خوابی بیند و تفسیر آن برادر یا پسرش را بود یا
کسی دیگر را.

و شنیدم که قومی را خواب نیک میراث گردد و به یکدیگر ببخشند، و چون یکی
از ایشان خوابی دیده بود و هنوز درست نگشته بود وقت مرگ اندرو صیّت آرند و
گوش دارند هلو.

و روایت کردند از پیغامبر علیه السلام که کس مر بوجهل را به خواب دید که
اندر مسلمانی آمده بودی و بر پیغامبر علیه السلام بیعت کرده و این از پس آن بود که

بوجهل روز بدر کشته شده بود. پس پیغمبر علیه السلام گفت عکرمه پسر بوجهل در مسلمانان آید، و همچنان بود که پیغمبر گفت .

دیگر اسید پسر ابوالعیص را به خواب دیدند به روزگار پیغمبر علیه السلام که بر مکه پادشاه گشته بودی و پسر ابوالعیص مرده بود بر کافری . پس پیغمبر گفت علیه السلام آن ولایت غیاث بن اسید بود بر مکه و غیاث پس از آن کاردار پیغمبر گشت بر مکه. پس مردمان مکه بر پیغمبر گرد آمدند و گفتند یا رسول الله غیاث را سید مکن بر مکه که مردمان خدا اند . کاردار و فرمان ده بر مسلمانان مرد اعرابی را نشاید کرد. پیغمبر گفت که اندر خواب چنان دیدم که که غیاث بن اسید بر در بهشت [۳۱۸] ایستاده بودی و حلقه در همی زدی و از جهت او در باز گشادندی و اندر بهشت شدی . و پیغمبر علیه السلام اسید بن ابوالعیص^۱ را دیده بود که اندر بهشت همی گردیدی و وی کافر مرده بود و پیغامبر تعبیر کرده که آن غیاث بن اسید بود . پس چون پیغمبر علیه السلام غیاث را والی کرد بر مکه سخت سخن بود . بر کس ابقا نکردی و نرمی با گوشه نهاده بود و گفتی هر کس از نماز باز افتد او را گردن بزخم تا هیچ کس به نماز سستی نکند مگر منافقی . و از این معنی مردم مکه او را دشمن داشتندی .

یوسف یعقوب اندر خواب دید که یازده ستاره و ماه و آفتاب او را سجده کردند. تفسیر آن چنان یاد کردند که این ستارگان برادرانش بوند و آفتاب و ماه پدر و مادرش. آن خواب درست شد و خاله ش^۲ به جای مادر باستاد .

روایت کردند از جعفر بن محمد علیه السلام که گفت اگر حکمی بر کسی کند پس آن حکم بر پسرش درست شود آن تا راست نبود. از بهر آنکه خدای عز و جل^۳ عمران را مژده داد به فرزند نرینه و او را مریم آمد . گفت یا رب مرا فرزند نرینه گفتی و این دخترست ! پس راست شدن مژده به عیسی بود که از مریم زاد .

و بسیار خواب بود که از مژده بینند که واجب کند که آورده بودی تا خواب درست آید ، و لکن تأویل و درستی^۴ او به پسری بگردد یا به کسی که او را زنده مانده

بود ، و این همه بیرون آمدن [۳۱^b] سخن خداوند خواب بود و جایگاه صفت او .
و کم مایه کسی باشد از خداوندان علم که اندرین رسند و بتوانند دانست مگر
به آثار پیغمبران و حکیمان .

باب

گوهر خواب اندر روزگار پیشین نزدیک پیغمبر علیه السلام

کرمانی گفت بدان که علم خواب آن است که پیغمبران بدانند و حکیمان کار
بدان کنند و کردند تا اکنون و برنیک و بد آن معول کرده اند .

و پیغمبر گفت علیه السلام که هر کس به خواب بنگرد او به خدای نگریده بود
ونه به روز قیامت ، چو خواب نیک سخنی^۲ است که خدای همی گوید با بنده . و نخست
خاصیت پیغامبری^۳ که خدای تعالی پیغامبر ما را بنمود خواب بود و آن خدیجه را
بگفت . خدیجه گفت مژده باد ترا که با تو خدای نیکی خواهد کرد و نخست وحی کرد
که خدای تعالی پیغامبر فرستاد اندر خواب بود .

و اگر قدر و مایه خواب نبودی چندان که پیغامبر علیه السلام اندر آن به آسمان
بردند و پنج نماز آوردند و دیگر فرایض که کفایت بودی و آنک خدای عز و جل می گوید :
« و ما جعلنا الرؤیا التي اريناك الا فتنه للناس »^۴ . گفت آن خواب که ترا باز نمودم
فتنه مردم کردیم ، یعنی آن شب که ترا به بیت المقدس بردیم و از آنجا به آسمان و
ترا باز نمودیم آنچ نمودیم ، و جایگاه دیگر گفت : « لقد صدق الله رسوله الرؤیا بالحق »^۵
الی آیه . [۳۲^a]

گفت دیگر خواب او آن بود که دید که او را روزی اندر بهشت بدادندی .
دیگر خواب او آن بود که او را در یک سوی ترازو نهادندی و همه امتش را در دیگر سو .
او از همه چربتر آمدی . و این حدیث دراز است . اختصار اختیار کنیم . هر بامداد مردم
خویش را گفتی اگر هیچ خواب دیدستید مرا بگوئید ، و ایشان همی گفتندی و او تفسیر
همی کردی .

ابرهیم علیه السلام در خواب دید که پسر را بکشد. خواست که او را بکشد، و هیچ پیش از او و پس از او نبود و نباشد که اندر علم خواب چنان داند که اودانستی و بدین آن خواب تا طاعت خدای بجای آورده باشد، و هیچ کس نبود از فرزندان آدم که او را چندان ترسکاری بود از خدای که او را، و او را خلیل خدای خواندندی، و شنیدم که دل او اندر برهمی طپیدی از بیم خدای عزّوجلّ چنانکه از چهارمیل بانگ او بشنیدندی تا خدای عزّوجلّ او را وحی کرد یا ابرهیم دوست را دوست عذاب ندهد ساکن گردد. پس از پس آن لختی بیارامید و آن کوفتن دل نشنیدندی مگر که نزدیک او نشستندی. و یعقوب علیه السلام آن وقت که نزدیک یوسف همی شده مصر از پس بانگ نا بینا شد. خواست که از راه باز گردد که اندر دلش آمد که نبایستم زمین مقدس را دست باز داشتن و به زمین فرعونان یعنی [۳۲^b] به مصر آمدن. پس اندر خواب بدید که او را همی فرمودند که اندر^۱ مصر شو و یوسف را ببین که ترا با هرج از پشت تو آمدست با زمین مقدس بریم. آنک زنده زنده و آنک مرده مرده! و از بهر این بود که یوسف پدر را مرده از مصر با [زمین] مقدس برد تا از نسل یعقوب هیچ کس به مصر نماند.

بَاب

اندر شرف خواب

کرمانی گفت پیغمبران را اندر خواب کن و مکن فرمودندی و وحی فرستادندی، و همچنین پادشاهان و حکیمان بدو نگریده اند^۲. و گفت عجب نیست اگر خواب را بدین جایگاه داشته اند^۳ که او آن است که دلیل کند و ترا آگاه کند از آنچه بخواهد بودن و هیچ کس اندر علم نابوده نرسیدی^۴. اگر خواب نه از نزد خدای بودی و از نزد آن فرشته که یاد کردیم.

و مردم را اندر آن شک آمدی و پیغمبر و خداوندان علم را راست گوی نداشتندی،

ولیک این است که اورا دیو اندرمیان همی آید و برخی از خواب مردم آلوده همی کند چنانکه اندراو^۱ یاد کردیم و امروز نیازمندی به جواب از بهر آن بیشترست، که نخست^۱ پیغامبران را درست شد وحی و بیان او، و از پس آن وحی آمدشان به روز و به شب تا هرچ همی خواستی می بودی و از آنج خواهد بود همی دانستی. پس مردم را کار خواب عجب نیامد که آن معنی معاینه می دیدند. [۳۳۸]

باب

اندر دروغ گفتن اندر خواب گزاردن

کرمانی گفت شنیدم که هرک خواب دروغ گوید اورا روز قیامت بر آنگشت آتش دوزخ به پای بدارند و او هرگز این نتواند کردن و بر سر آتش بماند. و شنیدم که مهتر گناهی آن است که مردی را که پدر او نباشد به پدری خویش بازخواند، یا بر چشم خویش دروغ گوید و آنج در خواب ندیده باشد بگوید. مرد را بزرگ کاری است که در خواب پند دهند، آنکه اندر آن معنی خلاف آوردن و دروغ گفتن ممکن که به عبارت درافتد و رسوای دوجهان باشد، از بهر آنکه آن دو مرد که با یوسف در زندان بودند اورا گفتند به دروغ که ما هریکی خوابی دیده ایم از بهر آنکه تا اورا غمگین گرداند، و هریکی خوابی بگفت. چون او جوابشان بداد غمگین شدند و گفتند ما همی بازی کردیم. یوسف گفت بگذشت آن فرمان که شما از وی همی ترسید، و برخی مردمان گفتند که خود دیده بودند و خدای بهتر داند که چون بود. و شنیدم که هرکس که بر جسم^۲ خویش دروغ گوید نزدیک خدای [از] دروغ زنان باشد.

و گفت پیغمبر علیه السلام مهتر کاهنان^۳ سه است: یکی آنکه بر خدای دروغ گوید، دیگر آنکه بر چشم دروغ گوید، سه دیگر آنکه [۳۳۹] به بلای بر مادر خویش گوی^۴ دهد و از پدر بیزاری جوید. و اندر حدیث دیگر آمده است که بوی بهشت نشنود.

۱- اصل: نجست. ۲- کذا در اصل، ممکن است «چشم» باشد به دلیل سه خط بعد.

۳- کذا در اصل، ظ: گناهان. ۴- (= گواهی، گواهی).

و روایت کردند از ابو مخلد که آنان که پیش یوسف خواب گفتند یکی دروغ گفت و یکی راست. آنک که راست گفت رهائی^۱ یافت و آنک که دروغ گفت بر دارش کردند.

باب

اندر آنچه دیو نماید و ننماید

کرمانی گفت بدان که دیو همه چیزی نماید اندر خواب و بر هر گونه ای پیش آید مگر آسمان و فریشتگان و پیغامبران و خواندن قرآن و ماه و آفتاب و ستارگان^۲ شناخته و ابری که اندر وی باران بود همه جای بارد.

باب

اندر آنچه دیو نتواند نمودن

گفت اگر ترا آن چیز نماید که یاد کردیم نه آن چیز نموده بود، ولیکن بر صورت کسی از شناختگان تو پیش تو آید و ترا چیزی نماید و گوید این خدای تست و این فریشته است و این فلان پیغمبر است و این قرآن است و این توره است و این انجیل است و آنچه بدین ماند، و در آن هیچ نبود مگر آنک که ترا غره همی دارد. پس این معانی را نیک بشناس و به دل بدان که آن چیست که اندر خواب همی دیدی تا آنچه دیده باشی موافق بود مثلهای حکمت را و آن را که من وصف کردم.

باب [۳۴^۸]

وقتهای خواب دیدن از سال و روزگار

کرمانی گفت وقت خوابها بشناس از سال و بدان که چون درخت بر همی آورد

و یا بارور باشد اندر آن وقت خواب قوی باشد، ولیکن به روزگار درست گردد. پس اگر میوها رسیده بود خواب درست و قوی و سنگی تر باشد. پس اگر بر درخت بر گرفته باشد و برگ همی ریزد اندران وقت خواب ضعیف بود، و اگر درست گردد خدای گرداند و همه نیکی و توفیق او دهد. چي هیچ چیز نباشد مگر آنک که او خواهد و گوی 'دهیم که او بر همه چیزی قادر است و او را اندر همه چیزی دانش است.

باب

اندر خطر خواب و بیرون آمدنش

خدای گفت: «الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ»^۲، گفت ایشان که به خدای بگرویدند و همی ترسند مژده باد ایشان را بدین جهان. پس گفت: «وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ»^۳، گفت هیچ کس نیست از آدمیان که خدای با وی سخن گوید مگر که به وی وحی همی کند یا از پس حجابی با وی سخن گوید، و این سخن گفتن خدای بود با بنده اندر خواب، سپاس باد ترا.

باب

اندر نامه‌های آن یازده ستاره که یوسف به خواب دید [۳۴^b]

گویند جهودی پیش پیغمبر علیه السلام آمد و گفت یا محمد مرا بگو نام آن یازده ستاره که یوسف اندر خواب دید که او را سجود بردند. پیغمبر گفت اگر بگویم به من بگروی؟ گفت آری. گفت اوّل چوپان، دوم طارق، سیم ذبال، چهارم ذوالکیمان، پنجم قابض، ششم دباب، هفتم عمودان، هشتم فلق، نهم مصلح، دهم صروح، یازدهم ذوالفرع^۴. یوسف پیغامبر این ستارگان را دید اندر میان آسمان که او را همی نماز بردند.

۱ - (= گواهی، گواهی) ۲ - یونس/۶۳-۶۴ ۳ - الشوری/۵۱

۴ - حریان، طارق، ذیال، ذوالکیفیات، ذوالقرع، ذناب، عمودان، قابض، صروح، صبح، فلیق (تفسیر گارز، ۴: ۲۸۹). در حدائق الحقائق ملاسکین نیز تفاوت دارد.

پس یوسف پیغامبر این خواب با پدر بگفت . او نخواست که تفسیر آن پیش برادرانش بگوید . اورا گفت این کاری بود پراگنده که با یکدیگر آید : پس جهود گفت والله که نام این ستارگان همچنین^۱ شنیدم و مسلمان گشت .

و محمد بن عبدالله گفت که اندر نامه ای خواندم که کرمانی را پرسیدند که علم خواب از که گفتی؟ گفت از صحیفهای ابرهیم علیه السلام و از نامه دانیال و از سعید مسیب و از پسر سیرین^۲ که اندر خواب پیش من آمدند و گفتند امروز فلان مسئله چنین گفتی ، فلان سخن اندرو راست گفتی ، و فلان خطا . پس چون از من خشنود بودند روی به من کردند ، و چون دل من سوی این جهان مایل بودی در خواب روی از من بگردانیدندی .

و روایت کردند از کرمانی که گفت یوسف پیغمبر را اندر خواب دیدم که پیراهن خویش مرا دادی و من [۳۵^۳] اندر پوشیدمی و بنشستمی و اندرو بر پای خاستمی و برفتمی . شناخته تر شدم اندر همه جهان از آفتاب اندرین علم و هیچ چیز اندرین نامه نگفتم که چند بار نیاز مودم^۳ .

سپری شد صدر نامه و ازین پس مسئلها و سخنهای هریکی از خداوند ه این علم از عالمان و شاعران یاد کنیم .

و نهاد کتاب بر حروف المعجم بنیاد کردیم تا زود بر سر توان افتادن ، والله الموفق المعین .

۱ - اصل : همچین ۲ - اصل : بسترین ۳ - اصل : سازمودم ۴ - اصل : مسئلها

ه - کذا در اصل ، شاید : خداوندان

کتاب الالف

بسم الله الرحمن الرحيم

باب فی رؤیة الله عز وجل

کرمانی گفت هر کس که خدای را عز وجل اندر خواب ببند به سکونت و گستاخی خدای را عز وجل بخواهد دید به خرتی .

پس اگر خدای را عز وجل ببند که باوی سخن گوید و مر خدای می تواند دیدن اندر بهشت شود . و بود نیز که اندر گناهی باشد و خدای عز وجل او را حذر همی فرماید . پس اگر ببند که سپاس داری همی کند و مرو را همی پرستید بسیار نیکی ببند . و اگر کسی ببند که خدای را عز وجل همی خواند هیچ شکئی نبود که خدای تعالی او را اجابت کند .

اگر ببند که پیش خدای او را شمار همی [۳۵^b] کنند مردی بود که خویشتن را شمار همی کند و گناهان یاد می آورد و اندیشه همی کند از آن جهان .

اگر ببند که خدای وی را مژده همی دهد مژده^۱ برگشت بیاود از بهر آنکه خدای عز وجل همی گوید: «لهم البشرى فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة»^۲، دهش خدای عز وجل و بشارت یابد .

کرمانی گفت اگر ببند که خدای عز وجل او را چیزی داده بود از آلت این جهانی دست به دست، مر آن مرد را بلای رسد و مرورا بدان مزد^۳ عظیم دهد و بهشت او را واجب کند، اما چنانکه زندگانی دراز دران بلا بماند . گفت مردی اندر خواب دید که خدای عز وجل او را نامه ای داد . با پرسیرین بگفت . گفت وصیت کن که بخواهی مردن، از بهر آنکه خدای عز وجل می گوید: «لکل اجل کتاب»^۴

۱ - همی مکرر تحریر شده ۲ - یونس/ ۶۴ ۳ - کذا در اصل، شاید: مژده

۴ - الرعد/ ۳۸

کرمانی گفت اگر کسی بیند که خدای عزّوجلّ او را پذیرفت که او را بهشت دهد، یا پیامرزد، یا هرگز او را عذاب نکند، یا اندر دوزخ نکندش، یا بیند که پیش او ایستاده بودی و شمار کرده و نیکی او افزون آمده، یا چیزی که بدین ماند، بلای بود که به دل او رسد از بیم خدای عزّوجلّ که به هیچ چیز بهتر نشود و یکبارگی بدان جهان مشغول شود.

و هرگاه او را ترس سخت اندر دل آید از روز بازگشتن به خدای و از هول قیامت و آنچه بدین ماند و اندران که خدای عزّوجلّ [۳۶۸] دیدن نتواند یا با وی سخن نگوید.

کرمانی گفت اگر مردی خدای را به خواب دید و اندرو هیچ نتواند نگریدن و نه با وی سخن گفتن، و یا عرش دید و خدای را ندید، و یا کرسی دید و خدای را ندید، آن براتی بود و آزادی^۱ به کردار نیک که کرده بود یا خواهد کردن، و مایه آن نیکی چندان بود که آن روشنی^۱ و نور که دیده بود. پس اگر چنان بود که از ترسیده بود تفسیر او آن^۲ بود که اندر دل کرده بود که گناهی کند یا کرده بود و از دینش کسی بود که مرور آگاه کند تا توبه کند و از آن گناه باز گردد. و دیدن کرسی باز آن رحمت بود و افزونی دین و افزونی دولت و پادشاهی و بزرگ شدن خداوندش.

کرمانی گفت اگر کسی گوید من خدای را دیدم برسان صورتی یا دیداری یا خیالی، یا او را خفته پندارد یا غنوده این همه دیدن آن کس بود که بر خدای دروغ گوید یا او را به آن چیز نسب^۳ کند که نه سزاوار بود.

کرمانی گفت اگر خدای را عزّوجلّ بیند که بر زمینی یا در شهری یا در محلتی یا در سرای فرود آمده است و به مردم آن جایگاه بیدادی رسیده بود ایشان بر بیدادگر پیروزی یابند. و اگر آن قوم بیدادگر باشند هلاک گردند از بهر آنکه وی عدل است. و همچنین اگر آن مردم اندر کارزار باشند پیروزی یابند.

۱ - اصل: روشنائ

۲ - «آن» مکرست

۳ - کذا در اصل، ظ: نسبت؟

و اگر اندر قحط باشند فراخی یابند و باران. [۳۶۵]
 و اگر اندر حصاری باشد رهایی یابد و از آن حال که اندرو بود پیروزی یابد.
 و اگر اندر کار بد باشد که بریشان عقوبت واجب شده از آن حال باز آیند.
 کرمانی گفت اگر مردی در خواب بیند که خدای عزوجل با او بودی اندر خانه،
 یا اندر بستر، یا با وی لطافت همی نمودی، یا دست بدو فرو همی کردی آن نیکی
 بود که از خدای عزوجل بیند.

دیدن آنک که با خدای عزوجل گستاخ بودی.
 محمد سیرین گفت اگر بیند که خدای عزوجل او را یاری همی دهد بر کاری
 که اندر دست دارد از کارهای این جهان کسی بود که نیکی بزرگ کرده بود یا
 خود کردن.

اگر بیند که پندی همی دهدش، یا چیزی همی آموزد، یا دارو همی دهد آن بیماری را
 ک که او را بود، یا جامه ای برو همی پوشد، یا او را همی شوید، این همه دیدن آن بود
 که نزدیک او باشد و از طاعت او نیاساید، و لکن تا زندگانی بودش بلا از تن او بر
 ندارد، و این همه رحمت و برکات باشد و نزدیکی و حجتش بر بندگان.
 و گفت اگر خدای را بر صورت پدر خویش یا مادرش یا برادر بیند یا دوستی
 این جمله فضل او بود بر بنده و لطف تا جایگاه خویش نزد خدای بداند و شفقت بردنش
 چون شفقت مادر و پدر.

و اگر خدای را بیند عزوجل که بانگ نماز همی کردی یا کاری که بدین
 مانده بود رحمت و نیکی باشد که از خدای بدان جایگاه رسد، یا قومی از آن مردم شهید
 گردند و از آتش [۳۷۸] آزاد شوند.

و اگر در موسم حج بیند یا جایگاهی که غمگین باشد بی غم گردند.

باب

اندر دیدن بانگ نماز

کرمانی گفت اگر مردی بیند که بانگ نماز همی کند او مردم را نیکی خواند.

پسر سیرین گفت بانگ نماز کردن آن نیکی است که مرد بکند و بدو شهره گردد.
گفت هر کس که اندر خواب بیند که او بانگ نماز همی کند نیک بود.
و اگر بیند که بانگ نماز کند و روی نه به قبله دارد نه نیک بود و مخالف
سنت باشد.

اگر بیند که نماز کردی بی بانگ نماز و قامت، او مرد هرزه کار بود، اگر
امام باشد.

دانیال گفت اگر مردی یا زنی بیند که بانگ نماز بکردی و قامت پس نماز
کرد او را کردارها تمام گشت و برو از مرگ باید ترسیدن.
کرمانی گفت بانگ نماز پادشاهی بود اندر دین و چندان کس که او را اجابت
کنند در دین که به نماز آمدند.

اگر بیند که در مسجدی بانگ نماز همی کرد یا بر بام مسجد مردم را به نیکی
خواند و مردم او را مطیع گردند.

اگر بیند که بر بام کعبه بودی و بانگ نماز همی کردی مسلمان راعز بیفزاید.
اگر بیند که بر سر کوی بانگ نماز همی کند گفتار او پذیرفته شود نزد پادشاهان.
اگر بیند که بانگ نماز همی کند اندر دشتی راه برو بریده کنند.
اگر بیند که اندر خانه بانگ نماز همی کند او را با زن خویش جنگ افتد.
اگر بیند که به در سرای خویش بانگ نماز همی [۳۷۵] کند او را جنگی افتد
با مردم آن محله.

اگر بیند که بر بام بانگ نماز همی کند زنی را به زنی کند.
اگر بیند که بر سر بستر بانگ نماز همی کند همچنین زنی کند.
اگر بیند که میان بازار نماز کند خواسته ای از او بشود، چنانکه اندر بازار بانگ
کنند به مفلسی او.

اگر بیند که اندر خیمه بانگ نماز همی کند بیماری رسدش سخت.
اگر بیند که میان باغها و بستانها بانگ نماز همی کند بر وی از آن باید ترسیدن که

زنا و حرام کند .
 اگر بیند که بر آفتاب و ماه بانگ نماز همی کند او ملکی بزرگ و منزلت و حرمتی تمام بیابد .
 اگر بیند که سرنگون بانگ نماز همی کند او را بر در پادشاه به تازیانه ادب کنند و او بانگ همی دارد .
 اگر بیند که بر خربانگ نماز همی کرد مرورا از درگاه خدای اجابت همی کنند و او را حجّ روزی شود ، از بهر آنکه خدای عزّوجلّ می گوید : « و اذن فی الناس بالهجرة یا توک رجالا . »^۱
 پسر سیرین گوید اگر کسی بیند که نماز همی کند بی بانگ نماز وقامت او مردی بود که اندر نماز سستی کند .

باب

رؤیة امام والخلیفه

اندر دیدن امام مسلمانان و منزلت او نزدیک خدای عزّوجلّ . ما را مسلمان خوانند و خلفا را امام که به کار مسلمانان ایستاده اند و اندر کفشان عمود مسلمانی است و ایستادن بندگان خدای عزّوجلّ بدوست و خلیفه او و خلیفه پیغمبرش اوست بر زمین و دارنده کتاب او و دین و شریعتش و سایه خدای بر روی [۳۸^{هـ}] زمین اوست تا اولیای خدای عزّوجلّ بر زمین اندر سایه او آرام گیرند و او را دعا مستجاب بود و توفیق خدای با او پیوسته بود ، از بهر آنکه بر بندگان خدای گسترده دارد از خویش ، و دل او به حکم خداست ، اندر تدبیر او گردانند چنانکه خواهد . پس اگر این امام را به خواب بیند با روی خوب و نیکو نیکی یابد در دوجهان بدان قدر که نیکوی روی امام بود . پس اگر بیند که با امام حدیث همی کند یا با پادشاهی که از امام فرو تر بود سخنهای حکمت ، او حاجتی از ایشان بیابد .

اگر بیند که به درِ امام همی شود یا به درِ پادشاه، دیگر دشمنان بر وی دست نیابند.
اگر بیند که با امام برنشسته همی رود و اندران کار که بود هم چون امامان
گردد او همه کاری چنان کند که امام کند تا آن حدّ که از پس او فرا شده بود.
اگر بیند که امام از وی رو بگردانید و مرآن را سبب ندانست او را اندردین یا
اندر نماز یا اندر طاعت داشتن امام تباهی آید.

پس اگر بیند که امام جایگاهی همی خارد فرمانی از آن امام بدو آید که مر
او را فرمان ببرد:

اگر بیند که بر بستر امام خفته بودی و آن بستر معروف بودی از امام زنی یا
کنیز کی یا خواسته‌ای بیابد که همه هزینه کند. پس اگر بستر مجهول بود اندر پادشاهی
انبار امام گردد و پادشاهی بدو سپارد بر زمینی بدان حدّ که فراخی و تنگی بستر بود
و حال او. [۳۸^b]

پس اگر بیند که اندر یکی لحاف با امام خفته بودی چنانک هیچ پرده میانشان
نبود هرچ او را بود از خواسته امام را گردد به عاقبت کارش.

پسر سیرین گفت اگر بیند که امام بر پادشاهی که با وی جنگ کرد چیرگی یافت
آن چیرگی بیابدو بر کام خویش پیروز گردد.

پس اگر مردی بیند که بر یکی اسپ با امام از پس امام برنشسته بودی او به
بخت هم چون امام شود یا خلیفه امام گردد، چنان [که] از پس او کار تمام بدو رسد،
و بود که هم به زندگانی امام بدو رسد.

باب

رؤية الامرا و العمال

کرمانی گفت اگر پادشاهی بیند که اندر آینه همی نگرید او را عزل آید و بسی
بر نیاید که بر جای خویش یکی دیگر را چون خویش بپیند مگر که چشم دارد که
پسری باشدش. پس تاویل آن خواب پسری بود که خدای عزّوجلّ او را ارزانی دارد.

و اگر بیند که زن را طلاق داد او را عزل آید .

اگر بیند که او را عزل کردند و دیگری را به جای او فرستادند او را آن پادشاهی که دارد تازه گردد. اگر آن کسی را که به جای او آمده باشد پیر بیند و مر او را نشناسد آن بخت او بود . اگر برنا بود دشمنی بود که کار او تباہ کند.

اگر بیند که تن جامه^۱ او بستند یا برهنه گشت او معزول گردد از آن ولایت .
اگر بیند که او را گلوهمی بریدند او را غم سخت رسد، و بر آن نیز نشان زیان و عزل است .

اگر بیند که کار باز گرفتندش [۳۹۴] او را اندوهی رسدش .
اگر بیند که در ولایتی است که به نام او نیست مرو را ولایت دیگر رسد .
اگر کسی از ولایت او بیند که منبریفتاد یا بشکست یا اندرافتاد یا اندر زیرش نماز می کرد و نمازش تمام نشد، یا موی سر بسترده، یا ردی^۱ از وی بستند، یا شمشیر از گردن وی بر کردن، یا سرای او ویران گشت، یا مرو را دامی نهادند و اندر دام افتاد، یا گاو مرو را سروزد، یا چهارپای یا کسی از مردم پای برو نهاد، این جمله عزل وی بود از آن کارداری که او در وی بود.

اگر بیند که عمامه^۱ او به دیگری پیوسته شد پادشاهی^۱ بیفزاید.
اگر بیند که نشسته بودی یا برشکم خفته او را پایداری بود اندردین.
اگر بیند که ننشسته بودی و خفته بر زمین پادشاهی^۱ او ناپای دار بود .
اگر بیند که نعلین اندر پای دارد یا موزه و مثلها او را دلیل نیکی بود، آن نیکی بود اندر پادشاهی، و الا^۱ او را بدان بازخوان که یاد کردیم .
اگر کسی بیند که پادشاهی او را به خدمت مشغول کرد او شرفی و نامی یابد زود .

اگر بیند که او را ولایتی داد از اطراف نزد مسلمانان شرفی و عزتی بیاورد و پادشاهی، و لکن دیر بدو رسد .

پس اگر بیند که اندر سرای امام باشد و اندرو ایمن شد اندر کارهای که خاصه او را بود مداخلت کند .

اگر بیند که امام را با وی عتاب بود سخنهای نیکو حکمت و صلاح بود میانشان و کار او نیکو گردد.

اگر بیند که امام اندر [۳۹^b] جایگاه مجهول همی شد، سرای یا محله یا دیهی که جای او نبود ، مصیبتی رسد عظیم مردم آن جایگاه را ، بران حدّ که خطر آن پادشاه بود .

اگر بیند که امام را سر بزرگتر بودی از آنک در بیداری مرو را قوتی بود اندر پادشاهی . اگر نه چنان بود کی او را از آن رنجی نشد.

اگر روی او فراخ تر بیند از آنک بود او را عزّی بود و نیکوی مگر که روی او از آن فراخی زشت نماید ، و این آن است کی خدای عزّوجلّ همی گوید: «وزاده بسطة فی العلم والجسم»^۱ ، و هر فزونی که اندر تن و اندام او بیند فزونی بود اندرین جهان و نعمتهای او.

پس اگر بیند که سرو کلاه او سخت نیکو بود نیکو شدن حال مسلمانان بود ، از بهر آنک سر مردم و نگاه دارنده ایشان امام است .

پس اگر در گردن او شنبیری بیند او را قوتی بود و برکشیدن آنک خدا او را دادست .

اگر اندر دست او افزونی و درازی بیند افزونی کند بر مردم اندر پادشاهی .

پس اگر شکم او بزرگ بیند او را افزونی بود اندر خواسته و فزونی فرزندان و خاندان مسلمانان .

پس اگر اندر پای او افزونی بیند هر دو را زیادتی باشد اندر خواسته و هر زیادت و نقصان که اندر اندام او ببیند زیادت و نقصان بدان چیز باز گردد کی آن اندام را بدان نسبت کنند .

اگر بیند کی امام بگشته است یا از امامی یا از کرده خویش بی آنک کسی او را زیان کرده است او کاری کند کی بر آن پشیمان خورد .

پس اگر بیند کی خود امام بودی و اندر بازاری همی گردیدی چنانک بازاریان [۴۰^a] گردند آن تواضع بود و فروتنی و پادشاهیء اوقوی تر بود، و اگر جزین بود خویشان را نزد رعیت خوار و کم مایه و بی خطر گرداند. و اگر وی را جامه و نشست و خاست جمله از آن بازاریان بود او را زیان ندارد بل که خطر او بيفزاید ، اگر خدای عز و جل خواهد .

اگر بیند که امام بمرد او را فساد بود و تباهی اندر دین ، و آلا آن بود که اندر آن سال بمیرد ، و بود که تفسیر آن پسرش را بود یا کسی را که از پس او کدخدای او خواهد بودن .

اگر بیند که امام بمرد و آنجا آلت مردگان و نشان آن ببیند از گریستن و بانگ و آشوب و آنچه بدین ماند بدان که امام را در دین تباهی آید .

پس اگر بیند که بر جنازه همی برد [ند] نش آن فساد و تباهیء دین او بود، ولیکن اندر پادشاهی قوت بود، از بهر آنک او را بردوش و گردن مردمان همی بردند و پای برگردن بسیار کس نهد ، ولیکن از رسم خویش بگردد بر آن کردن .

پس اگر بیند که بمردست و به گور نکردندش تباهی او و آن رعیت او بود، ولیکن چشم باید داشت که باز نیکو شود ، از بهر آنک هنوزش به گور نکردند.

پس اگر به گور کرده بیند که امام مرو را چیزی دهد این جهانی او افزونی و پادشاهی یابد بر آن حد که خطر آن چیز بود اندر خواب .

پس اگر بیند که او تیغی دادش و اندر بر افگند یا جامه ای از آن خویش اندرو پوشید یا او را بر اسپی از نشست خویش نشاند [۴۰^b] چشم باید داشت که پادشاهیء بیابد و خواسته ای ، اگر خداوند خواب بدان جایگاه بود.

پس اگر بیند که امام ازو شمشیر بستد یا چیزی دیگر که یاد کردیم اندر خواب، او هیچ نیکی نبود .

پس اگر بیند که امام یا از گوه‌ریا از چیزی دیگر بدو داد پادشاهی بیابد ، بدان حدّ که مایه آن تاج بود .

پس اگر امام که وی را آن داد مرده بود آن پادشاهی که او را رسد از ملکی بود که از نسب او بوده باشد یا مانده او .

اگر بیند که با امام یا پادشاه کستی^۱ می‌گیرد و امام یا ملک بیفتد برو چیرگی یابد ، اگر خداوند خواب کسی بود که نزدیک پایه ملک باشد . پس اگر نه سزاوار بود و هیچ کس او را نبود که سزاوار آن بود دشمنی بدان پادشاه بیرون آید و برو چیره شود . و اگر امام او را بیفکند و برو چیرگی یابد نعوذ بالله از فتنه آن .

باب

رؤیة الارض

گرمانی گفت اگر کسی بیند که اندر زیر زمین هفتم بودی او را خواسته بشود و زندگانی گم کند .

پس اگر بیند که ملک آن زمین با وی سخن گفت نیک بود اندر دین او و خدای را عزّوجلّ او را بیند به نیکو ترین دیداری .

پس اگر بیند که او را چیزی داد از خواسته یا از نعمت این جهانی و او را کارها فرمود این جهانی او به کار پادشاه مشغول گردد . [۴۱۸]

پس اگر آن ماهی که زیر زمین است بیند او جهد کند به عبادت کردن و مردم را غره کند .

اگر بیند که وی را مژده داد به بهشت او سخت ایستد به عبادت کردن .
اگر بیند که اندر زمین نا پدید شد نامش از جای بشود به زندگانی یا به مرگ .
گرمانی گفت اگر کسی اندر خواب بیند که او را زمینی است که این زمین بنشناسد^۲ و آن زمین چندان بود که ازین کناره تا بدان کناره^۳ دیدار بود او زنی یابد که خطر و فضل او اندر میان زنان بدان حدّ بود که فراخی آن زمین ، و به نوع دیگر

۱ - (= کستی) ۲ - اصل : نشناسد ۳ - کناره مکرر تحریر شده است .

چندان قدر و پایه^۱ و بزرگی بیابد که فراخا و پهنای آن زمین . پس اگر اندر آن زمین نباتی بود سبز که نداند که آن چیست سفر بود در مسلمانی و خداوندش را دین نیکو شود . پس اگر آن نبات معروف بود آنچ ازین جهان بیابد به مایه و گوهر او تا آن حد^۲ بود که گوهر آن نبات بود . پس اگر آن نباتی بود که او را اندر خواب تأویل دین بود او اندر دین فزونی یابد .

اگر بیند که او اندر زمین فراخ است و راست که او را نشناسد او سفر کند دور . اگر بیند که زمین با وی همی گفت به نیکی یا به مژده او را اندرین جهان چندانی نیکی آید که مردم را از کار وی عجب آید .

پس اگر آن سخن گفتن وی از نیکی بود آن جهانی، نیکی یابد حلال و خوش . پس اگر سخن وی [۴۱^ا] از کار این جهانی بود و نعمت این جهانی، وی ازین جهان نعمت و نیکی یابد .

پس اگر سخن وی از نکوهش بود یا پندی یا چیزی که بدین ماند باید آن سخن بشنود و بر آن کار کند و از خدای بترسد .

پس اگر بیند که زمین او را فرو برد او سفری کند دور .

پس اگر بیند که زمین اندر پیچیدند او را عمر سپری شده است .

اگر بیند که برخی اندر پیچیده و برخی مانده است او را سختی رسد اندر کار [ر] و زی .

پس اگر آن جایگاه که زمین اندر پیچیدند شناخت آن نیکی که یاد کردیم خداوند

آن جایگاه را بود بود یا کسی را که بدان جایگاه نشیند .

اگر بیند که باز گستر دند و باز کردند بدان که درازی^۲ زندگانی خداوندش بود .

پس اگر برخی ازو بگستر دند آن فراخیء روزی بود و کار او بدان حد^۲ که

فراخی زمین بود .

باب

أسكفة الباب

آستان ازیرین درزن بود ازان دیگران دورتر مگر در سرای بزرگ که مردم را
برو راه گذار بود که آن را تفسیر کدخدای آن سرای بود و هرچ از نیکی و بدی
اندرو بیند اندر کدخدای بود .
پس اگر بیند که آستانه در او شکسته شد او زن را طلاق دهد ، و همچنین
اگر بیند که دور از در افتاده بودی بیرون سرای .

باب

رؤية الاستوانه

اندردیدن ستونها [۴۲a]

ستونهای ایوان خادمان باشند .
اگر بیند که ستونی بیفتاد آن حال ستون از آن زنان و خادمان بود .
پسر سیرین گفت اگر بیند که ستون خانه بیفتاد مردن خانه خدای بود .

باب

رؤية استسقا الماء وسقى البستان

اندردیدن گشتن آب وستانها را آب دادن

اگر بیند که از دریا آب همی برکشید و اندر جایگاهی همی کرد او از پادشاه
بزرگ خواسته ای بیاود ، و اگر از رود همی برکشد از مرد بزرگ که مانده او
پادشاه بود .

کرمانی گفت اگر کسی بیند که از چاهی آب همی برکشید او خواسته ای یابد

ازحیلتی ، اگر آن چاه اوکنده بود . پس اگر نه خواسته از دست کننده آن چاه یاود یا از دست فرزندان او .

پس اگر بیند که از چاه آب برهمی کشید و اندر چیزی همی پرداخت آن خواسته که بیاود پنهان کند و نخورد .

باب

رؤية الاترج

ترنج اندرمیان میوها همچون موزست به خوردن و بوی و نیکی و شرف درخت ، و دلیل بر پسر کند مگر که بسیار باشد زیادت از حدّ و از بهر آن زردی آن زیان ندارد که اومیوه^۱ مبارک و پر نفع است .

پس اگر در خواب دو ترنج بیند یا سه آن پسران بوند تا آنکه که از حدّ درنگذرد . پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که ترنجی بیافت او^۲ [۴۲^b] نیکی و خرمی بیاود .

باب

رؤية الاجاص

اندر دیدن آلو

درخت آلو مردی بود که مردم را ازو خرمی باشد . چیزی ازین میوها که بیند که وقت خویش همی خورد نیک بود .

باب

رؤية الابریشم^۲

گفت اگر کسی بیند که ابریشم همی کشد او را غمی رسد یا بیماری کز آن رهای^۳ یاود .

۱- « او » مکرر تحریر شده است ۲- کذا در اصل (عربی: ابریشم)

۳- در اصل : رها (= رهایی)

اگر بیند که ابریشم همی خرید بیمار گردد . پس سلامت یابد .
اگر بیند که ابریشم همی بر پیچید و ببرید سفر او گسسته شود و این همه آن وقت
بود که نه به وقت ابریشم بود . پس اگر روزگار آن نیکی بیابد .
به کرم ابریشم مشغول بودن یافتن نیکوی بود و اومیدی که دارد .

باب

رؤیة الابره

پسر سیرین را گفتند اگر مردی که او را پنج سوزن دادندی یک^۲ چهار را سوراخ
نبودی و یک سوراخ داشتی چی باشد . پسر سیرین اندرین مسئله فرو ماند . استاد او را
گفت تو این خواب را تفسیر نمی دانی ؟ گفت نه . گفت پنج سوزن پنج پسر بود و آن
یکی که سوراخ داشت پسر ی باشد نارسیده .

باب

رؤیة الاسیر

کرمانی گفت اگر خویشان را اندر دست دزدی یا کس دیگر اسیر بیند اندران
هیچ خبری نباشد و مرو را غمی و اندوهی رسد . [۴۳۸]

باب

رؤیة الارنب

خرگوش اندر خواب زنی بود بد مهر . با آنکه هیچ سود و زیان اندرون بود .
پس اگر بیند که کسی خرگوش یافت زنی برین گونه بیابد .
اگر بیند که از گوشت یا پوست او بیافت نیکی بود اندک که از زنی چنین که
یاد کردیم بیاود .

اگر بیند که بچه‌ای از وی بیافت دختری بیابد که اندرو نیکی نبود.

باب

رؤیة الاسد

اگر بیند که با شیر کارزار همی کند او را با دشمنی جنگ افتد و پیروزی آن را بود که پیروز گردد، جهت آنک ایشان از دو گوهرند.

پس اگر بیند که بر شیر نشسته بود و چنانک همی خواست همی راند او پادشاهی بزرگ بیاود و بردشمن بزرگ چیره شود.

اگر بیند که با شیر کارزار همی کند یا او [۱] به نزدیک خویش دید چنانک با وی اندر نیامیخت او را همی رسد از پادشاهی و هیچ‌زیانی نداردش.

اگر بیند که از شیر بگریخت و شیروی را نخست رستگاری بود او را از کاری که همی ترسد، و همه گریخته‌ای را که جوینده او را در نیابد همین تأویل است. اگر بیند که گوشت شیر همی خورد خواسته‌ای از پادشاهی بیاود و توانگر گردد و بردشمن پیروز شود.

پس اگر بیند که شیر شیر همی خورد [۴۳^b] بردشمنی چیره شود و از دشمن چیره^۱ بیابد که بدان امید ندارد.

پس اگر بیند که سر شیر همی خورد او پادشاهی بزرگ عظیم بیابد. اگر بیند که چیزی از اندامهای^۲ شیر همی خورد خواسته‌ای از دشمن بیابد بر آن حد که آن اندام بود.

اگر بیند که پوست شیر یافت و آن شیر را ندیده باشد او خواسته‌ای از دشمن بیاود، و اگر شیر را دیده بود میراث مرد بزرگ بدو رسد.

اگر بیند که با شیر ماده جماع کرد از سختی بزرگ رها گردد و پیروزی یابد و کار او بالا گیرد و چنان گردد که مردم را در کارهای بزرگ بدو حاجت بود.

۱ - کذا در اصل (ظ = چیره‌ای، یعنی چیرگی) ۲ - اصل: اندامهای

اگر بیند از موی یا استخوان یا پی او چیزی بیافت او خواسته دشمن بیاود بدان حدّ که از موی و اندام او بیافت.

اگر بیند که از شیر همی ترسد چنانک شیر را بیند و او را زیانی نکند او را از دشمن ترسی رسد که هیچ زیانش نکند.

اگر بیند که او را بر شیر چیرگی بود بردشمن چیره شود.

اگر بیند که با شیر خفته بودی دشمن با وی اندر آمیزد.

اگر شیر را همچون آمیخته‌ای دید در خانه خویش همین تأویل دارد، و همه ددی را بر حدّ سلاح و قوتش هم این تأویل است.

اگر بیند که شیر سگ همی خورد او بیمی و ترسی ببرد. [۴۴*]

باب

رؤیة ابن عیرس

گفت راسو را همان حال بود که گربه را، و لکن دشمنی و دزدی او ضعیف تر بود اندر حال تأویل.

باب

رؤیة الاسکاف

کفشگر و خراز مردی بود که میراث بخشد و صلاح پراگنده با هم آورد [و] با هم آورده را پراگنده کند، از بهر آنک پوست جانور به میراث بود آن کس را که جانور را بدو باز خوانند.

باب

رؤیة امطار العسل و غیره

اگر بیند که از آسمان همه جای انگبین بارید نیکی و نعمت و صلاح دین بود.
اگر بیند که خاک همی ببارید نیکی بود مگر که بسیار بود چنانک بر هوا چیره
شود، و همچنین اگر بیند که رمل همی بارید.

پس اگر بیند که آتش همی ببارید یا سنگ، اندرو هیچ خیر نبود خاصّ و عامّ
را، و آن عذابى بود که مردم آن جایگاه را رسد.

پس اگر بیند که اندر خاک همی رفت، یا خاک همی خورد، یا گرد همی آورد،
یا همی برد، خاک خواسته‌ای بود بدان حال که یاد کردیم.

اگر کسی بیند که خاک یا دیواری بر وی افتاد خواسته‌ای بیابد.

اگر بیند که بر دیواری ایستاده بود یا بر نشسته دیوار اندر تأویل حال او بود، آنک
او را راست دارد. اگر دیواری بود سخت آبادان حال او نیکو بود. اگر بیران^۱ بود
حالش [۴۴^b] بد بود.

اگر بیند که دیوار بیفتاد از امیدی که دارد نومید شود.

اگر بیند که دیواری را بیفگند مردی را از حال خویش بیفگند.

اگر بیند که دیواری راست کرد و نیکو کرد مردی را همچنان باصلاح آورد،
و اندرین حدیثی دراز گفتند.

ملکی خوابی دید و فراموش کرد و ندانست و خواب او آن بود که از آسمان
روبه همی باریدی، و تفسیر او آن است که سال پر از مکر و حیلست بود.

اگر بیند که از آسمان سنانها و آهنها همی بارید خون ریختن بسیار بود اندران سال.

اگر بیند که از آسمان گوسفند و بره همی بارید اندران سال نعمت و فراخی و
دین داری و شرف بود.

باب

رؤیة ابن آوى^۱

شغال را تاویل هم چنان است که ازان روباه .

باب

رؤیة الادب^۱

اگر کسی بیند که او را دری^۱ بود او خواسته نیک بیاید .

باب

رؤیة الاذن

پسر سیرین گفت گوش اندر خواب زن مرد بود، و هرچ اندزو بیند اندر حال زنش بود.

اگر بیند که برو خود گوش نبودی و سوراخ گوش، او کافر است . از بهر آنکه خدای عز و جل^۱ می گوید: « کان فی اذنیه و قرأ فبشره بعذاب الیم . »^۲

کرمانی گفت [۴۵^a] گوش زن مرد بود یا دخترش .

اگر بیند که از وی^۳ جداگشت از زن جدا گردد یا دخترش بمیرد، و هرچ اندرو بیند از افزونی و کمی اندر حال زن یا^۴ دخترش باشد .

باب

رؤیة الانف

پسر سیرین گفت اگر بیند که مرو را بینی بریده اند خواسته از وی بشود .

۱- کذا در اصل، عنوان درست نمی نماید ۲- لقمان/۷ ۳- اصل: او زی ۴- اصل: با

اگر بیند که بینی او بشست اندر دین او نقصانی آید .
 کرمانی گفت بینی جاه و نیکوی است . و عمود بینی یعنی قایمه که در میان برداشته است زن بود یا فرزندان .
 اگر بیند که مرو را بینی ببریدند تا بدین جایگاه از بینی که یاد کردیم و زن او آبستن بود آن مرگ زن بود یا ازان فر [ز] ندش .
 کرمانی گفت اگر بیند که عطسه ای فرو آمد یا بینی فرو دمید یا از بینی او جانوری برون آمد یا مرغی او را پسری آید بران گوهر که آن چیز را بدو باز خوانند .
 پس اگر بیند که بینی فرو دمید و چرک از بینی او فر [و] دآمد او را پسری آید از زنی که قیمت و گوهر او تا آن حد بود که آن زمین را که آن چرک بروی افتاد .
 اگر بیند که چرک بینی^۱ همی خورد او را از خواسته پسر روزی بود .
 اگر بیند که روغن بینی باز کرد یا چیزی دیگر او را خشمی رسد که خدش اندرو بگذارد، مگر از بیماری آرد که بدو پدید خواهد آمدن . [۴۵^b]

باب

رؤية الاصبع

اندر دیدن انگشتان دست و پای

پسر سیرین گفت انگشتان دست اهل بیت مردند . هرچ اندرو بیند از نیک و بد اندر اهل بیت بود . چون تأویل دست برادر بود ، انگشتان پسر برادر بوند ، و هرچ اندرو بیند از نیک و بد اندر اهل بیت بود ، و تفسیر او به پسر برادر باز گردد . پس چون انگشتان را حدیث از دست جدا کنیم او را به پنج نماز خوانیم .
 تفسیر انگشت مهتر نماز بامدادین ، و آنک بدو پیوسته است و او را سبابه گویند نماز پیشین ، و آنک او را وسطی گویند نماز دیگر ، و آنک او را بنصر خوانند نماز شام ، و آنک او را خنصر خوانند نماز خفتن . و هرچ اندران بینی از افزونی و کمی^۲ اندر پنج نماز بود .

پسر سیرین گفت اگر بیند مردی که انگشتان او شکسته بودی و یا ناخنانش ، او بیمار گردد .

اگر کسی بیند که انگشت به دندان همی گرفتی مردی بود که او را خشمی عظیم باشد .

اگر کسی بیند که انگشتان دست همی خورد او خواسته^۱ برادر زاده یا خواهر زاده بیابد .

کرمانی گفت انگشتان پای او بشکست او بمیرد یا کسی از نزدیکان او بمیرد .
پسر سیرین گفت انگشتان پای خاندان مرد بود ، و هرچ اندرو بینی از نیکی و بدی به خاندان او باز گردد .

باب

رؤیة الابریق [۴۶^a]

گفت مردی پیش پسر سیرین رفت و گفت چنان دیدم که از بُلْبُلَه‌ای آب همی خوردم که او را دو پایه بود ، از یکی آب خوش همی آمد و از یکی آب شور .
پسر سیرین گفت ای مرد از خدای بترس که ترا زنی است و او خواهری دارد و تو از پس خواهر او همی می‌شوی !

پرسیدندش از مردی که اندر خواب دید که او را بُلْبُلَه‌ای دادند پرنبید و او بهری بخورد صرف و بهری ممزوج . چون بپرداخت دیگر بار پرکرد . گفت او مردی بود که خواسته^۱ حارم^۱ بیاود و زن خنیاگر .

باب

رؤیة الازار

ازار زن بود ، از بهر آنکه زن به جای ازار بود .

۱ - کذا در اصل ، ظاهراً سهو القلم و « حرام » مراد است .

باب

رؤية الاكاف

اندر دیدن هالان

هالان زن بود، تا بی بار بود. اگر بار بر وی نهادی از آلت چهار پای بود. ازو دست بیابد داشت و حکم از چهار پا کردن.

باب

رؤية الاوز^۱

اندر دیدن بط

گفت اگر کسی بیند که بطی بیافت او خواسته ای بیاود .
اگر بیند که بانگک بط می شنودی از سرای آن بانگک نوحه [و] مصیبت بود .

باب

رؤية الآس

اندر دیدن مورد

گفت مورد پسر بود .

باب

رؤية الاقتضا

اندر دیدن آنک از دختری دوشیزگی [b ۶؛] ببرد

اگر بیند که دوشیزگی زنی ببرد اندر آن هفته زنی یا کنیز کی بیاود .

۱ - اصل : الاور ، « اوز » جمع « وز » و « وزه » است .

باب

رؤية الاعسر

اگر بیند که چپ بودی کاری کند که از آن جفا برد .
و اگر به آن دست کاری کند حاجتی که دارد نیابد .

باب

رؤية الاشراف على الشيء

دیدن آنکه با سر چیزی آمده بودی
اگر کسی بیند که مرد برنا [ی] مجهول بر سر وی آمد و اندرو نگرید از بامی یا
از^۱ بالای آن دشمنی بود که برو توانا گردد.
اگر پیر باشد خداوند خواب نیکی بیابد که اندران شرف بود و مهتری ، و لکن
ایشان دشمن باشند .

باب

رؤية الادلا [ء]

اندر دیدن فروهشتن از بامی به رسنی یا از جای دیگر
اگر مردی بیند که از بامی یا از جای دیگر او را فرو می هشتند به رسن تا به
زمین فرود آمد او پرهیز گار بود و حاجتها به جای بهلد از جهت پرهیز کردن .

باب

رؤية الأكل

اندر دیدن آنکه چیزی همی خورد
اگر بیند که سیر یا پیاز یا گندنا همی خورد هیچ خیر نبود اندروی و تباهی
۱ - « یا از » مکرر تحریر شده است .

کنند بروی و سخن گست شنود . اگر طعام تلخی خورد درویش گردد ، و اگر طعام گندیده خورد همچنین .

باب

رؤية الاسطام [۴۷^a]

اسطام^۱ مردی بود که او را اندر کار پادشاه ترس بود ، و بود که بیم خاندان بود.

باب

رؤية الاجام^۲

اندر دیدن استونه^۳

استونه^۳ زنی بود که غمگنان را برهاند و قومی بردست او توبه کنند.

باب

رؤية الانجلة^۴

انجلة دشمنی بود دون سخت طعنه .

باب

رؤية الالية

اندر دیدن دنبه

گفت دنبه بدره^۵ درم بود ، و بود که خواسته^۶ مردی بود یا خواسته^۷ زنی .

۱ - اسطام کفچه آتش (مقدمه الادب) ۲ - اجام بمعنی نی ، نیهاست .

۳ - استوم نوعی ازنی است (فرهنگ نفیسی) ، اما « استونه » را ندارد . ۴ - کذا در اصل .

باب

روية الاكارع^۱

اندر دیدن اطراف و سر و پای گوسفندان

اگر بیند که اکارع^۱ گوسفندان همی خورد او نیکی بیابد بقدر آنک از وی بخورد.

باب

روية الارجوجه

اندر دیدن سنجالو

اگر دیدی^۲ کی برسنجالو بازی می کردی او به دین خویش بازی کند تا اندر بدعه^۳ شود و آخر کار از آن باز آید، از بهر آنک ارجوجه می آید و می شود.

باب

روية الألف

اندر دیدن آنک خویشتن را بریده بنید

اگر بیند کی اقلف بودی او مسلمانی با پس پست افکنده است از بهر خواسته و نیابد.

باب

روية الاكليل

اندر دیدن افسر

اگر بیند کی پادشاهی او را تاجی داده بودی و بر سر نهادی او پادشاهی بیابد.
اگر از سر وی برگیرند آن پادشاهی از وی باز ستانند. [۴۷^b]

۲ - اکارع جمع کراع (ستور)، اکرع جمع کراع (ساق گاو). (مقدمة الادب).

۲ - اصل: دیدن ۳ - یعنی بدعتی.

باب

رؤية الأعرج

اندر دیدن لنگی

اگر بیند که لنگ بودی یا مبتلا، چنانک بر پای بودن نتوانستی ، یا خود پای
می، رفتی این همه نومید و ضعیف شدن باشد از آنچ همی جوید از نیک و بد .
پس اگر بیند که به چوب همی رفت وی اندر کاری رسد که همی جوید به یاری
کسی دیگر . و چنین شاید بودن که آن کس را دین تباه شده باشد، از بهر آنک چوب
مرده است .

* * *

* *

*

کتاب الباء

باب

رؤية البصاق

اندر دیدن خيو

خيو سخنی باشد زشت . اگر بیند که خيو از دهن بیفکند از غمی رها شود .

باب

رؤية البحر^۱

اندر دیدن گنگی

اگر کسی بیند که او گنگک بودی او کافر است، و کَرّی^۲ را همین تأویل است .
کرمانی گفت هیچ خیری و نیکی^۳ اندر مردی نبود که بیند که گنگک بودی ، از
بهر آنک تباهی دین بود .

باب

رؤية البطن

اندر دیدن شکم

پسر سیرین گفت شکم کیسه^۴ مرد بود . اگر بیند که شکم او کوچک است از آن
کمتر که دارد او را خواسته کم گردد یا فرزند یا اهل بیت .
اگر بیند که شکم او تهی گشته است بی آنک از دیگر اندامهای او چیزی کم
شدست خواسته^۵ او کم شود یا فرزند و این [۴۸^۶] آنگاه بود که تهی گشتن آن نه از
گرسنگی بود .

۱ - بح^۷ بمعنی گران آواز شدن (مقدمة الادب) ۲ - کذا در اصل باتشديد

کرمانی گفت اگر بیند که اندر شکم او کرمی بودی ، یا بیند که طعام او از شکم خویش بودی او را عیال باشد و خواسته عیال خورد .
پسر سیرین گفت شکم جوال مردست و جایگاه او .

باب

رؤیة البكاء

اندر دیدن گریستن

اگر بیند که همی گرید بهتر ازان بود که همی خندد ، مگر که خند [ید] نی بود که بانگ اندرو نبود و به قهقهه تمام نباشد .

باب

رؤیة البول

اندر دیدن بول کردن

اگر کسی بیند که بول همی کرد فزون ازان که در بیداری کردی به جای که به بیداری کنند ، اگر بروی فامی بود از آن فام بیرون آید ، و اگر غمناک بودی بی غم گردد ، و اگر توانگر بود بعضی از خواسته او بشود و حال او برو بگردد ، و اگر بهری از بول بکند و بهری بماند تأویل آن است که اندر اول یاد کردیم .

پس اگر بیند که اندر جایگاه مجهول یا اندر سرای کسی یا اندر محله ای یا اندر دهی یا اندر جایگاهی که نه جایگاه بول کردن بود بول کند تفسیر او آن بود که نطفه او اندران جایگاه افتد ، یا ازان جایگاه زنی به زنی کند ، یا کنیز کی ازان جایگاه بیاود ، و بود که تأویل آن با پسر او گردد یا با برادرش یا کسی که مانده او بود .
اگر بیند که به جای آب گمیز کردی او مردی بود [۴۸^b] غلام باره و زن خود را به جای غلام دارد .

اگر بیند که بول به جای آب بخورد او را از روزی حرام میسر شود .

اگر بیند که بر دست خود بول کردی کاری کند که او را پشیمانی آید .

باب

رؤية الابصر

اندر دیدن پیسی

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که بر تن او پیسی است او را غمی رسد .
اگر بیند که گوشت پیسی همی خورد او خواسته‌ای بیابد که اصل آن حرام بود .
پسر سیرین گفت پیسی خواسته‌ای بود پوشیده که خداوندش بیابد .

باب

رؤية البئر

اندر دیدن چاه آب

پسر سیرین گفت اگر بیند که از چاهی آب همی کشید از حیلتی خواسته‌ای بیابد .
اگر بیند که آن آب که همی بر کشد اندر جایگاهی همی نکرد آن خواسته بر
وی ناپای دار بود و زود بشود .
دانیال گفت اگر کسی بیند که او چاهی همی کند او با زنی حیلتی سازد :
پسر عباس گفت چاه زنی بود . پس اگر اندر چاه آب نبود آن زنی بود که اندرو
هیچ خیری نباشد .

اگر بیند که کاریزی بکند و آب بیابد خواسته‌ای از قبل زنان بیاود :
اگر بیند که چاهی بیران^۲ گشت مرگ زنی او بود .
اگر بیند که اندر چاهی افتاد وی را غمی رسد یا زندانی :

باب

رؤية البناء

اندر دیدن بنا کردن

کرمانی گفت بنیاد نو نیکی بود ازین جهان بدان حدّ که آن آبادانی [۴۹۸] و بنیاد بود .

دانیال گفت بنیاد هرچ از گل و خشت بود کار بهشتیان باشد .
اگر بیند که بنیادی از گل و خشت همی کند آن یافتن آن جهان بود و نعمتی از حلال درین جهان .

اگر بیند که اندر خانه ای شد که بنیاد آن از گل بودی کاری کند نیکی یا زنی بکند .
دانیال گفت بنیاد از گرج و آجر^۱ و جارو^۲ کردار دوزخیان است .
پسر سیرین گفت بنیادی که از گل و خشت کرده و کهن شده بینند دوست دارم .
کرمانی گفت اگر بنیاد از آجر^۱ و گرج بود آن روزی و کار این جهانی بود که بدو رسد از حرام .

اگر بیند که دیوار بستی یا شهری یا قلعه ای را ازان نفع بود خاصّه که از بهر مردم کند ، پس اگر خاصّ از برای خود کرده بود آن نیکی و صلاح بود او را این جهانی و از دشمن ایمن شدن .
دانیال گفت اگر بیند که میان شهر سرای بنیادهمی کنند میان مردمان صلح افکنند .

باب

روية البيت

اندر دیدن خانه

اگر بیند که اندر خانه او صورتها همی کردند میان او و خاندانش سخنی و جنگی افتد .

۱- کذا با تشدید در اصل ۲- کذا در اصل ، ولی «سارو» (= ساروج) درست می نماید .

اگر بیند که بر بالای خانه خانه‌ای کرد از گنج و آجر آن کنیز کی بود که خانه
 خدای او را طلاق دهد و به حرام با وی بخسبد .
 اگر بیند که اندر خانه‌ای از آبگینه همی شد او زنی یابد ولیکن با وی پایدار نبود .
 اگر بیند که اندر خانه‌ای تاریک شد او همی نا راست می‌زید . [۴۹^b]
 پسر سیرین گفت اگر بیند که اندر خانه‌ای گردست او را اندر خانه خیری آید .
 کرمانی گفت اگر بیند که او را اندر خانه نو از گرچ و آجر کردند که آن را
 نشناخت آن گور بود و مردنش .
 اگر بیند که اندر خانه‌ای کردندش و در بر آورده یا فرو بسته و خانه نه چنین
 بود که یاد کردیم او نیکی بیابد .
 اگر بیند که او را اندران خانه عذاب همی دهند از نیکی فروتر بود .
 اگر بیند که خانه از زمین برگرفته است و همی برد او زنی را بدارد که بسیار
 هزینه بایشدن .
 کرمانی گفت اگر بیند که اندر خانه آب زده بود او غمی ببرد بر حد آب و
 آن خانه .
 پس اگر خانه خویش^۱ را تر^۲ بیند او را عزم سفری باشد و نیفتد، یا از کاری که
 همی جوید باز دارندش .

باب

رویه الباب

اندر دهن در

کرمانی گفت در زن بود .

پسر سیرین را خوش آمدی دیدن دری که بگشادندی بر کسی . گفتی گشادن
 در بر مرد گشادن روزی بود، و فرو بستن در^۳ فرو بستن روزی بود . و گفت هر ک
 مردم اندر خواب بیند از ...^۳ روزی بود .

۱ - اصل : خویش ۲ - کذا با تشدید در اصل ۳ - یک کلمه بر اثر سائیدگی
 کاغذ محو شده .

دانیال گفت اگر کسی بیند که دری بر وی فرو بستند او زن نوکند، مگر در سرای که آن پای داری مرد بود.

اگر بیند که در سرای او بکنند خداوند وی بمیرد [۵۰^a] ، و هر دری که اندر خانه بود و بیند که فرو بستند یا بر آویختند همه را تفسیر زن بود. گفت اگر کسی بیند که درود گری^۱ را فرمود تا از بهر او در نو کرد او به کنیز کی رسد دوشیزه^۲.

اگر بیند که از بهر او دری کردند که بر آن در علق نبود به زنی رسد که دوشیزه^۲ نبود.

اگر بیند که به در سرای او کسی همی برجستی تا آن درو دیوار را افگار کردی آن مردی بود فاسق که از پس زن او همی گردد. اگر بیند که بر در او دو حلقه است و یا بیند که بر در او دریچه است مر زنی او را دوست نهانی است.

و نیز گفت هر دری که بیرون از سرای بیند بزرگی آن کس بود که بیند. و اما در ایوان و ستونها زن و خادمان باشند. اگر کسی بیند که در سرای کسی یا از آن خویشتن بر کند مصیبتی و غم سخت بود. پس سریرین گفت اگر کسی بیند که در سرای بیرونی^۳ او بسوخت یا بشکست آن مصیبتی بود بر مهتر آن خانه را.

اگر بیند که در^۴ بر کند و نداند که کجا برد، هم چنان مصیبتی بود از بهر آن خانه. اگر بیند که در^۵ از جای بشد او را حال دیگرگون شود میان زن و شوی. اگر بیند که در سرای شکسته شد مصیبتی بود عظیم مردم آن سرای را. اگر بیند که بر وی دری هست و بر آن در کوچک - کارناشایست بود [۴۹^b] که اندران خداوند سرای پدید آید از قبل زنان.

اگر بیند که در^۶ سخت بزرگ شد از حال مهتر آن سرای بود که نیکو گردد.

پس اگر بیند که دری فرو بست او زنی خواهد .
 پس اگر در از آهن بود بهتر و پاینده تر بود .
 اگر بیند کز وی درها اندر جایگاهی معروف گشاده است آن درها بود که ازین
 جهان بر وی گشاده شود .
 پس اگر درها بر آن آهن بود آنچ ازین جهان یابد از وی بشود و به دیگر
 مردم رسد .
 اگر بیند که در سرای او فراخ گشت چنانکه در سرای هیچ کس بدان فراخی
 نبود خداوند سرا را حال نیکو شود .
 پس اگر چنان فراخ گشت که بدان فراخی نشاید بودن اندر آن سرای مردمان
 در آیند بی فرمان خداوند سرا ، چنانکه بر مصیبتی یا حالی که بدین ماند .
 پسر سیرین گفت اگر کسی در سرا باشکونه بیند او فرا مردم چنین نماید که او
 درویش است .

باب

رؤیة البیع

اندر دیدن خریدن و فروختن
 اگر بیند که سرای خویش بفروخت زنش بمیرد .
 اگر بیند که دری را بفروخت از سرای او را خواسته بشود .
 اگر بیند که چیزی از پوشیدنی نو بفروخت ، نه نیک بود و رفتن خواسته باشد .
 اگر بیند که زمینی بفروخت [۵۱*] آن مفلسی بود و غمی که بدو رسد ، و همچنین
 درخت کنده یا بریده ، یا آتش مرده یا کشته - همین تأویل دارد .

باب

رؤية البحر

اندر دیدن دریا

دانیال گفت دریا خلیفه است .

اگر مردی بیند که اندر سرشست^۱ یا ازو آب خورد یا آب بر کشید بر آن حد^۲ که دید خواسته‌ای از قبل خلیفه بیاود یا از کسی که هم نام خلیفه یا نزدیک او بود .
دجله وزیر اوست و رودهای کوچک^۳ تر از آن مهتران اویند .

پس هر کسی که بیند که ازو آب خورد یا ازو سرشست او را زندگانی دراز بود و بیرون آمدن از غمها و بیماریها و یافتن خواسته بر قدر آنک^۴ از آب وی بخورد .
پس اگر بیند که آب دریا همه باز خورد او خواسته‌ای و ملکی بیابد با پایه و پادشاهی .
پس اگر بهری از آن آب بخورد و بهری بماند آنچ یابد از پادشاهی چندان بود که آب خورد .

کرمانی گفت اگر کسی خویشتن را اندر گوشها^۵ بیند از دریا نیکی^۶ بیابد .
پس اگر خویشتن را بیرون آمد ببیند و نه راهی^۷ او در کاربرد بود و دیگرگاه اندران بماند .
پس اگر بیند که زود از وی بیرون آمد از آن کار زود بیرون آید .
پس سیرین گفت اگر کسی بیند که اندر دریا است فراخی و فزونی^۸ خواسته و علمی که خدای مرورا بدهد .

کرمانی گفت اگر [۵۱^b] بیند که اندر دریاست و ازین دریا گل بدو رسد او را از پادشاهی بزرگ غمی و اندوهی رسد ، یا از کسی که او را با پادشاه آمیختگی^۹ بود .
پس اگر بین دریا رسید و هیچ گل ندید او با ملک یا کسی که به ملک پیوسته باشد بیرون آید .

پس اگر دریا از جایگاه دور بیند و اندرو نیامزد چیزی از وی بشود که بدان اومید همی داشت .

۱- اصل : شت (تصحیح براساس سه خط بعد) ۲- اصل: ترا ۳- (= گوشه‌ها) .

اگر بیند که از دریا آب برمی کشید و اندر چیزی همی کرد او خواسته‌ای از پادشاهی بیابد .

باب

رؤية البسر

اندر دیدن خارک خرما

پسر سیرین گفت اگر بیند که بسر همی خورد روزی بود که زود بدو رسد، و لکن اندکی بود .

و رطب روزی بود زیادت ترا از بسر و پاک تر .

و خرمای رسیده روزی بود فراخ تر ازین هردو و زودتر بدو رسد .

باب

رؤية البندق

اندر دیدن بندق و فستق

مردی بود که وی را خواسته بود، و مرد او نرم تر از مرد درخت گوز .

پسر سیرین گفت فستق مردی بود که قضیب او بی کار و سست بود .

باب

رؤية البستان

اندر دیدن بستان

اگر کسی بیند که اندر بستان شد و درو درختها بود سبز او را حال نیکو شود و

غم از وی برود .

گفت [۵۲۳] اگر بیند که اندر بستانی شد که برو درختها بود و آن را نشناخت

و اندران روزگار بود که درختان برگ همی ریختند و دید که درختان همه برهنه گشته

بودند و آنک ماندن بود برگ همی ریختند او را غمی و اندوهی رسد.
 هر^۱ که بیند که او را بستان آبادان بودی که آبی اندرو همی آمدی روان یا نه او
 را به خویشتن شناسند، او شهادت یابد و اندر بهشت رود.

باب

رؤية البطيخ

اندر دیدن خربزه

اگر بیند که خربزه همی خورد به وقت میوه یا بی وقت بیماری بود ، و لکن
 بی وقت سخت تر بود - خاصه که خربزه رسیده بود.
 پس اگر بیند که نارسیده بود نیک بود و روزی^۲ بود که^۲ بیابد .
 اگر بیند که خربزه همی کشت او را پسری آید.

باب

رؤية البقل

اندر دیدن تره

پسر سهرین گفت تره روزی بود اما اندک. دیدنش به تابستان و زمستان یکی باشد؛
 کرمانی گفت تره ای که آن را اصل شناسی همه غم و اندوه بود.

باب

رؤية الباقلی

اندر دیدن باقلی

باقلی غم و اندوه بود . [۵۲^b]

باب

روية البصل

اندر دیدن پیاز و سیر و جزر و شلغم و آنج بدین ماند.
این جمله غم و اندوه بود.

باب

روية البرد

اندر دیدن جامه برد

کرمانی گفت جامه بُرد نیک بود، اگر ازین سه جنس درو نبود: حریر و ابریشم و قز. از بهر آنکه ازین شکل هر دو جهان را نیک بود، و هرچ لایق دین بود اندرو پاکیزگی بود و خواسته حلال باشد و بهترین بردها را «کجین» خوانند و آن را که وشى خوانند این جهان را بهتر بود. و آنکه مخطط بود اندر دین قوی تر بود درین جهان. و کس بود که وشى بیند یا دیوانه بود یا ابله. پس اگر این همه که یاد کردیم از ابریشم بود یا از حریر آن خواسته ای بود حرام. پس اگر این بُرد معین بود یعنی چشمه چشمه، آن چشمها خواسته بود.

پسر سیرین گفت اگر مردی در خواب بیند که جامهای بُرد یا وشى پوشیده بود نیک بود، و لک^۱ چاره نبود از آنکه اندرو سخنها گویند، از بهر آنکه برو خطها^۲ باشد و خط سخن بود.

باب

روية البساط

اندر دیدن بساط

کرمانی گفت اگر بیند که از بهر او بساط نوبگستر دهند روزی فراخ یابد و

زندگانی دراز، خاصه که آن [۵۳^a] بساط اندر سرای خود بیند یا اندر محله خویش یا نزدیک کسی که دوست او بود. پس اگر گستردن آن بساط به جای مجهول بود یا به نزدیک مردمان مجهول او از شهر و امین خویش به غریب افتد، و دیدن این نیکی وی را از غریبی بود. پس اگر بساط نیک و سطر و فراخ و نو بود مر او را زندگانی دراز بود با نعمت و فراخی.

پس اگر بیند که بساط کوچک و تنگ بودی و خلق از دینش هیچ خبر نباشد و نه از زندگانی، و روزی نیکی یابد.

پس اگر بیند که بساط اندر پیچیده بود و بردوش نهاده از جای به جای شود. اگر بیند که بساط از دست او بستند زندگانش سپری شده است. پس اگر آنجا که بساط بدو برد کسی را از مردگان بدید درست شدن و قوت این سخن باشد که یاد کردیم.

پس اگر بیند که بساطی است و نداند که اندر نوشته است یا باز کرده و آن بساط او را بود آن پادشاهی بر وی سپر آمده است و نوشته شده و دست تنگ گشته، مگر که یقین داند که باز گسترده دید.

باب

رؤية البحر

اندر دیدن پشگل
پسر سیرین گفت پشگل گرسفند خواسته بود.

باب

رؤية البلس^۲ [۵۳^b]

اندر دیدن پشیز

پسر سیرین گفت پشیز بزرگ سخنها و جنگ بود.

کرمانی گفت پشیز سخنه‌ای مردم دون بود .
اگر بیند که پشیز چند بیافت سخن و جنگک یاود ، و هر چند کمتر بود ازان
بهر بود ، از بهر آنک نام خدای برو نبشته بود .

باب

رؤیة البغل

اندر دیدن استر

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که بر استری نشست و مرورا زن نبود زنی بکند
که هرگز نزاید ، و اگر استر فربه باشد سفری بکند که اندران سفر سود کند و زنی
بکند توانگر ، و اگر استر لاغر بود بود که سفری کند که اندران سفر بس نیکی نیابد .
و اگر بیند که از استر به زیر آمد ازان سفر باز افتد .
اگر بیند که بر استر نشسته بودی او را زندگانی دراز بود ، و اندران استر بس
خیری نیست ، بهر آنک نزاید و نه به فعل شاید .
اگر بیند که او را استری بمرد او را منزلت کم شود .
پس اگر استر زین کرده بود با بالا یا کودبان یا آنچ بدین ماند آن را تفسیر زنی
بود که مرو را فرزند نبود هرگز و نه آن را که بر آنجا نشسته بود .
اگر بیند که او را استری دادندی بی آنک او بر آن نشست و استرماده بود [۵۴^a]
و سیاه آن زنی بود خوب روی با خواسته . اگر سپید بود یا جرمه زن سخت نیکو روی
بود . اگر سبز بود آن دینی بود . اگر سرخ بود یا کمیت خداوند بازی کردن و خواسته بود .
اگر زرد بود یا ابرش زن بیمارگن بود و غمناک . و استری که خداوند وی دیدار^۱
نمود و نه طاعت دار آن مردی بود سخت عاصی و بی طاعت و سرکش .
گوشت استرو پوستش هر دو خواسته بود .
پس اگر بیند که شیر استر همی خورد بدان حد^۲ مرورا غمی رسد .

اگر بیند که استری با وی سخن همی گوید آن کار که بدو بر آید کار بود که مردم را ازان عجب آید .

اگر بیند که او را استر آبتن است او را افزونی بود اندر خواسته از قبل زنش .
اگر بیند که آن استر بزادن امید همی دارد تمام گردد^۱ .

باب

روية البقر

اندر دیدن گاو

گفت اگر بیند که بر گاوی نشسته بودی و آن گاو مرورا بودی او کاری از پادشاهی بیاود که خواسته ای اندرو بود و به کارداری متمکن گردد و از آن نیکی یابد .
اگر بیند که گاوی بیافت که بر وی بار بود اندر خانه برد از خدای عز و جل^۲ بسیار نیکوی روزی باشد و نعمت فراخ [۵۴^b] و از غمها فرج یابد .
اگر بیند که وی را گاوی چند نر بودی او کاری بیاود که زیر دستش بود یا بر کرداری مهتر گردد که کردارش بر وی روا شود .

اگر بیند که گاوی وی را به سروزد و مرورا از جای ببرد وی ازان کار که دارد معزول شود و مرورا ازان معزولی چندان زیان رسد که ازان سرو زدن رسید .
پس اگر بیند که او را سروزد و از جایگاه نتوانست بردن او را از کاری بدی رسد یا نزدیک معزولی رسد، ولیکن معزول نشود .

پس اگر بیند که گاو را چند سروست^۲ یا یک سزو یا دوسرو چنانک یکی یا هر دو نه به جای خویش بود آن گاو کرداری بود . بر عدد هر سروی سالی کرداری کند .
پس اگر بیند که اندامی از اندامهای گاو فزون است آن فزونی بود اندر کارش و پادشاهی و خواسته اش^۳ . همچنین هرچ کمی بود یا بیش آن به مرد کردار باز گردد چنانک یاد کردیم :

پس اگر گاوی از گاوان کار بیند که بکشتند و گوشتش ببخشیدند کردار

۱ - کذا در اصل ، جمله ناقص می نماید ۲ - اصل : بیند ۳ - (= خواسته اش)

بمیرد . پس اگر گاو نه کار کردن را بود آن مردی بود بزرگ بر آن محله .
پس اگر بیند که گاو را ذلیل کرد یا گوساله را در کار آورد آن بود که بر وی
چیره گردد .

پس اگر بیند [۵۵^a] که وی را بکشت و گوشت وی بخورد از خواسته^۱
وی بخورد .

پس اگر چند گاو بیند که همی آمدند یا همی شدند یا اندر جایگاهی می رفتند یا
از جایگاهی مجهول بیرون آمدند و مرایشان را خداوند^۱ نبود و رنگشان زرد یا سرخ
بود چنانکه هیچ گونه دیگر اندر وی نبود آن همه بیماریها بود که بدان جایگاه و محله
رسد . پس اگر رنگشان مختلف بود آن سالهای بود بسیار نعمت بر آن حد^۲ که اندر ایشان
فرهیی بود . پس اگر گاو ماده بیند فربه آن سال نیک بود و فراخ آن کس را که آن
گاو وی را بود . پس اگر گاو برین گونه بسیار بود سالها بود برین گونه که یاد کردیم .
پس اگر بیند که لاغر بودند سالها بود اندر تنگی .

و گوشت گاوان ماده خواسته بود ، و پوست گاوان بنهاده خواسته ، و سرگین
گا[و] خواسته^۳ بسیار که آن کس بیند بیاود .

اگر بیند که سرگین گاو همی رفت خواسته ای بود بسیار .

و هر سرگین که بیند از سرگین چهارپایان برین گونه خواسته بود ، و لکن حرام
و حلال وی بر آن حد^۴ بود که بروی چرگنی و آلودگی بیند ، مگر سرگین خر که نیکی
بسیار بود و حلال تر اندر دین . و هر چ از شکمها بیرون آید خواسته و نیکی بود مگر
که حد^۵ بود ، خاصه ازان مردم چنانکه اندر میانش [۵۵^b] همی رود . پس اندران نیکی
نبود و بیننده این خواب را ترسی و اندیشه ای از پادشاه برسد . پس اگر آن پلیدی
بسیار بود و لکن پراگنده نه چنین بود که یاد کردیم خواسته ای بود حرام و هیچیز^۶
نیست از انچه از شکم بیرون آید بهتر از انگبین که اندر خواب بیند اندر همه کاری .
گفت اگر بیند که روغن گاو همی خورد یا بیافت یا اندر خانه برد نیکی^۷ بیابد .

روغن گاو از روغن گوسفند به بود به نعمت [و] فراخی.

پس اگر بیند که شیر گاو همی خورد افزونی بود اندر خواسته که بیابد و نیکی .

پس اگر تازه بود بهتر بود اندر دین و اندر کار این جهان .

پس اگر بیند که گاوی را همی دوشید و شیر او همی خورد و او بنده بود آزاد گردد ، وزن خداوندش زن او گردد و بروی کدخدای شود ، و اگر آزاد بود و درویش توانگر گردد ، و اگر توانگر بود مرورا خواسته افزون شود .

و اگر ذلیل بود عزیز گردد و کار او بالا گیرد یا آن کس که بالای او بود وی را گردن نهد ، و با این همه چاره نبود که دین وی نیک شود .

پس اگر بیند که گاو آبستن داشت مرورا سال به خرمی و نیکی و فراخی بود .

پس اگر بیند که او را گوساله ای [۵۶^a] دادند کوچک وی را پسری آید.

اگر بیند که گوساله ای کوچک اندر خانه ای برد و اندر خانه کسی بود که با وی آمیزد^۱ مرورا غمی رسد.

و همچنین اگر چیزی بود که بزرگی وی به مردی یا زنی اندر تأویل باز خوانند آن غمی بود و اندوهی از جهت کودک خرد . مگر بیند که به هدیه بدو داده اند . پس آن را تأویل پسری بود .

و همچنین اگر بیند که کودکی را به وی دادند آن نه پسر بود اندر تفسیر ، از بهر آنکه کودک بدان پایه نماند - بزرگ شود.

باب

در شرح گاو

اگر گاوی بود پیر مجهول آن بخت بود .

و گفت هرچ زرد بود یا سرخ و خداوندش بر وی نشیند بی آلتی که بر وی بود آن بیماری باشد ، و نه نیک بود.

پس اگر بیند که بر گاو سیاه نشسته بود خواسته ای و مهتری^۲ بیاود .

پس اگر بیند که گوشت گاو همی خورد نیکی بیابد .
 اگر بیند که گوساله^۱ بزرگ بیافت زنی بود یا مرد برنا .
 پس اگر بیند مردی که گوشت وی بخورد از زنی یا مرد مردم زاده^۲ برنا
 خواسته بیاود .
 اگر بیند که چندی ازین جنس بیافت مردمان برنا بوند، و هرچ با ایشان کند با
 مردمان چنین کرده بود که یاد کردیم . [۵۶^b]

باب

رؤية البشر^۱

اندر دیدن یوز

یوز دشمنی بود شریف بزرگ طاعت دار که مرو را نام و بانگ بود .
 و از همه درندگان بهتر است و فاضل تر، و دوستی و دشمنی او بران حدّ بود
 که ازان درندگان دیگر.

باب

رؤية البوق

اندر دیدن بوق

اگر بیند که بوق همی زند او مردی بود که به دیگری هم چون او استعانت کند.
 پس اگر نداند زدن اندر کاری افتد که نداند کردن .

باب

رؤية البشر

اندر دیدن دنبیل

پس دنبیل زیادتی بود اندر خواسته .

۱ - کذا در اصل ، شاید : الببر (؟) ، ولی ببر یوز نمی شود

باب

رؤية البلبل والبيغاء

اندر دیدی بلبل و بیغا

بلبل غلامی بود کوچک.

بیغا پسر غلامی بود.

باب

رؤية البر

اندر دیدن دشت

اگر بیند که در دشت خشک بودی کرامتی بیابد و روزی به حد فراخی و

تنگی دشت.

باب

رؤية البركة

اندر دیدن برکه

برکه مردی بود نفع که اندر کار دین و مردم این جهان بیستد.

پس اگر آب بدو از چاه برآرد که طهارت کند بدان آب او به مرد مؤمن استعانت

کند. [۵۷۸]

باب

رؤية البرق

برق خزینه دار ملک بود و ترسیدن از مرد طامع.

پس اگر بیند که او [را] برق ها گرفت^۱ یا از ابر چیزی به وی رسید آن مردی بود که وی را کارنیک فرماید .

باب

رؤية البزر

اندر دیدن تخم افگندن

اگر بیند که تخمی اندر افگند و برست او شرفی بیاود . پس اگر بخورد بهتر بود :

اگر بیند که درختی بکشت و تخم اندر افگند و نداند که برست یا نه او غمی بیند بر حد^۲ دار و تخم :

باب

رؤية الباز

اندر دیدن باز

اگر بازی بیند طاعت دار چنانکه هر وقت او را خوانند بپاید آن پادشاهی بود بیدادگر ظالم، از بهر آنکه که کار او بیداد کردن است بر مرغان و گوشت ایشان خوردن . پس اگر بیند که آن باز از وی بشد ورشته یا ساقش اندر دست وی بماند یا بهری از پر و پایش آن پادشاهی و خواسته از وی بشود ، اما بعضی از خواسته اندر دستش بماند :

باب رؤية البیوض

اندر دیدن خایهای مرغ

اگر بیند که بیافت و دانست که آن خایه مرغ است او زنان دون و یا از بردگان و فرزندان بیابد.^۱ [۵۷^b]

اگر بیند که خایه مجهول است و نداند که ازان کدام مرغ است زنی بیابد نیکو دیدار و برحدت پاکیزگی خایه .

اگر بیند که خایه همی خورد برسته^۲ یا پخته او نیکیء بیابد به دشخواری و سختی به مقدار آن آتش که بدو رسیده بود .

اگر بیند که نا پخته همی خورد او خواسته حرام بیابد و غم و اندوه خورد .
اگر بیند که پوست خایه همی خورد و میانش می اندازد او جامه مردگان ستاند و گورشکاف گردد .

پس اگر بیند که خایه را همی پرورد تا بچه از وی برآورد او را زنان باشند کزیشان نیکی بیند و با وی دیر بمانند و از ایشان چندان فرزند آید که بیند که از خایه ای برآورد .

پس اگر بیند که خایه خود بکرد و خود برآورد آن زنانی باشند از پشت وی که به کسی دهد شان یا از پشت دیگری که او شان بدارد .

باب رؤية البعوض

اندر دیدن پشه

گفت پشه مردی بود ضعیف و ذلیل ، و هرچ باوی بینی با مردی بود بدین گونه که یاد کردیم .

۱- ظاهرآ: از زنان دون یا از بردگان فرزندان بیابد ۲- (= برشته)

باب

رؤية البرد

اندر دیدن تگرگ

تگرگ غم و عذاب بود ، و هیچ نیکی اندر وی نبود .

باب

رؤية الباذنجان [۵۸^a]

اندر دیدن بادنجان

بادنجان ترّ و خشک ، پخته و خام ، غم بود آن را که یابد یا خورد .

باب

رؤية البرد

اندر دیدن سرما

اگر در خواب بیند که سرما یافت ، بر حدّ آن سرما که یافت درویشی برد .

باب

رؤية الباطيه

اندر دیدن باطیه

باطیه کنیز کی بود فربه که از وی خوشی برگردد .

**

باب

رؤية البستوقه

اندر دیدن بستو

بستو زنی بود یا خادمی یا رسول ثقت که کالا [ی] مردم از شهری به شهری
برد و سرّهای مردم نگاه دارد.

باب

رؤية البلوط

اندر دیدن بلوط

بلوط روزی بود حلال .

باب

رؤية البختج

اندر دیدن گوسفند بخته

بخته غنیمتی بود .

* * *

* *

*

کتاب التاء

باب

رؤية التزويج

اندر دیدن زن کردن

کرمانی گفت اگر کسی بیند که زنی به زنی کرد او پادشاهی بیاود برحدّ قدر و جمال زن یا نامش .

اگر بیند که زن مرده را به زنی کرد و مراد از وی بیافت او بر کار مرده چیره شود، و بر آن حدّ بود نیکوی کار که نیکوی آن زن. [۵۸^b]

اگر با وی هیچ کاری نکرد چیرگیش اندک بود .

اگر زنی که مروراشوی بود یا نبود اندر خواب بیند که مرد مرده را او به زنی کرد و اندر خانه او آمد آن نقصانی بود اندر کار او و اندر خواسته و حالش .

اگر بیند که مرده به وی رسید اندر سرای او یا اندر سرای مجهول آن زن بمیرد . اگر بیند که او را شوی بود و شوی دیگر کرد او را پادشاهی رسد .

اگر مردی بیند که او را چهار زن بود، صلاح و نیکی بود و به پادشاهی رسد ، و این جمله آن گه بود که زنان را شناسد .

اگر مردی را در خواب گویند که تو دامادی و زن را همی بیند و نشناسد آن مرگ او بود یا مرگ کسی بردست او .

اگر زنی بیند که او را به شوی دادند و او شوی را ندیده بود و نه نامش شنیده نه نیک بود .

و اگر گویند که تو عروسی و آنجا هیچ آلت عروسان نبیند و شوی را نبیند و نشناسد و نه به شوی نامش برند آن مرگ او بود .

اگر مردی بیمار بود سخت و مرورا زن نبود و اندر خواب بیند که زنی کرد که مرورا نشناخت آن به مرگ او دلیل کند و نیکو شدن حالش اندر آن جهان .
 و اگر زنی بیمار همین خواب بیند که مرد بیمار دیده است تفسیرش همان است .
 پس اگر [۵۹۸] آن شوی که او را بدو دادند پیری بود مجهول او نیکی بیابد بدان جهان .

و همچنین اگر مردی بیند که پیری دخترش را یا خواهرش را یا محرمی ازان او به زنی کرد چنانکه آن پیر را نشناخت او بسیاری نیکی بیابد از بهر آنکه پیر مجهول بخت است .

پس اگر بیند که زن مرده را به جای زنان بداشت به بستر مرورا کاری زنده شود که ازان امید بریده بود ، یا پادشاهی بیابد از جایگاهی که امید ندارد ، یا به جایگاهی رحم پیوندد که از وی بریده باشند .

و همچنین اگر زن بیند که مرده با وی گرد آمد او بر همین گونه نیکی بیابد ، از بهر آنکه به مرده هیچ گوش نباید داشت . پس چون از وی کاری چنین بینی آن بود که کاری که بدو امید نداری و مرده شده باشد زنده گردد .

اگر بیند که زنی کرد پادشاهی یابد .
 و اگر بیند که زن ر [۱] طلاق داد از پادشاهی معزول گردد .

باب

رؤية التلّ

اندر دیدن تلّ

اگر بیند که در دشت هامون تلّی یا کوهی از میان برآمده بودی که آن جایگاه را به تلّ شناسد آن مردی بود که او را ازین جهان چندان نعمت بود که آن دشت که از گرد وی اندرو بود .

پس [۵۹۹] اگر خویشان را بر جایگاهی چنین بیند ایستاده مردی بود برین

گونه که یاد کردیم که او را اندر خویشتن پذیرد و او را برگیرد .
 پس اگر بیند که آن تل^۱ یا آن کوه یا آنچ بدین ماند که گرد وی اندر بودی او را
 بودی^۱ بر مردی برین گونه که گفتم چیره گردد .
 اگر بیند که دست اندر چنین جای زدست و از وی اندر آویخته به مردی پیوسته
 شود چنانک یاد کردیم .
 پس سیرین گفت اگر کسی بیند که بر چنین جایگاهی سرای یا خانه ای کردنیک بود .

باب

رؤية التراب

اندر دیدن خاک

اگر بیند که خاک همی خورد یا گرد همی آورد خواسته ای یابد .
 کز مانی گفت اگر کسی بیند که خاک بر گرفته است یا گرد کردست یا رمل
 گرد کردست آن خاک و رمل خواسته بود بر خالی که دید .
 اگر بیند که اندر خاک همی رفت او به جستن خواسته فرا شود .
 اگر بیند که بر دهن همی افکند یا گرد همی کند خواسته بیابد .

باب

رؤية التمر وشجرة

اندر دیدن خرما و درختش

پس سیرین گفت درخت خرما مردی بود تازی .
 پس اگر بیند که او را درختان خرماند^۲ او را بر چندان مرد که عدد آن درختان
 است مهرگردانند .
 اگر آن درخت خرما معروف بود اما نداند که چندست یا جایگاهی بیند که

۱ - کذا در اصل ، « او را بودی » مکرر می نماید ۲ - (= خرما اند)

نه جای [۶۰^a] درخت خرما بود جایگاهی بود و زمینی که خداوند خواب بیاورد .
 پس اگر بیند که از بر او بیافت او از مردمان خواسته‌ای بیاورد یا عقاری . اگر
 عقار یاود از شریف ترین مردی بود ، چنانکه یاد کردیم از حال او و فضلش بر دیگر
 درختان .

کرمانی گفت اگر بیند که درخت خرما از بُن بر کند او بیمار گردد یا کسی از
 خانه [او] ، و بود که خود مرگ بود .

پس اگر بیند که ببرد ، آن بریدن آن کار بود که اندروست .
 پس سیرین گفت اگر کسی بیند که پاره‌ای خرما داشتی و آن را از دست فرو
 نهادی او مردی بود که دین او تباه شود . اگر آن است که او جایگاهی بود که دین نیابد
 و اگر نه چنین جای باشد او مردم را نفع کند و نیکی آموزد .
 اگر بیند که خرما همی خورد و بر خر نشسته و همی راند او خواسته‌ای بیاورد
 از سفری .

پس سیرین گفت اگر بیند که درخت خرما همی نشاند یا خرما برمی چید یا بر درخت
 خرما همی شد همه روزی حلال بود که بیاورد .
 اگر بیند که بر درخت خرما بودی و از بر آن همی خوردی او از خواسته‌ای کسی
 بخورد .

اگر بیند که درخت خرما همی ببرد از بیخ مهتر آن زمین بمیرد .
 گفت خرما روزی حلال بود اگر شیرین بود . پس اگر ترش [۶۰^b] بود آن
 روزی ناخوش بود .

اگر خرما [ی] کوچک بیند که همی کشت اندران قبیله کودکان بسیار پدید آیند .
 اگر بیند که درخت خرما همی ببرد آن کار که اندروست بریده شود ، اگر
 جنگ بود و اگر ولایت . یا سفری بیاورد نیک .

پس اگر بیند که پاره‌ای بریده بود کسی از خانه او بیمار شود ، چنانکه او را از
 مرگ بیم بود .

باب

رؤية التین

اندر دیدن انجیر

انجیر و درختش مردی بود.

اگر بیند که درخت انجیر او را بردی یا انجیر همی خورد یا گرد آورد او را غم و اندوه و پشیمانی رسد .

کرمانی گفت برگ انجیر غم و مصیبت بود . اما خوردن انجیر تر به وقتش روزی بود ، و اگر بی وقت بود غم و اندوه .
پرسیرین گفت درخت انجیر زنی بود ، اما براو نه نیک بود .

باب

رؤية التفاح وشجرة

اندر دیدن سیب و درختش

سیب اندر خواب بر حدّ همت گردد .

اگر ملکی بیند خواسته بود و پادشاهی ، و اگر بازرگان بود بازرگانی و تجارت ، و اگر برزیگر بیند از کار خویش نیکی یاود .

گفت درخت سیب مردی بود و بوی سیب غمهای مرد بود .

اگر بیند که سیبی بخورد روزی حلال ییابد .

و هرج اندر سیب بیند نیمه آن بود که اندر انار بیند .

پرسیرین گفت اندر سیب خیر نیست [۶۱^a] ، و آن را که بیند که سیب یافت

غم رسد .

باب

رؤية التبن

اندر دیدن کاه

کاه خواسته‌ای بود فراخ و بسیار- آن را که بیند یا اندر خانه بود.
پسر سیرین گفت کاه و جو خواسته‌ای بود که از پادشاه بیابد. و گفتی اگر کاه
بینی کیسه‌ای به دست بنه که نا چار خواسته‌ای بود بی رنج گردآورده که زود به تورسد.

باب

رؤية التكة

اندر دیدن شلوار بند

کرمانی گفت شلوار بند اندر تأویل هم چنان است که شلوار، تا قوی باشد و
محکم. پس اگر سست باشد یا پریده آن سبب ضعف بود.

باب

رؤية الترس

اندر دیدن سپر

اگر بیند که سپری اندر دست داشت یا سلاح دیگر، آن نگه دارنده خداوندش
بود از بدیها.

و اگر با وی هیچ سلاح دیگر نبود آن مردی بود ادیب که جایگاه دوستان داند
و مر ایشان را پشت^۱ بود از بدیها.

پس اگر بیند که سپر شکسته شد او را زن یا فرزند بمیرد:

باب

رؤية التاج

اندر دیدن تاج

پسر سیرین گفت اگر کسی بر سر خود یا کسی دیگر تاج بیند از زرّ و مروارید
و گوهر پادشاهی بیابد .

کرمانی گفت پادشاهی بزرگ یابد یا رئیسی بر حدّ و خطر آن گوهر که اندر
تاج بود ، ولیکن برخلاف دین بود .

پس اگر این خواب [۶۱^b] زنی بیند اوی شوی [بکند] سخت شریف و مهتر و
بزرگ ، و راندن کار آن جهان ، یا دختری را به شوی دهد برین گونه یا خواهری را
چنانک یاد کردیم .

باب

رؤية التماسح

اندر دیدن نهنگ

گفت نهنگ دشمنی بود آشکارا و دزد ، و هیچ دوست بروی ایمن نبود .
اگر بیند که او را اندر آب کشید و بکشت مرگ او به دست دشمنی بود اندر
شهادت .

پس اگر او را از آن اندر آب کشیدن مرگ نرسید او را از دشمن کار سخت رسد .
و اگر از پوست یا از استخوان او چیزی یافت او خواسته‌ای از دشمن بیابد ،
چنانک یاد کردیم .

باب

فی تمام امر الرجل فی الدنیا

اندر دیدن تمام شدن کار مردم در دنیا

اگر بیند کی همه مراد این جهانی حاصل کرد و عزیز گشت و همه کامی^۱ بیافت
این را تفسیر آن بود کی کار او سپری گشت و مرگ او نزدیک برسد ، چنانکه خدای
عزوجل^۲ همی گوید: « حتی اذا اخذت الارض زخرفها »^۳.
اگر کسی بدین [۶۲^a] پایه^۴ رسیده بود یاد کردیم از نیکویی این جهانی او را
بیم مرگ باشد .

پس اگر بیند که از مردم میانه بودی یا یکی بودی از بازاریان و با مردم همی
آمیختی آن نیک بود اندر کار هر دو جهان ، و نعمت او افزونی گیرد از بهر آن تواضع
که درو پدید آمده باشد و بر فرزندان او بماند پس از او .
پس اگر کسی بیند که دهانش پر گشته بودی از خوردنی یا از آرد^۵ یا از گندم
یا جو یا برنج چنانکه هیچ چیز اندرو نگنجد آن کار بر وی به گشتن بود یا زندگانی
سپری شدن .

باب

روية التثاوب والتبسم

اندر دیدن تثاوب و تبسم

اگر مردی بیند کی او را تثاوب افتاد تأویل آن باشد که او قصدی^۶ کسی کند و
دیگر بار نکند .

تبسم نیک باشد ، والله اعلم بالصواب^۷ . [۶۲^b]

۱ - زهر سطر « امید » به همان خط الحاق شده است ۲ - یونس / ۲۴
۳ - اصل : بانه ۴ - اصل : آراد ۵ - کذا در اصل (= قصد ، بجای
کسرۀ اضافه) ۶ - ورق ۶۱ به خطی دیگرست .

باب

رؤية التكو على العصا

اندر دیدن تکیه زدن

اگر بیند که بر چوب تکیه زده بود او بدانچ جوید برسد به یاری دیگری ، و واجب چنان کند که آن کس که یاری کند او را دین تباہ بود .

باب

رؤية التیس

اندر دیدن فعل بز

فعل بز مردی بود بزرگ اندر کار خویش ، و لکن شریف نبود .
پس اگر بیند که او تیس را بکشت نه از جهت گوش ، او پیروزی یاود بر مردی چنین که یاد کردیم .
پس اگر بیند که او را پوست بکند یا بر وی نشست یا بر وی مالک گشت این همه بر آن تأویل بود که تأویل کشتن ، ولک^۱ کشتن شریف تر بود .
و حکم موی تیس همچنان باشد که حکم پشم کبش .

کتاب الثاء

باب

رؤية الثدي

اندر دیدن پستان

پستان اندر خواب دختر بود، و هرچ اندرو بینی از نیکویی اندر حال دختر بود.
پسر سیرین گفت [۶۳۸] پستانها دو پسر بود یا دو انبار یا دو بنده .
اگر مردی بیند کزو شیر همی آمد کار جهان بود که بروی فرو آید، و هم برین
گونه بود اگر زن بیند.

پس اگر آن شیرکز وی همی آمد کسی همی خورد چنانک کدوک از مادر او
را به زندان باز دارند و در بروی فرو بندند. و هر دو کس را نیک نبود، نه آن را که شیر
همی داد و نه آن را که شیر همی خورد.

باب

رؤية الثلج

اندر دیدن برف

پسر سیرین گفت اگر بیند که اندر تابستان جای برف همی بارد آمدن پادشاه باشد
بدان جایگاه :

پس اگر برف بسیار بود یا اولشکر بسیار باشد و بودنش بر آن زمین بسیار بود .
و اگر برف بسیار نبود سپاه اندکی باشد و بد [۱] نجات درنگ کم کند، و بود که نیکی
بدان زمین رسد :

کرمانی گفت برف و سرما عذاب بود مگر که اندک بود و به وقت خویش بود

و به زمینی بود که شاید که برف بارد. چون چنین بود برف فراخی باشد مردمان آن جایگاه را [و] نعمت بسیار، مگر که سخت بسیار بود.

باب

رؤية الثمار

اندر دیدن میوه

کرمانی و پسر سیرین گفتند میوه‌ها بسیارست و بیشتر تفسیرش به رنگ است. هرچ ازو زردتر است بیماری بود آن را که خورد، اگر نخورد زیان ندارد. و هر میوه که سبز بود [۶۳^b] و کسی بیند که ازو می‌خورد آن تن درستی و صلاح دین بود.

و اگر ترش بود و همی خورد غمی بود سبک که بدو رسد. اما چون سبز بود هیچ باکی نبود. و اگر باز آن سخنی بود که دلیل بر نیکی کند پیشتر از وقت بدو رسد، چنانکه یاد کردیم.

و اگر جز برین گونه بود آن روزی حرام باشد و بیشتر ازان بدو رسد که او میدهمی داشت.

و گفت هر میوه که شیرین بود جزین که یاد کردیم اگرچه زرد بود باکی نبود و چون به وقت بود اگر ترش باشد و نارسیده، و اما نه که منفعت مردم بود مگر انگور سیاه و انجیر که هیچ وقت خوردن او نیکی نبود.

و اگر بیند که میوه چند بیافت او را زیانی ندارد. پس اگر گمان او چنان بود که آن میوه بهشت است آن علم دین بود بی آنکه اندرو شکمی باشد.

باب

رؤية الثوم

اندر دیدن سیر

کرمانی گفت اگر بیند که سیر همی خورد دیر بر نیاید که نام او به زشتی بر آید و اندر و سخنهای زشت گویند .

و همچنین هر طعامی^۱ که او را گندی بود .

کرمانی گفت هر کس پندارد که چیزی همی خورد که آن چیز به بیداری توان خورد به خوشی نیک بود .

پسر سیرین گفت سیر تن درستی است ، و اما اندر پیاز خیری نیست ، و ترهای دیگر روزی اند .

باب

رؤية الثوب [۶۴^۲]

اندر دیدن جامه

پسر سیرین گفت همه جامها پوشیدن کردار نیک بود و هیچ چیزی از جامه^۱ سبید دوستر^۲ نداشتی، و بهترین جامها آن را دانسته است .

و چون سخت نو و درست و فراخ و دراز بود تاویل آن قوی تر بود ، و هر چه سخت تر از تنگ بهتر ، هر چند تنگ و باریک به بها قیمتی بود .

و اگر جامه پوشد که دریده و خلق بود آن را به حال این جهان باز خوانند و آن تباهی بود .

پس اگر آن دریده چنان بود که مرقع کرده بود و جامه بر سر جامه فگنده آن غم بود و درویشی .

کرمانی گفت اگر بیند که جامه^۱ او از آهن بودی آن درازی^۲ زندگانی بود :

پس اگر از روی بود یا از ارزیز کمتر ازان بود که از آهن .
و اگر از چیز دیگر بود چون آبگینه یا مروارید یا جوهری که بدین مانند سخت
بد بود . و هیچ از آهن بهتر نیست ، از بهر آنکه که خدای تعالی قوت در آهن نهاده است .

دیدن زن که جامه^۱ مردان دارد و مرد که جامه^۲ زنان دارد

پرسیرین گفت و کرمانی اگر مردی بیند که جامه^۱ زنان پوشیده بود آن رسوایی^۱
او بود .

و [۱] گر زن بیند که جامه^۲ مردان دارد همچنین رسوا گردد .
اگر مردی بیند که مقنعی^۲ ازان زنان بر افکنده بود او را درویشی رسد . [۶۴^b]
برخی گفتند پوشیدنهای یک از یکدیگر بهتر اند و فاضل تر ، و بهترین آن سپیدست و
آن زینت مردان است ، پس جامه^۲ مردان بر زنان .
اگر زن شوی دارد [و جامه ازان] شویش باشد ، اگر بیند که جامه^۱ شوی اندر پوشید
پیراهن یا جبه یا ردا او را نیک بود و هیچ زیان ندارد . پس اگر شوی ندارد شوی کند .
پس اگر کلاهی یا عمامه ای یا شبوشی اندر پوشید از آنکه خاصه^۱ آلت مردان
باشد او را رسوایی آید و با شوی جنگ کند و چیزهای رسوایی^۱ انگیز گویند .
پرسیرین گفت اگر بیند که جامه^۲ زن خویش پوشیده است از دوست داشتن
زن بود مرد را ، یا مرد زن را .

دانیال گفت که جامه^۲ زمستان اندر تابستان ، و ازان تابستان اندر زمستان ، برگشتن
حال او بود و حال زنش ، و هیچ اندر و نبود مگر به وقت خویش ، تابستانی به تابستان
و زمستانی به زمستان .

باب

رؤية الشَّعْب

اندر دیدن روباه

اگر بیند که روباه با وی جنگ همی کند با مردی از خویشان جنگ کند .
اگر بیند که روباه او را همی خواست او را دردی رسد از باد و بیمی رسد از
وهم یا از مردم .
اگر بیند که با وی بازی همی کرد او زنی بیابد و او را دوست دارد [۶۵^a] دوستی
ضعیف، چنانکه او را طرفه دارد .
پس اگر بیند که روباه همی گریخت مرورا بر کسی فامی^۱ بود که آن کس مرورا
جز سخن ندهد .
و اگر بیند که شیر روباه همی خورد اگر بیمار بود^۲ خدای تعالی او را شفادهد،
و اگر غمگین بود بی غم گردد .
و راسو را همین حکم کنند، ولیکن اندر تفسیر^۳ روباه قوی تر بود .

باب

رؤية الثَّوَر

اندر دیدن گاو نر

اگر بیند که بر گاو نر نشسته بودی و آن گاو مرورا بودی او کاری از پادشاهی
بیابد که خواسته ای اندرو بود و به کارداری متمکن گردد کز آن نیکی بسیار یابد .
و تمامی گاو نر را تفسیر در پاب گاو ماده آمده است .

* * *

باب

رؤية الثريد

اندر دیدن ثريد

ثريد بهترين همه خوردنيها است .

اگر ثريد از گوشت گاو بود زندگانی خوش باشد و از خواسته^۱ کارداران و
بزرگان منفعتی .
پس اگر گوشت گوسفند بود خواسته‌ای و غنیمتی بود از جهت زنان .

باب

رؤية الثولول^۱

ثولول افزونی بود اندر خواسته ، و خواسته‌ای بود [که] از بسیار شدنش ببايد
ترسیدن. [۷۵^b]

**

*

کتاب 'الجیم'

رؤیة الجنة

اندر دیدن بهشت و آنچه دروست و خوردن میوها
و دیدن حور و قصور و انهار و اشجار

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی اندر راه بهشت می شود او بر راه راست رود.
کرمانی گفت اگر کسی بیند کی میوهای او همی خوردی یا بیافتی یا کسی را دادی
سخن نیکو شنود یا بدو رسد.

و همچنین اگر کسی بیند کی یافتی و از آن هیچ نخوردی یا به خوردن او ترسیدی
نیکى باید اندر دین، و لکن او را هیچ نفعی نبود.

پس اگر بیند کی اندر بهشت بودی و ندانستی که چون اندر و شدی اندرین جهان
دیری بماند با نعمت و عزّ و بزرگی و نیکى، و چون ازین جهان بیرون شود عاقبتش
نیکه شود.

و اگر بیند کی او را بشارت همی دادند به بهشت او سخت خدا پرست گردد.
کرمانی گفت اگر کسی به خواب بیند کی حوریان از آسمان به زمین می آمدند
بدان جایگاه بسیار کس شهید گردند.

و اگر کسی به خواب بیند کی کلیدهای بهشت او داشتی او علمی بیابد و بزرگواری
اندر دین.

کرمانی گفت زنان بهشت کارهای نیکه است بر قدر جمال نیکویشان.

باب

الجهنم

اندر دیدن دوزخ

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی در دوزخ بودی وی اندر بهشت شود.

گفت اگر کسی بیند کی بر راه دوزخ همی رود او نه بر راه راست باشد .
 کرمانی گفت اگر کسی بیند کی در دوزخ شدی . او نه [۶۶^a] بر راه خاصه
 [رود] که گناه کار بود .

پس اگر دوزخ را به جایگاهی بیند که شاید که جای او بود و مرو را ازان هیچ
 دشخواری نیست بلا و غمی که بدو رسد بر حد آن سختی بود که از دوزخ بدو رسد .
 پس اگر بیند که اندر دوزخ بودی و نداند که اندرو چون شد اندرین جهان دیری
 بماند با سختی و رنج و دل تنگی تا آن وقت که بمیرد .

باب

رؤية الجبهة

اندر دیدن پیشانی

پرسیرین گفت اگر کسی پیشانی^۱ درست و نیکو بیند او را صلاحی بود اندر
 کار دین .

پس اگر اندرو نقصانی بیند آن کم شدن دین بود .
 کرمانی گفت پیشانی جاه مرد بود اندر میان مردم .
 پس هر چ بیند اندر پیشانی که پدید آید از کمی و افزونی به دین باز گردد .
 پس اگر بر پیشانی نیکوئی و جمال باشد فزون تر ازان که بود او را همچنان نام و
 جاه افزون گردد .

باب

رؤية الجلد

اندر دیدن پوست

اگر مردی بیند که او را پوست بکنند - هم چنین گوسفند را کنند - اندرو طعن

زنند و خواسته از وی بشود. چی پوست مردم پرده مردم بود و بیرون شدنش از جهان و دست بازداشتن از خواسته پیش از مرگ یا پس از مرگ. [۶۶b]

باب

رؤية الجوع

اندر دیدن گرسنگی

اگر بیند که گرسنه بودی او خواسته‌ای بیابد بدان حدّ که گرسنگی بیند.

باب

رؤية الجراحة

اندر دیدن جراحت

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که او را جراحتی رسید فرزندی یابد و یا خواسته‌ای، و بعضی گفتند خواسته بود که از وی بشود. اگر بیند که خون به اندام او فرو همی آمد او را غرامتی رسد و از بزه رهایی یابد و به مردم خویش رسد به سلامت.

باب

رؤية الجرب

اندر دیدن گز

اگر بر اندام گزی بیند خواسته‌ای بیابد بر حدّ قوّت آن گز که دید.

باب

رؤية الجراب

اندر دیدن انبان

گفت یکی پیش معبری آمد و گفت اندر خواب دیدم که دو هنبان اندر دست

داشتم و هیچ اندران نبود . گفت با مردمانی در آمیزی که هیچ علم ندارند .

باب

روية الجزام

اندر دیدن جزام و کلی ، نعوذ بالله

جزام و کلی خواسته‌ای بود بسیار و فزون و شریف و پاینده .
گفت اگر کسی بیند که برتن او کلی است او را غمی رسد .
اگر بیند که گوشت کلی همی خورد [۶۷^a] او خواسته‌ای بیابد حرام .

باب

روية الجنون

اندر دیدن دیوانگی

دیوانگی خواسته بود که خداوندش بیابد، بر آن قوت که دیوانگی بود، و لکن نه
چنان هزینه کند که به کار آید .
دیگری گفت اگر کسی بیند که دیوانه گشت تفسیر آن بود که خواسته بیابد و بر
مردم پراکنده کند .
اگر مردی بیند که دیوانه شدست او را دوستی و معشوقه‌ای بود نهانی .

باب

روية الجنب

اندر دیدن پهلو

کرمانی گفت پهلو اندر خواب زن تأویل کنند ، و هرج اندرو بینی تأویل آن به
زن باز گردد .

باب

رؤية الجماع

اندر دیدن جماع کردن

اگر بیند که با کسی جماع کرد بر کام خویش پیروز گردد و پیروزی کننده را بود.
و اگر چنان بیند که ازان سر باید شست آن نه خواب بود.
اگر مردی بیند که کسی با زن او جماع همی کرد او نیکی بیابد و توانگری، و مردمان ازو بیابند.

پس اگر بیند که بر زن کامی بیافت چنانک از زن یاوند اندک مایه آن نیکی یافتن شوی بود یا مردمان او، اما کمتر ازان باشد که مردی بیند که با زن خویش یا زن دیگر گردد آمد چنانک [۶۷^b] با غلامان، و هرک چنین بیند کاری جوید نه ازان روی که باید جست و نیابد و فزون نشود، و اگر نیز تمام شود او را از آن هیچ نفعی نبود.

دانیال گفت اگر کسی بیند که با مادر خویش جماع کرد یا با پدر یا با پسر یا خواهر یا کسی محرم او کسی بود که برای مردم عاصی باشد و ایشان برو دل گران باشند، پس با دل ایشان آید و با ایشان پیوسته شود و نیکوی کند.

دانیال گفت اگر بیند که زنی یا مردی با اوگردهمی آید چنانک کننده نه خداوند خواب بود او نیکی بیابد.

اگر بیمار بیند فرج یابد، اگر فام دار بیند فامش گزارد شده شود، اگر غمگین بیند از غم رها شود.

اگر بیند که خلیفه ای با وی جماع همی کرد بود که اجلش فراز رسیده است.
پسر سرین گفت اگر بیند که با زن خویش جماع همی کرد خاندان زن از وی نیکی یابد.

گرمانی گفت اگر بیند که زن او آراسته با او در یک بستر خفته است وزن نیکوتر ازان است که بود او را آن سال فراخی آید و نیکی^۱ بسیار یا زن دیگر بکند کزو^۲ نیکی و حرمت بیند^۳.

اگر زنی بپند برین گونه که شناسد نیکی افرون تر بود.

پسر سیرین گفت اگر کسی بپند که با زن برادر جماع کرد آن هدیه‌ای بود [۶۸^a]
از غنیمت و خواسته که بدو رسد از وی .

کرمانی گفت اگر مردی بپند که با مرد مجهول جماع همی کرد و آن مرد برنا بود
خداوند خواب بر دشمن چیرگی یاود .

پس اگر بپند که با کسی که شناسد جماع کرد میان ایشان دشمنی بود خداوند
خواب پیروزی یاود ، پس اگر میان ایشان دشمنی نبود مفعول از فاعل نیکی یاود .
اگر بپند که با پیری جماع کرد آن پیر بخت او بود ، بر بخت پیروز شود و کام
خود بیابد .

کرمانی گفت اگر بپند که با چهارپای معروف هم چون تازیان جماع کرد با
کسی نیکوی کند که آن کس نه مستحق بود بدان نیکوئی ، و مرورا هیچ مراد اندر آن نبود .
پس اگر نداند که آن چهارپا چیست یا از آن چهارپایان بود که گوهراوبه دشمن
باز خوانند او بر دشمن چیرگی یاود .

پس اگر کننده چهارپایان بوند آن مرد را نیکی رسد از جای که نه سزاوار بود و
اگر گوهرا و معروف بود او را از دشمن بدی رسد .

پس اگر خداوند خواب کسی بود که او را عادت بود که به بیداری جماع کند
با چهارپایان آن را هیچ تفسیر نبود .

کرمانی گفت اگر بپند که چهارپای با او جماع کرد او را نیکی بسیار رسد پیش
از آن که گوش دارد و سزاوار باشد .

پس اگر آن کننده [۶۸^b] درنده‌ای باشد او از دشمن کاری بپند که او را سخت آید .
پسر سیرین گفت اگر کسی بپند که با چهارپای جماع همی کرد او با مردی نیکی
کند که او را اندران هیچ مزد و سپاس نبود .

محمد بن فضاله گفت اگر زنی بپند که خری با وی جماع همی کرد او سی
هزار درم بیابد .

باب

رؤیة الجبل

اندر دیدن کوه

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که او بر کوهی باشد اوسفری بکند.
اگر بیند که بر کوهی بودی و مردی می آمدی و جامه سپید اندرو پوشیدی یا
تیری یا تیغی اندر دست داشتی او زمین بگیرد یا پادشاهی عظیم بیابد، اگر کسی باشد
که سزاوار پادشاهی بود.

و گفت اگر کسی بیند که بر کوهی شدست او بر مردی مهتر گردد که کار و پایه او
بزرگ گردد و سخت بود اندر دین.

پس اگر بیند که کوهی برین گونه همی کند و بیران همی کرد مرد بزرگ بر
دست او هلاک شود.

پس اگر بیند که پشت بدو باز هشتست او پشت به مرد چنین باز نهد.
اگر بیند کزو اندر ماندست به مردی زند فرو دست تر.
پس اگر بیند که بر کوهی جایگاه داشت آن مرد پادشاهی بیابد.
پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که به کوهی اندر سنگ همی انداخت او را غمی
رسد. [۶۹۸]

کرمانی گفت و پسر سیرین که اگر بیند که کوهی بیفتاد و بیران گشت و یا بهری
از وی بسوخت آن زمین که آن کوه برو برست بیران شود، یا پادشاهی بمیرد، یا کسی
از مهتران آن زمین.

کرمانی گفت اگر بیند که کوه از جای خویش بجنبید پس به جای خویش بیستاد
بر ملک آن زمین ببايد ترسیدن از سختی و بیماری که بدورسد، پس کارش به صلاح آید.
پسر سیرین گفت و کرمانی که هر کوهی که به یک پاره رسته بود و استاده آن

زنده بود اندر میان کوهها . هرچ بدین گونه بود آن کوهها حال آن بود که بدان کوه باز خوانند مردم سخت دل را .

و شنیدم که هر کوهی که سخت راست ایستاده بود و به یک پاره رسته و زنده است و تسبیح خدای عزوجل می کند ، و هرچ بیفتاده بود و شکسته و از کوهها بریده آن مرده بود و هیچ تسبیح نکند .

پرسیرین گفت اگر بیند که پای اندر کوه آوردست آن مرد سفری کند .
اگر بیند که کوهی از دور برو بر می شد او را سختی و غمی رسد .

باب

رؤیة الجسر

اندر دیدن پل

کرمانی گفت پل مردی بود که مردم را برو حاجت باشند و بیابند ، و آن مرد پادشاهی بود یا مانند [۶۹^b] پادشاهی ، و پل بود که از چوب بسته بود و بود که از سنگ .
پس اگر کسی خویشان را بیند که پلی گشته بودی و مردم بدو بر همی گذشتندی او برین گونه گردد که یاد کردیم و او مردم را آسایشگاهی گردد .

باب

رؤیة الجلید

اندر دیدن یخ

کرمانی گفت اگر بیند که آبی از جای خویش بر کشید و اندر جای همی کرد تا یخ گردد خواسته ای بود که بیابد و با وی پای دار بود ، اما هیچ نیکی اندر دیدن سرمانیست .

باب

رؤیة الجُبْن

اندر دیدن پنییر

پنییرا گرتربیند^۱، اما خشک خواسته و فراخی بود خداوندش را، اما تربهتراز خشک باشد.

باب

رؤیة الجوز و شجرة

اندر دیدن درخت گوز

پسر سیرین گفت مردی بود عسیر که او را دین گبران بود.
 کرمانی گفت مردی [بود] عجمی سخت بخیل و دل تنگ.
 و بار او خواسته‌ای بود که بیرون آمدن نباشد الا به دشواری.
 و همچنین خوردن گوز سخنی بود هم چون روغن او که به دشواری بیرون آید.
 پس اگر بیند که همی چید تاویل او همان جنگ و پیکار بود.
 اگر بیند که او گوز باخت [۷۰^a] و ببرد او پیروزی^۲ یابد بر آنک از وی ببرد، و
 همچنین هرج بدان قمار کنند آن را بهتر بود که برد، و لکن جمله را اصل حرام بود.
 پس اگر بیند که از برد درختی از گوز بودی او به مردی پیوسته شود سطر عجمی،
 چنانکه یاد کردیم.

پس اگر بیند که ازان درخت فرود آمد آنچ میان او و آن مردست تمام شود،
 پس اگر از نجا بیفتاد و بمرد بردست مردی چنین کشته شود.
 و اگر بیند که درخت نیز بشکست آن مرد نیز بمیرد و آن نیز که برد درخت بود.
 اگر بیند که از نجا بیفتاد و نمرد او رها گردد.

اگر بیند که اندامی ازان او، دست یا پا، بشکست او نزدیک هلاک شود و

مرورا بلای عظیم رسد ، ولكن به عاقبت رها گردد .
 و هر درختی که عظیم بزرگ بود همچون گوز مرورا به گوهر او باز خوانند ،
 چنانک درخت گوز را مرد عجمی ، و مرد عربی مر درخت خرما را .
 و اگر کسی بیند که وقت گوز گوز همی خورد او خواسته دشمن بیابد .
 اگر بیند که او را گوز بسیار دادند و یا گرد کرد و اندر آستین و یا دامن ریخت آن
 همه سخن و پیکار بود و جنگ .
 کرمانی گفت هر چ بحمنانید (؟) و مرورا بانگ برآمد آن سخن و پیکار بود بر
 حد آن کی و بسیاری آن .

پس اگر بیند که بانگ نبود خواسته ای بود [۷۰^b] گرد آورده حرام .
 اگر بیند که از آن می شکست و می خورد خواسته ای بیابد از مرد عجمی سخت بخیل .
 پس اگر بیند که گوز بر آورده بود و پوست او همی خورد یا بیافت آن روزی بود
 که زود بدو رسد از مرد چنین که یاد کردیم .
 پس سیرین گوید اگر کسی که گوز همی فروخت میان او و مردم سخن و بانگ بود .
 اگر بیند که گوز و پنیر^۱ همی خورد او زنی کند که مرورا دوست دارد .

باب

رؤیة الجزر

اندر دیدن گزر

پس سیرین گفت جزر به و قتش خواسته ای بود از دشمن که بیاود .

باب

رؤیة الجبه

اندر دیدن جبه و مطرف

هر دو زن بود .

اگر کسی بیند که ازین دویکی ازو بر کنند - بسوختند یا بستند - تباه شدن آن چیز بود که این جامه را بدو باز خوانند . و همچنین اگر کسی بیند که بدزدیدند و یا گم شد ، ولکن اندر گم شدن و دزدیدن هلاک شدن نبود و تمامی تباهی .

باب

رؤية الجیب

اندر دیدن بادبان پیراهن

جیب مرد بود و حالش ، و هرچ اندرو بینی از نیک و بد حال مرد بود .

باب

رؤية الجورب [۷۱^a]

اندر دیدن جورب

جورب پابندگی خواسته بود .

اگر بیند که او را با آن خوش بودی و درست و نوحداوند او مردی بود که زکوة دهد و بدان ستایش اندوزد .

پس اگر جورب خلق بود و دریده ، یا بیند که ازو گم شد ، آن مردی بود که او را زکوة باید دادن و سستی کند ، پس اگر نه مردی بود که او را زشتی گویند .

باب

رؤية الجرة

اندر دیدن سبو

دانیال گفت [سبو] و کوزه و آنچ بدین ماند همه زنان و خدمتکاران باشند .

باب

رؤية الجوشن و الخفتان

اندر دیدن کژاگند

پسر سیرین گفت جوشن و خفتان اگر از آهن - اگر جز آن - پادشاهی بود که بیابد و بود که دین بود، و از همه بهتر آن بود که از آهن بود؛
گفت اگر مردی را با کسی جنگ بود و اندر خواب بیند که خویشان را پوشیده بودی بر آن دشمن پیروزی یابد و به کام خویش برسد.

باب

رؤية الجوهر

اندر دیدن جوهر

دانیال گفت همه جوهرها خواسته بود.
کرمانی گفت اگر بیند که مرورا جواهر دادند خواسته‌ای بیابد. اگر آن جواهر از آبگینه بود آن خواسته خادمان و چیزهای بی خطر بود. [۷۱^b]

باب

رؤية الجمل

اندر دیدن اشتر

اگر کسی بیند که بر اشتری نشسته بودی و همی گردیدی او را غمی رسد.
اگر بیند که از او فرو آمد و او را بیماری رسد. پس به شود.
پس اگر بیند که با اشتری کارزار همی کرد او را با مرد تازی جنگ افتد. اگر اشتر بختی بود مرد پارسی بود.
پس اگر بیند که او را اشتر بسیار بودی او ولایتی بیابد بر مردم، بر آن گونه که اشتر بود. اگر بختی بود پارسی و اگر اعرابی بود تازی.

پس اگر بیند که اشتر را همی دوخت خواسته‌ای بیابد اندر پادشاهی، اگر به جای شیرخون همی آمدی یا چیزی که نه شیر بودی آن خواسته‌ای بود حرام و واجب کند - که رشوت رنگی بود. اگر شیر بود خواسته حلال باشد از زنی. اگر با شیر چیزی آمیخته بود آن خواسته‌ای باشد ناخوش.

اگر بیند که اشتر ماده از وی بشد یا بدزدیدند زنش از وی برآید و میان ایشان دوری درافتد.

پس اگر بیند که اشتر زیر او بمیرد زنش بمیرد.

پس اگر بیند که وی کره آورد زنش بزاید.

اگر بیند که گوشت اشتر نر یا ماده همی خورد او را بیماری رسد.

اگر بیند که گوشت بیافت بدان که بخورد خواسته‌ای بیابد.

پس اگر بیند که اشتری را [۷۲۸] بکشت و گوشت وی ببخشیدند مرد بزرگ بمیرد بدان جایگاه و خواسته وی ببخشند.

پس اگر بیند که اشتر مجهول از پس او همی شد مر او را غمی رسد.

پس اگر اشتر او را اندر یافت آن غم و سختی بود.

بر گونه دیگر گویند که اگر بیند که اشتری همی دوشید و آن اشتری را بود او

چیزی بیاود سخت بزرگوار، مگر به جای شیر چیزی دیگر فروآید.

اگر بیند که بر اشتری چیره شد بر مردم چیره شود.

اگر بیند که چند اشتر در زمینی شدند یا اندر دیهی یا اندر محله‌ای و آن اشتران را

خداوند نبود دشمنی بر آن زمین و بر آن محله فروآید، یا از سیلاب زبانی افتد یا بیماری.

پس اگر اشتران را بار زیت بود یا چیزی دیگر که اندر تأویل نیک بود عاقبت

آن سیل یا دشمنی یا بیماری به نیکی و خرمی آید.

پوست اشتر فزونی بود اندر خواسته. و همچنین پوست هر چهارپای افزونی بود

اندر آن چیز که آن چهارپای را بدان بازخوانند.

اگر بیند که می‌رفت چنانک اشتر رود سعادت و پیروزی یاود.

و همچنین اگر بیند که چنان می‌رود که اسبان روند یا چنان که خران.

اگر بیند که او اشتری کشت یا درنده‌ای اندردین نه نیک بود ، ولکن این جهان را نیک بود . [۷۲^b]

باب

رؤية الجراد

اندر دیدن ملخ

گفت ملخ سپاه بود .

اگر بیند کی ملخ به جایگاهی افتاد بدان جایگاه سپاه افتد بر حد آن ملخ ، و زیان کردن وی بر آن حد بود که آن ملخ را بود .

ملخ سپاهی است از جمله سپاه خدای عز و جل .

اگر بیند که از جایگاهی برخیزد و ملخ بسیار باشد سپاهی بود که از آن جایگاه برخیزد .

و ملخ را تفسیریکی نبود ، از بهر آنکه معبران را در آن قولهاست .

اگر کسی بیند که ملخ همی خورد نیکی اندک بیابد .

باب

رؤية الجراری

اندر دیدن سبوگر

اگر کسی بیند که سبوه می کردی مردی بود از شکل نخاستان و کاراو نه نیک

بود ، مغیش گیر . یا کسی را از مردم خویش به شوی دهد .

باب

رؤية الجدی

اندر دیدن بزغاله

بزغاله کودکی بود خرد :

اگر کسی بیند که بزغاله‌ای بکشت اورا پسری بمیرد یا ازان برادرانش^۱، یا ازان خوشاوندانش .

اگر بیند که گوشت بزغاله خورد خواسته‌ای بیابد به رنج و دشواری.

باب

رؤية الجند

اندر دیدن لشکر

اگر بیند که لشکری از جایگاهی به جایگاهی می رفت تأویل آن ملخ بود که اندر آن جایگاه رود، اگر بسیار بود و اگر کم [۷۳۸]، و زیان چندان کند که زیان آن لشکر.

باب

رؤية الجناح

اندر دیدن پر

اگر مردی بیند که اورا پر بودی آن نیکی و مهتری بود .

باب

رؤية الجمل

اندر دیدن گوی گردان

خواسته‌ای بود حرام و پلید .

باب

رؤية الجوالق

اندر دیدن جوال و انبان و عیبه

این جمله دل مردم عالم بود و بود که دل مردی بود. از بهر آن که اندر هنبان^۲ از

نیک و بد بود ، و از قول امیر المؤمنین علی رضی الله عنه دلها عیبه بوند ، بهترینش آن بود که بهتر داند .

باب

رؤية الجدری

اندر دیدن آبله و گاورسه

هرچ ازین نوع بیند فزونی بود اندر خواسته .

باب

رؤية الجارية

اندر دیدن کنیزک

کنیزک نیکوی بود برحدّ نیکویش .

اگر بیند که روی در بسته باشد یا پوشیده آن نیکی بود پوشیده .

پس اگر با او دف بود یا طبلی آن نیکی ظاهر بود .

باب

رؤية الجعبه

اندر دیدن جعبه

اگر کسی بیند که جعبه بدو دادندی پادشاهی بیابد و بود که ناحیتی بود . [۷۳^b]

باب

رؤية الجاجل

اندر دیدن زنگله

اگر بیند که زنگله ای بدو دادند آن سخنی بود و جنگ که بدان شهره گردد .

باب

رؤية الجسد

اندر دیدن تن

اگر بیند که از تنش رشته دراز یا موی دراز برآمد آن زندگانی بود دراز و خوش با خواسته .
اگر بیند که بگسلد بریدن خواسته ای و زندگانی بود .

باب

رؤية الجدید

اندر دیدن نو

هرچ نو باشد نیک بود و در کهن هیچ نیکی نبود، و آنک نویش در تعبیر نیک نبود کهنیش نیک باشد، همچون موزه که اگر نه از بهر سلاح بود نوغم بود و کهن خداوند خواب را نیک .

باب

رؤية الجلوس

اندر دیدن کسی که نشسته بودی یا اندر روی افتاده

آن پای داری بود اندر پادشاهی .

تمام شد کتاب جیم

کتاب الحاء

باب

رؤية الحلق

اندر دیدن ستردن

کرمانی گفت اگر بیند که سرهمی سترد [۷۴^a] اندر شهر حرام آن ماه که اندران سرستردن حرام دارند نیک نبود که از موافقت حاج بیرون آمده باشند. اما اندر وسم آن نیک بود - کفارتی بود گناهانش را، و اگر او را غمی بود یا فامی از و بیرون آید. پس اگر بجزین وقت بود نه نیک آید برداشتن برده بود یا آن مهتر که او را بود ازو بیزار گردد یا از وی جدا شود به مرگ یا به زندگانی. پس سرسیرین گفت اگر کسی اندر روزگار حج بیند که موی سر باز گرفت حج کند و خدای تعالی او را حج به روزی کند. پس اگر نه روزگار حج بود و غمی دارد بی غم گردد.

باب

رؤية الحجامة

اندر دیدن حجامت کردن

کرمانی گفت اگر بیند که او را برگردن حجامت کردند بروی کار نهند و شرطی کنند. اگر حجامت مجهول بود یا نداند که او را حجامت که کرد دست. پس اگر بیند که خود کسی را حجامت همی کرد و آن کس که حجامت کردش کسی بود که از وی همی ترسد از وی بی بیم شود، و اگر دشمنی بود بر وی چیره شود و از بدیها [ی] وی ایمن گردد.

پس اگر او را شناسد و برنا بود دشمن حکم کنند و بردشمن چیره شود. اگر پیربود آن بخت باشد و بر بخت پیروز گردد.

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که او را حجامت همی کردند او را [۷۴^b] کاری دهند و شرطی بر وی نهند، یا اندر روی سخن زشت گویند یا خواسته ای از وی بستانند.

باب

رؤية الحاجب

اندر دیدن ابرو

پسر سیرین گفت اگر بیند که ابروی وی درست نیکوست او را صلاحی بود اندر جاه و دین.

پس اگر بیند که سپید شدست از پیری، یا از نقصانی اندر وی پدید آمدست، آن اندر دین او بود.

باب

رؤية الحمل

اندر دیدن بار برگرفتن

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که مردی را برگرفته است کار کند که او را نیک بود.

گرمائی گفت اگر بار سنگی برگرفته است غمی بود سنگی که او را رسد.

اگر بیند که دو بار بر خر خویش نهادست او دوزن را به هم بنشانند.

اگر مردی را بیند که بر دوش خود نشانده بودی بر آن مرد رود و از وی زن

خواهد و او را زن دهد.

گرمائی گفت اگر کسی بیند که برگردن کسی نشسته بودی او را از آن کس که

زیر وی بود کار سخت ضعیف رسد. پس اگر او را برگرفته بودند این برنشسته کار ضعیف

باهزینه از وی برگیرد.

اگر بیند که برگردن کسی بر نشسته بودی و با وی جماع همی کردی آن کس که در زیر بود کار صعب بیند .
 و اگر آن کس [۷۵^a] که برگردن نشسته بود دشمن او بود بر وی قادر شود و از وی کام یابد .

باب

رؤیة الحرب

کرمانی گفت اگر کسی بیند که با کسی کارزار می کند او را زندگانی دراز گردد .
 گفت اگر بیند که او را با کسی جنگ است و پس صلح کند او را غمی رسد .
 پس اگر بیند که کارزار می کرد با مردمانی یا با مردی بدان چیز که با وی بود سلاح ، اگر به شمشیرزند یا به نیزه یا به عمود ، آن کارزار بود و جنگی که با مردمانی افتدش . زدن شمشیر زبان گشادن بود ازان کس که بروی زند .
 اگر بیند که مردی او را به نیزه زد اندران کس زیانی کنند که ازان زیان بدو چندان سختی رسد که ازان افکاری دید .

اگر بیند که کسی را به تیرزد سخنی بود که آن کس را گوید پیغام ، و افکار کردن و کارزار کردن بی سلاح .

پسر سیرین گفت کشتن بی سلاح نیک بود کشته را و کشته را .
 و همچنین اگر کسی بیند که او را بزدند اند که به چه زداور ازان زننده زیانی رسد .
 پس اگر بیند که اندران جنگ و کارزار که همی کرد او را گوشت یا استخوان یا اندامی برید شده و آن اندام به دست زننده افتاد آن زننده از وی خواسته ای بیاورد و نیکی ازین جهان .

پس اگر بیند که اندران کارزار [۷۵^b] دستی یا پای بریده شد یا سر اندران سخن که بشنود میان آن سخن و آنک از اندام را بدان باز خوانند بریده شود ، چنانک گفتیم دست برادر بود یا پسر .

اگر بیند که دست بریده است اندران جنگ اندر وی سخنی گویند که برادر یا

پسراز بهر آن سخن از وی بریده شود .

پای مرد خواسته بود . سر مرد بهتر او بود . گوشت او خواسته بود .
اگر بیند که کسی را گردن بزد چنانکه سراز وی جدا گردد آن کشنده را نیکی
و خرمی بسیار رسد ، اگر هر دو یکدیگر را شناسند .
و بریدن سر نه چون دیگر اندامهاست .

اگر بیند که زخم باز دوخت کارهای او باز یکدیگر آید و نیکو شود .
پس اگر بیند که آنجا که همی دوخت رشته بگسست آن کار بریده گردد .
اگر بیند که سوزن بشکست کاری از کارها بر وی پراکنده گردد .

باب

رؤية الحلی

اندر دیدن آستنی مردان و زنان

کرمانی گفت اگر کسی خویشتن را آستن بیند او را افزونی بود از جهان .
اگر بیند که دختری بزاد نیکی و نعمت یاود ، و کسی از پشت وی بیاید که
بهترین خاندان گردد و مرو را نام و بانگ بود اندر میان مردم .
پس اگر بیند که پسری بزاد او را غمی رسد سخت .
و همچنین اگر بیند که غلامی را بخرید او را غمی ر [سد] . [۷۶^a]

باب

رؤية حفر الارض

اندر دیدن زمین کنند

پسر سیرین گفت اگر بیند که زمین همی کند و همی خورد او چندانی خواسته
بیاید که دید که آنجا می خورد .
و کنندن زمین دشواری خواسته بود که به دست آوردن باشد و حیلست ساختن .

کرمانی گفت اگر کسی ببند که زمین بکند او را نیک بود و از پادشاهی پایه نیک بیاود .

گفت اگر زمین سبز ببند و آن سبزی خشک گشته او را غمی و سختی رسد .
اگر ببند که جایگاهی بکند و آنجا خرما بیافت یا درم او خواسته ای بیاود اندر زیر زمین و اندر زبان مردم افتد از بهر آن درم .
اگر ببند که جایگاهی همی کند و آب سیاه یا سرخ ازو برآمد او زنی بکند که اندرو هیچ خیری نبود .

اگر ببند که کنده ای همی کند یا چاهی یا کاریزی او حیلتي سازد بر آن کمن که ببند که از پس کندنش اندران جای شد، و آن حیلتي خود برو گردد . مگر ببند که از وی بیرون آمدی - آنکه آن روزی ای بود که از حیلتي بیابد .
پس اگر ببند که ازان بهر خویش بکند آن خاصه او را بود و الا همه مردم را بود آن خواسته که او را روزی بود .

باب

رؤية الحائط [۷۶^b]

اندر دیدن دیوار

کرمانی گفت دیوار دیدن اندر خواب مردی بود که اندر میان مردان قدر و حرمت او چندان بود که آن دیوار را اندر میان دیگر دیوارها .
اگر ببند که او بر دیواری نشسته است یا بر وی ایستاده آن دیوار حال او بود اندرین جهان .

پس اگر ببند که دیوار سخت سطر بود او را حال پای دار و نیکو بود .
پس اگر ببند که از نجا در افتاد حال او را از کار و پیشه ازان که بود بگردد و کمتر شود ، یا امیدنی که همی داشت نوید شود .
پس اگر ببند که اندر آویخته است حال او به آنجا رسیده است که تباہ گردد .

پس اگر بیند که دیواری برداشت و بیفگند او مردی را از نان بیفگند و هلاک کند یا بکشد .

اگر بیند که دیواری راست باز کرد و نگذاشت که بیفتد مردی را حال نیکو گرداند که هلاک خواهد شد .

آنک که بیند که بردیواری شد اوسفری کند .

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که پای اندر دیواری آوردست اوسفری کند .

باب

رؤیة الحجر

اندر دیدن سنگ

گرمانی گفت اگر کسی بیند که سنگی همی آورد از کوه او کار صعب بکند .

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که سنگی بیافت یا اندر خانه همی برد مرد شریف

را اندر خانه برد [۷۷^a] که او را دل سخت بود و بی رحمت ، یا زنی برین گونه .

و این سنگهای عظیم که برین گونه بود همه به مردم باز خوانند و همه سخت دل

قیاس کنند .

باب

رؤیة الحمام

اندر دیدن گرماوه

دانیال گفت اگر بیند که اندر گرماوه شد و آهک بر کرد و آن آهک کار بکرد

غم از وی بشود .

پسر سیرین گفت اگر بیند که در گرماوه آهک بر کرد و مویش فرو آمد او را

خواسته ای بشود ، و اگر آهک هیچ کار نکرد زیان ندارد .

اگر بیند که به آب گرم خویشتن را همی شوید او را غمی سخت رسد .

اگر بیند که موی اندام همی سترد او از غمی بیرون آید .
اگر بیند که آهک بر کرد و آهک او را از موی پاک کرد درویش گردد، و اگر
درویش بود توانگر گردد .
ابو عبدالله گفت اگر کسی بیند که اندر گرماوه شد و گرماوه سرد بود او را غمی
رسد و لکن زیان نداردش .
و اگر بیند که اندر گرماوه شد و سر نشست او را غمی رسد .
اگر بیند که سر شست از غمی بیرون آید ، اگر غمناک بود - و اگر بی غم بود
توبه کند از کاری که اندر دست دارد .
اگر بیند که جنب بودی غمگین بود . اگر غسل کند از غم بیرون آید .
اگر بیند که آهک [۷۷^b] بر کرده بود و آن آهک فرو نشست وی اندر غم بماند،
و اگر بشست غمی که دارد^۱ از وی بشود .
اگر بیند که سر به گل همی شست و گل بر سر او بماند آن غم بود .
اگر بیند که بشست آن غم از وی بشود .
اگر بیند که آب گرم بر سر ریخت نیک نبود .
دانیال گفت سرشستن را اصل تأویل آن است که از بیماری بیرون آید، و اگر فام
دارد بگذارد .
پس هرک درین مسئله گرماوه و سرشستن و طهارت کردن و وضو ساختن بیند
بباید دانستن که تأویل آن نیک است .
اگر بیند که آب گرم گرماوه بخورد او را بیماری رسد از تب و سرما .
اگر بیند که از خانه دومین خورد تب سخت تر بود .
اگر بیند که از خانه سوم خورد او را برسام بود .
اگر بیند که سرشست از پس آب خوردن او را رهایی^۲ بود .

باب

رؤية الحطب

اندر دیدن هیزم

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که هیزم گرد آورد او مردی بود که از هر جای خواسته‌ای گرد آرد از حلال و حرام .
 اگر بیند که در خانه برد و جمله خار بود سخنهای بود که از کسی بدو باز گویند .
 دیگر گفتند که هیزم اندر خواب پیکار بود و اندرو هیچ خیری نیست . [۷۸^۹]
 خشک و تر چیدن جنگ بود .

باب

رؤية الحشيش

اندر دیدن گیاه

گفت گیاه خواسته‌ای بود آن را که بیند که گیاه یا درخت یا چیزی دیگر که بدین ماند بر اندام^۱ او برست و نیکی و نعمت تمام بیابد .
 و هر چند که بیشتر بود از نعمت بیشتر بود و پای دارتر ، و لکن چنان باید که چشم را یا زبان را زیان نبود .

باب

رؤية الحمص

اندر دیدن نخود

نخود پخته غم بود و اندوه، و برشته و تر و خشک یکی بود .

باب

رؤية الحنطة

اندر دیدن گندم

کرمانی گفت و پرسیرین که گندم روزی بود، ولکن اندرو غم و سختی بود.
پرسیرین گفت اگر گندم و جو تر بیند خواسته‌ای بود ناخوش.
اگر بیند که گندم کشت کاری کند که خدای عزوجل اندر آن رخصا (؟) و
خوشنودی بود.

گفت اندر گندم پخته هیچ خیری نیست چون همی خورد.
کرمانی گفت گندم پخته یا خشک خوردن غم بود.
اگر بیند که پوستش یا شکمش یا دهانش پراز گندم بودی و گندم خشک بودی
اورا زندگانی سپری شده است، و اگر کمتر از آن بود و چیزی دیگر در دهان او گنجد پس
اورا زندگانی مانده است. [۷۸^b]
اگر بیند که گندم پیمود و آنچ بدو همی پیمود بر کرد چنانک هیچ چیز اندرو
نگنجد او را اجل فراز رسید.
اگر کسی بیند که گندم تر همی خورد او را افزونی بود.

باب

رؤية الحمل

اندر دیدن بره

بره کوچک نر و ماده پرسر بود.
اگر بیند که بره‌ای بکشت و گوشتش بخورد او را پسری بمیرد. اگر گوشتش
نخورد او را اندوهی رسد.

باب

رؤية الحصد الغلات

اندر دیدن درو کردن

کرمانی گفت اگر کسی بیند که جو بکشت یا چیزی دیگر بجز از جو و بدرو
و به خرمن آورد و آن خرمن گرد همی کرد او خواسته ای گرد کند .
اگر گرد کند و خرمن سازد و بدان او مید همی دارد او چشم دارد به کاری خیر ،
این جهانی یا آن جهانی، که ثواب آن به وی رسد .
اگر بیند که اندر میان کشت زاری که دروده بود همی گشت او اندر میان
مصافهای غازیان بگردد .

باب

رؤية الحصير

اندر دیدن بوريا

کرمانی گفت دیدن حصير بد بود .
اگر پادشاهی بیند که بر حصير نشسته بودی ممکن که معزول گردد .
و بوريا از حصير کمتر بود . [۷۹^a]

باب

رؤية الحلاوة

اندر دیدن شیرینیه

دانیال گفت شیرینی از هر طعامی کی بود خواسته بود، یا روزی حلال و خوش .
و جمله خبیصها و پالوده و شیرینیه همین تأویل دارند .
گفت اگر مردی بیند کی حلوا ی بسیار خورد روزی فراوان یابد .

باب

رؤية الحباله والوقوف فيها

اندر دیدن دام

کرمانی گفت اگر پای اندر دام بیند یا اندر زنجیر یا اندر کُنده او را ایستاد بدان جایگاه از بهرحیلتی باشد.
پسرسیرین گفت اگر کسی بیند که از بهراو دامی نهاده اند نه نیکو بود ، بر حذر باشد از حیل دشمن که بر وی همی سازد.
اگر بیند که اندر دام افتاد نه نیک بود .
اگر بیند که ازو بجست زها گردد .

باب

رؤية الحمار

اندر دیدن خر

کرمانی گفت خر بخت خداوند خواب بود .
اگر مردی بیند که بر خر نشست، و اما او را خری نبود و اندر خانه بردی خدای عزوجل او را بسیاری نیکوی بدهد و از غم رها شود .
اگر بیند که خر را بار بر نهاده بود آن نیکی بسیار بود .
اگر خر نرم بود و طاعت دار بخت او بیدار گردد و مرورا خواسته و نیکی بود .
اگر خر سیاه بود مهتری و نیکی یابد - و همه رنگهای خرا ز رنگ قیاس باید کرد .
ماده خرا ندر تأویل همچون نر باشد و بهتر . چون نرم و طاعت دار باشد .
اگر بیند که خرا و آستن بودی مرورا نیکی زیادت گردد .
اگر بیند که [۷۹۵] گوشت خر همی خورد خواسته ای بیابد سخت خوش .
و همچنین اگر بیند که خرا بکشت بر آنک گوشت وی بخورد خواسته ای عظیم

یابد. اگر نیت گوشت خوردن ندارد کار بر خویشتن تباه کند.

اگر بیند که آن خر که وی برنشسته بود مرده شد اندر زیرش یا از وی بیفتاد حال و کار وی بگردد.

و اگر بیند که از خر بیفتاد درویش گردد. اگر افتادن وی از خراندر بازاری یا اندر میان مردم [بود] اورا درویشی آشکار گردد.

اگر بیند که آن خر که وی ازش بیفتاد کسی دیگر را بود آنچه میان او و خداوندش بود از حالها بریده شود.

اگر بیند که از خر فروآمد بدان نیت که دیگر [ی] بر نشیند او خواسته را هزینه کند، چنانکه هیچ نماند.

اگر فروآمدن وی بر گونه دیگر بود آن کار که همی جوید تمام نشود.

اگر بیند که شیر خر همی خورد بیمار شود. پس شفا یابد.

اگر بیند که بر خری نشست که بر وی بار نبود هیچ زیان ندارد، مگر که بر وی بی طاعت گردد، و هر چه بار قوی تر اورا بهتر.

اگر بیند که خری خرید و بها بداد چنانکه همی گوید و همی بیند او نیکی بیند به سخنی که در حق [او] بگویند، از بهر آنکه درم سخن است.

اگر بیند که بهای او بدادند و درم به چشم ندید نیکی بیابد که ازان شکر گوید و آزادی، از بهر آنکه آزادی و شکران نعمت بود.

گفت اگر بیند که او را خری بود و چشمها نداشتی او را خواسته ای بود که جایش نداند.

و اگر خر اورا یک چشم بود همچنین.

اگر [۷۹^a] ضعیف و نابینا بود پوشیدن کارش بود بر وی.

پس اگر خر را چندان دم بود که بایست شمرد آن مردمانی باشند که از پس خر دوند، و هر چند دم خر بیشتر بود مردم بیشتر باشند.

پس اگر آن خر را دم چندان از تنش فزون بود مردم چندان گرد آیند که مایه

ایشان بیشتر ازان او بود. و همچنین هرچه از دم او بکاهد این مردم کی یاد کردیم بکاهند.

پس اگر بیند که خراو بمرد و خردیگر به جای آورد یا بر پای کرد یا ازخرفرو آمد یا کسی دیگر بروی نشست یا بفروخت و دیگری بخريد این همه آن بود که ازان حال که باشد به حالی دیگر گردد. اگر نخست بهتر بود کار نخستین بهتر ازان باشد که خواهد جستن.

پس اگر بیند که خر اسب گشت یا استرحال و کار او از سفر بود.
 اگر بیند که خراو اسپ گشت زندگانی کردن وی از پادشاه بود.
 اگر بیند که خر او گوسفندی گشت و آنچ [مانند اوست] کار وی بدانجای رسد که فزونی و فراخی و نیکی بهره^۱ او شود.
 اگر بیند که خراو مرغی گشت کار او بدانجارسد که آن مرغ را بدان بازخوانند.
 اگر بیند که خراو ضعیف گشت و آنچ بروی نهادند نتوانند^۱ بردن بخت او ضعیف گشت، و آنچ بروی نهادند مال بود. آنچ همی جوید کار این جهانی بود.
 اگر بیند کی خر را بر کوهی برد، یا از کوهی فرو آمد و یا بر وی بگذاشت^۲ آن قوتی بود و برابر بخت خویش.

اگر بیند کی خر او گر به گشت کار و پیشه^۱ او از دزدی بود.
 و گفت اگر بیند که خر را به چوب همی راند آن زدن خر را خواندنش بود و تأویل بر بخت بود. گستاخ [۷۹^b] شود بر کار خویش مگر که بسیار زند و از حد^۲ در گذراند. و هیچ چیز از خربد نیست مگر بانگش.

باب

رؤية الحایض

اندر دیدن بی نمازی

گفت اگر کسی به خواب بیند که زنش بی نماز بودی کاری که اندر وست یا همی جوید بر وی بسته گردد.

پس اگر بیند که پاک گشت کار او گشاده گردد .
 اگر بیند که از پس آن با وی گرد آمد اورا کار تمام گردد ، اگر پلید نشود و تری
 نبیند . اگر تری بیند از خواب نادرست بود .
 اگر زنی بیند که بی نماز بود و سر بشت از غم بیرون آید :

باب

رؤية الحداة

اندر دیدن ویش

پادشاهی بود که نام او فرو افتاده بود و قوی باشد و بسیار لشکرو بر خطر و قوی .
 از بهر آنکه مرورا سلاح قوی است و پریدن او نزدیک زمین است و خطا کم آید از
 وی اندر شکار کردنش و جستنش .
 پس اگر بیند که ویشی بیافت چنانکه طاعت دارش بود و از بهر وی شکار همی
 کرد او پادشاهی* و خواسته ای بیاود ، از بهر آن قوت که در وی است .
 اگر بیند که از بهر او شکار نکرد و طاعت همی نداشت و مرورا به دست داشت
 بالها اندر گرفته* او پسری بیاود و آن کودک به جایگاه مردان رسد ، یا پادشاهی* بیاود .
 پس اگر بیند که ویشی [۸۰۳] که برین گونه بود از وی بشد آن غلام از مادر
 مرده آید ، و اگر نیز زنده بود اندران روز گار بمیرد .

باب

رؤية الاسماء و غیره

اندر دیدن نام برگردانیدن و به نام دیگر خواندن

کرمانی گفت اگر کسی بیند که نام او باز گردانیدند و مرورا به نام دیگر خواندند
 چنانکه نام او فراموش کنند ، مگر آن نام که بدان همی خوانند ، نامی بود که دلیل بر
 صلاح و نیکی بود ، چون سعید و علی و عمر و صالح و آنچ بدین ماند ، آنکه نیکوی
 حال او بود .

گفت اگر کسی بیند که یکی شده بودی از خداوندان جهان او را اندرین جهان حال نیکو شود و فراخ روزی گردد، اما دینش تباه شود، بر قدر منزلت آن کس که خود را بر صورت او بیند.

اگر بیند که خلیفه بودی اندران خواب هیچ خیر نبود و او را بلای رسد از بلاهای این جهانی و کارش پراکنده گردد و به نزدیک هلاک رسد.

پس اگر سزاوار خلیفتی بود بزرگی بیابد.

اگر بیند که یکی شده بودی از پادشاهان زمین از فرعونان و سزاوار بود او را منزلت فزون گردد و حالش نیکو شود بدین جهان، و اگر سزاوار نبود او را زندگانی موجه باید کرد و حذر باشد.

پسر سرپین گفت اگر کسی بیند که با امیرالمؤمنین سخن گوید یا با ملکی ازو بسیاری نیکوی بیند و پادشاهی بیابد.

اگر کسی خویشان را برسان خادمان بیند یا بیند که خویشان را خادم کرد ذیلی و خواری بود از کسی که با وی دشمنی کند، و اگر با کسی جنگ کند هلاک گردد، و اگر جنگش نبود آسان تر باشد. [۸۰^b]

باب

رؤية الحديد

اندر دیدن آهن

اگر کسی بیند که پاره‌ای آهن بیافت یا سرب یا مس دروغ بود.

کرمانی گفت اگر بیند که آهن بیافت پاره‌ای چند گرد آورده او نیکی بیابد ازین جهان، اگر نه کار کرده بود خادم و کارکن باشد.

باب

رؤية الحمام

اندر دیدن کبوتر

کبوتر کنیز کی بود یا زنی .
 اگر بیند که مرورا کبوتری بودی اوزنی یا کنیز کی بیاود یا دختری آیدش .
 اگر بیند که بسیاری کبوتر یافت او چندان زن یا چندان برده یا کنیزک یابد .
 پس اگر بیند که از گوشت او بیافت از زنی خواسته‌ای بیاود .
 اگر بیند که کبوتری را بزد اوزنی را دشنام دهد و سخن گوید و پیغامی فرستد و سخنی که اندران هیچ خبری نبود .
 پس اگر بیند که بچه‌گان او بیافت چنانک بچه‌گان کودک و کوچک بودند اوزنی ازان جنس بیابد .
 اگر بیند که از خایه او بیافت از زنان خواسته‌ای بیاود و دختری .
 پس اگر بیند که کبوتری به طاعت داری بدو آمدی آن نیکی بود که بیابد . اگر پرندۀ بود دین پاکیزه بود .
 اگر بیند که کبوتری از آن کسی بیافت و بگرفت زنی از حرام بیاود .
 و بهترین کبوتر که اندر خواب بینی سپید بود .
 و اگر [۸۱^a] چندان کبوتر بینی که شمار آن ندانی مهتری و نیکی یابی، و همچنین مرغان دیگر که ندانی که چندند از بسیاری آن مهتری و خواسته و جامه و نیکی یافتن بود .

باب

رؤية الحية

اندر دیدن مار

کرمانی گفت مار دشمنی بود که دشمنی او سخت بود، و دشمنی او بر حد گوه‌رش

بود اندر میان ماران و بزرگیش و دیدارش و زشتی^۱.
 پس اگر بیند که با ماری جنگ کرد اورا با دشمن چنان جنگ افتد.
 اگر بر مار پیروزی یابد^۲ بر دشمن پیروزی یابد، و اگر مار چیره گردد آن دشمن
 چیره گردد.

اگر بیند که ماری مرورا بزد از دشمنی به وی بدی رسد.
 اگر بیند که مار را بکشت او بر دشمن چیره گردد.
 اگر بیند که از گوشت مار همی خورد خواسته^۳ دشمن بیاود و خرمی^۴.
 اگر بیند که از نیمه^۵ کمتر از او ببرید یا بیشتر بر آن حد^۶ [خواسته] از دشمن بیاود.
 اگر بیند که مار را بگرفت بر دشمن پیروز گردد، و بود که خواسته^۷ او بیاود.
 اگر بیند که مار با وی همی گفت نرم و لطیف خرمی بیاود و نیکی که مردم اندرو
 خیره بماند.

و همچنین هر چیزی که بینی که سخن همی گفت که از او سخن گفتن نیاید.
 پس اگر آن سخن گفتن وی ترسانیدن بود یا خشم یا بغی آن بغیت [۸۱^۸] به
 دشمنی باز گردد، مگر که این خواب در کارزار بیند یا زدن شمشیر و آنچه بدین ماند از
 کشتن و اندامی بریدن.

و اما کارزار با ماران کارزار دشمن بود و چیرگی آن را بود که در خواب چیره
 و پیروز گردد.

و اگر مار مرده را بیند کار دشمن بود که خدای تعالی بر وی آسان گرداند. پس
 اگر کشته^۹ او بود بر دشمن پیروزی یابد.

اگر بیند که ماری داشت و آن مار مرورا طاعت دار بود و از وی ترسید پادشاهی^{۱۰}
 بیابد.

پس اگر آن مار زرین بود و بروی^{۱۱} صورتی بود آن کار بود عجب که بیابد.

پس اگر مار سپید بود و کوچک و مرورا مطیع* آن بخت مرد بود ، و اگر به اطاعت نبود دشمنی بود که از مار سیاه قوی تر .
 اگر ماری داشت نرم و طاعت دار گنجی از گنجهای پادشاهان بیاود .
 پس اگر چندان مار بیند که همی آید و همی شود که میان ایشان هیچ چیز نرود آن دشمنان بوند بر آن گونه که هیچ زیان نکنند .
 اگر اندر میان سطبری بود آن مهتر دشمنان بود .
 اگر بیند که مار را سرون بود یا دندانهای بیرون داشته یا سلاح زیادت* آن زیادتی بود اندر قوت دشمن .

اگر بیند مار را پایها بود آن سخنی بود اندر دشمن .
 اگر از دیدنش همی ترسد [۸۲۸] او از دشمن ترسی ببرد که مرورا چندان زیان دارد که از ترسیدن آن مار داشت . و هر کسی که از کسی ترسد و آن کس را می بیند آن ترس او را آمن باشد . اگر آن کس را بدید و بدو رسید مرورا بدی* رسد .
 اگر بیند که از کسی بگریخت و آن کس او را در نیافت پیروزی یافتن آن گریخته را بود بر دشمن . پس اگر او را همی دید او را از آن کس غمی رسد .
 اگر بیند که ماری از زیر وی بیرون آمد یا از گوشش یا از شکم اندر میان عیالش دشمنی* بود کزیشان بیرون شود .

اگر ماری اندر خانه بیند آن دشمن بود از زنان یا نزدیکان .
 پس سیرین گفت اگر ماری را بینی دهن باز کرده از دشمن بر حذر باش که آن دشمن است .

باب

رؤية الحدّاد

اندر دیدن آهنگر

کرمانی گفت آهنگر مجهول اندر تاویل پادشاه بود عظیم یا ملکی بر حدّ و خطر

آهنگرو قوتش بر کار کردن، از بهر آن قوت که اندر آهن است و نفع مردم که اندر وی است و پادشاهی و کارزار بدان باز بسته و آلات آن ازان سازند و مردم را ازان ناگزیرست. پس اگر بیند که آهن اندر دست او نرم است، چنانکه اگر خواهد سلاح کند [۸۲^b] و اگر خواهد چیزی دیگر پادشاهی^۱ عظیم بود یا مانند پادشاهی.

باب

رؤية الحائك

اندر دیدن جولاه

جولاه مردی بود که سفر بسیار کند، و بود که جامه بافتن کاری بود چون جنگ کردن.

پس اگر بیند که جامه ای فرو برید آن کار و آن جنگ فرو بریده شود. و همچنان اگر بیند که رسی همی تافت یا رشته ای اوسفری کند. و هرچ بدین ماند سفر بود.

باب

رؤية الحطاب

اندر دیدن هیزم فروش

گفت هیزم فروش کسی بود که سخن چینی کند و همواره اندر جنگ و آشوب بود و هیچ نیکی اندر وی نبود.

و کمان گر و تیر تراش و نیزه کن^۱ چون پادشاه باشد که بر دست دیگران باشد.

۱ - در اصل علامت همزه بالای کاف دارد. نیزه گره هم مناسب می نماید.

باب

رؤية الحبل

اندر دیدن رسن

اگر بیند که بر رسنی بر نشسته بودی چنانک کدکان که بر سنجالو نشینند او به دین خویش بر بازی می کند یا اندر بدعت شود .
گفت مردی به خواب دید که پدر خویش به رسن سیاه فرو هشته بودی از موی و مرو را بکشته . پسر سیرین گفت هیچ خون [۸۴^a] دیدی ؟ گفت نه . گفت نیکی بود پدرت و مادرت را .

باب

رؤية الحصن

اندر دیدن قلعه

اگر کسی بیند که او قلعه ای بنیاد کرد او از دشمن پای داری یابد .
اگر بیند که درش یا سرایش یا گوشکش ویران کردند آن تباهی دین بود .
و جمله کار این جهانی چون بنیاد قلعه از گچ و آجر کارهای دوزخ بود . و اما بنیاد به گل و خشت کردار اهل بهشت .
پس اگر بیند که او اندر قلعه ای بودی آن صلاح دین او بود .
پس اگر بیند که از قلعه ای آویخته بودی ، از بیرون یا از اندرون ، یادر وی می شدی ، یا بیروی می آمدی همچنان بود حالش اندر دین که یاد کردیم .

باب

رؤية الحامض

اندر دیدن ترشی

همه میوه‌ای که ترش بود غم بود.

باب

رؤية الحرّ

اندر دیدن گرما

گرما جمله غم بود .

باب

رؤية الحانوت

اندر دیدن دکان

اگر بیند که دکانی بنیاد کرد او زنی بکند.

باب

رؤية الحیا

اندر دیدن شرمگینی

اگر بیند که شرمگین بودی اندر دین او نیکویی بود .

باب

رؤية الحنوط [۸۴^b]

اندر دیدن آلت سردگان

اگر بیند که او کفن می‌پوشد و حنوط بر خویش تن می‌کند او کار ناشایست کند بازنی.

باب

رؤية الحبوب

اندر دیدن دانه‌ها

دانه‌های پخته و برشته در همه حالی، تر و خشک، آن را که خورد و یابد و خورد و بیند غم و اندوه بود.

باب

رؤية الحربه

اندر دیدن حربه

حربه اگر با وی سلاح دیگر بود پادشاه بود، و اگر با وی سلاح دیگر نبود پسری بود یا بیکی^۱ بیاود.

باب

رؤية الحبر

اندر دیدن عالمی

اگر بیند که عالمی بودی از عالمان یا راهبی از راهبان او خداوند بدعة بود.

۱- کذا در اصل (پیکی، نیکی؟)

باب

رؤية الحبر

اندر دیدن به چهار دست و پای رفتن

اگر بیند که به چهار دست و پای همی رفتی آن ضعف توانایی او بود بر آنک
می خواهد از نیک و بد .

باب

رؤية الحمرة

اندر دیدن سرخی

پوشش سرخ بغی بود اندرین جهان، چی جامه سرخ زنان را نیک [بود]^۱ و مردان
را نیک نباشد .

باب

رؤية الحفاء

اندر دیدن برهنگی پای

اگر کسی بیند که پای برهنه بودی [۸۵^a] آن او را نیک بود ، اگر اندران
مسئله ای باشد که دلیل نیکی کند ، و الا همان باشد که اندر باب موزه و نعلین و پای
تهی پیش ازین یاد کردیم .

باب

رؤية الحجر

الدر دیدن حجر

اگر کسی بیند که والی* معروف او را حجر برافکند، یا بیند که مهجور بودی و باز آن زندان و باز داشتن بود تأویل آن همچنان باشد که از آن اسیران .

* * *

* *

*

کتاب الخا

باب

رؤية الخصى

اندر دیدن خادم

اگر مردی خادمی را ببیند مجهول که مرورا نام و دیدار خوب بود و سخن او موافق نیکی^۱ نیکوئی خداوند خواب بود .
کرمانی گفت اگر کسی خادم نیکو روی مجهول ببیند که سخن او موافق حکمت باشد آن فریشته ای بود از فریشتگان خدای، از بهر آنکه فریشتگان را شهوت مردان نبود .
و اگر خادم معروف بود و شناسد تعبیر او جزین باشد .

باب

رؤية الخضاب

اندر دیدن خضاب کردن

اگر ببیند که موی را [۸۵^b] خضاب کردی و رنگ از درنگرفت او کار پنهان^۱ کند که نهان نماند و بر مردم آشکارا گردد .
پس اگر ببیند که رنگ ...^۲ خدای عز و جل آن کاروی بپوشد چنانکه کام دل او بود، و این آن کس را بود که خود در بیداری نیز این کار کند و از آن رنگ به کار برد که عرف و عادت است .
پس اگر رنگی کند که مردم به کار ندارند چون کا . . گ . . ج^۲ و چیزی که بدین مانند بود او کاری از مردم بپوشد به چیزی که محال بود .

۱ - شاید : به نهان ۲ - سائیده و محوشده است .

پس اگر بیند که رنگ بگرفت هم پوشیده شود .
 اگر بیند که دست و پای را رنگ همی کرد آرایش را - او را آن آرایش خواسته بود، یا آراستن فرزند و برادر، آرایشی که نه آرایش دین بود . ولیکن از وی خرمی بیند و بر دین بغیت کرده بود .
 پس اگر بیند که نه بر آن حال آرایش همی خواهد و نیت او چیزی دیگر بود او را حالتهای پوشیده بود و اندرو خرمی و شادی بیند . ولیکن^۱ حال بر دین بغیت کرده باشد .
 اگر بیند که هر دو دستش زرد گشته بودی از رنگ حنی اندران مصیبتی نماید .
 اگر حنی بردست و پای زنان از آن حد^۲ که جای رنگ بود برگذرد او را بیمی رسد سخت و هول عظیم که نزدیک هلاک رسد . پس رها شود .

باب

رؤية الخد

اندر دیدن گونه گاه

کرمانی گفت گونگاه [۸۶^a] مردم و جایگاه ریش و خد^۳ها همه تاختن و طلب کردن روزی بود، و هرچ اندرو بینی از زشتی و نیکوی همه اندر روزی او بود .

باب

رؤية الخلال

اندر دیدن خلال کردن

خلال کردن نه نیک بود، از بهر آن که همچون جاروست مرد و زن را .

باب

رؤیة الختان

اندر دیدن ختنه کردن

کرمانی گفت ختنه کردن سنت است و آن نه نقصانی بود که اندرو زیانی بود.
و پسر مصعبی گفت سخت نیک بود خاصه کسی را که ختنه نکرده بود، از بهر
آن که پاک کردن و سنت به جای آوردن کار دین است.
پس اگر کسی بود که یک بار دیگر سنت کرده باشد میان او و کسی جنگی و
سخنی افتد که اندر تفسیر نه نیک بود.

باب

رؤیة الخصیه

اندر دیدن جایگاه خایگان

پسر سیرین گفت جایگاه خایگان پسر مرد بود.
اگر بیند که او را هردو جایگاه خایه ببریدند او را ازان پس فرزند نیاید.
اگر بیند که یکی بریدند دشمن برو چیره شود.
اگر بیند که بزرگ شدند یا ایشان را قوتی بود فزون از آن که هست او را از دشمن
هیچ بدی نرسد.

اگر بیند که مردی آمد و جای خایگان^۱ او به دست [۸۶^b] بگرفت ازان مرد بر
حذر باید بودن که او دشمن همی جوید.
خایه چپ پسران بوند؛
اگر بیند که خایه چپ از او بکنند فرزندش مرده شود یا پس ازان او را پسر نیاید.
اگر بیند که اندر خایگان او باد بود و بزرگ گردد او خواسته ای بیابد ولیکن از
دشمن بیم بود. باید که بر حذر باشد.

باب

رؤیة الختن

اندر دیدن داماد

کرمانی گفت اگر کسی بیند که او دامادست و زن را که بدو دادند نبیند و نه
 او را شناسد و نه نام و نسبش ، جرآنک گویند تو دامادی دلیل مرگ بود.
 اگر بیند که داماد بودی و زن را دید و یا شناخت و یا نام زنش بدو گفتند یا
 نسبش او پادشاهی بیاود، و آن یافتن بر آن حدّ بود که نیکوی و جمال زن، یا بر آن حدّ
 که نامش و نسب و شرفش.
 و اگر در خانه او دامادی بود بمیرد، اگر نه از سرایش دیگری.

باب

رؤیة الخراب

اندر دیدن بیرانی

اگر بیند که ایوانش بیران شد یا ستونی از ستونها بیفتاد آن حال زنان و خادمان بود.
 کرمانی گفت اگر بیند که دیواری از سرایهای که بدین جهان باز خوانند بیفتاد
 یا طاقی یا ستونی یا خانه‌ای یا شرفی از بیرون یا درون، یا چوبی بشکست یا بکند یا بسوخت
 آن مصیبتی بود [۸۶^a] اندر مردمان سرای .
 پسر سیرین گفت اگر بیند که خانه او بیران بودی او را دین تباه شود.
 اگر بیند که او را دیوارهای سرای بیران شد مرگ او بود .
 کرمانی گفت هر بیرانی که اندر خانه و سرای بیند گم راهی بود .
 اگر خویشتن را اندر بیرانه‌ای بیند که بنشست او گم راه است و مروراجامه و تجمّل
 نیکو بود و دلیلهای که به صلاح این جهان باز گردد .
 پس اگر بیند که از سرای او جایگاهی بیران گشت کان از کردار مردمان بود او را
 مصیبتی رسد .

اگر آن جایگاه که بیران شد از آفریده، کرد گارست و ازو خاک برآید وقت
بیران شدن آن خواسته‌ای بود که خداوندش بیاود، چنانک بر وی پدید آید.
پس اگر بیند که ازان بیرانی خاک برنشست خواسته، بسیار بود.
اگر بیند که دیواری بر وی افتاد خواسته بیاود.

باب

رؤیة الخمر

اندر دیدن نبیذ

پرسیرین گفت اگر کسی بیند که نبیذ همی خورد روزی بود ناخوش.
اگر کسی بیند که شراب همی خورد و هرچ اندر سکوره و قدح و قلاجوری^۱
بود پاک بخورد او را کار سپری شده است.
اگر بیند که خمر خرید روزی بود، و همه شرابها اندر خواب روزی باشد [۸۷^b]
از قول خدای عز و جل: «تتخذون منه سكرًا ورزقًا حسنًا.»^۲
اگر کسی [بیند] که خمر بسیار خورد آن روزی بود.
اگر بیند که قدح خمر خورد روزی بود اندک مایه.
کرمانی گفت اگر کسی بیند که خمر همی خورد و آنجا هیچ کس نبود که او را
از خوردن آن باز دارد یا آن قدح از وی همی ستاند خواسته، حرام بیاود، بی آنک او را
از کسی بیم بود.
پرسیرین گفت اگر کسی بیند که [نبیذ] خرما ی همی خورد آن روزی بود:
کرمانی گفت اگر کسی بیند که با کسی خمر همی خورد و قدح یا جام به ستم
می ستاند آن سخن جنگ و پیکار بود، و همچنین اگر سه کس باشند یا دو کس.
پس اگر این حال بر خوانی بیند که نان همی خورند یا همی خواهند خورد آن
جنگ ایشان از بهر روزی بود.

پس اگر رودی^۱ بیند از خمر که او را بود مرد را فتنه رسد ازین جهان.
اگر بیند که اندران رود شد یا به گونه اندرو آمیخت او را فتنه رسد.

باب

رؤیة الخوخ

اندر دیدن شفتالوا^۲ و زردآلو

بیماری بود، و درختشان مردی بود .
اگر بیند که شفتالوا^۲ همی خورد خواسته‌ای بیاود .

باب

رؤیة الخلاف^[۸۸^a]

اندر دیدن بید

بید مردی گنده پیر [بود،] از بهر آن که از پیر فرزند نیاید و بید را بار نباشد . از
مرد پیر پند و خرد و نفع بود و از درخت بید سایه و آسایش .
پسر سیرین گفت بید زنی بود خوب روی که مرورا خواسته نبود .

باب

رؤیة الخشب

اندر دیدن چوب

چوب نفاق بود اندردین، یا مردمانی باشند که ایشان منافق باشند.
پسر سیرین گفت اگر مردی بیند که به چوبی فرو ایستاد یا بر وی نشست یا اندر
دست دارد او به مرد منافق پیوسته شود .

اگر بیند که دسته چوب دارد و همی شمرد و چهل و چند چوب برمی آید به شمار او مردی بود که عمر وی چهل و چند سال ماند.

باب

رؤية الخضر

اندر دیدن سبزی

پسر سیرین گفت سبزی سخن و حدیث نیکو بود، و هر سبزی که بیند و هر جایگاه که چرا کنند روزی بود.

کرمانی گفت کشت زارها فراخی و نیکی بود اندر سختی و دشواری.

باب

رؤية الخبز

اندر دیدن نان

پسر سیرین گفت نان میراثی بود که زود بدو رسد.

اگر بیند که کم شد [۸۸^b] مرگ زن بود.

نان روزی بود آن کس را که بیافت.

دانیال گفت اگر کسی بیند که نان همی خرید خواسته ای بیاود.

اگر بیند که از نانوائی یا آرد فروشی طامی اخريد از جویا از گندم خواسته ای بیاود،

و این گفتار پسر سیرین است.

دانیال گفت اگر کسی بیند که نانی بیافت او هزار درم بیاود.

و هر جایگاهی که نان بینی خواسته بود.

اگر بیند که از نانهای نان خرید یا اندر خانه او نان بود او نیکی و برکاتی بیاود.

اگر بیند که نان همی خورد روزی بود که بدو رسد.

اگر بیند که نان همی بخشید مردم را سال بر نیکی و فراخی بود.

اگر بیند که خود نانبا بودی خواسته‌ای بیاود.

باب

رؤية الخيمة والخرگاه والفسطاس

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که او را سرآورده‌ای است او پادشاهی بیاود .
و همچنین هر چ از آلت لشکرگاه پادشاهان بود که بیند که از بهر او آورده‌اند او
پادشاهی عظیم بیاود .
پس اگر بیند که از سرآورده یا از خیمه بیرون آمد او از پادشاهی بیرون آید، و این
همه آنگاه بود که این خیمه و خرگاه جایگاه معروف زده بیند . و چنین داند که این
اوراست .
پس اگر آن مجهول بود و نداند که کراست [۸۹^a] دلیل آن کند که آن جایگاه
گوریکی از شهیدان بود .
پس اگر کسی از پادشاهان بیند ازین یکی که یاد کردیم که همی بیرون آمدند
بدان که باز جای نشود، او نیز از پادشاهی بیرون آید .
و اگر اندروی زن نیکو روی و یا کنیزکی بیند او را اندر پادشاهی حال نیکو بود .
پس اگر بیند که این آلتها همه از بهر او آورده‌اند و از آن چیزی برکنند و اندر
نوشتند او را آن پادشاهی سپری شدست یا زندگانش .
و اگر بیند که باز کردند بدان که فرو زنند از بهر او، پادشاهی بود که دیر بدو رسد .
یا بیند که فرو زدند و همچنان اندر پیچیده بود .
و اما خرگاه زنی بود که او بیابد، و بود که زمینی بود و شهری که برو سالار شود
آنگه که اندر شدنش دلیل بر نیکی کند .
پسر سیرین گفت خرگاه و دیگر خانها که از خشت پخته و چوب و خشت کرده
باشند جمله از نان باشند در تفسیر .

باب

رؤية الخلعت

اگر کسی بیند که او را کسی خلعت داد او بدان مرتبت باشد که شاید که خلعت دهندش - ستاننده را از دهنده نیکی و عزّی و پادشاهی رسد، مگر که بیند که خود پادشاه بودی .

پس بیند که بروی خلعت افکندندی آن نه نیک بود. [۸۹^b]

باب

رؤية الخُفّ

اندر دیدن موزه

کرمانی گفت اگر مردی بیند که موزه داشت اندر پای و با وی چیزی بود از سلاح موزه نیز بدین جایگاه از سلاح بود و نگاه دارنده او باشد از بدی . پس اگر با موزه از سلاح هیچ چیز نبود غم باشد ، چنانکه یاد کردیم ، و هر چ درازتر و اندر پای تنگتر اندر غم قوی تر .

پس اگر با موزه سلاح بود آن است که شنیدی ، و بود که موزه از بسیاری غم و اندوه بیند . هر چ نوتر بدتر و هر چ سپیدتر در غم ضعیف تر .

کرمانی گفت اگر کسی بیند که یک پای موزه از وی بستند یا گم شد یا بسوخت خواسته ای از وی بشود به زمین عجم .

اگر موزه اندر پوشد آن چهار پای و گوسفند باشد .

دیگری گفت اگر اندر پای موزه نرم بیند سفری بود اندر زمین خراسان .

اگر بیند که موزه او بریده بودی خرمی یاود .

اگر مرد زندانی بیند که موزه او از پای بیرون کردند بند از پای برگیرندش ،

اگر بر پای او بند نبود از غم بیرون آید .

و بود که دریدن موزه آن بود که او را فرزند نیاید .

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که موزه‌ای داشت کاری بیاورد زود یا اورا غمی رسد.
اگر کسی [۹۰^a] بیند که موزه^۱ او بسوخت بی غم گردد. پس اگر اندر خرّمی و
شادی بود از وی بشود.

دیگری گفت موزه نیکی بود. پس اگر بیند که موزه از پای او بکنند یا نعلین
او از بیماری^۲ که بر بستر خفته بود رهای^۱ باشد.

دانیال گفت اگر کسی بیند که موزه^۳ ادیم اندر پای داشت او زن کند:

موزه^۴ سپید زنی بود که بر وی نباید ترسیدن.

موزه^۵ دریده غمی بود کز وی رهای^۱ یابد.

و امّا خریدن موزه^۶ بزرگ خواسته‌ای بود که بیابد.

اگر موزه^۷ ساده بدو فرستادند او زنی بکند دوشیزه^۲.

اگر زیر موزه دریده بود دوشیزه نباشد.

اگر بیند که موزه‌ای اندر چاه افگندند زن را طلاق دهد.

اگر بیند که به مرد مجهول فروخت زنش بمیرد.

اگر بیند که روباهی یا ددی دیگر اندر موزه^۸ او جست و موزه را از وی بستد
مردمان اندر پس زنش افتند تا مرورا از راه ببرند.

و پسر سیرین گفت و دانیال گوید^۳ هرچ به اوّل زمستان در^۴ موزه بیند نیک بود،
یافت. امّا در روزگار تابستان غم بود.

اگر بیند که موزه از پای او بکنند بی غم شود، از بهر آنکه پای او آسایش
هرچ اندر پای بینی هرچ کهنه تر آسان تر.

و اگر موزه از نمد بود آسانی بود و نیکی، و اگر از سنگ بود غم سخت بود،
و اگر از آهن بود زندگانی باشد. [۹۰^b]

۲ - کذا در اصل: (= رهائی) ۲ - اصل: دوشیزه ۳ - اصل: گویند ۴ - اصل: درز

باب

رؤية الخياطة

اندر دیدن دوختن

پسر سیرین گفت و کرمانی اگر بیند که جامه خویش همی دوخت کار او تمام گردد
و حالش نیکو شود .

پس اگر بیند که جامه زن همی دوخت او را بدی رسد و غمی .
پس اگر آن جامه را رفو همی کند اندرو سخنها همی گویند و ازان عذر باید
خواست ، یا او را از خویشاوندان جنگگ افتند .
پس اگر بیند که جامه کسی دیگر را رفو همی کند نیک نباشد .

باب

رؤية الخوان والخلنج

اندر دیدن خوان

اگر خوانی بیند که بیابد او را از پسر عم چیزی رسد این جهانی و خواسته ای .
و اگر با وی خلنج بیند چون طبق و مانند این اونیکی بیابد از خال یا از پسر عمه ،
و همچنین هر چوبی که به خلنج ماند .
اگر بیند که او پاره خلنج خرید کار شریف یابد .

باب

رؤية الخبيص

اندر دیدن افروشه

کرمانی گفت خبیص نه چون دیگر طعامهاست ، از بهر آنکه آتش در روغن کار
کرده است و اندر انگبین و شکر . پس چون سازند دیگر بار آتش به کار باید . ازین

حساب اوّل و آخر آن همه سختی بود، و چون آب دورست سخن نرم و لطیف و سازنده بود خداوند [۹۱^ا] خواب را، و سازندگیش از بهر آن است که شیرینی اندروست و چربش .

پس اگر بیند کسی که خبیص همی خورد یا پالوده ازان کس که مرورا آن داد سخن لطیف شنود که مرورا موافق بود .

پس اگر همی خورد و نه کسی اورا داد آن سخن شنیدن وی از بهر کار نیک بود.

پس اگر خبیص چنان بیند که خایه بودی بریان گشتی یا چیزی که بدین ماند آن

را تفسیر همچنان بود که نان را یا درم را، و لکن اندر وی سخنی بود و غمی.

و لقمه کوچک ازان خبیص سخنی بود شیرین و لطیف از کسی چون پسری

یا برادری یا نزدیکی که اورا بود .

باب

رؤیة الخرف

اندر دیدن سفال و سفالین

کرمانی گفت کاری بود که اندر وی نفعی نبود .

باب

رؤیة الخرز

اندر دیدن مهره

کرمانی گفت اگر کسی بیند که اورا مهره دادند یا مهره ای بیافت خواسته ای از

مردمان خوشش یا از خادمان و مردمان دون و وضع و فرومایه بیابد و آن خواسته را اصل

نادرست بود و نا پای دارد، از بهر آنکه نه جوهر بود و اگر چی جوهر بود. [۹۱^ب]

باب

رؤیة الخاتم

اندر دیدن انگشتی

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که انگشتی^۱ سیمین داشت و نگین او یا قوت
مرور ازنی بود نیکو، پاره‌ای سخت دل .

و همچنین اگر انگشت را نگین پیروزه بود یا بیجاده یا چیزی دیگر از سنگهایی^۱
که بدین ماند. و لیکن نیکوئی زن بر حد نیکوئی نگین بود .

گفت اگر کسی بیند که انگشتی^۱ بیافت و اندر انگشت کرد او پادشاهی^۱ بیابد.
پس اگر سزاوار پادشاهی نبود زنی کند که مرورا پسر آید .

کرمانی گفت اگر انگشتی^۱ بیاورد کردار و نقش وی معروف، او از آن پادشاهی
بهری بیابد .

پس اگرش انگشتی دادند او اندر انگشت کرد چیزی بیابد که هرگز نیافت.
و اگر انگشتی^۱ معروف بود آنک یابد خواسته پاینده بود یا پرستاری یا زمین
معروف آن خداوند خواب پادشاهی^۱ بیابد یا کاری مانند پادشاهی .

پس اگر بازرگانی بود یا بازاری^۱ بر قدر همت او بود آنک یابد .

پس اگر بیند که انگشتی^۱ بیافت و اندر مزکتی بود یا اندر نماز یا اندر غزا و با
وی چیزی که دلیل پادشاهی کند پادشاهی بیابد .

و اگر بازرگانی بود همچنین مرتبتی و مهتری^۱ بیابد، چنانک یاد کردیم. [۹۲^a]
پسر سیرین گفت مردی را که انگشتی دیده بود نگین آن از تن باز که زنی
داری مسلمان خاموش.

کرمانی گفت اگر کسی بیند که انگشتی از وی بستند به ستم آنک بدان
انگشتی باز خوانند ازو بهری بشود .

اگر دید که ازو بدزدیدند یا گم کرد بهری ازین که یاد کردیم ازوی بشود، اما

تمام نشود - مگر که حلقه وی شکسته شود و از دست وی بیفتد یا از وی جدا شود چنانکه گوش ندارد که به وی رسد.

کرمانی گفت اگر بیند که نگین انگشتری از وی بشد برخی از آنچ بدان نگین باز خوانند از وی بشود نه به اصل. از بهر آنکه حلقه انگشتری به جای مانده است، و حلقه انگشتری اندر تأویل قوی تر است از نگین، و نیکی و بدی تن انگشتری مؤثر تر از نگین باشد.

و اگر نگین نقش مهر دارد از اصل انگشتری آن قوی تر باشد، خاصه که نقش نگین آیتی بود از کلام خدای عز و جل یا نامی از نامهای خدای. پس اگر ازین هیچ نبود تأویل از جوهر نگین باید گرفت.

اگر بیند که حلقه او بشکست یا بیفتاد یا نگینش نماند او را پادشاهی بشود و لکن نام بماند اندر مردم. این همه آنگه بود که انگشتری را کردار معروف بود.

کرمانی گفت اگر بیند که انگشتری وی گم شد [۹۲^b] و جست آن کار که انگشتری بدان باز خوانند از وی بخواهد، و لکن تمام نشود.

اگر بیند که انگشتری به چیزی دیگر بفروخت او چیزی بر آنکه اندر دست دارد بگزیند.

پرسیرین گفت انگشتری زر اندر دست مرد دشمن داشتی.

کرمانی گفت اگر زنی بیند که مرورا انگشتری دادند از زر چنانکه مردانه بود یا نقش وی لایق مردان بود آنچ باید حرام بود. اگر کردار و نقش او نه لایق مردان بود حکم آن همچون زر بود و آنچ اندر دست دارد از وی بشود یا پادشاهی به دست فرو گیرد.

پرسیرین گفت انگشتری که از آهن بود از ارزیز و روی کمتر بود و کاری بود دون که هیچ نامی نبودش.

و اگر انگشتری نه از کردار انگشتری باشد و هیچ نقش بروی نبود آن نه خواب^۱ بود.

کرمانی گفت اگر انگشتری را دو نگین بود، یکی اندرون و یکی بیرون، آن

پادشاهی نهان و آشکارا بود چنانکه پادشاهی بیابد و خواسته‌ای پس خواسته نهان دارد و پادشاهی آشکارا.

پس اگر یک نگین از گونه‌ای بود و دیگر از گونه‌ای و نقش نه از کلام خدای عز و جل و نه از سخنان خوب خداوند خواب مردی بود که میل او به زنان و غلامان باشد. پس اگر ببند که یکی نگین [۹۳۸] از شکسته شد از آن دو کاریکی از وی بشود. و بود که اگر ببند که وی را انگشتی دادند فرزندی بیابد.

عالمان گفتند انگشتی زن بود و نگین فرزند، و جایگاه دیگر گفتند انگشتی زن بود و نگین دختر.

اگر زنی بود که انگشتی سیم اندر دست دارد و مرورا شوی نبود شوهر کند از مردمان میانه.

اگر چنانکه ببند که انگشتی به مردی دادی دختری یا خواهری بدان مرد دهد یا میان او و شوی جنگ و خصومت اندر افتد یا بریده شوند، و اگر شوی ندارد خود به زنی بدان مرد دهد.

و اگر چنان که انگشتی را تأویل پسر بود هرچ بدان تعلق دارد پسر را بود. اگر بنده‌ای ببند که انگشتی از وی بستند کاری بود که خداوندش ازو بازستاند.

اگر ببند که دست نماز بشت پس انگشتی برگرفت از گناهی که کرده بود توبه کند و کار به صلاح آرد.

باب

رؤیة الختم

اندر دیدن مهر

پسر سیرین گفت و کرمانی که اگر ببند که از مهر کسی مهر بر گل نهاد از خداوند انگشتی پادشاهی بدان مرد رسد که آن مهر بدوداد بی آنکه از خداوند انگشتی بشود. پس اگر ببند که نامهر [۹۳۹] مهر بر نهاد نامه چیزی بود و مهر نهادن درستی آن.

اگر بیند که بدو صکها دادند مهر بر وی نهاده او خواسته‌ای بیابد .
 و اگر آن کس که آن صک داد حکیمی بود یا حکیم خوانندش یا نشان نیکان
 داشت آن کار قوی‌تر و محکم‌تر بود .
 اگر بیند که بر وی چکها^۱ همی نبشتند او را کارگیر^۲ بکنند .
 اگر بیند که نامه‌ای مهر نهاده باز کرده بود آن خیر پیدا بود .
 اگر اندر پیچیده بود از خیر پوشیده بود .
 اگر بیند که پادشاه او را مهری داد از انگشتی خویش او زان^۳ پادشاه پادشاهی^۴
 بیاورد از آن پادشاه .

باب

رؤية الخلل

اندر دیدن پاو [ر] نجن

کرمانی گفت اگر مردی بیند که پای برنجن در پای داشت از زر او را سختی^۵
 رسد و بیم و بند و زندان بود . اگر پیچیده بود سخت‌تر بود . اما اگر از سیم باشد
 آسان‌تر بود و زود فرج یابد .
 کرمانی گفت پای برنجن زنان را زینت بود، و هرچ اندر بیند از نیکی و بدی
 اندر حال شوی بود .
 اگر شکسته یا سیاه و ناخوب بیند آن شوی او را بود یا به زندگانی یا به مرگ
 یا به سیم و زر .
 دست ابرنجن زنان را دیدن شوی بود خاصه و زینت .

باب

رؤية الخنزیر [۹۴^۶]

اندر دیدن خوک

گفت اگر کسی بیند که خوکی بیافت بر مردی چیره شود که سخت به نیرو بود.

پس اگر بیند که از پوست یا گوشت یا استخوان وی بیافت او خواسته از مردی بیاود که چنین بود .

اگر بیند که با وی جنگ کند همچنین که یاد کردیم .
اگر بیند که خوک را همی چرانید بر مردی مهتری یاود .
خوک مردی بود شهره بر نعمت ، اما ذلیل و زشت کار و بد دین .
اگر بیند که خوکی بیافت یا بکشت مردی را ستم کند بدین گونه که گفتیم .
پس اگر بیند که با وی جنگ همی کرد با مردی برین گونه جنگ کند .
پس اگر بیند که گوشت خوک همی خورد خواسته ای حرام بیاود بر آن که ازان بیند، و آن خواسته ای بود بی رنج گردآورده .
دیدن خوک اندر کارهای این جهانی نیک بود، ولیکن اندر دین نه نیک بود .
و بچه او غم باشد، و شیرش مصیبت اندر خواسته ، و آن کس که بیند که همی خورد بی خرد شود .

اگر بیند که خوک بچگان را همی چرانید او بر مردم دون سفله مهتر گردد .
پس اگر بیند که خوکی بکشت او را کار دنیا نیک شود و دین تباہ .
اگر بیند که همی رفت چنانک خوک رود او خرمی بیاود .
اگر بیند که بر خوکی نشسته بودی پادشاهی بیاود و بردشمن چیره شود . [۹۴^b]
اگر بیند که بر پشت خوک کارزار همی کرد بردشمن چیره شود .

باب

رؤية الخطاف

اندر دیدن پرستو

پرستو مونس مردم بود .
اگر بیند که پرستوی بیافت او کسی را بیابد که هرگز مرورا تنها نگذارد .
اگر بیند که او را بکشت یا براند او از مردم بریده و تنها گردد .

باب

رؤية الخفّاش

اندر دیدن شب پره

شب پره^۱ کسی بود که خدای پرست و مجتهد بود و محروم .
 اگر کسی بیند که شب پره^۱ را بیافت یا اندر خانه او همی پرید مردی بود برین
 گونه که با وی اندر آمیزد .
 اگر بیند که گوشت او بیافت علم و دانش آن مرد بیابد ، و لکن او را ازان هیچ
 نفعی نبود و باید که او را هیچ خواسته ای نباشد ، از بهر آنکه او را هیچ پر و بال نیست .

باب

رؤية الخياط

اندر دیدن درزی

درزی مردی بود که کارهای پراگنده بردست وی تمام گردد .

باب

رؤية الخراز

اندر دیدن خراز

خراز مردی^۲ بود که میراث بخشد بر صلاح و هرج پراگنده .

باب

رؤية الخلق

اندر دیدن کهنگی

هرچ کهنه بود غم و اندوه باشد از جهت پادشاه .

۱- کذا بدون « ه » ۲- « مردی » دو بار تحریر شده

باب

رؤية الخُرأ

اندر دیدن سرگین

نمرگین گاو و ازانِ خر خواسته بود که بیابد .

باب

رؤية الخنفسا

اگر خنفسا بیند و پندارد که کژدم است کسی باشد که به وی به دشمنی ظنّ برد
و دشمن نباشد .

* * *

* *

*

کتاب الدال

باب

رؤية الادهان و الطيب

کرمانی گفت اگر کسی بیند که سراز شیشه ای چرب کرد و روغن بستد و شیشه بگذاشت نیک است بود .

پس اگر روغن چندانی بر سر نهد که از سرش همی فروچکد آن غمی بود که بدورسد .
پسر سیرین گفت اگر آن کس را شناسد که روغن بر سرش [بود] از وی بر حذر باید بودن که وی را بفریباند .

کرمانی گفت اگر چندانی روغن به کار برد که باید زینت بود مگر از حد در گذرد [۹۵^b] چنانکه از سر همی فروچکد، پس آن غمی بود .
اگر روغن از دو سه [جنس] بود آن زینت همچنان مختلف بود .

کرمانی گفت اگر روغن خوش بوی بود آن زینت با نام نیکو باشد. و همه طبیبها چون غالیه و مسک و کافور اگر چه از حد در گذرد و به خداوندش فرو چکد جماله نام نیکو بود مگر آنچ به سوختن به کار برند ، چون عود و آنچ بدین مانند که آن اگر چی نام نیکو بود از بهر دود که اندروست و اگر عود را بوی گنده و ناخوش آن نام زشت بود، و این همه بر حد بوی و قوتش بود.

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که خلوق بر وی اندوده بودی او بیمار گردد، از بهر آن زردی که اندروست. ولیکن طبیبهای دیگر دوست دارم که آن نام نیکو بود. و هم او گفت در حق مردی که جامه خویش به خلوق آلوده دید که بر وی به کاری عیب نهند، ولیکن حرام نیست و بس عیب ندارد و زیانی نکند.

باب

رؤية الدماغ

اندر دیدن مغز

اگر بیند که مردی مغز همی خورد او از خواسته^۱ او بیاود، از خواسته‌ای که سخت [دوست] دارد .

گفت مغز سر و مغز استخوان خواسته‌ای بود نهانی که بیاود .

باب

رؤية الدود

اندر دیدن کرم

کرمانی گفت کرم عیالی باشد^۱ که به خواسته^۲ او [۹۶^a] زندگانی کنند .

اگر بیند که اندر تن او آویخته بوند همین تأویل باشد .

اگر بیند که از تن او کرم و شپش می ریزد یا اندر تن جامه بیند خواسته بیابد و عیال بسیار که روزی^۱ ایشان از وی بود، و ازان خواسته از وی بخورند .

باب

رؤية الدم

اندر دیدن خون

کرمانی گفت اگر کسی بیند که او را به جای آب از قضیب خون آمد او را فرزندی آید فارسیده .

و گفت اگر خون آمدن از جراحتی بود که بر اندام او بود و آن جراحت تازه بود زبانی که خداوندش را اندر خواسته برسد و یا سختی^۱ از کسی شنیدن و اندر وی افتادن که بدان مردی بیاود، و از خون نزهتی بود که اندام^۲ او پاک شود .

اگر بیند که خون بر وی همی دوید بی آنکه او را جراحی تازه بودی یا بر اندام وی چشمهای دید که ازان خون یا ریم برمی آمد و اندام وی ازان آلوده همی گشت او خواسته حرام بیاود، یا کسی از وی بیاود .

اگر بیند که خون همی آمد و هیچ بدان نیالود او از بدی و گناهی بیرون آید بدان حدّ که آن خون از وی همی دود.

پرسیرین گفت اگر کسی بیند که از وی خون و یا ریم همی آمد خواسته ای از وی بشود .

باب

الدمل [۹۶^a]

اندر دیدن دمل

کرمانی گفت اگر کسی بر اندام دمل بیند او خواسته ای بیاود بر حدّ و قوت آن ریم که اندرو بود .

باب

رؤية الدّواء

کرمانی گفت اگر کسی بیند که دارو خوردست تا بدان درمان کند آن دارو دین او نیکو گرداند بدان حدّ که آن دارو کار کرد .

اگر بیند که دارو اندرو هیچ کار نکرد او خواهد که دین خویش به اصلاح آرد و تمام شود .

پس اگر بیند که دارو خورد نه از بهر بیماری را، ولیکن حفظ تن درستی را، کار این جهانی بر خویشتن نیکو کند. و هر چ از شکم بیرون اندازد درین حالت نه چنان بود که یاد کردیم، یکک بارگی از غم بیرون آید .

باب

رؤية الدّار

اندر دیدن سرای

دانیال گفت اگر کسی بیند که او سرای^۱ را بنیاد کرد به جایگاه معروف او زن شریف کند پاک گوهر.

پس اگر سرای بیند که از جایگاهی دور آن جهان بود که از دوری باز نیابد. پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که اندر سرای نو شد اگر بنده بود آزاد گردد، اگر توانگر بود توانگریش بیفزاید، اگر درویش بود توانگر گردد. اگر خداوند سرای بود و اگر نه بود. پس اگر خداوند سرا شناسند آن تأویل خداوندش را بود. کرمانی گفت اگر بیند که سرای او از آهن بود [۹۷^a] یا خانه‌ش^۲ او را زندگانی دراز بود.

اگر بیند که از سلافن یا از آبگینه بود آن کوتاهی زندگانی خداوندش بود. اگر بیند که سرای معروف را بنیاد کرد به جایگاهی معروف او ازین جهان نیکی^۳ یابد، و اگر سرای میان سراها بود نیک‌تر بود. دانیال گفت اگر کسی بیند که سرای مجهول را بنا کرد آن جای‌گور او بود، و همچنین اگر جایگاهی سرای مجهول خرید.

کرمانی گفت اگر بیند که اندر سرای^۱ شد که بنیاد آن مجهول بود و چنان پندارد که مردم او همه مرده‌اند و آن مردم سرای را همی شناسند آن سرای آن جهان است و مرورا اجل فرا رسیده است.

پس اگر بیند که اندر جای شد و پس بیزون آمد او بیمار شود چنانکه نزدیک مرگ برسد، پس فرج یابد.

اگر سرا را شرف بیند یا بر کردار قصری کرده بود آن را فضل و شرف بیشتر بود بدان جهان.

پس اگر بیند که بر آن سرا یا قصری پادشاهی ستم کرده که او را شناخت یا از دستش بیرون کرد بیرون شدن او بود اندر جهان .

گرمانی گفت همچنین سراهای که اندر تأویل به سراهای آن جهان بازخوانند مهتری بود و آراسترا^۱ از آن این جهانی .

پس اگر سرای بیند برین گونه که اندرو شد آن سرایی است آراسته از بهر او تا ازین جهان بیرون شود .

پس اگر بیند که سراهای این جهانی دیوارها یا ستونی [۹۷^b] بفتاد یا طاقی یا خانه‌ای یا چوبی اندرو شکسته گشت یا چوبی بکنند یا بسوخت آن همه مصیبت بود اندر مردمان سرای .

پس اگر بیند که آن بیرانی اندر چوب بود آن مصیبت از قبل مردان بود ، و اگر اندر دری بود از درهای خانه‌ای مصیبت از قبل زنان بود .

پس اگر بیند که بر بام مجهول بود او زنی بیاود .

پس اگر بیند که زمین سرای یا خانه‌ای از خانه‌ها فراخ تر شد از آنکه بود فراخی و فزونی بود که اندر کار خداوند سرای آید .

پس اگر آن سرا را شناخت از میان سراها او را تفسیر همچنان بود که گفتیم ، آن فراخی بود و فرونی اندر دین ، از بهر آنکه آن سراها از سراها [ی] آن جهان بود .

پس اگر اندرو اندکی نقصانی^۲ بیند یا کژی و یا بگشتن از آن حال که یاد کردیم آن انکار این جهانی بود .

پس اگر بیند کسی را که بنیادی کرد به لب رودی او بر خطری بود و نداند که چون افتد ، و هر چند به آب نزدیک تر بود سهمگن تر باشد و مخاطره تر .

دانیال گفت اگر بیند که دریا سرا [ی] گوشکش ویران کرد تباه شدن دین و دنیا باشد .

اگر بیند که سرایش بجنبید چیزی بیابد که بدان او مید ندارد .

باب

رؤیه الدّرم [۹۸^a]

اندر دیدن درم

اصل درم اندر تأویل سخن بود . اگر درم درست بود سخن درست باشد . اگر درم بریده بود و پاره آن سخن جمله بریده و نا بکار . کیسه درم به همه حال تن مردم بود . اگر بیند که از وی بستند یا دریده شد یا بسوخت مرورا اندر تن نقصانی آید و بریده شدن نام او ، پسر سیرین نیز همچنین گفت .

دانیال گفت درم را اصل سخن است ، ولکن من ستدن دوست تر دارم از دادن . گفت بدرهای درم خواسته است گرد آورده .

اگر مردی بیند یا زنی کی درم مردم همی کشید آن همه سخن بود ، اگر درم درست بود سخن نیکو بود .

اگر بیند کی درم همی زدی او مرد بدست و سخن چین که سخنها گرد کند و بر مردم بندد .

اگر بیند که پادشاه درم بدو سپرد او را غمی رسد از قبل آنک بیند که درم همی سنجید سخن راست سخته بود .

پس اگر بیند که درم را در آب افکندی خواسته خویش را به ظالمی دهد یا به کسی چون پادشاهی که از وی همی ترسد .

اگر بیند که آب درم همی آورد و او بر همی گرفت خواسته ای آسان برگیرد .

اگر قاضی شهر همی بیند که درم همی بخشید داد بود که با رعیت کند .

اگر بیند کی مردم یکدیگر را درم همی دادند آن سخن و جنگ بود .

اگر درم بیند که به وی دادند یا خود به کسی داد پسری بود .

اگر بیند کی از وی بدزدیدند یا گم کرد مصیبتی بود که از جهت پسری بود .

اگر زنی بیند کی او را درم دادند پسری بیاود ، نقش آن درم دین آن مرد [۹۸^b]

و دبیر (؟) بود .

اگر بیند کی درمی یافت پسری آیدش .
 اگر بیند که گم کرد یا بدزدیدند پسرش بمیرد یا بیمار شود :
 اگر بیند که از وی بستند یا از وی بشد چنانکه امید باز آمدن نباشد آن پسر بمیرد .
 اگر کسی بیند که پنج درم بیافت وی پنج نماز نگاه دارد .

باب

رؤية الدقيق

اندر دیدن آرد

کرمانی گفت آرد خواسته‌ای بود از وی بپرداخته و بهتر از گندم و نان .
 اگر بیند که وی را آرد بود اندر خانه یا کسی او را داد نیکی بود که بدو رسد از
 جایگاهی که همی گوش نداد بدان .

باب

رؤية الدراع

اگر کسی بیند که درآعه پوشیده بودی فراخی بود اندر خواسته و روزی .

باب

رؤية الدواج

اندر دیدن لعاف

کرمانی گفت اگر مردی بیند که دواج از وی بستند زن از وی جدا گردد به
 مرگ یا به زندگانی .

اگر بیند که دواج بستند و پیرهن بماند^۱ زن وی جدا شود و خواسته بماند^۱ .

۱- در اصل بدون نقطه ، شاید « نماند »

باب

رؤية الدمع

اندر دیدن بازو بند

اگر کسی بیند که دو بازو بند در بازو کرد او از یاران بدی بیند و او را یاری نکنند، و بود که به تازیانه بزنند او را یا به چیزی که بدین ماند. اگر پیچیده بود اندر تأویل سخت تر بود. اگر از سیم بود خوارتر بود و فرج زودتر باشد. بازو بند زنان را زینت بود یا خواسته بر مقدار قیمت آن.

باب

رؤية الدینار

دینار پسری بود، و چون بسیار بیند و اندک به وی دادند زینهار مردم بود که به وی سپارند. دینار زینهار [۹۹^a] و نماز باشد.

دانیال گفت اگر مردی بیند که دینار همی زد او مردی بود که زینهار خدای به جای آورد و نماز نگاه دارد.

اگر بیند که دینار بر مردم همی بخشد مردی بود که مردم را اوام دهد. اگر مردی بیند یا زنی که دینار به خروار و خانه می برند خواسته ای بود، و این همه مسئله های اصل است از گفتار پسر سیرین و سعید مسیب. پسر سیرین گفت دینار همه جنگ بود و سخن، و بود که خواسته ای بود که از جانب عراق بیاود.

گفت اگر بیند که زرگم کرد اجلش رسیده بود.

کرمانی گفت اگر بیند که دینار چند بیافت مجهول یا چندان که ندانست یا فزون از چهار دینار او کاری بیاود که او را ناخوش آید، یا سخن ناخوش بشنود. و هر یکی بر آن حد بود که دینار بیند از کمی و بیشی، و گرداند که به شمار چندان بود که علم او بدان

برسد آسانتر بود، و بود که دینار از زر کمتر بود - از بهر آنکه صورت که بروسست اگر شمار پنج بود پنج نماز بود.

اگر بیند که یکی از وی گم شد آن نماز بود که از وی شده باشد.
دیگری گفت اگر دینار یکی باشد و مرورا زن آبستن بود دختری بزاید.

باب

رؤية الدب

اندر دیدن خرس

گفت دشمنی خرس دشمنی* مردی [۹۹^b] بود فراخ خیر ولیکن بی خرد بود و مخالف، و همه کردار با وی چنانست که با دیگر درندگان، مگر خوردن شیر وی که آن زیادتى بود که به وی رسد.

باب

رؤية الدجاج

اندر دیدن مرغ خانگی

مرغ خانگی بنده و خادم بود و بچگانش پسرانش بوند هرکث اندر خواب بیند، و این مرغ زنی بود شریف و آزاد.

پس اگر بیند که ازین مرغان بسیار بیافت او خادمان و بندگان یاود برحد آن مرغان، مگر چندان بود که نتواند شمردن. پس آن مهتری بود بر مردم چنانکه یاد کردیم.
پس اگر بیند که گوشت او همی خورد یا از پر و بالش او را از بزرگان خواسته ای برسد.

باب

رؤية الدف

اندر دیدن دف زدن

دف زدن شهره شدن و رسوا گشتن بود .
 اگر با کنیزکی بیند مشهور شود، و اگر با زنی بیند همچنین .
 اگر برنا بیند آن دشمنی بود که شهره گردد .
 اگر بیند که پیری دفی بدو داد آن بخت او بود که شهره شود .

باب

رؤية الدوات

اگر بیند که دواتی بیافت او را با خویشاوندان جنگی افتد . پس اگر با خواب
 سخنی بود که بر آنیکی دلیل کند خویشاوندی را به زنی کند.

باب

رؤية الديك [۱۰۰^a]

اندر دیدن خروس

اگر بیند که خروسی را بیافت بر مرد پارسی مهتری یاود .
 اگر بیند که خروسی را بکشت بنده ای را اندر یاود .
 اگر بیند که با خروسی جنگ همی کرد با مردی بدین گونه جنگی افتدش .
 هرچ اندر تن خروس بینی اندر بندگان بود .
 اگر بیند که او را بچه ای دادند از آن خروس بنده خردک یاود یا پسری .

باب

رؤية الدّرع

اندر دیدن زره

اگر کسی بیند که زرهی پوشیده بودی از بسی بلاها ایمن گردد و کارهاش استوار شود .

باب

رؤية الدّخان

اندر دیدن دود

اگر بیند که دودی از مشرق برآمده بودی یا از مغرب آن غمی بود یا از رهی^۱ که اندر مردم افتد^۲ و پادشاهی^۳ که بیاود .

باب

رؤية الدّراج

درّاج زنی بود نه موافق، و اندر دین وی نقصانی بود . پس هرچ بیند که با وی می کند با زنی کند چنین .

باب

رؤية الدّبر

اندر دیدن دبر

اگر بیند که از دبرش کرم بیرون آمده چنانکه مار یا دیگر گونه و بسیار بیند عیال و خواسته‌ش بشود .

اگر آنچ بیند خون بیند و او ازان آلوده نگردد او از بزه بیرون آید [۱۰۰^b]

پس اگر به خون آلوده گردد خواسته حرام از وی بشود، و بود که خواسته حرام بیاود.
پس اگر بیند که دبر عالمی^۱ بود ازان عالم چیزی بیند. اگر آن دبر نیکو بود آن
چیز از وجه نیکو بود.

باب

رؤية الديوان

اگر کسی بیند که او را دیوانی بکرده بودندی اوکاری کند که اندرو نیکویی بیند
و کفایت.

باب

رؤية الدّعة

از دیدن اشک

اگر بیند که بر دستش اثر اشک بودی برجای گریستن او، اندر حسب او طعنه
زنند و آن طعنه کار کند.

باب

رؤية الدّعا

اگر بیند که دعا می کنند بر ظالمی پیروزی یابد.

باب

رؤية الدّبه

دبه مردی بود زینهاردار و خواسته هزینہ کند به نیکی و بدی.

باب

رؤية الدلو

اندر دیدن دلو

دلو مردی بود که خواسته‌ای بیرون آرد به فکرت .

باب

رؤية الدخنه

اندر دیدن طیب سوختن

اگر بیند که چیزی از طیب به زیر تن خویش بسوخت او کار نیکو کند با مردم به معاشرت ، و ازان ثنای نیکو یابد . اگر مسک و عنبر بود ثنا تمامتر بود .

باب

رؤية الدخانة^۱ [۱۰۱۸]

اندر دیدن گوش سنبه

گوش سنبه مردی بود که گوش داری کند بر پادشاهان و ریسان . پس اگر بیند که در گوش وی شدی او اندر کار مردی شود و سیاست بر وی کند و او را پادشاهی نماید، و اگر بازاری بود او را سرمایه رسد .

باب

رؤية الدوغ

دوغ غم سخت بود .

اگر بیند که بخرد یا بخورد بی نان آن بیماری بود و اندوهی .

۱- کذا در اصل، چنین کلمه‌ای در مراجع دیده نشد. در «الموسوعة فی علوم الطبیعیة»
«دخداخ» و «دخدوخ» و در «العیوان» جاحظ «دخال الاذن» (۲: ۶۰۱ و ۵۴) ضبط شده است.

باب

رؤية الدين

اندر دیدن فام

اگر کسی ببیند که فام بتوخت اگر حج نگزارده باشد حج کند، اگر نذری کرده بود یا نیکویی پذیرفته وعده وفا کند، اگر زکوة نداده باشد بدهد، اگر نماز او فوت شده باشد یا روزه نداشته از عهده قضای آن بیرون آید، اگر ودیعتی پیش او فرو مانده باشد باز دهد. اگر گواهی^۱ پیش او باشد باز نگیرد.

باب

رؤية الدنيا

اندر دیدن دنیا

دینا اندر دین نه نیک بود، اما در کار این جهان نیک بود. کرمانی گفت اگر کسی ببیند که قبای خزیاقز یا ابریشم پوشیده و در بیداری پوشد تاویل او آن است که پادشاهی بیاورد بر آن حد که خطر آن قبا و نیکویی و سختی آن باشد، ولیکن در دین نیک نبود مگر اندر کارزار با سلاح که نیک بود و هیچ چیز را زیان ندارد^۲. [۱۰۱^b]

۲- ممکن است که از نسخه ورقی ساقط شده باشد.

۱- کذا در اصل (= گواهی)

باب رؤية الذال

فصل رؤية الذکر

اندر دیدن ذکر

پسر سیرین گفت قضیب مرد پسرش بود، و هر چه اندرو بیند به حال فرزندانش تأویل کنند.

اگر بیند که او را قضیب ببریدند او را اجل فراز رسید یا پسرش را، یا زنش را که پس از آن نراید.

کرمانی گفت قضیب شرف و نام مرد بود اندر میان مردمان و یارانش. پس اگر بیند که او را اندر قضیب افزونی بود او را پسر آید، یا نام و شرف او زیادت گردد.

اگر بیند که قضیب او بریده شد پسرش بمیرد یا نام او گسسته شود. پسر سیرین گفت اگر در قضیب افزونی بیند او را پسر آید. پس اگر بیند که از خویشتن بُرید و بیفگند به راه او را غمی و اندوهی رسد و گفت گوی^۲ و رسوایی بود بر سر مردم.

پس اگر بیند که در زیر خاک کرد آن گفت و گوی^۲ از وی بیفتد. و اگر بیند که از قضیب او آتشی به در آید و هر چه گرد وی بود بسوزد او را پسر آید که پادشاه گردد و جهان بگیرد و خلق را تباه کند و بکشد. و اگر بیند که از قضیب او ماهی بیرون آمد تازه یا پرنده او را فرزندی آید که آن حالش بود که آن ماهی را.

۱- در حروف دیگر «کتاب» بدون «رؤیت» گفته شده است ۲- کذا در اصل

شرح آن : اگر ماهی بود او را دختری بود که مادر را تالاب دریا ببرد ، و اگر گربه‌ای بود او را پسری آید دزد ، اگر پرنده بود او را نیکوی بود بر قدر آن پرنده و گوهرش .

پسر سیرین گفت اگر [زنی] بیند که شوهرش را قضیب بودی [۱۰۲۸] و او را شوی نبود شوی کند ، اگر غمناک [بود] بی غم گردد .
 کرمانی گفت اگر بیند که زنش یا زن دیگر را قضیب بودی و آن زن را پسر نبود و آستن نباشد او هرگز نزاید ، و اگر زاید فرزندی نرینه زاید .
 پس اگر زنی بیند که کسی او را مرد دید و با کسی جماع کرد تفسیر آن پیروزی یافتن باشد بر کام خویش ، و اگر شوهر ندارد شوی کند .

باب

رؤية الذرع

اندر دیدن پیمودن ارش

اگر بیند که خویشتن به ارش پیمود و بالای او هفت ارش بود و پهنای او هشت بدست او [را] پانزده سال زندگانی مانده بود یا پانزده ماه .

باب

رؤية الذراع

اندر دیدن بازو

کرمانی گفت تأویل بازو برادر بود یا پسری به جای مردان رسیده .

باب

رؤية الذرة

اندر دیدن ذره و گاوس

گفت خواسته‌ای [است] که بیرون آمدنش بسیار بود.

باب

رؤية الذهب

اندر دیدن زر

پسر سیرین گفت اگر بیند که زر یافت نه نیک بود.

کرمانی گفت اگر مردی بیند که زر یافت یا سیم او را غرامتی رسد و خواسته

او از وی بشود. اگر کار کرده بود آن زر و سیم اندر تأویل آسان‌تر بود. و هرج [۱۰۲^b] صحیفه و سبیکه بود سخت‌تر.

دانیال گفت زر همه غم و اندوه بود.

پیغمبر گفت ز رشدن خیری^۱ بود، جهت آنکه زر را به تازی «ذهب» خوانند.

اگر بیند که فراز گرفت یا اندر خانه بر برد غم و اندوه بود.

باب

رؤية الذهب

اندر دیدن گداختن زر و سیم

پسر سیرین گفت و کرمانی که اگر بیند که زر یا ارزیز یا سیم یا آهن یا روی همی

گداخت اندر زبان مردمان افتد^۲.

باب

رؤية الذنب^۱

اندر دیدن گرگ

گرگ پادشاهی بود ظالم [و] دزد وضعیف و دروغ زن و مخالف، و هر کسی که با وی کاری کند با مردی کند برین صفت.

باب

رؤية الذنب^۲

اندر دیدن مگس

مگس کسی بود سفله از مردمان. اگر بیند که مگس راند از مردمانِ دُن سخنی بشنود و او را سخت آید.

باب

رؤية الذنب والذئابة

اندر دیدن دم و گیسو

اگر بیند که مرورا دم بودی یا گیسو اندر تأویل نیک بود، از بهر آنکه این هر دو اندر تأویل تیغ باشد. و گیسو را بر^۳ کسی که برو عزیز بود تأویل کنند.

باب

رؤية الذنب [۱۰۳^a]

اندر دیدن کشتن

اگر کسی بیند که او مردی را بکشت چنانکه گوسفند را کشت کشته بر کشته ظلم کند اندر دینش.

باب

رؤية الذريره

اگر کسی بیند که از وی بوی ذریره می آمدی او خویشتر را تزکیه همی کند بدان چیزی که اندر وی نبود.

باب

رؤية اللّٰقن

اندر دیدن زنج

زنج سبب خداوندش بود، و آن کس که بیند تسلی بسیار یاود.

کتاب‌الراء

باب

رؤية الرياح

اندر دیدن باده‌ها

گفت اگر بیند که بادی برخاستی غمی بود و ترسیدنی برحدّ قوت^۱ باد.
اگر بیند که آن باد درختی بکند یا چوبی بشکست یا خانه‌ای بیران کرد آن
مصیبت‌ها بود که مردم آن جایگاه را رسد از طاعون و سرخجه و آبله و آنچ بدین ماند.
پس اگر بیند که باد درخت بکند آن عذابی و هلاکی بود.
اگر باد سخت بیند و هیچ چیز بر نکند آن غم سخت بود [۱۰۳^b] که مردم آن
جایگاه را رسد.

پسر سیرین گفت باد سرد عذاب بود.

اگر کسی بیند که باد او را از زمینی به زمینی همی برد ممکن که پادشاهی بیاود.
اگر کسی بیند خویشتن را که بادی گشته بودی جنوب یا شمال مژده دهد و مژده
یاود از قول خدای عزّ وجلّ: «الرياح مبشرات»^۲ بامره.

پسر سیرین گفت باد فتنه بود، و باد سموم اندر تأویل سخت‌تر باشد از دیگر باده‌ها.
کرمانی گفت اگر باد هائی^۳ بود از آنک درختان بر دهد آن نیک بود مردم را از
کار و پیشه، و اندر دین باده‌ها هیچ بیم و تیرگی نبود.

پس اگر بیند که باد او را از جای به جای همی برد او سفر دور و پادشاهی^۴ بیاود

۳- اصل: بادها

۲- الروم / ۳۰

۱- اصل: قوت

بر آن حدّ که باد او را از زمین برداشته بودی.
پس اگر بادی بیند که اندرو تاریکی و گرد بود آن غمی بود و اندوهی سخت ،
و کار او ناپدید بود.

باب

رؤية الرجل و نعته

اندر دیدن مرد پیر و جوان

کرمانی گفت اگر مرد جوان را اندر خواب بیند پیری را که نشناسد آن بخت
او بود، و ساختن بخت با او تا آن حدّ بود که آن پیر را بیند که با او گستاخ باشد.
پس اگر اندر ریش وی سیاهی بود [۱۰۴^a] یا در اندامش او را بخت قوی تر
بود. پس اگر هیچ سیاهی با او نبود بخت او ضعیف باشد.
دانیال گفت اگر مردی اندر سرخود سپیدی بیند او را جاه اندر دین زیادت^۱
گردد.

اگر مردی پیر بیند که سپیدی اندر سر و ریش او بیشتر شده باشد از آنج بود
او را غمی رسد و خواسته از وی بشود.
اگر مردی برنا بیند که سپیدی اندر سر او آمده بودی خواسته^۲ او کم گردد و
دینش بیفزاید.

پسر سیرین گفت اگر بیند که از مرد پیر چیزی بستد او نیکی^۳ بزرگ بیاورد.
گفت اگر پیری بیند که برنا گشته بودی نه نیک بود.
اگر برنای^۴ بیند که پیر گشته بودی یا کهل او را اندر دین نیک و سایه^۵ افزون شود.

۱- اصل : زیادة ۲- (= برنائی) ۳- کذا در اصل (؟)

باب

رؤية الرأس

اندر دیدن سر

کرمانی گفت اگر کسی بیند که موی سرش دراز بودی و خداوند خواب کسی بود که سلاح پوشد او را آن موی زینت بود، و آلا او را غمی رسد.

پس اگر بیند که سرموی خویش بگرفت و خداوند سلاح بود او را نقصانی باشد، مگر که خداوند سلاح نبود که او را کم شدن موی کم شدن غم و اندوه بود.

گفت سر مرد اندر تأویل مهتری بود که بالای او باشد.

اگر [۱۰۴^b] مردی بیند که قفاهمی سترد او را فامی گزارده شود.

پسر سیرین گفت سر در پیش او بود چون پدر و مادر و برادر مهتر و عم یا خداوندگار.

اگر بیند که سرش از تن جدا^۱ شد یا جدا کردند از کسی ازینان [که] یاد کردیم جدا شود.

پس اگر بیند که سرش از تن ببریده بودندی و او آن سر بر گرفته و به جای خویش باز نهاده و درست شده و بر پای خاسته اندر راه خدای عزّ و جلّ کشته گردد و نزدیک خدای زنده.

اگر بیند که همی رود و سر بر اندام^۲ وی نبود او خلیفتی بیابد و هیچ کس را به مهتری خویش نپسندد مگر خدای را عزّ و جلّ.

اگر بیند که سر از تن او جدا شد بی آنک که او را گردن بزدند و او غمناک نبود از مهتر خویش جدا گردد.

اگر بیند که سری از آن مرده اندر خانه خویش برد آن مهتران و رییسان باشد که اندر آن خانه شوند.

اگر سر مردان بیند اندر شهری یا اندر محله‌ای یا اندر خانه یا به در^۱سر[ای]
آن مهتران و ریسان باشند که اندر خانه شوند .

اگر سر مردمان بیند که خام همی خورد آن مرد نام مهتران برد به بدی .
اگر بیند که بریان کرده همی خورد یا کسی را همی داد یا از موی یا از استخوان
او بیافت او خواسته بزرگی و مهتری بیاود .

اگر بیند که سر چهار پایان و دزدان^۱ و درندگان همی خورد او [۱۰۵۴] خواسته‌ای
بیاود ، ولكن نه چون سر مردم بود به شرف . ولكن خواسته‌ای بود حلال .

اگر بیند که سر مردم پیر در دست دارد یا با خویشتن می برد یا از بهر خود پنهان
کردست او را برادری یا پسری آید .

اگر بیند که سر مردم همی خورد پادشاهی بیاود ، اگر سزای پادشاهی بود . پس اگر
نبود خواسته آن کس که خورد سرش را بیاود .

باب

رؤیة الریان

اندر دیدن ریان

ریان سیری از آب بود . سیرابی صلاح بود اندر دین خداوندش .

باب

رؤیة الرکبة

اندر دیدن زانو

[زانو] جایگاه رنج بردن مردست اندر طلب روزی .

هرچ اندرو بینی از کمی و افزونی اندر کار و پیشه مرد بود .

اگر مردی برزانوی خویش بیش بیند زنی بکند ، و اگر زنی بیند شوی کند .

۱- کذا در اصل ، «ددان» مناسب مقام است .

باب

رؤية الرضاع

اندر دیدن شیردادن

کرمانی گفت اگر کسی بیند که کودکی را شیر همی دهد یا خود شیر می خورد چون کودک آن ، او [دراز] زندگانی گردد.

اگر بیند که اندر پستان وی شیر بودی او را کار این جهانی فزون گردد.
اگر بیند که شیر از پستان او [۱۰۵^b] همی آید او را کار این جهان فزون گردد و بر وی آسان شود ، و اگر زن بود همچنین کار او زیادت گردد.
پس اگر آن شیر که از وی همی آمد کسی همی خورد او را زندگانی سخت گردد و زندانی شود و در روزی برو بیندند.
پس اگر این خواب کودکی بیند نارسیده این تفسیر مادر و پدرش را بود.

باب

رؤية الرمل

اگر کسی بیند که اندر میان ریگ همی رود او به خواسته ای فراز رسد.
پسر سیرین گفت ریگ خواسته ای بود.
اگر بیند که ریگ همی خورد یا همی کشید یا کرده می کرد او خواسته ای گرد کند و نیکی بیاود.
اگر بیند که اندر ریگ همی رود او اندر شغلی افتد بر حد آن ریگ ، چو ریگ اندر تاویل شغلی بود دینی و دنیوی.

باب

رؤية الرقص

پسر سیرین گفت رقص و پای کوفتن و سرود همه گریستن بود و بانگ داشتن.

باب

رؤیة الرحاء

کرمانی گفت اگر کسی بیند که او را آسیابی^۱ بودی و بدو گندم آس^۱ می کردی
 او نیکی بیاود از دست رنج کسی دیگر، و آن نیکی تا آن حد^۲ بود که قوت^۲ آن آسیا.
 اگر بیند که آن آسیا کسی دیگر را بود آن نیکی خداوندش را بود.
 پس سیر بن گفت اگر کسی بیند [۱۰۶^a] که سنگ آسیاش بشکست او بمیرد یا
 خانه ش^۳ ویران شود یا خواسته ش^۳ بشود.
 کرمانی گفت اگر بیند که سنگ آسیا سوده شد و کاری همی نکرد تباهی کار
 خداوند آسیا بود.

اگر بیند که سنگ او بدزدیدند کار و پیشه از دست او بشود یا هلاک گردد.
 اگر بیند که سنگ آن بفروخت یا به کسی داد همین حکم باشد.
 اگر بیند که سنگ آسیا برداشت و همی بخواهد که کاری کند او دست از
 بازرگانی باز دارد و زاهد گردد.
 پس اگر بیند که او را آسیای بودی و کنجد آس کردی آن غمی و اندوهی بود.
 دیگری گفت آسیای کنجد سخت نیک بود.
 اما آسیای کوچک که به خانها گردانند غم و اندوه باشد. هیچ نیکی اندر آن
 نباشد:

اگر بیند که آسیا او آرد می کند خواسته ای بیاود.
 اگر بیند که آسیا را خر^۴ می گرداند نیک بود و توانگریش بيفزاید.
 و گردش آسیا اگر به اشتر یا به استر یا به خر [بود] هیچ زیان ندارد، و لکن
 قوت^۲ نیکی آن را زیادت باشد که به آب گردد.

۳- کذا

۲- اصل: قوة

۱- در اکثر موارد بودن «مد» تحریر شده

اگر بیند که در زمینی یا درسرای ازان او آسیا همی کردند آن افزونی بود اورا از شهر خویش، و از پیشه و از کار خویش نیکی یاود.

پرسیرین گفت و کرمانی که اگر گردش آسیا برسان دیگر بیند آن جمله جنگ و کارزار و خلاف بود بر آن جایگاه برحدّ قوّت آسیا. [۱۰۶^a]

اگر بیند که آسیا می گردد بی آنک اندرو باری بود ممکن که بیننده را سفری پیش آید و ایمنی.

اگر بیند که آسیا را بار سنگ بود یا آهن یا چیزی بجز طعام آن دلیل کارزار و جنگ بود.

باب

رؤیة الرّمان و شجرة

اندر دیدن نار و درختش

درخت نار زنی بود خوب روی پاکیزه که شوی بر وی عاشق بود.

کرمانی گفت درخت نار مردی بود پاکیزه و نیکو، و بود که زنی بود و با او خواسته بسیار باشد. اگر نار شیرین بود، و بود که زمینی بود آبادان و یا ناحیتی و باغی و بستانی آبادان که خداوند خواب بیاود.

نار ترش غمی بود و اندوهی آن را که می بیند که خورد.

و ناری که نداند که ترش است یا شیرین آن را تأویل به شیرین باید کردن، مگر اندر آن خواب سخنی بود که به ترشی کشد دلیل آن.

پرسیرین گفت اگر ترش بود هیچ خیر اندرو نبود.

گفت اگر بیند که ناری اندر دست داشت نیکو او را پسری آید.

اگر بیند که از وی همی خورد نیکی بسیار یاود.

اگر بیند که تمام بخورد او را آرزوی سپری شده است.

اگر بیند که ناری داشت و گم کرد او را زنش بمیرد.
گفت نار روزی است گردآورده از قبل زنی از درمی تاصد تا هزار تاصد هزار
بر قدر مایه مرد.

دیگری گوید که [۱۰۷^a] نار بدره‌ای بود.
دیگر گوید که نار اقلیمی بود.

باب

رؤية الروضه

اندر دیدن سرغزارها

مرغزاری که آن را گهر پدیدار نبود مسلمانی و دین بود. پس هر کس آن بیابد
یا ببیند که اندرو نشسته بودی او را از دین چندان نصیب بود و زمینی را که بروچیرگی
سبزی را بود همین تأویل باشد.
اگر چراگاهی بود که [اندر] آن هر گونه گیاه بیند آن نیکی و خواسته بود همه مردم را.

باب

رؤية الردا

کرمانی گفت ردا دین مرد بود.
پسر سیرین گفت مردی که اندر خواب بیند که ردا از دوش او ببرند و اندر
خون افتاد که حذر کن که دین از تو جدا شود و اندر گناهی افتی.
و دیگران گفته‌اند که هر کس بیند که همی رفتی بی ردا او را دین تمام نبود.
پسر سیرین گفت ردا دین و آب مرد بود اندر میان مردمان.
پس اگر بیند که ردای او بیفتاد یا از وی بستند یا بدزدیدند یا بسوخت او را
دین بشود.

اگر بیند که پیراهنی دارد و اندر بازار همی گردد و ردا اندازد او را دین تمام نبود.

باب

رؤیة الرّمح

کرمانی گفت اگر بیند که نیزه‌ای داشتی یا چیزی دیگر از سلاح [۱۰۷^b] او پادشاهی بیاورد و روای کارش پدید آید از نجای دور.

پس اگر با نیزه هیچ سلاح دیگر نبود او پسری بیابد یا برادری.

پس اگر بیند که نیزه بشکست او را مصیبتی رسد، یا اندر پسر یا اندر برادر.

و اگر اندر نیزه فزونی بیند بالا گرفتن و نیکو شدن کار اینان باشد که یاد کردیم :

پس اگر بیند که نیزه از او بدزدیدند آن کار که آن را بدان بازخوانند بر وی دشوار گردد، و هر نیکی و بدی که اندرو بیند.

پسر سیرین گفت نیزه در خواب نیک نبود، از بهر آنکه چوب است.

باب

رؤیة الرّمی

اندر دیدن افگندن تیر و دیگر سلاحها

کرمانی گفت اگر بیند که تیر همی اندازد یا ناوکه انداختن^۱ ظاهر و راست آن

سخنی بود که بیفگند و آن سخن را به کار شدن تا آن حدّ بود که آن تیر به نشانه رود.

پس اگر تیر نه به نشانه همی انداخت او نامها نیسد به هر جای .

اگر بیند که سنگ همی انداخت از فلاخن یا از منجنیق اندر آن هیچ نیکی نبود،

مگر بیند که به کافران انداخت. پس آن سخن نیک بود یا دعای که او را گویند.

اگر بیند که پیکان همی انداخت یا به سباق تیر همی انداخت اندرین هم هیچ

نیکی نیست بجز در مصاف کافر .

اگر ایشان را که به سباق تیر همی انداخت [۱۰۸^a] شناسد از ایشان نیکی بیاود،
و آن را بهتر بود که سباق از وی ببرند.
و اگر بیند که مردی به سباق منجیق همی انداخت میان او [و] مردی جنگ افتد.
اگر بیند که به نشانه سنگ همی انداخت اندر وی طعنه زنند.

باب

رؤیة الرماد

اندر دیدن خاکستر

دانیال گفت اگر کسی بیند که خاکستر یافت زنی بکند که اندرو نیکی بود.
گفت خاکستر فحم خواسته ای بود بی نیکی، از بهر آنکه سوخته دوبراست و
یافتنش از پادشاه بود.
و گفت اگر بیند که خاکستر یافت یا همی برد یا گرد همی کرد سخن باطل بر -
دست گیرد.

باب

رؤیة الرصاص

اندر دیدن ارزیز

پرسیرین گفت اگر کسی بیند که ارزیز یافت چند پاره گرد آورده او نیکی ازین
جهان بیاود - اگر نه کار کرده باشد، و اگر کار کرده بود خدام و کارکنان باشند.

باب

رؤیة الرّهنه

اندر دیدن نوا

کرمانی گفت اگر بیند که جایگاهی او را به نوای دادند یا خویشان را به گروگان کرده بود او را در کاری وفا به جای آورده بود.

اگر بیند که او کسی را به نوای دارد هیچ چاره نبود که او ظلمی کند.

اگر خویشان را اندر دست دزدی بیند یا کسی^۱ [۱۰۸^b]

.....

۱- اینجا نسخه افتادگی دارد.

[کتاب الزاء]

باب

رؤیة الزرع

.....
..... و آن کشت برحدّ خویش باشد و وقت او نیز هم چنین بود.
پس اگر بیند که او را کشتی بودی آن کردار او باشد اندر دین و اندرین جهان.
پس اگر مردی بود جوینده جهان خواسته‌ای بود گرد آورده که بدو رسد، یا بیننده
که دانه از خوشه بیرون آورد اگر دانه جدا بود روزی باشد پراکنده.
گندم خواسته‌ای باشد از پس بسیار رنج.
پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که اندر میان کشتی همی رود و اندر و گذاره می کند
نیکی بود خصوصاً اندر دین.
اگر کسی بیند که وی کشت همی درود و گردد همی آورد او خواسته‌ای گرد آورد،
و اگر به یکجا همی نیاورد خواسته او پراکنده شود.
و اگر بیند که کشت بسوخت مردم را قحط رسد.
اگر بیند که اندر خانه کشت کرد او را از کاری روزی بود.
اگر بیند که برزیگری کردی و زمین همی شکافتی یا کار دیگر کردی که بدین
ماند از کار برزگری به جایگاه مجهول او کاری کند پسندیده و خدای را پرستد و منزلت
بزرگت بیاود.

باب

رؤیة الزجاج

اندر دیدن آبگینه

پسر سیرین گفت و کرمانی نیز که آبگینه گوهر زنان است.

اگر بیند که آبگینه کردی او را با زنی پیکاری بود.
اگر بیند که بیاود او [۱۰۹^a] زنی بیاود. اما او را پای داری و بقا نبود، همچنانکه
گوهر آبگینه.

باب

رؤية الزق

اندر دیدن خیک

خیک شیر مردی بود که بردست وی خواسته حلال هزینه شود، و پولها و آب
خورها سازد.
خیک انگبین مردی بود عالم که مردم را علم آموزد و او ازان کار نکند.

باب

رؤية الزمرد

اندر دیدن زمرد

کرمانی گفت زمرد اندر تأویل مذهب مردی بود اندر برادران و خداوندان
دین، و اندر خواسته حلال، و اندر علم نیکو.
پس اگر بیند که مرورا بهری از زمرد دادند مرورا اندر برادران یا اندر فرزندان
یا اندر علم فزونی بود.
اگر بیند که از وی بستند یا گم کرد یا بدزدیدند او را تفسیر اندر گم شدن این
مردم بود که یاد کردیم.

باب

رؤية الزّر

اندر دیدن دوکارده

دوکارده کسی بود سفری که همواره اندر سفر بود چون خربنده یا پیک یا آنچه
بدین ماند.

پس اگر بیند که دوکارده را بیافت یا از گوشت او بخورد او مردی بدین گونه
بیاود و از ایشان نیکی بیند.

باب

رؤية الزّبور^[۱۰۹^b]

.....
.....
.....

[کتاب السین]

باب

رؤیة السنّ

اندر دیدن دندان

.
... دراز است و آن دندانهای دد بود - آن عزّی بود او را و خاندانش را.
گفت و این دندان اندر میان دیگر دندانها همچون مهتر خاندان است و پشت
ایشان . پس اگر بسیار باشند تفسیر بر آن افتد که مهتر همه باشد، و هرچ اندرو آید از
افزونی و کمی اندر دین این مردم بود که یاد کردیم.
و آن دندان که از پس این دندان بود و آنگاه پدید آید که مردم بخندد خال بود یا
خاله ، و هرچ اندرین دندان بینی اندر تن مردم بود .
و این دندانها که از پس اینان اند همه اهل بیت و خاندان مردم بوند و خویشاوندان
دور یا بکودکان نارسیده . و هرچ اندرو بیند از کمی و افزونی اندر تن آن مردمان بود .
پس اگر بیند که دندانی بجنبانید یا بر کند یا کمی بجنبانید و بر کند نه نیک بود
و غرامتی بود اندر خواسته یا آنچه بدین ماند.
سعید مسیب گفت اگر کسی بیند که دندانهای او بیفتاده همه هیچ کسی از خاندان
او نماند و همه پیش وی بمیرند.
پسر سیرین گفت اگر دندان خویش بر گونه [ای] بیند که او را ناخوش آید او را غمی
رسد از خاندان و مردم خویش .
و گفت بیفتادن دندان کسی بود که بمیرد از خاندان او، و جنبیدنش بیماری بود
از اهل بیت .

و اگر بیند که از پس جنبیدن سخت گشت به [۱۱۰^b] شدن بیمار بود.
 اگر بیند که بیفتاد و از وی بشد جمله مردمانش در پیش او مرده شوند و مرگ
 او از پس همه بود، از گفتار سعید مسیب.
 پس اگر بیند که دندان از دند [ا] نهاش کم شد آن کس که آن دندان را بدو باز
 خوانند از و جدا شود و به غریبی افتد.
 پس اگر دندان از دندانهای بیند که زنگ گرفته است یا سیاه شدست آن عیبی
 بود که اندر اهل بیت او پدید آید.
 اگر بوی آن ناخوش بیند او را به زشتی نام برند، و بود که از بهر این مردم
 باز دارند.

باب

رؤية الساق

اندر دیدن ساق و قدم

ساق و قدم روزی و خواسته مردم بود، از بهر آنکه ایستادن و معول بدوست،
 و بود که ساق عمر مرد باشد.
 اگر بیند که او را ساق از آهن بود زندگانی او دراز بود.
 اگر بیند که ساق او از آبگینه بود او زود بمیرد و خواسته از وی بشود.

باب

رؤية السكر

اندر دیدن مست

اگر کسی بیند که مست بودی و داند که آن مستی از خمر است پادشاهی و خواسته ای

بیاود، و اگر نه از خمر بود بیمی بود و ترسی که خداوندش ببرد بدان که آن
مستی بود.

باب

رؤية السّجن^۱ [۱۱۰^b]

.....

باب

رؤية السّرّادق^۲

اندر دیدن سراپرده

اگر بیند که اورا سراپرده داده بودندی او پادشاهی بیاود یا سپاه سالاری*.

باب

رؤية السّفود

اندر دیدن بلسک

بلسک قیّم خانه بود، و هرچ اندر آن بینی به قیّم خانه بازگردد.

باب

رؤية السّرّاب

اندر دیدن سراب

اگر بیند که سراب همی خورد او در کارهای باطل بود.

باب

رؤية السبى

اندر دیدن غارت کردن

اگر بیند که جامه^۱ او بستند و او عریان بماند او را از پادشاهی عزل آید.

باب

رؤية السبق

اندر دیدن سبق بردن

اگر بیند که او سبق همی برد به ستور یا به استر^۱ یا به اشتر^۲ اندر راه دین و کار خدای عزّ و جلّ سبق برد، یا به چیزی که دلیل آن در تأویل بدین باشد و غلبه آن را باشد که سبق برد، و اگر مغلوب را بشناسد او حاجتی بیاورد. اگر شناسد اندر دین شرف یابد و نام نیکو.

باب

رؤية السّواد

اندر دیدن جاسه سیاه

جامه^۱ سیاه اگر بیند در بیداری ازان پوشد نیک بود، و اگر نپوشد و [۱۱۱^۸]
اندر خواب بیند مهتری و پادشاهی و خواسته^۲ خداوند خواب بود.

باب

رؤية السّمور

اندر دیدن سمور

سمور مردی بود کافر بیدادگر.

باب

رؤية السفتح^۱اندر دیدن سفتح^۱سفتح^۱ غنیمت بود.

باب

رؤية السّوس

اندر دیدن لنبه

لنبه مردی بود که دزدی کند کوچک کوچک از متاع خانه ، و یا چاکری از آن خانه دزد.

باب

رؤية السّزاب^۲اندر دیدن سزاب^۲

سزاب^۲ مردی بود سودمند و راحت نمای و او را خواسته بود، و هر آن کس که به وی نزدیکی کند خواسته ای بیاود.

باب

رؤية السّایل

اندر دیدن سؤال کردن

اگر کسی سؤالی کند به درخانها اندر آن نیکی بسیار است، چه واضح کار بزرگ است، و متواضع اندر دین و دنیا چیرگی یاود.

۱ - (?) کذا در اصل ، شاید: سفتح ۲ - کذا در اصل ، شاید: سذاب = سداب ؟

باب

رؤية السّطل

اندر دیدن سطل

خادم سرای زنان باشد.

باب

رؤية السّكرجات

اندر دیدن سکره

خادم بود اندر خانها و بازرگانها.

باب

رؤية السّکّین المائده [۱۱۱^b]

اندر دیدن کارد خوان

کاردِ خوان غلامی بود زیر کت و شتاب کار.

باب

رؤية السّلعَة والسّلسلة

اندر دیدن سلعه

اگر کسی بیند که حد^۱ وی سلعه آمدی آن خواسته‌ای بود که بیاود.
اما سلسله معصیتی بود. هر کت بیند سلسله‌ای بیاود معصیتی بکند.

۱- کذا در اصل ، شاید : حد

باب

رؤية السّاطور

اندر دیدن ساطور

ساطور مردی بود شجاع که جدای کند میان کارها [ی] خوار و دشخوار.

باب

رؤية السّفط

اندر دیدن سَفَط

سَفَط زنی بود که سرّ مردم نگاه دارد.

باب

رؤية السّاعد

اندر دیدن بازو

ساعِدین دوستان بوند و خویشان و همبازان که او را ازیشان نفع بود و بریشان توکّل کند.

باب

رؤية السّرّة

اندر دیدن ناف

ناف زن مرد بود و کنیزکان که زیر دست او بوند.

باب

رؤية السيل

اندر دیدن سیلاب

کرمانی گفت سبیل دشمنی بوند.

اگر بیند که اندرو همی آمیزد با دشمنی اندر آمیزد.

اگر بیند که ببرد و باکنار شد از غمی و اندوهی سخت بیرون آید.

اگر بیند که سبیل [۱۱۴^a] اندر سرا یا اندر محله ای افتاد آن سرای و آن محله را

مرگی رسد سخت ، چي سيل دشمن بود و بلا و بیماری .

باب

رؤية السمك

اندر دیدن ماهی

ابو عبدالله گوید که اگر کسی بیند که ماهی بگرفت و آن ماهی ماهی دیگری اندر

دهان داشت او زنی بکند که زن را پسری بود ، و ماهی کسی بود که علم دین داند یا

قرآن .

اگر بیند که برهنه بودی و ماهی همی گرفتی از رود یا دریا او مردی بود که

مرو را دین نبود ، ولكن دست رنج او حلال بود.

اما ماهی تازه هرچ بزرگ بود خواسته بسیار باشد ، و توانگری بیاود.

اگر ماهی خرد و کوچک بیند چندانک نتوان شمرد غم و اندوه بود.

اگر بیند که ماهی بیافت تازه یا دو ماهی زنی یا دو زن بیاود .

هرک در زمین مشرق و شهرهای هندوستان و سند و دریای مشرق در خواب

ماهی بیند تفسیر آن زن باشد.

اگر در شکم ماهی مرواریدی بیند یا بیشتر او خواسته بیاود یا دو فرزند.

و همچنین ماهی بزرگ اندر تأویل چون . . . ' و دو بیند زن باشد ، اما چون بسیار باشد چندان که شمار نداند خواسته‌ای و توانگری^۱ بود.

اگر ماهی شور بیند او را غمی رسد از قبل بنده‌ای یا غلامی یا خادمی [۱۱۲^b] بر آن حد که ازان ماهی بیاود و بخورد، و شور را خرد و بزرگ یکی بود.

اگر کسی بود که طبع او اندر خوردن ماهی آمیخته بود به خلاف این باشد و اگر چی شور بیند ، و او را خواسته و نیکی بود .

اگر ماهی^۲ را بیند زنده که اندر جایگاه مجهول همی کردند آن به حالت زنان و خادمان باز گردد، و ممکن باشد که ازیشان کار نا بایست در وجود آید .

اگر بیند که از قضیب او ماهی بیرون آمد او را دختری آید .

اگر بیند که ماهی از دهنش بیرون آمدی و در شکم او مروارید بودی آن را تفسیر از گوه‌ران کنند .

ماهی تازه توانگری و غنیمت [بود] ، و مروارید هم چنین .

باب

رؤية السباحه

اندر دیدن شناه کردن

پسر سیرین گفت اگر مردی بیند که اندر آب افتاد و گاهی شناه می کرد و گاهی غرق می شد و گاهی می طپید و به همین حال بماند مرده شود اندر بترین حالی . اگر از وی بیرون آمد از همه غم رستگاری یاود .

گفت اگر بیند که شناه برد و به سلامت از آب بیرون آمد او نیکی یاود .

اگر بیند که اندر آب صافی روشن شناه کرد پس از وی بیرون آمد او از غم رهایی^۲ یاود .

اگر بیند که اندر آبی شناه همی کرد پس از وی بیرون آمد مزور^۳ [۱۱۳] غمی رسد سخت . پس رها شود . گفت آب روان اندر فتنه سخت تر بود و آب ایستاده ضعیف تر .

اگر بیند که اندر رودی شناه همی برد او به کاری باز داشته بود و بود که زندانی گردد و اندر آن دیر بماند ، و بیرون آمدنش ازان زندان به زودی و دیری بدان حد بود که از او تا خشکی .

پس اگر بیند که بدان شناه از آب بیرون آمد اندران زندان نماند و رها گردد.

باب

رؤية السفينة

اندر دیدن کشتی

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که اندر کشتی نشست و بیرون آمد زندانی گردد و مراورا غمی رسد و غرامتی، ولكن به عاقبت رها گردد.
و اگر بیند که اندرو نشست از بلایی^۱ و غمی و فتنه‌ای رهایی^۲ یاود، چي گفته‌اند که کشتی رها شدن بود از بلا و فتنه.
اگر بیند که کشتی از دریا برآمد و او را اندر سفر کسی بود از خویشاوندان با متاع و سلامت با او رسد.
اگر بیند که اندر کشتی نشست و بر سر آب بود و ازان بیرون نیامد آن مرد زندانی گردد یا از بیماری رهایی^۲ یاود.
کرمانی گفت اگر کسی بیند که اندر کشتی یا اندر دریا بود او به پادشاهی پیوسته گردد یا به کسی از نزدیکان پادشاه.
گفت کشتی رستگاری است^۳ [۱۱۳b]

[باب]

رؤية السرير

اندر دیدن تخت

نشسته بودی سفری بکند.
اگر بیند که بر تخت خفته بودی بر بستر پادشاهی^۱ یاود، ولكن اندر کار دین سستی کند، از بهر آنکه خواب غفلت بود بدین جایگاه، و جایگاهی که تری بود در خواب شدن ایمن گشتن بود و رستگاری.
اگر بیند که بر تختی بودی پادشاهی یاود، یا از پسر عم خویش کاری که او را اندر آن نفعی بود.

۱ - اصل : بلاه ۲ - اصل : رهاه ۳ - دو ورق ظاهراً افتادگی دارد.

باب

رؤية السّتر

اندر دیدن پرده

گفت پرده‌ها، کم و بیش، کوچک و بزرگ، تنک و فراخ که بر دری یا ره‌گذری
بینی غمی بود و بیم سخت. و هرچ تنک تر و ضعیف تر اندر غم ضعیف تر. و هیچ
رنگی با وی سود ندارد و چندان بدی دارد که خداوندش را هلاک کند.
کرمانی گفت اگر پرده ازان بود که پرده‌های سرای بزرگ یا اندر بازار فرا
گذاشته او را تأویل اندر غم قوی تر بود. هرچ ازو بیند که دریده شود یا بگسست
یا تباہ گشت غم از خداوندش بشود، چنانک یاد کردیم.
وامّا پرده‌ای که معروف بود بر جایگاهی که مدام آویخته بود هیچ زیان ندارد.

باب

رؤية السّلاح

کرمانی گفت اگر کسی بیند که سلاح تمام پوشیده بودی یا نا تمام دشمنان بر
وی هیچ دست نیاوند به بدی.

اگر جوشن پوشیده بودی نگاه دارنده او بود از دشمن.

اگر بیند که سلاح داشت [۱۱۴] و میان گروه بی سلاحان بود انگشت نمای
گردد و برو حیلتها سازند، ولکن دست نیابند. پس اگر ایشا[ن] نیز سلاح داشتند قوت
آن را بود که سلاحش بهتر و بیشتر بود. پس اگر ایشان مردمان مجهول باشند که او
ایشان را شناسد و یا پیران بوند یا پیری در میان ایشان باشد، ایشان جمله دوستان او بوند. و
اگر جمله برنا بوند و ایشان را شناسد همه دشمنان او بوند. اگر ایشان را شناسد خود
دیدن ایشان باشد و مرورا هیچ تأویلی مخالف نبود.

پس اگر به آن سلاح شمشیر اندر بردارد یا تیری یا کمانی یا عمودی یا چیزی
که بدو کارزار شاید که کنند آن همه پادشاهی بود که بیابد بر حد آن سلاح و مایه و

خطرش. و هرچ بیند ازین جنس که بشکست یا ازوبستند [ند] یا به کسی داد یا بفروخت یا گم کرد تباهی^۱ اندر آن پادشاهی بود. و لک^۲ که بدزدند یا بفروشد یا به کسی دهد آسانتر بود، و تفسیرش آن بود که آن کار برو دشخوار گردد، و لکن از وی بشود.

باب

رؤیة السیف

اندر دیدن شمشیر

پسر سهرین گفت شمشیر پسری بود یا پادشاهی^{*}.
 اگر بیند که شمشیری از وی بستند زن وی^۳ کودکی اندر شکم تباه کند.
 اگر بیند که نیام شمشیر او بشکست زنش [۱۱۴^b] بمیرد؛
 اگر آبتن بود آنک در شکم او بود بماند؛
 گفت شمشیر کشیده که اندر دست خویش بیند سخن سخت بود که بگوید.
 اگر بیند که بدو کسی همی زد آن سخنی بود.
 پس اگر از جایگاه زدن خون بر آید سخن سخت تر بود.
 گفت اگر کسی بیند که او را تیغی دادند پادشاهی^۴ بیابد؛ یا فرزندی آیدش نرینه.
 اگر کسی بیند که او را سلاحی دادند چون شمشیر یا کارد و آن کس که توانگر بود توانگریش بیفزاید^۵؛ و اگر درویش بود توانگر گردد.
 اگر زنی بیند که او را تیغی دادند یا کمانی یا نیزه ای او پسری بزاید.
 گفت اگر مردی دید که تیغی داشت و بدو مردم را همی زد بزرگی^۶ بیآورد.
 پیغامبر علیه السلام اندر خواب دید که سوراخی اندر شمشیر او بودی. گفت مرا اندر اندام زیانی رسد، و این آن بود که او را دندان بشکستند و رویش افکار کردند.
 پس اگر بیند که او را تیغی اندر نیام بشکست پسرش اندر شکم مادر بمیرد.

۱ - اصل : تباهی بود ۲ - کذا در اصل ۳ - اصل : وء ۴ - بیفزاید

اگر بیند که قبضه^۱ شمشیر او بشکست او را پدر یا مادر یا برادر بمیرد یا کسی از نزدیکانش .

اگر بیند که نعل شمشیرش بشکست مرگش مادرش بود ، یا آن خاله اش .

پس اگر بیند که بر وی زنند آن سخن فزونتر بود .

اگر بیند که شمشیر اندر دست داشت بالای سر برد و نیست نداشت [۱۱۵^a] که

بر کسی زند و کارزاری کند . او پادشاهی بیابد که اندران پادشاهی مرو را نام و بانگش بود .

گفت شمشیر مردی بود و نیام زنی .

اگر مردی دید که تیغی بر کشید و تیغ او را ارزیز بود او را پسری آید مخنث .

پس اگر بیند که بر کسی شمشیر زد اندران کس سخن گوید . اگر بیند که از

وی خون نیاید آن سخنی بود به خیر و صلاح . اگر بیند که از وی خون آمد سخنی

بود که بدان سخن آن کس را که زند از گناهی بیرون آرد و خدای عز و جل^۲ مرو را

بدان سخن شنیدن پاداش نیک دهد ، از بهر آنکه خون گناه است . پس اگر خون چنان

بود که زنده نیز خون آلوده شود زنده بدان سخن خواسته^۳ حرام بیاود . اگر هر دو آلوده

شوند هر دو خواسته^۴ حرام یابند .

اگر کسی بیند که مرد مجهول شمشیری بر اندام او زد و اندام او ببرید چنانکه

از وی جدا گشت او اندر شهرها پراکنده شود .

اگر مردی بیند که او را تیغی دادند اندر نیام و آن تیغ اندر بر افکنده بود او را

پسری آید .

اگر بیند که خود تیغی اندر برداشت ولایتی بیاود ، و حال او اندران ولایت بر

آن حد^۵ بود که آن تیغ از زمین بر داشته بود .

تیغ دین مرد بود . اگر بیند که آن تیغ که در بر افکنده بود به زمین [۱۱۵^b] همی

کشید آن ولایت که یابد نتواند بداشتن .

اگر بیند که از کوتاهی بر وی پیچیده بود همین تأویل دارد .

اگر به حد^۶ خویش بیند چنان بود که گفته آمد .

۱ - دو صفحه مربوط به سن (دندان) و ساق و سر و سجن اینجا خارج از محل خود

واقع شده است .

اگر بیند که حمایل شمشیر بریده شد آن ولایت از وی بشود و از جهت آن تأویل ولایت نهادیم که گردن جایگاه ردی [۹] و زینهاراست و جایگاه ولایت قلاده آهن و آهن آلت پادشاهی، و هرچ از سلاح آهنین بود به پادشاهی باز خوانیم، و هر آهنی که از آلتها [ی] دیگر بود بجز سلاح آن نعمت این جهانی بود. خدای عزّ و جلّ می گوید: «والتّاه الحدید»^۱ و جای دیگر: «فیه بأس شدید و منافع للنّاس»^۲، یعنی اندر آهن قوتی است سخت و منفعت مردم.

اگر بیند که کسی شمشیری برو زدن جنگی که میان ایشان بود آن زنده داماد او گردد.

اگر بیند که سوراخی اندر شمشیر او بود یا زنگ گرفت یا تیره گشت آن حالی بود که اندران چیز آید که شمشیر را بدان باز خوانند، چنانکه اگر جایگاهی بود که شمشیر زبان بود شکسته شدن زبان بود از چیزی که خواهد گفتن، و تیر و هرچ بدان ماند همین حکم دارد.

[نیز] جایگاه بود که شمشیر را به فرزند باز خوانند. آنچه در حال شمشیر بیند به فرزند باز گردد. [۱۱۶^a]

باب

رؤية السکین

اندر دیدن کارد

اگر بیند که او را کاردی دادند و هیچ سلاح دیگر با وی نبود بدین جایگاه کارد پسر بود.

پس اگر سلاح دیگر با کارد بیند پادشاهی بود، و نیزه و تیر و حربه و خنجر و آنچه بدین ماند چون با سلاحهای^۲ دیگر باشند از سلاح^۳ شمرند و تأویل آن باشد که شنید. پس اگر هیچ سلاح با اینها نباشد و نه آن دلیل که آنها را به برادریا پدر یا پسر تعبیر^۴ توان کرد آن نیکی بود که خداوندش بیاود. اگر درویش بود توانگر گردد، و

۱ - سبأ/ ۱۰ - ۲ - الحدید/ ۲۵ - ۳ - اصل: سلاحها و... و شمرند - ۴ - اصل: تغیر

اگر توانگر بود کار [ش] بهتر شود .

گفت اگر کار د اندر نیام بود و زنش آبستن بود پسری بزاید .
و اگر اندرو دوکار د بود زنش به دو پسر آبستن بود .

باب

رؤية السوط

اندر دیدن تازیانه

اگر بیند که او را تازیانه ای دادند اندر پوست گرفته او پادشاهی بیاود ، و بود
که پسری بود .

پس اگر اندر پوست گرفته نبود بر جماعتی از عرب و خواسته ایشان والی گردد.

پس اگر بیند که تازیانه ای شکسته شد آن پادشاهی از وی بشود.

اگر بیند که بدان تازیانه کسی را همی زد یا کاری بدان همی کرد تأویل از آن
[۱۱۶^b] باز باید کردن، از بهر آنکه کار او قوی تر است از تازیانه .

پس اگر بیند که کسی را به چوب یا به تازیانه همی زد روزی بود که آن کس بیاود
که او را تازیانه زنند .

باب

رؤية السراج

اندر دیدن چراغ

کرمافی گفت اگر چراغی اندر خانه ای یا اندر سرای بیند روشن و تابان آن نیک
شدن کار و بهتر آن سرا بود. اگر روشنایش ضعیف بود کارش ضعیف باشد.

اگر بیند که چراغ بمرد و در آن خواب دلیل دیگر نباشد دلیل مرگ کند و تباه
شدن کار کدخدای و گسسته شدن نام او.

دانیال گفت اگر کسی بیند که چراغی یا آتش اندر خانه^۱ خویش یا ویشان^۱ فرو
مرد خداوند آن جایگاه بمیرد.

باب

رؤية السكر

اندر دیدن شکر

شکر اندر خواب سخن شیرین بود و لطیف از پسر یا برادر یا نزدیکی که
بشنود.

و پانید همین حکم دارد:

اگر بیند که شکر همی خورد روزی^۲ بیاود یا سخن خوب، یا بوسه ای ستاند از
پسر یا زنی یا دوستی.

باب

رؤية السوار

اندر دیدن دست آونجن^۲

اگر بیند که دست آونجی^۲ اندر دست داشت تنگ گردد.

اگر پیچیده بود دشوار تر باشد.

اگر از بیم بود آسان تر بود. [۱۱۷^a]

مگر که بیند که پادشاهی اندر دست او گردد که تأویل آن پسر یا پسر برادری.

باب

رؤية السّور

اندر دیدن گربه

اگر بیند که گربه ای را بکشت یا چیزی بر وی زد او بر دزدی پیروزی یابد.

اگر بیند که گربه ای در سرای رفت دزدی در آن سرای رود.

اگر بیند که چیزی ببرد از آن جایگاه چیزی بدزدد.

۱ - کذا در اصل، شاید: خویشان (؟) ۲ - اصل: دست او نجن (= دست آونجن)

اگر گربه‌ای را شناسد دزد آشنا بود، و اگر نشناسد غریب بود.
 اگر گربه‌ای را بکشت و از پوست و پیه او چیزی بیافت خواسته دزدی بود که بیابد.
 اگر بیند که با گربه‌ای جنگ همی کرد و آن گربه افکار گشت بیمار شود.
 اگر بر گربه چیرگی یاود از بیماری زود بیرون آید: اگر بر گربه چیره نشود آن
 بیماری بر وی دراز شود. پسر سیرین گفت سالی در بیماری بماند. من گویم که
 بیماری سخت^۱، لک ازین زودتر به شود.
 و اگر گربه کوهی بود بدتر و سخت بود.

باب

رؤية السلحفاة

اندر دیدن کشف

کشف مردی بود زاهد خدای پرست عالم.
 اگر کسی بیند که کشفی بیافت او بر مردی برین گونه که یاد کردیم چیرگی یابد
 یا با وی یکی گردد و از دانش و علم و زهد او بهرمند [۱۱۷^b] شود.
 اگر بیند که کشفی بر راهی یا بر جایگاهی افتاده بود آن عالمی بود که [در] جایگاهی
 مجهول ضایع گردد.
 اگر بیند که اندر میان خانه‌ای بود آراسته آن جایگاه عالمی بود اندر نیکی
 و کرامت.

۱ - بعلت سائیدگی کاغذ یک کلمه خوانده نمی‌شود، شاید: [آید].

باب

رؤية السرطان

اندر دیدن خرچنگ

خرچنگ مردی بود که رفتن او دشوار بود و همت او بلند، و اما اندر کار
عسر و اندر تن سخت عظیم بود .
اگر بیند که خرچنگ یافت او نیکی بیاود و بر مردی چنین که یاد کردیم
پیروز شود .

اگر بیند که از گوشت خرچنگ همی خورد او خواسته ای و نیکی بیاود از جایگاه دور .
و هر کار که خرچنگ اندر وی بود بر خداوندش دراز گردد و یافتنش دیر بود .
خرچنگ مهتر جانوران است چون مار و چیزهای دیگر ازین قیاس، و دشمنی
هر یکی بر حدّ سلاح او بود و قوتش .

باب

رؤية السعال

اندر دیدن سرفیدن

اگر کسی بیند که بسرفید از کسی شکایت کند :
اگر بیند که مرورا دهان باز کرده بود او خواهد که از کسی شکایت کند و نکند .

باب

رؤية السمّ

اندر دیدن زهر

اگر کسی بیند که او را [۱۱۸^a] زهر دادندی و آن زهر مرورا بکشتی از سببی
نیکی بیابد، و اگر او را نکشت او را ازان سبب غمی و اندوهی رسد .

باب

رؤیة السّهم

اندر دیدن تیر

تیر مردی بود .

و اگر بیند که تیرش بشکست پسرش بمیرد .

اگر بیند که تیر اندر جعبه باشگونه نهاد یارانش بر وی برگردند .

* * *

* *

*

کتاب الشین

باب

رؤیة الشمس

اندر دیدن آفتاب

دانیال گفت آفتاب خلعت زمین است .

اگر کسی بیند که آفتاب با وی سخن همی گوید او را بزرگی رسد از قبل خلیفه .

اگر بیند که آفتاب سیاه شد حالی بود که اندر پادشاه بزرگ آید .

اگر بیند که آفتاب را ابر بپوشید ملک را غم عظیم رسد .

پسر سیرین گفت اگر کسی دو آفتاب بیند که آهنگ یکدیگر کنند و از یکدیگر

اندر گذرند چیرگی آن را باشد که بر بالا باشد ، و نیز واجب کنند که میان دو گروه به

دروغ زنی کاری همی سازند .

پسر سیرین گفت اگر کسی آفتاب را اندر برگیرد و آن ستارگان [۱۱۸^ط] که گرد

وی باشند پراکنده شوند پادشاه آن زمین هلاک شود و مردمانش پراکنده گردند .

اگر کسی آفتاب را پاکیزه و روشن بیند پادشاه عادل و منصف بود .

پس اگر لختی تیرگی اندرو بود از جور خالی نبود .

اگر جمله سیاه بود مردن پادشاه بود .

پسر سیرین گفت اگر کسی آفتاب را روشن بیند و صافی و اندرو همی تواند نگرید

پادشاهی عظیم بیاورد . اگر او سزاوار پادشاهی بود ، و اگر نه از خویشان او کسی که

سزاوار باشد بیابد . ولیکن چاره نبود ازان که خداوند خواب را نیکی و بزرگی تمام

اندر آن سال برسد .

اگر کسی بیند که آفتاب اندر خانه^۱ او برآمده بودی پادشاهی و نیکی بسیار بیاود، و ممکن باشد که نیکی یافتنش از زنی بود که بخواهد.

اگر بیند که ابر آفتاب را بپوشید پادشاه درویش شود یا بیمار گردد یا پادشاهی از وی بشود.

پسر سیرین گفت اگر بیند که آفتاب و ماه هر دو از آسمان بیفتادندی مردن فقها و پادشاهان بود.

پسر سیرین گفت چند جایگاه دیگر آفتاب و ماه مادر و پدر بود. از بهر آنکه یوسف علیه السلام همین خواب دید.

اگر بیند که آفتاب برفت و نا پدید گشت آن داری بود که از زمین برادرند^۲.

اگر بیند که آفتاب و ستارگان [۱۱۹۹] از یکدیگر پراکنده شدند ملک آن زمین هلاک شود و مردمانش پراکنده شوند، و بود که فتنها خیزد.

کرمانی گفت آفتاب ملکی هست. هر کسی که بیند که آفتاب یافت او از ملکی عزتی و بزرگی بیاود.

اگر بیند که آفتاب گشتی و از آسمان همی تافتی پادشاهی^۳ بیاود تا آن حد که نور او بود.

اگر بیند که بر زمین بودی و نور از وی همی تافتی چنانکه نشایستی^۴ در وی نگریدن و مرورا نه روشنای^۵ بود و نه تیرگی خداوند این خواب زنی بخواهد، و اگر اندر غمی بود خدای تعالی او را فرج دهد.

و پس اگر سیاه بود و تیره و نه به جای خویش^۶ ملک را بدو احتیاج افتد^۷ به کارها. پس اگر سخت بزرگ بود مرورا پایدگی بود اندر طاعت پادشاه.

پس اگر او را همی خوار داشت و نه چنان داشت که باید که آفتاب را دارند او با ملک خیانت کند و وفا به جای نیارد.

۳ - اصل : روشناه

۲ - اصل : نشانستی

۱ - کذا در اصل (؟)

۴ - اصل : آفتند

پس اگر او را بر آسمان ببند همچنان که هست ولک^۱ او را روشنای^۲ نبود آن کم شدن سایه^۳ پادشاه بود .

پس اگر روشن و پاکیزه بود و همی تاود و به خانه ای فرو آمده است و مرد را زن نبود زن کند ، و چاره نبود که او را با^۴ کسی را از خاندان او از پادشاه بزرگی و نیکویی^۵ رسد بدان حد^۶ که تابش آفتاب بود بر ایشان . [۱۱۹^b]
پسر سیرین گفت اگر ببند که ماه و آفتاب در محله ای بر آمده بودی آنجا کارزاری افتد .

گفت اگر کسی ببند که آفتاب را بگرفت او زنی کند سخت نیکو - اگر زن ندارد ، و آلا او را دختری آید سخت نیکو .

پس اگر ببند که ابر آفتاب را بپوشید یا چیزی دیگر چنانک^۷ روشنای^۸ از وی برفت کاری بود که ملک را افتد^۹ از بیماری یا دگرگون شدن حالش .

پس اگر ببند که آن ابر از وی باز شد آن بیماری از وی بشود .

اگر ببند که آفتاب و ماه و ستارگان همه بر آسمان کرده^{۱۰} آمده بودند و جمله به قاعده روشن و منور^{۱۱} و او را بدیشان دست رسد او به کار ملک کام یابد و بر کار وزیرانش و بزرگان و مهتران - اگر پادشاهی را سزا بود .

پس اگر ایشان را روشنای نبود و سیاهی و تیرگی با ایشان بود خداوند خواب هلاک^{۱۲} شود .

و اما سیاه گشتن و تیره شدن ایشان برگشتن نعمت بود از ایشان .

آفتاب اندر تاویل ملک بزرگ^{۱۳} بود ، چون خداوند خواب و ملک در یکی شهر و ناحیت^{۱۴} باشند .

اگر زنی به خواب ببند که آفتاب در خانه^{۱۵} او بر آمده بودی و شوی ندارد شوی کند بزرگوار .

۱ - (= ولیک) ۲ - اصل : روشنائ ۳ - شاید : یا ۴ - اصل : آفتد

۵ - کذا در اصل ، شاید : گرد ۶ - ناحیت دو بار تحریر شده

باب

رؤیة الشَّهر

اندر دیدن موی

پسر سیرین گفت که من موی^۱ بسیار و سیاهیش دوست دارم؛
 اگر مردی بیند که موی سر او [۱۲۰^a] اندر موی کسی بسته بودی و ایشان
 هنباز باشند بر یکدیگر زیان کنند .
 اگر بیند که موی سر یا ریشش فرو ریخت برو باید ترسیدن از آنکه حالش تباه
 گردد و آبش بشود .
 اگر کسی بیند که موی از تن خویش پاک همی کرد یا فزون از آن که باید برتن
 او موی بود از افزونی نعمت این جهانی بود و زیادتى نیکوی .
 اگر مردی بیند که کف او موی برآمده بودی او را غمی رسد و فامی بر وی نشیند .
 و اگر بر سینه و بر شکم موی بیند همچنین غمی بود و فامی .
 و اگر بر ران بیند یا بر ساق^۲ هم فام بود، و اگر بر روی او همچنین .
 اگر بیند که موی بر اندام او دراز شده بودی^۳ چنانکه از آن گوسفندان اگر کسی
 بود که این جهان دارد افزونی خواسته و درازی^۴ عمر و کم شدن غم و اندوه و نیکو
 شدن حال و روای^۵ کار خداوند خواب بود .
 اگر بیند که موی سر^۶ و ریش و اندامش بی حد^۷ دراز شدست او را فا [م]
 بسیار گردد .
 اگر میان سرگیسو بیند او را پسری آید - یا دو، و اگر سیاه بود پادشاهی و
 توانگری یابد .
 اگر بیند که موی او ریخته شد اگر غمی دارد فرج آیدش ، و اگر فامی دارد
 توخته گردد ، و اگر بیمار بود بهتر گردد .

۱ - اصل : موی ۲ - اصل : روى ۳ - اصل : رواء (= روایی) ۴ - اصل : و سر

و اگر مرد اصلع بیند که مویش بر سر برآمده بودی خواسته‌ای بیاورد .
 اگر بیند که از بینی موی همی کند از غمی که دارد یا دشمنی^۱ رهایی^۱ یاود. [۱۲۰^b]
 موی بغل را همین حکم بود .
 دانیال گفت موی گوسفندان خواسته‌ای بود از قبل پادشاه، و موی تن مرد خواسته بود .
 و بهترین موی که بر اندام بود آنست که بر عورت بود و بر ساق، و بتریش آنک
 زیر بغل باشد و اندر بینی و بر سینه ، از بهر آنک موی روی قام بود ، و ازان بینی
 غم ، و ازان بغل و شکم تباهی^۲ دین، و آنک بر ناف و زهار بود زن .

باب

رؤیة شرب الماء [ء] من الاوانی

اندر دیدن آب خوردن از اناها

دانیال گفت آب خوردن از فرج^۲ گوهر زنان است .

پس اگر بیند که از فرج^۲ آب خورد او زنی کند، و ازان زن خواسته‌ای بیاورد .

پس اگر آب خوردن از کوزه‌ای بود خادمان باشند، و بلبله همچنین .

پسر سیرین گفت خوردن آب از خنب^۲ زنان آزاد بوند و یافتن خواسته ازیشان .

و گفت خوردن آب از فرج^۲ زندگانی^۲ دراز بود و روزی فراخ ، و همچنین

خوردن آب باران روزی مبارک بود .

کرمانی گفت اگر بیند که او را آبی دادند از فرج^۲ یا از کاسه^۲ آبگینه آن نیز هم

گوهر زنان است، و آن آب فرزندی بود .

پس اگر بیند که آن کاسه بشکست و آب نماند آن زن که مادر پسر بود بمیرد و

پسر بماند .

اگر بیند که آب برفت و فرج^۲ بماند پسر بمیرد و مادر بماند .

اگر بیند که [۱۲۱^a] آبش از دهن همی آید او را خواسته بشود .

اگر کسی بیند که قلع‌حی^۲ آب بیافت درمی یا ده درم یا صد درم یا هزار درم بیاورد .

۱- اصل : رهاء ۲ - بدون شک سراد نوعی ظرف است که معلوم نشد چیست، شاید قلع

باب

رؤية الشيخ

اندر دیدن پیر

گفت مرد پیر اندر خواب بخت بود چون شناسی، چو تاویل آنک شناسد قوی تر
ازان باشد که شناسد .
و برنا را چون شناسی غم بود و دشمن .

باب

رؤية الشمر العين

اندر دیدن مژه چشم

مژه چشم نگاه دارنده دین است .
اگر بیند که مژه او فرو ریخت مردن پسران بود .

باب

رؤية الشتم

اندر دیدن دشنام دادن

اگر کسی بیند که بر ظالمی نفرین کرد ظالم بر وی چیره گردد .
کرمانی گفت اگر مردی بیند که کسی دشنام داد آن کس بر آنک دشنام [داد]
چیرگی یابد .

باب

رؤية الشجر

اندر دیدن درخت

کرمانی گفت درختان معروف همه مردان باشند، و حال هر مردی بر حد آن بود از میان مردان که حال آن درخت میان درختان .

اگر بیند که با درختی همی کوشد یا کاری همی کند او را با مردی که هم گوهر آن درخت بود کاری افتد^۱.

اگر درخت سبز بیند برگ آورده پیرامن خویش^۲ او را بسیار نیکی و خرمی آید.
اگر درخت خشک بیند [۱۲۱^b] او را زیانی رسد، و هرچ خوش بوی بود ازان درختان^۳ مردی بود ستوده، و هرچ ناخوش بود مردی بود نکوهیده .

اگر دوسه درخت خشک بیند هیچ نیکی اندر آن نبود^۴ .
اگر درختی بیند در محله ای خشک شده و اندران محله بیماری بود آن بیمار بمیرد، و اگر کسی ازان محله غایب باشد باز نیاید .

اگر بیند که اندر بوستانی زیر درختی همی رفت او خواسته ای از زن توانگر بیاورد.
اگر بیند که اندر زیر درختی بر پهلو خفته است او را پسری آید .

اگر بیند که بر درختی بودی دراز و از بر آن همی چیدی و یا همی خوردی خواسته ای بی رنج بیاورد و حدیثی بشنود که بدان خرم بشود، مگر که اصل آن میوه در تأویل نه نیک بود، چون انجیر و زیتون و آنچ بدین ماند .

اگر بیند که بر درخت بلند بودی او به مرد بزرگ پیوسته گردد .
اگر بیند که درختهای بسیار بودی همه به بار^۵ او پیروزی و پادشاهی بیاورد و زندگانی دراز .

پس اگر بیند که درخت معروف همی ببرید او بیمار گردد سخت یا بمیرد، یا اگر نه کسی از خاندان او بمیرد .

اگر درخت مجهول بیند بود آن تاویل درخویشاوندان دور بود .
 پس سیرین گفت اگر کسی بیند که در بستانی نشسته بودی و [۱] از درخت میوه
 همی خوردی و همی چیدی^۱ او زن کند مبارک و خجسته ، و ازونیکی یابد .
 اگر بیند که بر درختی [۱۲۲^a] بودی پراز انار او را توانگری فراز رسد .
 پس اگر بیند که نشسته بودی و ازان همی چیدی چنانک بدو رنج نرسیدی او
 خواسته ای بیاود بی رنج .
 و هرچ بیند از درخت که سخن همی گفت از نیک و بد آن کاری بود هم ازان
 گوهر که مردم را ازو عجب آید .
 کرمانی گفت درخت تمام رسیده به بالا و پهنا معروف در مسجدی یا در
 نمازگاهی دین مرد بود .

اگر بیند که آن درخت کنده گشت دین او به زیان آید .
 تفسیر درختی که ساقش سطر بود و قوی تاویل بدین صفت کنند : ساق ستر
 نمازش بود و بیخ کوة ، و شاخها روزه ، و هرچ ازو قوی یابی به دین باز گردد ، و شاخهای
 کوچک برادران که از بهر دین برادر او باشند ، و برگ درخت خواسته خداوند خواب .
 اگر بیند که برگ او سخت نیکو گشت آن مرد را خوی نیکو بود .
 میوه درخت ورع بود و خواسته .

بباید دانست که ایستادن درخت به ساق باشد و ایستادن ساق [به] بیخ ، و بال و شاخ
 و برگ و میوه را ایستادن به آب ، و آب او گرویدن است به خدای تعالی ، و هرک از درختی
 بدین صفت کم شود او از مردی بدین شکل و سیرت دور ماند .
 اگر درختی بیند ازین نوع که او را همه برجای بود مگر برگ خداوندش را آن
 همه هنر هست مگر نکوروی . [۱۲۲^b]

اگر بیند که این درخت خشک گشت یا بپریدند بسی بر نیاید که تا او بمیرد و
 نامش ازین جهان بریده شود ، و ازان دین که داشت برگردد .
 و اگر بیند که درختی را آب همی داد و آن آب از میوه بود آن مرد با محرمی ازان
 خویش گرد آید .

باب

رؤية الشّطرنج

اندر دیدن شطرنج

گفت شطرنج باختن کاری بود از کارهای باطل.
 پس اگر بیند که ببرد او بر کاری باطل که همی جوید چیره شود.
 و اگر خداوند خواب را با کسی جنگ بود پیروزی یابد، زیرا که آن را بر مثال
 مصاف نهاده اند.

و اگر بیند که بماند کاری که همی جوید نیابد.
 و اصل شطرنج اندر خواب دروغ گفتن است، چي جمله صورتهاست.
 و نرد همچنین باطلی بود از باطلهای جهان.

باب

رؤية الشّوک

اندر دیدن خار

اگر کسی از خار بهری بیابد هم چند آن از دین بیابد.
 اما درختی که برو خار بود یافتنش دشوار بود، و اندرو بس نیکی نبود.

باب

رؤية شلجم^۱

اندر دیدن شلغم

اگر کسی بیند که شلغم همی خورد به وقت خویش و او را غمی باشد از غم رها
 شود و نیکو بها بیند. [۱۲۳^a]

باب

رؤية الشعر

اندر دیدن جو

جو روزی^۱ بود سبک بی رنج، ولیکن اندکی غم و اندوه با او بود.
 اگر بیند که همی خرید یا کسی بدو داد خواسته‌ای بود با تن درستی.
 اگر بیند که جو تر همی خورد اندر دین نیک بود. و جو هرگونه که خورد -
 خام، پخته، خشک و تر، بریان کرده - جمله نیک بود.

باب

رؤية الشبه

اندر دیدن برنج

برنج اگر مردی بیند و اگر زن خواسته‌ای بود از قبل جهودان یا ترسایان که بیابند^۱.
 انگشتی برنجین^۲ بر همین گونه بود.

باب

رؤية الشکر

اگر بیند که سپاس داری همی کند نیکی اندر دین و دنیا بیاود:

باب

رؤية الشاهین

اگر کسی بیند که شاهین بیافت وحشی^۱ او پسری بیاود.

۱ - اصل: بیابند ۲ - اصل: برنجین

باب

رؤیة الشعم

اندر دیدن پیه

اگر کسی بیند که پیه گاو همی خورد اورا نعمت در رسد و فراخی عیش و حشمت تمام.
پیه گوسفند خواسته‌ای بود بسیار. و همه کس را از روغن پیه اولی تر بود که در
خواب بیند.

باب

رؤیة الشقة [۱۲۳^b]

اندر دیدن لب

اگر کسی بیند که لب زبرینش بشود همتش بشود، و اگر لب زیرین بشود
زنش بمیرد.

باب

رؤیة الشمع

اندر دیدن موم

شمع اندر خواب عالمی بود یا قیسم سرای، و چراغ نیز همچنین.

کتاب الصاد

باب

رؤية الصلاة

اندر دیدن نماز

کرمانی گفت اگر بیند که سوی مشرق نماز می کرد - مشرق نمازگاه ترسایان است - سخن او جمله ازان قدریان^۱ است و گفتار و مذهب او ازان ترسایان، و توبه باید کرد .

اگر کسی بیند که نماز سوی مغرب همی کند - آن جانب نمازگاه جهودان است - مذهب او به مذهب جهودان نزدیک است، از آن سیرت که دارد باز باید آمدن و توبه باید کردن و از خدای تعالی بیاید ترسیدن.

و اگر آن زمین از جمله نمازگاه مسلمانان بود واجب کند که زیان ندارد .
پس سریرین گفت اگر کسی بیند که با جهودان نماز همی کند از قبله بگردیده یا با ترسایان یا با گبرگان مردی بود که با چنین مردم نشست خاست کند و بدان که می کند راضی نباشد.

دیگری [۱۲۴^ا] گفت اگر کسی بیند به سوی قبله نماز همی کند خدای تعالی مرورا حج روزه کند لقوله تعالی: « فاینما تولّوا فثمّ وجه الله. »^۲

کرمانی گفت اگر کسی بیند که از سوی پشت قبله نماز همی کند او مسلمانی را باز پس پشت افکنده است و گناه بزرگ از او در وجود آمده یا سوگند دروغ یاد کرده و از مسلمانی بیزار شده، یا زنی را ازان دشنام داده که لعنت خدای بدان سبب برو واجب شده است، یا گناه عظیم کرده - مرورا از گناه توبه باید کرد .

گرمانی گفت اگر مردی در خواب بیند که متحیر باشد و نداند که قبله به کدام جانب است او مردی بود که اندر دین خویش خیره گشته بود.

اگر بیند که بر بام کعبه نماز همی کردی همین حکم بود.

اگر بیند که راست سوی قبله نماز همی کند رای او درست و راست است.

اگر بیند که طهارتش و رکوع و سجودش و ایستادنش و خواندنش درست و راست بود رای او درست و راستست. پس اگر ازین همه یکی ناقص بود او در دین بدان مایه خلاف کردست.

و همچنین اگر بیند که اندر واجب و مستحب چیزی افزود شکست در کار او آید. دیگری گفت اگر برخیزد که نماز کند اندر مسجدی و خواهد که چیزی خواند و نتواند او مردی بود که مهتری همی جوید و دین را افزار سازد.

اگر بیند که مردم نماز سوی قبله [۱۲۴^b] همی کنند و او با ایشان نماز می کند او را با جمع مسلمانان هیچ خلاف نیست.

اگر بیند که او سوی قبله نماز می کند و دیگران نه، او بر حق است و دیگران بر باطل.

اگر بیند که قومی در مزگت نماز همی کردند - بهری موافق قبله و بهری مخالف قبله - مردمانی باشند که میان ایشان هوا^۱ و تعصب افتد و پراگنده شوند.

پرسیرین گفت اگر کسی بیند که اندر نماز بازی همی کرد نه نیک بود.

گفت اگر کسی بیند که اندر نماز چیزی همی خورد از طعام یا شراب او مردی مرای^۲.

اگر بیند که خبیص همی خورد او زنان را بوسه دهد، چون به روزه بود. و هر شیرینی که بیند و شکر و خرما که در نماز لقمه ای دو بخورد او را جزین تأویل نکنند.

باب

رؤية الصنم

اندر دیدن بت

گفت اگر بیند که صنم همی پرستید صنم باطل بود، و تفسیر او آن بود که برخدای

۱ - (= هوی) ۱ - کذا در اصل ؛ شاید : مرائی باشد

دروغ گوید به باطل ، و همه صورتهای ساخته باطل است .
 پس اگر صنم از چوب بود او نفرین کند به مردمی که به مذهب و دین نه پاک بودند .
 و اگر از سیم بود دین او تباه شود ، و تباهی^۱ دینش از آن روی بود که دست در نامحرمی
 یا خواسته‌ای زند که پیش او ودیعت بود .
 اگر آن بت از زر بود از وی کاری در وجود آید که دشمن [۱۲۵^a] آیدش و نه
 از دل کند ، و مرورا از آن بیم خواسته باشد .
 پس اگر از روی بود یا از آهن یا از ارزی کاری که از و آید جهت جستن این جهان
 بود ، جهت آنکه هر سه خواسته^۲ این جهان است و بت را به گوهر باز باید خواند .
 اگر جز بت چیزی دیگر بود که کافر دون خدای آن را پرستد بر همین قیاس باید رفت .
 اگر بیند که صورتی از وی یا از کسی بدزدید زنی بود که با وی به حرام بنشیند .
 اگر بیند که صورتی بخرد آن مرد نخاس بردگان گردد .
 اگر بیند که صورتی همی کردی و با آن بازی کردی با زنان بازی کند .

باب

رؤية الصلیب

اندر دیدن بر دار کردن

اگر کسی بیند که او را بر در پادشاه بردار کردند و داند که آن پادشاه فرمودست
 مرورا بزرگی و پایه^۳ عظیم رسد ، و بود که پادشاهی^۴ بیاود .
 اگر داند که پادشاه نفرمودست و سزاوار بزرگی نبود اندران هیچ خیر نباشد و
 رسوای^۵ بود ، و بود که پادشاهی بدو معزول گردد و بالاگیرد .

باب

رؤية الصّوت

اندر دیدن بانگ

بانگ و نام مرد و فخر او اندر میان مردم بر آن حدّ بود که بانگ و شنوای^۱
او بود .

باب

رؤية الصّوم

اندر دیدن روزه داشتن

کرمانی گفت [۱۲۵^b] اگر کسی بیند که به روزه است یا لگامی بر دهان او کرده اند
دست باز داشتن بود از حرام معصیت .

پس اگر او برسختی بود که دلیل بر خواسته این جهانی کند یا تباهی دین، بدان
برسد؛ و بود که نیکویی باشد که از برادر یا مانند آن چشم دارد و بدان نرسد .

باب

رؤية الصّدر

اندر دیدن سینه

پسر میرین گفت اگر کسی بیند که صدر او فراخ گشت آن زیادتی و افزونی بود
اندر دینش . پس اگر تنگ بیند آن کفر بود .

کرمانی گفت فراخی و تنگی سینه به سخاوت و بخیلی تأویل باید کرد و سترگی
و بردباری .

باب

رؤية الصّراعة

اندر دیدن کستی گرفتن

اگر بیند که با کسی کستی همی گرفت آن را بهتر که افتد، جهت آنکه تغیر حال ظاهر در وی باشد.

باب

رؤية الصّلاح

اندر دیدن آشتی^۲

کرمانی گفت اگر کسی به خواب بیند که او را با کسی جنگ بود و پس صلح کرد او را غم سخت رسد.

باب

رؤية الصّبی

اندر دیدن کودک

کرمانی گفت و پسر سیرین که اگر کسی بیند که کودکی را برگرفت بود که نیکی و خواسته‌ای بیابد.

پس اگر بیند که پسر را بریان کرده است و ازان همی خورد ازان فرزند بسیار [ر] نیکی یاود و منزلت عظیم.

گفت اگر کسی بیند [۱۲۶] که کودکی را اندر کنار دارد خواسته‌ای بیاود.

باب

رؤية الصحرا

اندر دیدن دشت

پسر سیرین گفت اگر کسی^۱ خویشان را اندر دشتی بیند و او اندر تنگی بوده
است او از دشخواریه‌ها و تنگی‌ها برون آید:

باب

رؤية الصعود

اندر دیدن برکوه شدن

پسر سیرین گفت اگر بیند که بر جایگاهی شد بلندتر از زمین او افزونی و پادشاهی
یاود اندر دین.

اگر بیند که بر آنجا دری بگشادند دری از درهای روزی بروی گشاده شود.
کرمانی گفت اگر کسی خواهد که بر کوهی بر شود و به رنج بر می‌شود آن
کارهای بود که همی جوید و بدان حد که دشخواریش رسید پیآود.
اگر بیند که بر سرکوه شد او آن کار را به تمامی بیآود، اگر این جهانی بود و
اگر آن جهانی.

و هر پوشیدنی که باشد برکوه و تل و عقبه و قصر و جایگاهی که از زمین
برداشته بود جمله یافتن کاری بود که همی جوید بر آن حد که بیند که بر شد.

باب

رؤية الصمغ

کرمانی گفت صمغ ازان هر درختی که بیند فصلها بود از خواسته مردی که آن
کس بیآود.

باب

رؤیة الصّولجان

اندر دیدن چوگان

اگر کسی بیند [۱۲۶^b] که چوگان اندر دست داشت و بدان گوی همی زد او آنچ همی جوید بیابد، ولیکن نه راست آید.

کرمانی [گفت] اگر بیند که چوگانی گشته بودی اندر دین او هیچ نیکی نبود و آنچ همی جوید نیابد، مگر اندر آن حیل و ناراستی کند.

باب

رؤیة الصّوف

اندر دیدن پشم

کرمانی گفت اگر جامه پشمین بیند که پوشیده بود او خواسته بسیار بیاود. اگر جامه ای بود که او را تفسیر [نعمت] این جهانی بود، و اگر جامه ای بود که تفسیر او دین بود دین یاود یا خواسته و نعمت این جهانی؛ و هرچ نا بافته بود از پشم بهتر و فاضل تر بود.

اگر بیند که خروار پشم یافت او خواسته عظیم یاود، و اگر دو خروار یا سه خروار یاود خواسته بیشتر بود.

دانیال گفت پشم خواسته ای بود گرد آورده.

پس اگر بیند که جامه پشمین خرید، یا پاره ای پشم اندر خانه برد خواسته ای بیاود حلال و خوش.

باب

رؤیة الصّفر

اندر دیدن روی

اگر مردی بیند یازنی که روی یافت خواسته ای بود از قبل جهودان یا ترسایان که بیاود.

انگشتی را که از روی بود همین تأویل کنند .
 اگر پاره‌ای روی بیند که بیافت نیکی بیاود .
 اگر کار کرده بود خادم و کارکن باشد .
 پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که مرورا چیزی از روینه در جوالی پیش آوردند
 [۱۲۷^a] خواسته‌ای به نگاه داشت به نزدیک او بنهند، باید که زینهار نگاه دارد .

باب

رؤية الصید

اندر دیدن نخجیر

گفت اگر کسی بیند که گوسفند کوهی یا گاوی یا بزی به شکار بگرفت یا کسی
 بدو داد و نیت داشت که از گوشت او بخورد یا ببخشد غنیمت و توانگری بود .
 اگر سرش یا گوشتش یا پوستش بیافت توانگری بود که بیاورد .
 و هر چه ماده بود تفسیر آن زنان باشند چنانکه یاد کردیم در پیش .
 گوشت و موی و پوست ایشان جمله خواسته بود، و شیرشان همچنین، و اندر دین
 نیکی و افزونی باشد .
 اگر بز کوهی^۱ بیند که او را طاعت داشت مردی مرورا طاعت دار گردد که او را
 دین نبود .
 اگر بیند که جانوری کشت کوهی او از مسلمانی برگردد، مگر که بیند که آهوی
 کشت - آن خوشی بود که از زنان بیاورد .

باب

رؤية الصقر

اندر دیدن چرخ

اگر چرخ بیند تعلیم ناکرده و بی طاعت و مراورا بود او را پسری آید و به جای
 مردان رسد .

اگر بیند که شکاری و آموخته و طاعت دار بود و شکار همی کند و چون بخواند
بباید او پادشاهی^۱ بیاود و اندر آن حاکم بود اما ظالم بود، از بهر آنکه چرخ را خوردن
آن بود که به ظلم یاود، و از دیگر^۲ مرغان به ستم ستاند، [۱۲۷^b] و اندر دین
او تباهی آید.

باب

رؤية الصَّيقل

کرمانی گفت صیقل و شمشیر کن^۳ و زرّاد اندر تأویل همچنان است که آهنگر،
و آنکه شمشیر روشن کند آن کس بود که کار پادشاه را ترتیب نهد و نیکو دارد، و
واجب کند که ایشان به گفتار دروغ زن باشند اندر کارهای این جهانی - اما کارهای
بزرگ از دست ایشان بر آید.

باب

رؤية الصَّابغ

اندر دیدن زرگر

زرگر مرد دروغ زن بود و اندرو هیچ خیر و نیکی نبود.
اگر مردی را زرگر همی خواندند که نه زرگر بود و آن کس که او را زرگر
خواند ثقت بود بر آن کس سخنی بندهند که ازان بی خبر باشد.

باب

رؤية الصَّبَّاغ

اندر دیدن رنگرز

رنگرز هم دروغ زن بود، اما از دست او نیکی بسیار جدا شود و پدید آید.

۱ - در اصل: و از دیگر از دیگر ۲ - به این قیاس «نیزه کن» هم در صفحه ۱۶۰
درست است.

باب

رؤية الصراف

اندر دیدن صراف

صراف مردی بود که علم خرافات داند که به هیچ کار باز نیاید .
اما آنک درم گزیند مردی باشد که اختیار کارها کند - اگر مرد علم دینی بود ،
و اگر مرد دنیا - آنج گزیند پسندیده بود .

باب

رؤية الصياد

اندر دیدن نخچیربان

صیاد مردی [بود] که زنان را جوید و هیچ نیکی نیابد مگر به مکر و حیل :

[۱۲۸^a]

باب

رؤية الصاعقه

اندر دیدن صاعقه

اگر مردی^۱ ابر با صاعقه بیند و برق ممکن گردد که عذاب یاود، از بهر آنک
ابر با صاعقه و برق بی باران عذاب بود .

باب

رؤية الصک

اندر دیدن صک

اگر بیند که او را صکتی دادند به مهر او را خواسته روزی بود .

اگر بیند که صکی بر وی نبشته او را حجامت کند^۱.
اگر بیند که حجامت کردند صکی برو نویسند یا شرطی برو نهند.

باب

رؤية الصفرة

اندر دیدن زردی

هزار^۲ جامهای زرد و میوههای زرد و طعامهای زرد بیند جمله بیماری بود.

باب

رؤية [صرم] النخل

اندر دیدن بریدن درخت خرما

اگر بیند که درخت خرما ببریدند آن کار که اندروست اگر جنگک بود و اگر چیزی دیگر بریده شود.

باب

رؤية الصّحن الدّار والصفّة

اندر دیدن صحن و میان سرای

میان سرای دختر بود یا خواهر، و صفّه میان سرای پدر و مادر بود.

باب

رؤية الصحيفة

اندر دیدن صحیفه

اگر بیند که صحیفه همی نوشت او را میراثی روزی بود یا بهری از میراث بر حد^۳ صحیفه. [۱۲۸^b]

۱ - کذا، ظاهراً: کنند ۲ - کذا، شاید: هرچ از

باب

رؤية الصحرا

اندر دیدن دشت

دشت خرمی بود بر حدّ فراخی و سبزیش .

باب

رؤية الصناعین

اندر دیدن پیشه داران

مّلاح کسی بود که در تنگی به سر آورد ولیکن او را حظّ بهتر ازان باشد که دیگر زندانیان را، از بهر آنکه دریاب^۱ پادشاهی بود.

مصورّ که صورت جانوران کند کسی بود که برخدای دروغ گوید .

نقاش کسی بود که جهان آراید بر خود و بر مردم.

گفت روغن فروش مردی بود که مردم را غم رساند. اگر چندان روغن به کار برد که از وی چکد غمین شود .

مسّاح مردی بود بسیار سفر، اگر بیند که جامه یا رسنی یا زمینی پیمود سفر کند.

کسی که فعل دارد نه نیک بود اندر فال، مگر که بیند که فعل را بر ماده افکنند.

و اگر آن ماده ازان بود که او را به سال بازخوانند آن سال بر وی نیک بود و اندر

آن سال نعمتها یآود، و اگر ماده آبستن گردد خواب قوی تر بود، و اگر این حال میان

مردی و زنی بیند حلال و حرام آن به جایگاه و علامات تواند دانست - به مثل در

مسجدی یا در میان مردمان نیک، یا اندر گردن فاعل و مفعول رسنی باشد این جمله

علامت حلالی بود . و اگر در جایگاه مجهول نامعلوم و مجهول بیند دلیل آن کند که آنچ

در آن سال یآود حرام بود .

و اندر جلاب هیچ خیری [۱۲۹^a] نیست، مگر که بیند که گوسفند آورد یا چهارپای دیگر یا پرستار. پس تفسیر او ازان باید کرد.

اگر بیند که بنده یا پرستار همی فروخت نیک بود.

نبتاد نه نیک بود، مگر که بیند که انگور همی فشرد. پس آن نیکی و فراخی بود، و بدان دلیل که در زندان یوسف علیه السّلم پرسیدند واجب کند که او خدمت پادشاه کند. گفت اگر کسی بیند که شیر همی دوخت نیک بود. از بهر آنکه دیدن شیر روزی بود. اگر پادشاهی بیند که خراج ستان بود، بازرگانی خواسته فروشد و بسیار خواسته گرد آورد.

سقا مردی بود که کارهای دینی کند و خدای از وی راضی باشد.

اگر بیند که آب همی کشد به خانه خویش و به خانه دیگران خواسته گرد کند از بهر خود و از بهر دیگران.

اگر بیند که آب اندر جایگاهی کرد خواسته ای بود گرد کرده بر قدر خوشی آب.

دربان مردی بود پادشاه و ش، چی در کار پادشاهان هیچ کس بزرگتر از حاجب و بواب نیست. و تأویلش زود راست شود، چی بواب نزدیک بود به پادشاه و حاکم است بدان که مردم را باز دارد و راه دهد.

دلال اندر خواب نیک بود.

سمّاط آن بود که بره را از موی و پشم پاک کند جهت بریانی. تفسیر او مردی بود بد کردار که خواسته مردم خورد.

حلواکن مردی بود لطیف سخن و خداوند ریحان.

مروازید فروش اگر جایگاهش [۱۲۹^b] دلیل به کردارهای نیک کند نیک باشد، و حکم آن قاضی بود یا واعظی یا قرآن خوانی یا سخن گوی که مردم را گریاند.

تره فروش مردی بود که اندرو هیچ نیکی نبود.

دانیال گفت اگر بیند که جوهری گشتی، پیشه و کار وی جز خدا پرستی نباشد.

بزّاز مردی بود گرانمایه ، ولکن پس ازان گرانمایه شود .
 درم و دینار فروش مرد زشت سخن باشد، چی درم و دینار اندر تاویل سخنهای
 زشت بود و هیچ نیکی اندرو نیست.

بساط و گلیم و خز و برد فروش همان باشد که در بزّاز یاد کردیم.
 مرغ فروش چون نخّاس بود که بردگان فروشد.
 چوب فروش کسی بود که دین برین جهان بگزیده باشد. اگر از بهای هیزم درم
 یا دینار ستاند مردی بود که این جهان و روزی خویش بر خویشتن تباه کند به سخن و جنگ.
 و همه طعامها را چون به درم و دینار فروشد حکم برین گونه بود.
 اما فروشنده حبوبها را و میوه را هر آنچ گوهر آن نیک بود همچون فروشنده
 گندم باشد و تفسیر آن نه نیک بود، و از خریدار فروشنده را بهتر بود.
 فروشنده جامه خلّاقان بهتر از خریدارش، چی تفسیر آن درویشی بود.
 خریدار و فروشنده جامهای نو نیک اند، و آنک خرد بهتر از فروشنده. و اندر
 [۱۳۰۵] جامه نو هیچ بدی نیست مگر موزه کسی را که سپاهی نباشد. که هر چ کهنه تر
 اولی تر.

اگر ببند که بنده ای بفروخت نیک بود.

اگر ببند که کنیز کی بفروخت بد بود.

اگر بنده ای بخرد بد بود.

اگر کنیزك خرد نیک بود،

نخّاس و بیطار و رایضی و لگام کن و یوزدار این همه مردمان پادشاه باشند و
 سپاه و تدبیر و راستی ایشان نگاه دارند هریکی بر خطر و مایه و گوهر کار .
 روی گر و ارزیز کن و آبگینه کن و آنک پوست خرما بافد این جمله اندر تاویل
 چنان اند که سبو گر و نعلین دوز .

کتاب الضاد

باب

رؤية الضرب بالمقرعه وغيرها

اگر بیند که مرورا به تازیانه بزدند چنانکه نشان بروی بماند و وقت زدن او را فرو بسته بودند یا به دست می داشتند و خون از زخم او همی آمد آن نه نیک بود و کسی را ازان او به زیان برند و خدای تعالی مرورا مژده دهد.

پس اگر بیند که مرورا به تازیانه بزدند چنانکه فرو بسته نباشد و نه کسی مرورا به دست دارد و خون از وی نیامد او خواسته ای بیاود و نیکی بروی پیدا شود .

پس اگر خون از وی براندام وی فرود آمد آن خواسته ای حرام بود [۱۳۰^b].

و زدن به جز از تازیانه چنانکه نشان بروی بماند سخنی بود که اندر و گویند.

پس اگر خویشان را زده بیند چنانکه نداند که او را چون زدند و نیکی و خواسته ای و جامه ای بیاود.

و بهترین زدن اندر تأویل آن بود که دست و پایش گشاده بود.

اگر بیند که کسی را همی زد ، زده نیکی بیاود.

اگر بیند که چیزی بر سر کسی زد مرورا سرزنش کند .

اگر کسی بیند که اندامها را از وی جدا کردند او سفری کند و مردمانش از وی بریده گردند.

باب

رؤية ضرب العنق

اندر دیدن گردن زدن

اگر بیند که به شمشیر گردن او همی زدند روزی بیابد زود.

اگر بنده و پرستار بیند آزاد شود.

اگر مردی بیند که او را به جایگاهی که او را خوش آمد گردن بزدند امیرش اندر زمین غریب کشته شود.

اگر بیند که او را گردن زدند و سر او از وی جدا گشت اگر فامدار بود فامش گزارده شود، و اگر حج نگزارده باشد حج کند، و اگر از کسی می ترسد ایمن شود، و اگر فرزندش رنجور بود فرج یابد، و اگر دیرگاه بود تا بیمار باشد گناهان وی بریده شود و به نیکی و صلاح شناخته گردد و از بلاها رهای یابد. و همچنین اگر زنی بیند اندر روزگار زادنش یا مردی که از درد شکم نالد فرج یابد.

اگر مردی بیند که او را ازین هیچ غمی نباشد آن مرد از نعمت جدا گردد [۱۳۱^a] و پادشاهی از وی بشود و حال بروی بگردد.

باب

رؤية الضرطه

اندر دیدن رها شدن از باد

کرمانی گفت اگر کسی بیند که اندر میان مردم بادی رها شد و یا جایگاهی که نه جای دست شستن بود و آن باد را بانگ بود به زبان مردم یا به سخنی که گوید اندر افتد و او را نکوهش کنند، و اگر اندر خلا باشد کاری بود که بر وی آسان گردد.

باب

رؤية الضيق

اندر دیدن تنگی

اگر کسی بیند که از تنگی بیرون آمد به فراخی او از کاری که کند و اندر آن ترسی بود به جایگاهی افتد که امن و فراخی بود و کار او به صلاح آید .
و اگر از تنگی به جایگاهی افتد که همی ترسد اندر آن هیچ خیری نبود .
پرسیرین گفت اگر کسی بیند که سرای او تنگ بودی یا زمینش^۱ بخل و دل تنگی خداوند خواب باشد .

باب

رؤية الضحك

اندر دیدن خندیدن

پرسیرین گفت اگر بیند که همی خندید یا بازی همی کرد آن همه گریستن بود .

باب

رؤية الضج

اندر دیدن گفتار

گفتار زنی بود بد کردار و زشت دیدار .
پس اگر بیند که بر گفتاری نشسته بودی زن زشت را بیابد .
اگر بیند که تیری بدو انداخت میان او و زنی^۱ [۱۳۱^b]

کتاب الطاء

باب

رؤية العطب

اگر اندر خواب طبق بیند از خال یا از پسرعم یا پسرعمه نیکی یاود.

باب

رؤية الطرش

اندر دیدن [نا]شنوای

اگر بیند که او را شنوای نبود کافر بود.

کرمانی گفت هیچ خیری و نیکی اندر مردی نبود که خویش را کرب بیند، از بهر آنکه تباهی دین بود.

باب

رؤية الطلب

اندر دیدن جستن

اگر بیند که او را طلب همی کردند غمی بدو رسد.

باب

رؤية الطّین

اندر دیدن گل

گل غم و اندوه بود.

دانیال گفت اگر بیند که اندر گل همی رفت او را غم سخت رسد.

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که در گل همی شد در بلای افتد و فتنه‌ای.

کرمانی گفت گل و تول و آب تیره غم و اندوه بود.

باب

رؤية الطّلع التمر

اندر دیدن طلع خرما

کرمانی گفت اگر کسی طلعی از طلع خرما بیافت یا دو یاسه او خواسته‌ای بیاود یا

فرزندى .

اگر ازان طلع دیگری را دید که می خورد خواسته آن کس خورد که یاود .

اگر بیند که بسیاری طلع بیافت و ازان نخورد آن سخنی بود که دلیل بر بدی کند،

یا پادشاهی بر وی خشم گیرد پس خشنود شود. [۱۳۲^a]

باب

رؤية الطّیلسان

اندر دیدن طیلسان

کرمانی گفت طیلسان بها و قوت مرد بود و آب روی در میان مردم.

اگر بیند که طیلسان او بدزدید [ند] یا بسوخت یا از وی بستند مصیبتی بود که او را
رسد از قبل پسری یا برادری یا کسی که بر وی عزیز بود.
پس اگر بیند که مرد برنا یا پادشاه گونه‌ای از وی بستد مصیبتی بود یا زبانی که
ناچار بدو رسد اندر خواسته و آب روی.

باب

رؤية الطوق

اندر دیدن طوق

پسر سپهرین گفت اگر بیند که اندر گردن طوق دارد آن زینهار بود که اندر خویشتن پذیرد.
کرمانی گفت اگر طوقی از زر یا از سیم یا از ارزیز اندر گردن دارد خویشتن
را اندر یابد که کارش تباه خواهد شد. پس اگر طوق اندر گردن دارد از دو گونه بود:
به مثل از روی و آهن، یا از ارزیز و آهن- وزینهار مادر و پدر به جای نیاورده باشد، یا
دعوی^۱ کند که نه اندر وی بود. چنانک یکی گوید که من عربم و نه از عرب بود و نسبت
خویشتن به مردی کند که نه از وی بود یا مذهب خویش به خلاف راستی نماید.

باب

رؤية الطاوس

اندر دیدن طاووس نر

طاووس^۲ نر پادشاه بود پارسی نیکو دیدار و [۱۳۲^b] بسیار خواسته.
اگر کسی بیند که طاووس نر بیافت و او را بود او برملکی برین گونه دست یابد
و بسیار خواسته و حشمت بدو روی نهد.
اگر نداند که طاووس^۲ ماده یا نرست زنی بود عجمی نیکو دیدار که ازان زن
بسیار خواسته بیابد و فرزندی.

اگر بیند که از پوست طاووس یا گوشتش یا استخوانش چیزی بیافت از آن زن
فرزندى یاود.

اگر از خایه او بیافت دختری از آن زن یاود یا نیکی از قبل او و چشم او روشن
شود.

باب

رؤية الطیر الماء

اندر دیدن مرغ آبی

مرغ آبی از همه گونه بهترین مرغان است، از بهر آنکه او را پرو بال بیشترست
و زندگانیش بی بیم تر و مخیرتر به پریدن اندر آب و خشک.

اگر بیند که از وی چیزی بیافت او خواسته ای و پادشاهی یاود و بدانچ تمنا دارد
برسد بر آن حد که بزرگی آن مرغ بود و مایه و خطر او و بسیاری پرو بالش.

اگر بیند که ازین مرغان چیزی بیافت او حاجت خویش بیابد بزرگتر بود و همه
پرو و بال او خواسته بود.

بانگ مرغ [آبی] نه نیک بود، خاصه که یکدیگر را پاسخ همی دهند، چي آن را
نوحه و گریستن تأویل کنند.

بانگ بط شنودن از خانه نوحه و مصیبت باشد.

بچه آهرا حکم همچنان است که بزرگ را، و استخوان وی بهترین چیزهاست
و هر چند بچه بیند پسران باشند^۱. [۱۳۳۵]

۱ - شاید این عبارت مربوط باشد به ماده ظبی که در ۲۷۶ آمده است.

باب

رؤية الطیب

اندر دیدن پڑشک

پڑشک مردی بود دانا و عالم اندر علم دین، بدان دلیل که بیمار اندر تأویل کسی بود که دینش تباه بود.
طیب آن بود که بیمار را علاج کند. و فقیه آن که دین تباه را نیکو گرداند.

باب

رؤية الطباخ

اندر دیدن طبّاخ و نانبا و بریان کن

تأویل ایشان سخنان بود و جنگ از بهر روزی، و هر چه آتش را اندران فعل بود گفتار باشد خاصّه نان و بریان که میان آن [و] آتش هیچ حجاب نبود.

باب

رؤية الطحّان

اندر دیدن آسیابان

آسیابان که از بهر خویش آرد همی کند مردی بود که از بهر روزی خویش کار کند و رنج برد، و بود که مهتری یا کدخدای بود.
پس اگر آسیابان مرد پیر بود مردم آن خانه را نیک بود و روزیشان فراخ بود و آن روزی ازیشان گشته نشود تا ایشان زنده باشند.
و اگر آسیابان برنا بود کمتر ازین باشد.

باب

رؤية الطريق

اندر دیدن راه

راه اندر تأویل صراط بود و صراط دین حق جستن.
 اگر بیند که اندر راه راست همی رفت اورا دین راست بود و شریعت و مسلمانی
 درست و جستن این جهان اندر صلاح دین.
 اگر بیند که راه همی جست او دین صلاح جوید، اگر راه بیاود آنج می جوید بیابد.
 اگر بیند که بر سر راهی خیره مانده باشد در دین خیره شود.
 اگر بیند [۱۳۳^b] که بر راه تاریکی و ناروشن همی رفت او اندر دین بدعت نهد
 یا باطلی همی جوید.

اگر راه بروی روشن شود ازان بیرون آید.
 اگر در راهی سبزی^۱ و نبات و مرغزار بیند مسلمانی باشد.

باب

رؤية الطبل

اندر دیدن طبل

طبل مصیبت بود خاصه که نای با وی بود و رقص و پای کوفتن و بانگ داشتن.
 پس اگر طبل تنها بیند سخن باطل باشد، چی طبل زدن باطل آشکارا بود.

باب

رؤية لطیب

اندر دیدن بویهای خوش

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که غالیه یا مشک بر خویشتن آلوده مرورا مرده ای

آید که بدان خرم شود. و هرچ از طیب سیاه بود زندگانی و مهتری بود، و بود که ازو سخنه‌ای گویند که اندرو باشد.

اگر بیند که ذریه براندام^۱ کرد سخنی و ستایشی بود که اندروی گویند و اندرو نبود.

پسر سیرین گفت دخنه دوست [دارم] که آن نیز هم چون ذریه بود، از بهر آنک اینها برتن و جامه نپایند مگر آنک بوی درگیرند.

و گفت روغن بان تا مشک اندرو نبود دوست ندارم.
عنبر و دیگر اخلاطهاش نیک اند^۲.

باب

رؤية الطلاق المرأة

اگر بیند که زن را طلاق بداد او [۱۳۴^a] از پادشاهی معزول گردد.
اگر او را سه چهری از زن و کنیزک باشد بعضی از پادشاهی او برود.
پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که زن را طلاق بداد و دیگری را به زنی بستاد و نیکی بیاود از آنک از پس خواهد، و تأویل آن بهتر که خواهد از آنک طلاق دهد.
و هم او گفت که اگر یکی پادشاهی دارد و زن را طلاق دهد معزول گردد.
اگر بیند که زن را طلاق داد و از آن سبب غمگین گشت و یا خود از جهت زنان غمگین بود فرج یابد.

باب

رؤية الطرد

اگر بیند که بحرئ بر چیزی بنگاشت زنی به زنی کند^۳.

۱ - اصل: آندام ۲ - اصل: آند ۳ - موضوع معلوم نشد [شاید مراد نکاح باشد. م.]

باب

رؤية الطعنه

اندر دیدن نیزه زدن

آنک نیزه زند^۱ برحدّ زخم بدی بیند، و از آنک زند آن را بهتر که خورد.

باب

رؤية الطعام^۱

اندر دیدن خوردنی

هر خوردنی که آتش را اندران اثری باشد هیچ نیکی اندرو نبود، مگر چیزی که گوهر آن قوی بود چون خبیص و غیر آن.

باب

رؤية الطنبور

اگر کسی بیند که طنبری زدی اندر خانه^۲ او مصیبتی افتد^۳.

باب

رؤية الطیار^۳

اندر دیدن ترازوی قبان

ترازوی قبان قاضی القضاات باشد^[۱۳۴^b] و یا وزیر بزرگ، و قبان غلامان بیت- المال، و شاهین بازرگان، و ترازوی درم و دینار.

۱ - اصل : الطعام ۲ اصل : آفتد ۳ - این لفظ به معنائی که اینجا آمده است در مراجع یافت نشد .

باب

رؤية الطحال

اندر دیدن سپرز

سپرز گوسفند و روده خواسته‌ای بود از خویشاوندان.

باب

رؤية الطرخون

طرخون مردی بود بدگوهر بدکار بدخوی.

باب

رؤية الطنفسه

اندر دیدن طنفسه

یزید بن عبدالملک در خواب دیده بود کی طنفسه از زیر او برگرفتند. پیش
پرسیرین رفت و گفت به خواب دیدم کی طنفسه‌ای در زیر داشتم از زیر من برگرفتند و
بینداختند و من بر زمین نشستم. پرسیرین گفت این خواب نه تو دیدی! این خواب
نه تو دیدی! این خواب به یزید مهربان لایق است و اگر خواب درست شود یزید بن
عبدالله او را هزیمت کند و چنان اتفاق افتاد کی او گفت.

باب

رؤية الطی الثوب

اندر دیدن نوشتن جامه

اگر بیند کی جامه نور دید [ه] ها گرفت و باز کرد اوسفری کند، و اگر باز کرده
در پیچید غایبی از آن او باز آید .

کتاب الظاء

باب

رؤية الظلمة

اندر دیدن تاریکی

اگر بیند کی اندر تاریکی افتاد او بی راه شود.

باب

رؤية الظفر [۱۳۵۹]

اندر دیدن ناخن

پسر سیرین گفت ناخن اندر خواب قدرت مرد بود درین جهان.

اگر بیند کی ناخن وی دراز گشت درازی وی شکستن کاری بود کی بروی سخت گردد، و بیم تباه شدن او بود.

پس اگر درازی و افزونی او تا حدی بود و بیم شکستن ندارد نیک بود این جهان را.

پس اگر ناخن نقصانی بیند رفتن خواسته بود وضعیف شدن. دیگری گفت کی مرگ پسرش بود یا یکی از مردمانش.

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی ناخنهایش دراز است قوتی بود که بیابد اندر دستها.

پس اگر بیند کی ناخن خود بگرفت نیک بود اندر دین و سنت. ولکن قوت ببرد.

و ناخن پای را همین حکیم بود.

باب

رؤية الظهر

اندر دیدن پشت^۱

پسر سیرین گفت پشت مرد برادرش بود، و هرچ اندرو بیند از ننگ و بد اندر برادرش بود.

پشت قوت مرد بود و آنک بدو مستظهرست. و بنده را پشت خداوندش باشد. صلب جان مردست و جایگاه فرزند که فرزند از و زاید.

باب

رؤية الظبی

اندر دیدن آهو

اگر بیند کی آهوی بگرفت کنیزک پاکیزه بیابد.
اگر بیند کی آهوی بکشت کنیز کی را دوشیزگی ببرد.
اگر بیند که آهو را از قفا بکشت یا از جایگاهی کی نه جای کشتن بود او غلامان را دارد به جای زنان. اگر آهو نر بود آن کار رسواتر بود.
اگر بیند کی از گوشت وی بخورد خواسته زن نیکو روی بیابد.
اگر از گوشت و یا پوست او چیزی بیابد همان حکم بود. [۱۳۵^b]
اگر بیند کی آهوی را بکشت یا اندر دست او بمرد او را غمی رسد از قبل زنان.
اگر بیند کی آهوی را بزد از بهر آنک تا شکار وی گردد او زنی یا کنیز کی را دشنام دهد.

اگر بیند کی نزد و شکار کرد توانگری بیابد.

اگر بیند کی شکار اندر نیافت او توانگری خواسته‌ای همی [خواهد] کی در آن
نرسد .

اگر بیند کی آهو بچه‌ای را بگرفت او را پسری یا دختری آید .

باب

رؤية الظلّ

اندر دیدن سایه

سایه پادشاهی بود کی دشمن از وی ترسد .

سایه کوه و دیوار و درخت جمله آن بود کی مردم بدیشان گریزند و خوبی یاوند،
یا بری شدن از کارهای بد .

**

*

کتاب العین

باب

رؤیة العلماء

اندر دیدن عالمان

اگر از عالمان یکی را به خواب بیند یا از فقیهان و نیک مردان اندر زمینی بر حال نیکوی آن فراخی و راحت و آسایش مردم آن زمین باشد.

و اگر اندر سختی یا قحطی یا ترسی باشند خدای عز و جل این همه بدیها از ایشان باز دارد.

اگر مردم آن جایگاه اندر کار نابایست باشند باید کی توبه کنند، چي دیدار ایشان همچنانست کی دیدار پیغمبران.

پس اگر آن عالم یا آن فقیه را نشناسد تفسیر او پزشکی بود چنانک یاد کرده شد، کی پزشک مجهول عالم بود.

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی یکی شد از عالمان یا فقیهان یا نیکان درین جهان کرامتی و منزلتی و پادشاهی بیاود.

کرمانی گفت اگر بیند کی او فقیهی یا عالمی بودی و مردمان [۱۳۶۵] از وی همی آموختندی و همی پذیرفتندی در بلائی گرفتار آید کی مردم از ان نام برند.

هیچ نیکی نیست اندران کی یکی خویشان را عالم یا قاضی بیند خاصه کسی که ناسزاوار بود.

باب

رؤیة العین

اندر دیدن چشم

اگر بیند کی چشم او کور بودی او را دین تباه است ، اگر توبه نکند و ازان باز نیاید اندران هلاک شود.

اگر بیند کی چشم مردمان می خورد خواسته ایشان بیاورد^۱.

پسر سیرین گفت چشم مرد دین اوست.

اگر بیند کی او یک چشم داشت او را یک نیمه دین به خلل است.

اگر هر دو چشم نداشت او را دین تباه گردد.

اگر بیند کی احوال بودی او را دین ناتمام است.

اگر بیند کی نابینای را دست گرفت و همی برد مردی را به راه راست راه نماید.

اگر بیند کی نابینا شد دست و مرورا دست گرفته همی برند او را چشم بشود و

پسرش دست گرفته گرداند.

اگر بیند کی چشم او درد کند اندر دین او تباهی آید و به هلاک نزدیک گردد،

بر آن حد کی درد چشم بود و ممکن گردد کی به شود.

اگر اندر چشم چرک بیند عیب بود اندر دین، اما خداوندش را زیان ندادد.

اگر بیند کی چشم او اندر آشفته بود دین را برو به عیب کنند و او را ازان هیچ

زیان نرسد.

اگر بیند کی درد چشم روشنائیش کم کرد بر قدر آن خللی در دین او آید.

اگر بیند کی چشم او بر کنندند او را حق نابینا گردد^۲.

اگر بیند کی دیده او چنان نیست کی مردم همی پندارد به روشنی یا بیند کی

روشنائیش ضعیف شدست و مردم نمی دانند آن نهانی بود کی اندر....^۱ [۱۳۶b]

باب

رؤية العصب

اندر دیدن رگها

رگها آن بود کی کارها بار یکدیگر بود.

باب

رؤية العورة

کرمانی گفت عورتها آن^۲ عورت خداوند خواب بود زن و مادر و خواهر. عورت مرد از ناف بود تا زانو.

پس اگر بیند کی از عورت او چیزی پیدا شد^۳ از زنان او کسی در میان مردم پیدا گردد.

و اگر چنانک جمله جامه بکند مگر چندانک عورت او بود او از بهر کاری میان اندر بسته بود و طلب همی کند.

اگر در آن خواب دلیلی بود از نیکی میان بستن او پرستش خدای بود عزوجل^۴، و اگر دلیل دیگر کند گناهی می جوید و در آن جستن حریص است و بدو رسد.

باب

رؤية العریان

اندر دیدن برهنه

برهنه شدن نیک بود مردی را کی نیکی کند، از بهر آنک دست باز داشتن بود

ازین جهان . و بد بود آن را کی این جهان جوید، از بهر آنکه هلاک و رسوا گردد و از همه نعمت بیرون آید.

اگر بیند بیماری کی...^۱ خدای عزوجل او را شفا دهد، و اگر فامی دارد فام او توخته گردد، ...^۲ بی بیم گردد، و این گفتار پسر سیرین است.

باب

رؤیة العود

اندر دیدن بربط

پسر سیرین گفت اگر بیند کی اندر خانه ای بربط زد او را مصیبتی رسد.
پس اگر بیند که رود و بربط بگسست یا ازان طنبور^۱ [۱۳۷۸] او از غم و اندوه رها شود. و اگر رودها [ی] وی تمام بود آن محنت قوی تر بود.
بربط و هرچ بدان ماند لهُو باشد و باطل و گفتار دروغ برهم بافته، از بهر آنکه روده های او را آواز همچون سخن گفتن بود، و لک نه سخن باشد.
پس اگر با بانگ بربط و رود نای بود یا باطل یا رقص^۲ آن مصیبتی بود کی به مردم آن جایگاه، برسد از بهر آنکه نای و طبل از بربط قوی تر است.
و اندر بربط تفسیر دیگر هست و آن تأویل آن است کی دروغی گوید در ستایش خویش یا اندر نژاد وی کسی بود کی بدین گوید^۳ دروغ گوید.
اگر بیند بربطی بر کسی زد کسی را نکوهش و سرزنش کند. و آن سرزنش جهت کار باطل و دروغ بود.
و طنبور و رباب را همین حکم بود.

۱- یک کلمه محوشده است

۲- دو کلمه محوشده است

۳- کذا در اصل

باب

رؤية العسل

اندر دیدن انگبین

اگر بیند کی انگبین همی خورد اگر بنده بود آزاد گردد، و اگر آزاد بود نیکی یابد.

باب

رؤية العصير^۱اندر دیدن عصیر و اندر دیدن شیر^۱

گفت درخت انگور زن بود ودانه او پستان زن. و انگور سیاه به وقتش و بی وقت غم و اندوه و بیماری، و بود کی به هردانه کی ازان بخورد....^۲ یا بخورد و هیچ خیر اندر دیدن او نیست. و انگور سپید به همه وقت دلیل بر نیکی خداوند خواب کند. اگر باز آن دلایل نیکوی باشد آن نیکی از وجه حلال باشد و اگر از دلایل بد باشد از وجه حرام، و از هر دو حال زود بدو رسد.

پسر سیرین گفت اگر بیند کی انگور همی چید و سر که همی کرد یا به می پخته یا به مویز او روزی فراخ و نیکی بسیار یابد.

دانیال گفت اگر کسی بیند اندر تابستان کی خوشه انگور.....^۳ [۱۳۷۴]

باب

رؤية العامل

اندر دیدن کاردار

... اگر آن کس که به جای او آمد پیری بود مجهول^۴ آن بخت او بود، و اگر بر ناپود

۱ - محتمل است این عنوان خطای کاتب باشد، و شاید العنب و انگور بوده است.

۲ - یک کلمه محو شده است ۳ - اینجا یکی دو ورق

افتاده است.

دشمن باشد و پادشاهی بر وی تباہ گردد .

و اگر معروف بود مدد پادشاهی او باشد ، و حالش چنان گردد کی دیدار آن کس و سخن گفتنش و نامش - چنانکه مرورا به فال باید گرفت . و این معنی اندر اوّل نامه یاد کرده ام .

اگر بیند کی او اندر حال جان کندن بودی غمگین گردد یا به حال معزولی رسد .
اگر بیند کی کسی او را گلو باز گرفته بودی همین تأویل بود .
اگر کسی کی اندر هیچ کاری نبود بیند کی از بهر او عہدی آوردند او کارداری یاود .

اگر کارداری بیند کی منبر او بشکست ، یا اندر روی افتاد ، یا نماز همی کرد و نمازش تمام نشد ، یا از سر موی باز گرفت ، یا ردا از وی بستند ، یا شمشیر از گردن او باز کردند ، یا سرای که اندران بود بیران شد ، یا مرورا دامی نهادند و اندر افتاد ، یا گاوی مرورا به سرو زد ، یا اسپی پای برو نهاد این همه معزول گشتن او بود .
اگر بیند کی عمامه او به دیگری پیوسته شد اندر پادشای او بیفزاید .
اگر بیند که بر آن خفته یا نشسته بودی پابندگی پادشائیش بود .

باب

رؤیة العاریة

اگر کسی بیند کی چیزی عاریت گرفت کی دیدن آن چیز اندر خواب نیک بود نیکی یاود .

اگر کسی از وی عاریت گیرد او با کسی نیکوی کند کی ناپدیدار بود .
و اگر آن عاریت چیزی باشد کی گوهر او نه نیک بود تأویل آن همچنان بد بود .

باب

رؤية العظم [۱۳۸^a]

اندر دیدن استخوان

استخوان خواسته^۱ مردی بود و آن استخوان کی بر وی گوشت بود نیکی بود.^۱

باب

رؤية العتق

اگر آزادی بیند کی بنده بودی و او را آزاد کردندی^۱ او گوسفندی بکشد، و ممکن کی از بهر عید قربان کشد.

اگر این خواب بیمار بیند شفا یابد، و اگر فامدار بیند فامش گزارده شود، و اگر حج نگزارده باشد حج کند، و اگر اسیر بود رهای^۲ یابد، و اگر بنده بیند آزاد گردد. و خدای او را بیامرزد.

باب

رؤية العقدة

اندر دیدن گره

اگر کسی بیند کی بر رشته گره زده بودی کار استوار بکند.

اگر باز گشاید آن کار را خوار دارد.

گره کی بر چیزی افتد استواری کار خداوند خواب بود، و یافتن آن دینی و دنیوی و باز گشودن خوار گشتن.

۱ - در دنباله عبارت دو کلمه به علت کمرنگی قابل قرائت نیست.

۲ - کذا در اصل

باب

رؤية العظاية^۱اندر دیدن مالویره^۱

مالویره مردی بود کی اندر میان مردم تباهی کند و دشمنی افکند و مردم را بدی آموزد.

اگر بیند کی یکی را بیافت و از بهر خود بداشت او یکی را از این شکل بدارد.
اگر بیند کی او را بکشت پیروزی یاود بر کسی چنانک یاد کردیم.
اگر یکی را اندر خانه خود بیند و او از گوشت او بخورد کسی را غیبت کند.

باب

رؤية العصير

اندر دیدن شیر

اگر بیند کی شیر خرید و اندر خانه برد او نیکی و خواری یابد.

باب

رؤية العشق

اندر دیدن عاشقی

اگر بیند کی عاشق بودی در دل سخنی دارد کی هم بر بدی دلیل کند و هم به زشتی ... [۱۳۸۵]^۲

باب

رؤية العلة

داماد بست و بازی همی کند مصیبت بود.

۱ - عطاية و عطاءة نام نوعی جانور است از قبیل کرپاسو، ولی مالویره در مراجع یافت نشد
۲ - اینجا ورقی افتاده است.

اگر مردی بیند کی^۱ دست در گردن او آورد او را اندران بیماری افزونی بود.
 کرمانی گفت اگر بیماری بیند کی او درست شدست و از خانه بیرون رفت و
 هیچ سخن نگفت مرگ او بود مگر کی بیند کی با مردم سخن گوید پس علامات به شدن بود.
 اگر بیماری بیند کی وزنی^۲ مجهول کردست و او خود زن دارد دلیل کند بر مرگ
 او و نیکو شدن حال او در آخرت.

اگر زنی بیمار بیند کی شوی کردست و شوی او مرده بود مرگ او باشد و نیکو
 شدن کار آن جهانیش .

اگر آن شوی پیری بود مجهول از آن بیماری بیرون آید و بسیاری نیکی بیاود .
 دانیال گفت بیمار را نیک بود در خواب کی گوسفندان بیند ، و اگر اسب و گاو
 بیند همچنین.

و اگر خدای را عزّ و جلّ بیند و فریشتگان را سخت نیکو باشد .
 اگر بیند کی اندر تن او گوشت پوشیدند یا روغن یا درازی یا پهنای او بیفزود
 یا ماهی تازه یاود یا جامه را پاک بشست این جمله صلاح مال او باشد و فرج یافتن از
 بیماری .

باب

رؤیة عین الماء

اندر دیدن چشمه آب

محمد بن عبدالله گفت اگر بیند کی از چشمه ای آب همی خورد کی معروف
 بود اندر دهی یا اندر شهری عمر او دراز باشد. و پسر سیرین همچنین می گوید.
 اما پدید آمدن چشمه آب اندر خانه نه نیک بود، و نه نیز از آنجا آب خوردن.

۱- یک کلمه محوشده است . (مرده ؟)
 ۲- اصل : ازوبی

کرمانی گفت اگر بیند کی اندر سرای یا دیواری یا جایگاهی کی نه لایق بود چشمه‌ای بگشاد او را غمی و اندوهی رسد، و هر چند آب بیشتر بود غم و اندوه بیشتر بود. و بود کی معیشت بود [۱۳۹۸] مردم آن جایگاه را کی بیند کی از چشمه‌ای آب خورد غم یاود. اگر تیره بود آن غم سخت تر و قوی تر بود.

باب

رؤية العرب

اندر دیدن تازیان

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی تازی گشته بودی او سخنه‌ای بسیار گوید محال و برخویشتن دروغ گوید.

باب

رؤية العضد

اندر دیدن بازو

کرمانی گفت تأویل بازو اندر خواب برادری بود یا پسری کی به جای مردان رسیده بود.

باب

رؤية العطش

اندر دیدن تشنگی

تشنگی اندر دین حال بد بود.

باب

رؤية الاعضا

اندر دیدن اندامها

اگر کسی اندر خواب ببیند کی او را اندامها همی بریدندی چنانکه از وی کم شدی او سفری کند کی مردم خاندانش سراسر از وی جدا شوند و پراکنده گردند. اگر ببیند کی گوشت وی شرحه همی کردند و اندامهاش پراکنده همی گشت تفسیر آن همچنان بود کی ازان ضرب کارد، و تأویل آن گفتاری بود کی در وی گویند، و بود کی او را زیانی افتد اندر خواسته.

اگر ببیند کی اندامی از اندامهاش آهن گشت قوتی بود او را ازان کس کی آن اندام را بدو باز خوانند.

اگر ببیند کی اندامی از اندامهاش روی گشت یا ارزیز خواسته ای بیابد.

اگر ببیند کی اندامی از اندامهاش آبگینه گشت آن کس را کی بدان اندام باز خوانند پایداری نبود، چنانکه یاد کردیم.

باب

رؤية العَدُو

اندر دیدن تاختن

اگر ببیند کی همی باخت و همی شتافت به کاری که همی جوید رود در رسد [۷۳۹^a].....^۲

۱- اینجا اگر ورق نیتاده باشد از ورق بعد تقریباً نصف ورق پاره شده است.

. . . اندر تأویل پادشاهی بود .

باب

رؤية العضة

اندر دیدن به دندان گرفتن

اگر بیند او مردی را به دندان بگرفتی برسییل دوست داری دوست داشتن آن
کس بود کی به دندان بگیرد ، و اگر خشمناک گیرد مخاصمت کند.

کتاب الغین

باب

رؤیة الغم

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند که غمگین و اندوهگین بودی خرمی و نیکی بود و برکات.

کرمانی گفت اگر بیند کی اندر غمی بودی و از غم بیرون آمدی از غمها رهای^۱ یاود.

باب

رؤیة الغیوبه

اندر دیدن ناپدید شدن

اگر بیند کی اندر زمین ناپدید شد^۲ اندر طلب کردن این جهان بود .
اگر بیند کی اندر مغانی ناپدید گشت برو حیلتي سازند بر آن حد^۳ کی دوری این مغان بود و تنگی و فراخی آن.
اگر خویشان را در خانه ای یا در زمینی بیند او را اندر [حضر] و سفر از در دیدیم^۴ بود.

باب

رؤیة غلق الباب^۴ [۱۴۰^a]

... ان زمین و آسمان

پوشیده و یا غمی که بیرون آمدنش پدید نبود.

۱- (= رهائی) ۲ - اصل : شد و ۳ - اصل : بهم ۴ - از اینجا ورق

پاره شده است .

باب

رؤية الغنا

اندر دیدن سرود گفتن و های کوفتن و بانگ داشتن
باطلی بود یا مصیبتی .

باب

رؤية الغربال

پسر سیرین گفت اگر بیند که غربالی یا پرویزی در خانه برد آن فزونی و نیکی
بود اندر خانه و اسباب .

باب

رؤية الغریق

اندر دیدن غریق شدن

کرمانی گفت اگر بیند کی اندر رودی یا اندر دریای غرقه گشت و اندر آب
بمرد ، یا دید کی از آب برمی آمد و فرومی شد و دست و پای [همی] زد و بر آمدن همی
نتوانست اندر کار این جهان و آنچه ازین جهان یابد غرقه شود .
اگر پس از غرقه شدن بیرون آمدن بیند از کار این جهان رهائی یابد و اندر
دین صلاح .

اگر بیند کی اندر کشتی بودی و غرقه شدی همین حکم دارد .
اگر بیند کی کشتی غرقه شد و او رهائی یافت ، اما بهری از خواسته او هلاک
شد ، او را اندر خواسته زیان رسد . اما بدو باز رسد یا عوض آن باز یابد . [۱۴۰^b]^۱

باب

رؤية الغنم

... کی گوسفند نر مرد بزرگ بود و میان مردم نام دارد و از خاندان بزرگ بود [و]
توانگر باشد .

اگر مردی بیند کی او را بکشت یا از گوشت وی بخورد تفسیر آن آنست کی اندر گوشتها یاد کردیم.

اگر بیند کی آن گوسفند را اندر روزگار عید قربان کشت یسیری^۱ به دست او رهای^۲ یاود یا برده آزاد گردد.

اگر بیند کی قربان کرد- اگر آزادست بالا گیرد، و اگر بنده است آزاد شود، و اگر یسیری^۱ بود رها شود، و اگر از کاری ترسان بود ایمن شود، و اگر فام دار بود فامش گزارده شود، و اگر کسی بیند کی حج^۳ نگزارده بود حج^۴ کند، و اگر بیمار بیند شفا یاود.

و گفت گوسفند میش زنی بود شریفه کریمه فراخ دست.
اگر بیند کی او را همی دوشید از چنین زنی خواسته ای یاود.
اگر بیند کی او را از بهر گوشت بکشت او حاجت خویش از چنین زنی بیاود.
اگر بیند که نه از بهر گوشت و خوردن کشت زنی بدین گونه به زنی کند.
اگر بیند کی گوسفندی از خانه ای گم شد یا بدزدیدند آن حالت زن او بود.
اگر زنی پیه یا پوست گوسفند یاود از کسی کی او را بدان گوسفند بازخوانند چیزی یاود.

اگر بیند کی بره ای یافت فرزند خجسته یاود.
اگر بیند کی او را بکشت- نه از بهر گوشت- او را پسری بمیرد، یا ازان کسی از مردم او.

اگر بیند کی ازان گوشت همی خورد خواسته اندک مایه بیابد.
اگر بیند کی با برگان جنگ همی کند یا به کار داردشان^۵ او را غمی رسد.
اگر بیند کی با گوسفندی کارزار همی کند با مرد بزرگ کارزار کند و چیرگی آن را بود کی در خواب چیرگی یافت. از بهر آنک از دو گوه راند و حکم این نه چنان است کی ازان دو کس کی کُستی گیرند کی چیرگی^۶ [۱۴۱^a] آن را بود کی افتد.

و اگر اندر خواب بیند کی دوگوسفند نر کشتی گرفتند. . . . آن را بود کی بیفتد. زیرا کی ایشان از یک گوه راند ، و همچنین اگر دو خر باشند یا دواسپ. پس اگر بیند کی برگوسفندی نشسته بودی فراخی و نیکی یاود. و اگر بیند کی از گوشت وی فربه و پخته می خوردی وی را خرمی رسد و فراخی یاود.

اگر بیند کی گوسفند کشته و پوست کنده اندر خانه برد اندر آن خانه کسی بمیرد، و اگر گوشت از نیمه^۱ زیرین بود یعنی پای و ران آن کس کی میرد از جانب پدرش بود، و اگر از نیمه^۲ بالا بود از جانب مادرش. و این همه آنگه کی گوشت تازه بود، مگر کی طمع بیننده خواب چنان بود کی هرگاه کی در خواب گوشت بیند به بیداری نیز گوشت بیند.

اگر بیند کی گوشت خام تازه همی زد^۲ مران کس را به زبان سخن نابایسته گوید. اما بریان خوردن نیک بود و خداوندش روزی بیاود ، لکن اندک مایه غمی بازان باشد - از بهر آنک آتش بدو رسیده است. و از گوشت هر چه فربه تر نیکتر.

پس اگر بیند که گوسفند همی چرانید بر مردی از عرب مهتر گردد. اگر بیند کی آن گوسفندان سپید باشند آن مردمانی پارسی که بریشان مهتر گردد.

باب

رؤیة الغراب

اندر دیدن کلاغ

کلاغ مردی بود فاسق و اندر کسب دروغ زن. اگر بیند که با کلاغی جنگ همی کند یا کاری دیگر با مردی هم برین گونه کی یاد کردیم کارزار افتدش.

اگر بیند کی وی کلاغی بیافت و خواست کی آن را بدارد آن کاری بود [۱۴۱^b]
 باطل کی بردست گیرد بی آنک وی را ازان نفعی بود.
 پس اگر کلاغی بیند اندر سرای یا اندر محله ای اندر آن جایگاه مردی بود برین
 گونه کی یاد کردیم .
 و اگر کلاغی بیند کی از بهر وی شکار همی کرد او دروغی و باطلی بگوید و
 اندر دیدنش هیچ نیکی نیست .

باب

رؤیة الغزل

اندر دیدن ریسمان

گفت زنی اندر خواب دید کی دوک همی رشت، تائی سپید و تائی سیاه . پیش
 پسر سیرین رفت و خواب با او بگفت . پسر سیرین گفت ای زن از خدای بترس و باشوی
 خویش مرد دیگر هنباز مکن .

باب

رؤیة الغضب

اندر دیدن خشمناکی

اگر بیند کی او خشمناک بودی و خشمناکی او خدای را بود کاری کند کی اندر
 آن تنگی بود ، و اگر باز جهت این جهان بود خواری کرده است بردین .

باب

رأية الغالية

اندر ديدن آنک مردی او را غاليه داد

و يا بر وی انداخت او ازان مرد ادبی بیاموزد کی او [را] ثنای نیکوگویند بدان

ادب .

کتاب الفاء

باب

[رؤية] الفم

اندر دیدن دهان

اگر بیند کی دهان بگشاد عزم کاری دارد.
پسر سیرین گفت دهن جایگاه و منزلت اوست و هرچ اندرو بیند از افزونی و کمی [۱۴۲^a] اندر منزلت او بود.
کرمانی گفت ران^۱ اندر خواب خویشان مرد باشند...^۲ کی رانی^۱ از وی ببریدند چنانکه از وی جدا شد او از مردم خویش جدا گردد و به غریبی افتد و مرگ او اندر غربت باشد.

باب

رؤية الفصد

اندر دیدن رگ زدن

اگر کسی بیند کی او را رگ زدند به پهنای رگ او را خویشاوندی بمیرد بر حدّ و منزلت آن رگ، چو رگ خویشاوندست و بدین و بریدن (?) سخنی دلیل بر معیشت کند. اگر بر درازا بیند جزا گشتن (?) باشد به زندگانی، یا سخنی باشد کی بشنود، یا نعمّامی باشد کی پیش او بکنند.

۲ - دو کلمه محو شده است (اگر ببیند؟) .

۱ - کذا در اصل (زبان؟)

باب

رؤية فرج الرجل

کرمانی گفت اگر مردی بیند کی او را همچون زنان فرج بودی آن مرد را
دلیلی^۱ رسد .

اگر مردی با وی گرد آید چنانکه با زنان آنکه فاعل باشد بر حاجتی و تمنا
کی دارد کامگار شود .

باب

رؤية الفعلة

اندر دیدن کار کردن

کرمانی گفت اگر بیند کی کارکنان اندر سرای او کار همی کردند او را با زن
جنگ افتد ، یا از دوستی دوری جوید ، یا کاری دیگر کند کی بدین ماند .

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی کارگران اندر سرای او کار همی کردند او را
با خویشاوندی جنگ افتد .

باب

رؤية الفرصاد

اندر دیدن توت^۲

پسر سیرین گفت توت^۲ مردی نرم طبع بود .

باب رؤية الفجل^۱

[باب]

[رؤية الفرس]

..... کاری بود زشت کی ازودر وجود آید و هیچ نیکی اندران نبود.
اگر بیند کی اسپ او را بر بود و میان زمین و آسمان همی پرید آن شرف هردو
جهان باشد و واجب کند کی سفری کند.

پسر سیرین گفت چرمه^۲ بهتر از سیاه باشد، از بهر آنک سیاه تاریکی بود.
گرمانی گفت اگر اسپ ابلق باشد اندران کارک^۳ بود شهره گردد.
اگر سیاه بود اندران کار خواسته و خرمی و مهتری یاود.
اگر کمیت بود خرمی باشد اندران دین و پادشاهی.
اگر ابرش بود پادشاهی باشد باصلاح.
زرده و سمند بیماری اندک باشد، و این جمله تأویلات ازان اسپ زینی بود
نه پالانی.

اگر بیند کی از اسپ کی آن را تأویل عز و شرف باشد به زیر آمد آن پادشاهی
از وی بشود، چنانک هیچ المی به وی نرسد.

اگر آن اسپ اسپ باشد کی تأویل آن گناه کردن بود ازان گناه بیرون آید.
پسر سیرین گفت اگر بیند کی اسپ با وی سخن گفت آن کار کی آن اسپ را بدان
تأویل کنند جای کشد کی مردم اندر وی به تعجب بمانند.

اگر اسپ بیند مجهول کی اندر سرای یا زمینی یا محله ای همی شد و ندانست
کی آن اسپ کراست مرد شریف اندران زمین آید برحد و خطر و مایه آن اسپ.
اگر بیند کی اسپ برین گونه از میان آن مردم بیرون شود و مردی از سواران
برسد و آن سواران گرد سرای همی تازند باران سخت آید و سیل.

اگر اسپ پیشانی سپید بیند و چهار دست و پای آن مهتر محله باشد.

۱- در اینجا یکی دو ورق افتاده است. ۲- اصل: خرمه ۳- (= که)

اگر آن محله از محله های مکه یا حجاز بود شرف آن از بنی هاشم یاود. اگر محلها دیهی یا شهری [۱۴۳۸] دیگر باشد به ناچار مهتر آن محله بود. اگر بیند کی براسپی نشسته بودی از دو سه رنگ، سیاه سپید و سبز، او مردی بود کی او را چیزها بسیار بود. اگر اسپ یک رنگ بود اندر وی هیچ سپید نبود آن مرد کی آن اسپ را بدو باز خواند بزرگوار بود، ولک مولا بود و حال او چنان باشد کی بدان غره شود. و اگر دست و پایش سپید بود آن مرد تازی بود و او مولا. اگر بیند کی برابلقی نشسته بودی زن خجسته و شریف یابد، و این گفتار پسر سیرین است.

پس اگر اسپ سیاه باشد زن توانگر^۱ بود.

اگر چرمه^۲ بود زن خوب روی باشد.

اگر سبز بود خداوند عز و دین بود.

اگر باکره بود با زن پسری بود.

اگر بیند کی کره ای دریافت او را پسری آید.

پس اگر مرد را پسر بود و شاید کی او زن کند، یا اندر خواب چیزی بود دلیل به چیزی دیگر کند آن اسپ عقاری بود کی بیابد یا زمینی یا باغی یا چیزی کی بدین ماند، و رنگها را تاویل آنست کی پیش ازین یاد کرده ایم.

اگر بیند کی اسپ او بمرد یا بدزدیدند یا گم شد آن حالی بود کی زنش را آید^۳.

اگر بیند کی گوشت اسپ خورد نام نیکو یابد و فزونی.

اگر بیند کی شیر اسپ همی خورد پادشاهی او را دوست بدارد و روزی نیکو یاود.

اگر بیند کی از پس کسی براسپ نشست به کاری رسد کی آن اسپ را بدان

باز خوانند و خلیفت آن مرد گردد کی در پیش بود.

پسر سیرین گفت پیش من زینی و پالانی هر دو یکی است.

دانیال گفت سرگین اسپ و ازان خر خواسته بود گرد کرده.

کرمانی گفت [۱۴۳^b] اگر کسی بیند کی اسپ پالانی او را طاعت همی ندارد
زن او دراز زبان بود.

اگر بیند کی اسپ با وی سخن گفت او از قبل زنان خواسته یاود و مایه گیرد.
اگر بیند کی مردی را بر اسپ پالانی نشاند زن نیکو از بهر مردی بخواهد.
اگر بیند کی با پالانی جنگ همی کند او را با زن جنگ افتد.
اگر بیند کی با پالانی خویش جماع همی کند با زن خویش نیکی کند و زن
مرورا سپاس دار گردد.

اگر بیند کی بروی نشست و همی راند او سفری کند.
اگر بیند کی پالانی او در خاک و سرگین مَراغه همی کرد او را بخت اندر
روزبهیست و خواسته ییابد.

اگر بیند کی پالانی او را به دندان گرفت زنش با وی خیانت کند.
اگر بیند کی پالانی او بمرد زنش بمیرد.
اگر بیند کی غرق شد بر زنش باید ترسیدن.
اگر بیند کی دزدان پالانی او بستند زن از وی برآید.
اگر بیند کی گم کرد مردی با زنش گرد آید و میان ایشان مفارقت افکند.
اگر بیند کی در چاه گرماوه یا اندر خلا افتاد بیمار شود.
اگر بیند کی بالائی نشسته بودی و آن پالانی در آسمان و زمین همی پریدی او
به زن توانگر رسد و کار او بالا گیرد با آن زن.

اگر بیند کی سگ اندر دم پالانی جست و بهری از وی ببرد دشمنی در پی زنش
باشد و آن دشمن بر کیش گهر کی بود.

اگر بیند کی کبی یا خوکی یا درنده دیگر در پالانی او جست مرد جهود در
طلب زنش باشد، و این گفتار پسر سیرین و سعید مسیب است.

کرمانی گفت اگر مردی بیند کی اسپ راهمی تازد یا خود همی دود طلب [۱۴۴^a]
کردن این جهان بود و آن جهان و رسیدن بدان به حد آنک بدان شتافت.

پسر سیرین [گفت] مادیان پالانی همچنان است کی زینی و آن را تفسیر است، ولک عجمی بود و دون. و رنگهارا حکم همچنان کی ذکر گرفته است مگر ابرش کی اندرو هیچ خیر نبود. اما اندر زینی ابرش نیک بود.

اگر اسپه بیند پالانی و نداند کی خداوند او کیست و مرورا هیچ آلتی نبود مرد بود دون.

اگر بیند کی خداوند پالانی گشت خادمی بیاود کی بدو از همه کار کردن مستغنی گردد.

گوشت و شیر پالانی را حکم تأویل همچنان است کی ازان اسپان دیگر.

باب

رؤية الفیل

اندر دیدن فیل

اگر کسی بیند کی بر پیلی نشسته بودی و مرورا همی راندی چنانک همی خواستی و سلاح پوشیده داشتی او پادشاهی عظیم بیاود یا بر مرد پارسی چیره گردد.

اگر از اندام یا پوست شیر چیزی بیاود تأویل آن همین است.

اگر بیند اندر لشکرگاهی بر وی نشسته بودی پیروزی بر کسی یاود کی او بدان درجه باشد کی شیر دارد.

اگر بیند کی پیلی پای برونهاد او را اندر آن شهر سختی رسد.

اگر اشتری یا چهارپای کی نه از چهارپایان کارزارا بوند پای بر وی نهند نیک نباشد.

اگر بیند کی نه اندر کارزارگاه بر پیلی نشسته بودی و آلت آن ندارد کی بر پیل نشیند او زن عجمی بیاود.

اگر بیند کی بر پیلی چیره شد بر چنان زنی چیره شود.

اگر او را نتواند داشتن [۱۴۴^b] زن بر وی چیره شود.
 اگر بیند کی پیلی را کاری نابایست فرمود و پیل او را طاعت می داشت از زنی
 کاری جوید کی نتواند کردن.
 اگر مردی به روز اندر خواب بیند کی بر پیلی نشست زن را طلاق دهد یا به زن
 از وی بدی رسد، و هیچ نیکی نبود اندر دیدن پیل به روز.
 اگر بیند کی پیلی از در شهر درآمد آراسته شدن دولت پادشاه آن ولایت بود و
 خداوند خواب را هم نیکی رسد.
 اگر بیند کی پیلی را بکشت او بر مرد بزرگ چیره شود، پیل اگر آراسته بود،
 و اگر نه آن را تفسیر زن بود.
 اگر بیند کی پیل را سرو بود آن کس را کی بدان پیل بازخوانند 'قوت و نیرو
 بیشتر بود و بر همه چیزی نیرو[و] قوت بود.

باب

رؤية الفارة

اندر دیدن موش

موش اندر تفسیر زنی بود مستور، لکن نهان وی ناخوب بود.
 اگر بیند کی موشی داشت و بر آن گونه کی خواست او را می داشت او زنی برین
 گونه کی یاد کردیم بیاود.
 اگر بیند کی بیافت و لکن او را نداشت یا بکشت بر زنی چنین چیره گردد.
 اگر بیند کی او را به سنگ یا به چیزی دیگر بزد او زن چنین را دشنام دهد یا
 پیغام فرستد.

اگر بیند کی او را بگرفت بر زن چنین حیلتی و بندی سازد یا بفرید.
 گفت دیدن همه موشان اندر خواب نیکی بود، مگر رنگشان^۱ کی چون موشان
 مختلف بیند بهری سپید و بهری سیاه آن روز و شب بود.

اگر خویشتن را اندر استواری بیند دلیل کندگی او را زندگانی دراز بود.
اگر بیندکی از طعام او [۱۴۵^a] همی خوردند، یا از گوشت وی، یا از جامه، یا از
آن زمین کی او بدان نشسته بود، یا از آن درخت کی بر بالای او بود، یا از آسمانه خانه
آن همه نقصانی بود اندر زندگانی او.

اگر بیندکی از بینی او موشی بیرون آمد یا از قضیبش پسری بدین گونه بیاید.
اگر بیندکی موشی از دهانش بیرون آمد سخن نیکو از دهانش بیرون آید از
بهرزنی که اندرو هیچ نیکی نبود.

اگر بیندکی موشی از دبرش بیرون آمد مرورا عیالی پدید آمد کی اندرو هیچ
خیری نبود.

اگر اندر خانه ای موشان بیند، اندر خانه اوزنانی آیند کی اندر ایشان هیچ خیری نباشد.
اگر اندر بستر یا جامه موش بیند همین تأویل دارد.
پوست موش خواسته ای بود از زنی برین گونه کی یاد کرده آمد.

باب

رؤية الفهد

اندر دیدن یوز

یوز دشمنی بود. دشمنی او آشکارا باشد، و دشمنی او میانه بود.
با یوز کارزار و جنگ و همه حالی همچنان باشد کی در درندگان گفته شد.

باب

رؤية الفراش

اندر دیدن پروانه

پروانه کسی بود ضعیف کی پیوسته گرد هلاک گردد، و فراش کسی بود کی

کارها[ی] این جهان بازهم آورد و این از انجا تخریج کرده اندکی بسترزن باشد.

باب

رؤية الفال

اندر دیدن فال زدن

فال زدن به مرغوا^۱ و غیر آن اندر تأویل باطلهای این جهانی بود و اندر بیداری و خواب راست دانستن آن نه نیکو بود و شعر و سخنها[ی] مزخرف [۱۴۵^b] همین تأویل دارد و اندران هیچ خیري نباشد. مگر شعر کی اندر آن حکمت باشد.

باب

رؤية الفأس

اندر دیدن تبر

تبر خادم بود.

اگر بیند کی بدان چیزی می‌برند بریدن آن کار بود کی طلب می‌کند، و یا اندر آن است.

باب

رؤية الفسطاط

اندر دیدن سراپرده

اگر بیند کی از بهر او سراپرده‌ای بزدند اگر لایق آن باشد پادشاهی یابد، اگر نه بزرگی.

باب

رؤية الفالوج

اندر دیدن فالوده

اگر بیند کی فالوده همی خورد یا چیزی از حلوها، او سخن لطیف نیکو موافق بشنود و مراعاتی یابد.

باب

رؤية الفاخته

اندر دیدن فاخته

فاخته زنی بود چنین کی گفتیم، و بچه او زنی بود همچنن کی یاد کردیم.

باب

رؤية الفواق

اندر دیدن فواق

اگر کسی [بیند] کی او را فواق افتادی او خشم گیرد و سخنی گوید اندران کی نه کار او بود، و یا بیماری کشد سخت.

باب

رؤية الفتيله

اندر دیدن فتیله

فتیله قهرمان بود کی فرمان دهد و خدمت مردم کند.
اگر سوخته شود قهرمان بمیرد.

باب

رؤية الفخذ

اندر دیدن ران

ران مرد خویشاوندان بوند و مردمش .

اگر بیند کی ران او بیریدند و ازو جدا گشت او به غربت شود و سفری کند کی اندرو بیم مرگت بود.

باب

رؤية الفحم [۱۴۶۴]

اندر دیدن جزده^۱

فحم خواسته‌ای بود از قبل پادشاهی .

باب

رؤية الفرح

اندر دیدن شادی

شادی و بازی و لهو اندر خواب غم و اندوه بود.

باب

رؤية الفزع

اندر دیدن ترس

ترس اندر خواب نیکی باشد کی بیاود یا جنگی کی بدان پیروز گردد.

۱ - در لغت جزده ، چزده ، جز ، چزده دنبه و گوشت جزغاله شده را گویند

کتاب القاف

باب

رؤية القيامة

اندر دیدن قیامت و برخاستن از گور و دیدن صور

و بر آمدن آفتاب از مغرب و شمارگاه

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی قیامت بر خاست داد خدای عزوجل بدان جایگاه گسترده شود .

اگر مردم آن جایگاه بی دادگرند هلاک بدیشان نزدیک شود ، و اگر ستم رسیدگان اند بر ظالم پیروزی یابند - از جهت آنکه روز قیامت روز کارگزاردن است و داد دادن و ستدن .

اگر بیند کی پیش خدای عزوجل ایستاده است و علامتها [ی] قیامت - چون بر خاستن از گور، و یا مردم را پیش خدای تعالی بردن ، یا بر آمدن آفتاب از مغرب و آنچه بدین ماند ، یا اندر دمیدن صور غمی و ترسیدن بزرگ باشد همه خلق را از پادشاه بزرگ .

اگر داند کی بانگ صور جز او کس نشنید صلاحی بود اندر دین وی خاصه .

اگر بیند و چنان داند کی خلق شنیدند و او نشنید تباهی دین او بود ، لقوله

تعالی: « ان الشر الدواب [۱۴۶^b] عند الله الصم البکم الذین لا یعقلون »^۱ ، بترین خلق لالان و کران بود .

باب

رؤية القلم

اندر دیدن قلم

یکی از عالمان گفت کی قلم مرد بزرگ مایه بود .
 اگر بیند کی از بهر خویش قلم نیکو کرد اورا اندر دوجهان بزرگی بود، یا چیزی
 یاود کی هیچ کس از خاندان او نیافته باشند و نه آن ماندگان او .
 پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی قلمی اندر دوات نهاد زنش آبستن گردد به
 فرزند نرینه .

اگر بیند کی قلم از دوات برگرفت او را پسر ی آید :
 اگر بیند کی قلمی بیافت علمی بیاود .
 اگر بیند کی بر زمین بنیشت^۱ آن علم کی بیاود در آن معنی بود کی بنویسد ،
 یعنی کی اگر شعر نوشت علم شعر یاود، و اگر چیزی دیگر همچنین .
 اگر مردی بیند کی او قلم چند یافت او را چند پسر آید ، و بود کی بسیاری قلم
 بسیاری مزدمان باشد .

باب

رؤية القرآن و قراءته

اندر دیدن قرآن و خواندن آن

دانیال گفت اگر مردی بیند کی قرآن سر تا سر بخواند او را عمر سُهْری
 شده است .
 اگر بیند کی نیم قرآن خواند او را نیم عمر گذشت .
 پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی قرآن همی خواندی او مردی باشد کی دست
 در قرآن زده است و بدان کار می کند .

اگر بیند کی آبت قرآن یا دوا آبت برجامه نبشته بودی یا نامی از نامهای خدای عزّوجلّ همچنین دست به قرآن زده است .
اگر بیند کی از مصحف قرآن خواند او جوینده علم بود .

باب

رؤية القفیز^۱

اندر دیدن قفیز^۱

قفیز و هرچ بدان کیل کنند چون ترازوست [۱۴۷^a] اندر تأویل، لکن ترازو قوی تر است .

باب

رؤية قوس قزح

اندر دیدن قوس قزح

اگر بیند کی سبز بود و فراخ فراخی بود اندر شهرها ، اگر زرد بود بیماری باشد ، اگر سرخ بود باغها را بار نیک بود و بود کی خون ریختن باشد ، اگر با او درازی بود اندران بسیار بارد - ولکن نیکی بود .

باب

رؤية القمر

اندر دیدن ماه

دانیال گفت ماه وزیر ملک باشد، و ستارگان دیگر مهتران او .
پس اگر بیند کی ابر ماه را بپوشد غم سخت باشد کی به وزیر ملک رسد .
اگر بیند کی ماه با وی سخن گفت بزرگی از قبل وزیر یابد .

۱ - اصل در همه موارد: «فقیر»

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی ماه و آفتاب را بیافت پادشاهی و نیکی عظیم
بیاود از قبل خلیفه یا وزیر او .

اگر کسی بیند کی ماه در خانه اوست پادشاهی و نیکی یابد .
اگر ماه را در کسوف بیند و ستارگان کی گرد وی بودند پراکنده شده وزیر آن
زمین هلاک شود و مردم او پراکنده گردند .

اگر بیند کی به ماه اندر آویخت از سلطان نیکی بود و پادشاهی .
اگر بیند کی ماه بگرفت بر زمینی پادشاه آن زمین از حال خویش بگردد یا
بدین زمین سختی اندر آید .

اگر دو ماه را عظیم روشن بیند و گرد هر یکی ستارگان روشن و یکی نزدیک
آن دیگر همی رود آن دو پادشاه باشند کی آهنگ یکدیگر دارند و میان ایشان جنگ
افتد . چیرگی آن را بود کی روشن تر بیند . اگر از آن دو یکی کوچک باشد و یکی بزرگ
و بزرگ سوخته شود کوچک چیره شود .

اگر [۱۴۷^b] زنی بیند کی ماه اندر کنار او افتادی او را یکی از پادشاهان به
زنی کند .

اگر یکی بیند کی ماه همی فرو شد کاری بود کی همی جوید و اندران نرسد .
کرمانی گفت اگر کسی بیند کی سه ماه بر آمد بر آسمان فتنه بود کی اندران
زمین افتد و خلاف از جهت پادشاهان .

پس اگر بیند کی ماه بشکافت تباه شدن دین مسلمانی بود و بیرون آمدن مردی
از خارجیان .

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی ماهی از جای خویش بر آمد - بی وقت آنک
آمدن او بود - آمدن ملک بزرگ مایه باشد بدان زمین ، یا پدید آمدن فتنه یا کار بزرگ کی
آنجا ظاهر گردد . اگر بر آمدنشان نه از جای خویش باشد زبانی به مردم آن جایگاه رسد .
اگر بیند که ماه یا ستارگان بر آمد و نا پدید شد کاری بود کی به هیچ حال تمام
نگردد .

باب

رؤية القلاع

اندر دیدن دژها

کرمانی گفت دژ مسلمانی است .

اگر بیند که اندر دژی یا اندر شهر استوار باشد اندر دین صلاح و افزونی یابد.

اگر بیند کی از دژ آویخته بودی درون یا بیرون همین حکم باشد .

اگر بیند کی اندر و شد یا می کوشید کی در رود همین تأویل دارد . اما هیچ

خیری نباشد اندر بیرون آمدن.

باب

رؤية القلب

اندر دیدن دل

دل شاه است و آنکه کار و مدبری او کند .

اگر بیند کی بر دل قفل زده بودی کافری باشد .

باب

رؤية القرطق [۱۴۸^ا]

اندر دیدن قرطه

قرطه فرج بود از کار سخت [که] بروگشاده شود .

پسر سیرین گفت قرطه فراخی بود و فزونی اندر خواسته و خرمی .

دیگری گفت زن کردن بود .

دیگری گفت سفر بود .

دیگری گفت نیک نباشد .

باب

رؤية القاروره

اندر دیدن شیشه

کرمانی گفت شیشه کی اندر وروغن بود زنی باشد کی مردم خویش را آراسته دارد.
اگر بیند کی از شیشه سرچرب^۱ کرد تأویل روغن باید کردن و شیشه دست باز
داشتن.

باب

رؤية القدم

اندر دیدن پای

اگر بیند کی او را پای ببریدند او را نیمی خواسته بشود، و اگر هر دو پای او
ببریدند خواسته او تمام بشود.
اگر دید کی پای راست او ببریدند روزی چند از پادشاه پرهیز کند و دعا و
تضرع می کند تا مگر بلا از وی بگردد.
پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی اندر پای او قوتی بود زیادت از آنکه در
بیداری او سفری کند و خواسته ای سود کند.
و ابو بشر گفت اگر بیند کی پای مردی همی خورد چشم باید داشت کی بر
پرند^۱ نشیند.
اگر بیند کی خاری اندر پای او رفت اندرو طعنه زنند.

باب

رؤية القتل

اندر دیدن کشتن

کرمانی گفت اگر بیند کی مردی را بکشت چنانکه گوسفند را کشند بر آن

کس ظلم کند اندردین، و کشتن او نه حلال بود.
 اگر بیند کی مرورا همی کشند بر وی ظلم کنند به بدعه‌ای کی اندر دینشان آید
 یا به گناهی کی او را اندران گناه کشند. [۱۴۸^b]
 اگر کسی مردی را به خواب بیند یا چند کس را کی کشته یافتند ایشان مردمان
 بی راه و خداوند بدعت اند.
 اگر بیند کی زن خویش را بکشت و بر وی نام ایزد تعالی همی برد - چنانکه
 بر گاو و گوسفند - کنیز کی را دوشیزگی ببرد.
 اگر بیند کی یکی را بکشند و از کشته خون همی دوید کشته از کشته
 خواسته‌ای بیابد.
 اگر بیند کی او را بکشند او را زندگانی دراز بود.

باب

رؤیة القیح

اندر دیدن ریم

ابوعبدالله گفت اگر بیند کی ریم و خون به یکجا از اندام او همی آمد خواسته‌ای
 از وی بشود، کی ریم و خون قوت مردست.

باب

رؤیة القرع

اندر دیدن ریش

اگر بر اندام ریشها بیند خواسته‌ای بیاود بر آن حد کی قوت آن ریش بود.

باب

رؤية القي

اندر دیدن قی

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند به جای قی از گلوی او خون برآمد زنهاری کی
اندر دست دارد باز جای سپارد.

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی او را به آسانی قی آمد توبه کند به دل خوشی.

اگر به قهر کند و به دشواری توبه ای او به ستم یا از بیم عقوبتی باشد.

اگر آن را کی از دهان انداخت هیچ تلخی نبود از گناهان باز آید و توبه کند.

اگر آنچ اندازد تلخ بود از گناه به دل خوشی دست دارد.

اگر به جای قی سرگین برآورد او خواسته حرام باز جای دهد.

قی کردن اندر خواب ازین دو وجه بیرون نیست: یا توبه کردن باشد یا چیزی
باز دادن [۱۴۹۹] کی به ظلم در دست دارد.

پس اگر بیند کی همی خورد از پس توبه با سرگناه رود یا باز داده بازستاند.

باب

رؤية القبلة

اندر دیدن بوسه دادن

اگر کسی بیند کی محرمی را بوسه داد و اندر کنار گرفت سخن لطیف بود کی
آن کس را گوید.

کرمانی گفت اگر بیند کی مردی را بوسه دهد بی شهوت دهنده از وی نیکی یابد.

پسر سیرین گفت اگر بیند کی مردی را بوسه داد او را به آن مرد دوستی

سخت افتد.

اگر زنی چند را بیند کی یکدیگر را بوسه دادند ایشان کارداران تو باشند.

اگر خوب روی بوند کارداران نیک سیرت باشند ، و اگر زشت روی باشند
کارداران بدکردار و سالها بد .

باب

رؤية القفل

اندر دیدن قفل

کرمانی گفت قفل اگر بر دری بود و اگر برجای دیگر کار خداوندش بود .

باب

رؤية القناء

اندر دیدن خیار و خیاروارنگ

هرچ زرد بود بیماری بود ، و هرچ سبز سال نیک - اگر به وقت آن بیند .
ابو عبدالله گفت به وقت و بی وقت سال نیک بود و فراخی نعمت .
اگر بیند کی خیار همی کشت او را پسری آید .

باب

رؤية القناة

اندر دیدن کی کردن

اگر بیند کی کاریزی یا چشمه‌ای یا رودی همی کند او را پسر یا پدر بمیرد .

باب

رؤية القصب

اندر دیدن نی

پسر سیرین گفت نی مردی بود درویش .

اگر بیند کی نی یافت [۱۴۹^b] او به مردمانی افتد درویش کی دریشان هیچ
خیری نبود .

نی شکر مردمانی باشند توانگر کی ازیشان نیکی توان یافت اما به دشخواری .
دیگری گفت نی اندر خواب سخنی و بیکاری بود - کی اندر آن هیچ خیر و
نیکی نبود .

کرمانی گفت نی شکر اندر خواب بهتر بود .

باب

رؤية القاضي

اندر دیدن قاضی

اگر مردی بیند کی در میان مردم قاضی بودی و مردم از وی علم آموختندی و او
نه سزاوار آن باشد و اندر سفر بود بر وی راه ببرند یا بلای بدو رسد و نعمت خدای
تعالی بر وی دیگر گون شود ، و لکن گفتاری پذیرفته بود در میان مردم چنانک گفتار
قاضیان .

اگر مردی قاضی را به خواب بیند کی شناسد منزلت او بدان جای رسد کی
دیدار قاضی بود بر حد نیکوی و زشتیش .

و قاضی را به حکیم و عالم تأویل کنند ، جهت آنک قاضی به حق خداست
عز وجل ، و بود کی تفسیر آن تراز و کنند .

باب

رؤية القرع

اندر دیدن کدو

درخت کدو فاضل ترین درختهاست کی بدان ماند ، اگر در جایگاه مجهول بود
بزرگی و قوت خواب زیادت باشد .

اگر بیند کی کدو همی خورد اونیکی بیاودو مرورا دانش بیفزاید ، اگر از نعمت
خدا ی تعالی خیری^۱ گم کرده باشد باز یاود ، اگر با کسی جنگ کند پیروز شود ، اگر
از کسی ترسناک باشد ایمن شود .

هرک بیند کی کدوی بیافت نیکی بیاود. برشته^۲ و خام و پخته جمله نیک باشد .
اگر بیند کی درخت آن از بن و بیخ بر کند بیم مرگ او باشد . [۱۵۰۳]
اگر بیند کدو همی نشانند نیکی یاود .

باب

رؤیة القطن

اندر دیدن پنبه

پسر سیرین گفت درخت پنبه مردی بود بزرگ ، و پنبه خواسته ای بود - و چون
از دانه جدا کرده بود روزی بود .

اگر بیند کی دست اندر درخت پنبه زد دست او به مردی پیوسته شود :
اگر بیند کی درخت او خشک شد احوال مردی یا زنی بود از خانه او :
اگر بیند کی پنبه از دانه جدا همی کرد او را غمی رسد .
اگر بیند آن پنبه یا پنبه دانه بفروخت از غم رهای^۳ یاود :

باب

رؤیة القز

اگر بیند کی قز خرید او را بیماری رسد .
اگر بیند قز فروخت او از بیماری و از غمها رهای^۳ یاود .

۱ - کذا در اصل (چیزی ؟) ۲ - اصل : برسته ۳ - اصل : رهای

باب

رؤية القباء

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی قبا^[۱] قز یا خزیا ابریشم پوشیده داشت تاویل آن است کی پادشاهی یاود بر حدّ و خطر آنک پوشیده داشت، ولکن این جمله دردین بد بود از بهر آنک پوشش مسلمانان نیست - مگر کی در کارزار بیند با سلاح . چی در کارزار حکم آن دیگر است و به غایت پسندیده دارند .
پسر سیرین گفت قبا اندر خواب فراخی بود و خواسته .

باب

رؤية القميص

اندر دیدن پیراهن

دانیال گفت پیراهن سپید زینت بود آن کس را کی زن بود، و اگر زن ندارد زنی یاود مستور و پارسا .
پس اگر زنی یا مردی بیند که اورا پیراهنی دادند آن نیکی بود کی بدیشان رسد .
اگر بیند کی پیراهن بر خویشتن بُدَرد^[۱۵۰^b] آن مردی بود خشمناک از آن خشم بیرون آید و بروی آسان گردد .
اگر این خواب کودکی بیند اورا سختی^۱ رسد .
اگر مردی بیند کی پیراهن کهن پوشیده داشت آن تباهی کار کود کانش بود .
اگر بیند کی جامه^۲ نو پوشیده است و جائی دریده چنانک نیک نتوان کرد خداوند خواب را پس از آن فرزند نیاید^۱ .
اگر چنان باشد کی نیکو نتوان کرد بر آن مرد جادوی کرده باشند و اندر آن جادوی بمانده^۲ .

و اگر پیراهن دریده بیند دریدن سخت زشت آن جنگ و بیمار^[۱] بود .

۱ - در اصل بی نقطه اول و دوم ۲ - در اصل بی نقطه اول

و اگر بیند کی از جامه‌های کی پوشیده داشت بهری بر کنندند اورا بهری خواسته شود :

کرمانی گفت پیراهن حال مرد بود از هر کار و پیشه کی اندر آن است :
اگر پیراهن او نو و درست و سخت بود فراخی روزی او بود از آن کار و پیشه :
پس اگر آن پیراهن کی پوشیده دارد کهن و دُریده باشد آن درویشی خداوند خواب بود و دریده و به آخر پیراهن جامه دیگر پوشیده داشت یا مرقع کرده بود آن بیمی و ترسی بود کی خداوند جامه را رسد و غم سخت قوی :
پس اگر بیند کی پیراهنش به خون آلوده بودی اورا بلای و غمی رسد .
کرمانی گفت اگر پیراهن از کتان و پنبه باشد آن را آن قوت نبود کی از پشم .
پسر سیرین گفت اگر بیند تا جامه دیگر کتان داشت اورا دین نیک بود .
پس اگر دو جامه بیند بر سر یکدیگر پوشیده او مردی بود نهان وی نیکوتر باشد از آشکارا .

پس اگر بیند کی جامه کتان پوشیده داشت و بالای او [۱۵۱^a] جامه سخت فرو کرده اورا آشکارا بهتر [باشد] از نهان :

باب

رؤیة القلنسوة

اندر دیدن کلاه

پسر سیرین گفت اگر بیند کی اورا کلاهی دادند یا بر سر او نهادند اورا پادشاهی دهند .

اگر بیند کی اورا کلاه سیاه دادند، یا بیند کی بر سر نهاد مرورا زبانی رسد - اگر کلاه سیاه بدولایق نباشد . پس اگر کلاه سیاه لایق او بود اورا به کاری کشند کی نباید .
و گفت کلاه سیاه مرد پادشاه را بهتر بود از سپید ، و سپید بهتر از لونی دیگر ،
و کلاه نم‌دین ازین هر دو کمتر .

کرمانی گفت اگر بیند کی کلاهی دارد کی در بیداری نیز دارد آن کلاه مهتر او بود چون برادر یا پدر یا عم یا برادر مهتر یا خداوندی یا کسی که بدین ماند و حال او بود نزدیک آن مهتر، اگر کلاه نیکو بود حالش نیکو بود و اگر بد بود بدی. پس اگر کلاه چرکن بود یا دریده مهتر او [را] غم رسد، و هرچ اندرو بیند از نیکی و بدی اندر آن مهتر باشد.^۱

اگر بیند کی از وی همی ستندند کاری از دست آن مهتر بستانند. و اگر آن کس که آن همی ستاند بر نائی بود مجهول مرگ آن مهتر بود یا جدا شدنش به مرگ یا به زندگانی. و بود کی فرو افتادنش فرمان آن مهتر بود و نامش کی از سراو بیفتد به مرگ یا به زندگانی.

پس اگر بر سر خویش سمور بیند یا روباه یا آنچ بدین ماند مهترش اندر کار دین و دنیا نا پاک بود.

پسر سیرین گفت اگر زنی بیند که بر سر کلاهی داشت و مرورا شوی نبود شوی کند، و اگر شوی دارد پسری آیدش. [۱۵۱^b]

اگر بیند با کلاه سخن همی گفت با مهتر خویش سخن گوید.

کرمانی گفت اگر کلاهی بود مجهول نه بر آن کردار کی مردم دارند دین مرد بود - دینی کی دروست.

اگر کلاه سپید بود خداوندش را دین پاکیزه باشد:

اگر سبز بود او را به پارسائی و دانائی باز خوانند.

اگر سرخ بود یا رنگی دیگر بجز ازین کی یاد کردیم [یا] اگر کلاه خز بود

زیان ندارد و نه سود، ولیکن آن حال که ازان تولد کند در افواه زیادت ازان افتد کی باشد، چنانک اگر هزار درم بیابد مردم گویند ده هزار یافت.

باب

رؤیة القوس

اندر دیدن کمان

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی کمان اندر دست داشت بر دشمن چیرگی
یاود از پنهان، یا اورا بدی آید.

پس اگر بیند کی کمانی اندر دست داشت و بدان تیر می کشید سفری کند و باز جای
خویش رسد از آن سفر.

اگر بیند کی کمان بگسست یا زه کمان بگسست آن سفر تمام نشود.

پس اگر بیند کی اورا کمانی دادند اورا پسری آید یا برادری.

پس اگر کمان اندر قربان دارد وزن او آبتن بود پسری بزاید.

پس اگر بیند کی کمانش بشکست او را مصیبتی رسد اندر پادشاهی، یا به کسی
که بر وی عزیز بود از فرزندان و خاندان.

پس اگر بیند که کمان او بشکست بی آنکه تیر انداخت اورا زبانی بود و مصیبتی
کی بدو رسد از کسی کی بر وی دور بود.

پس اگر بیند کی کمان همی کشید یا به وی تیر همی انداخت نامهای او اندر
پادشاهی [۱۵۲^a] پراگنده شود بدان حدّ کی دور شدن تیر بود.

اگر زنی بیند کی اورا کمانی دادند یا تیغی یا تیری اورا پسری آید.

اگر مرد سپاهی بیند پادشاهی بیاود، و اگر اورا زن نبود زنی یاود کی اورا از آن
زن پسر آید.

اگر بیند کی کمان بر زه نتوانست آوردن یا نتوانست کشیدن یا تیر از وی افگندن

آنچ کمان بدو باز خوانند اندر تأویل از برادر یا پسر پادشاهی بر وی دشوار گردد.

پس اگر بیند کی کمان بفروخت از فروختن او گزند آن چیز بود کی کمان بدو باز خوانند اندر تأویل، و خریدنش همچنین.
 پس اگر بیند کی به کمان گروه مهره همی انداخت دشنام بود کی بدان کس دهد کی بدو همی انداخت.
 اگر بیند کی به وی تیر همی انداخت سخنانی بود حق و باطل کی از وی در وجود آید - اگر بر کار افتد سخن بر کار افتد.

باب

رؤیة القصصه

اندر دیدن کاسه

اگر بیند کی اورا کاسه چوبین خلنج بودی او دختر عم را به زنی کند.
 اگر بیند کی کاسه پیش وی نهاده بودی ثرید اندر وی و از میان ثرید کشفی بجنبیدی او را پسری آید توانگر و فراخ روزی.

باب

رؤیة القدر

اندر دیدن دیگ

اگر بیند کی دیگ بر جایی نهاد خواسته ای بیابد بسیار ازان پادشاهی بزرگت یا رئیسی.

کرمانی گفت اگر بیند کی آتش همی کرد اندر زیر دیگ [۱۵۲]^۱

[باب

رؤیة القید]

.....

..... همان حکم دارد.

اگر بیماری بیندکی بندی بر پای داشت وی را آن بیماری دراز گردد .
 اگر مردی بیندکی دست و پای او به سلسله بسته است او بنده‌ای است .
 اگر زندانی بیندکار بر وی دراز گردد و بودکی مرگ او اندران باشد .
 اگر کسی بیندکه اندر زندان بود بند اندر پای هیچ نیکی اندران خواب نباشد .
 کرمانی گفت بند خداوند دین را پایندگی بود بر دین و قوت ، و خداوند این جهان
 را پادشاهی و قوت و پایداری ملک ، و خداوند خواب را خرمی و شادی .
 و پیغمبر علیه السلام گفت بند بر پای پایداری بود بر دین .
 و اگر کسی بیندکی مرورا زن نبود زن کند .
 اگر بیندکی آن بند را به کسی داد دختری یا خواهری به وی دهد .

باب

رؤية القردة

اندر دیدن بوزنه

بوزنه دشمنی بود ملعون کی نعمت خدای از وی برگشته بود .
 اگر بیندکی بر وی نشسته بودی و مرورا همی راندی چنانکه همی خواستی بر
 دشمنی برین گونه چیره شود .
 اگر بیندکی از گوشت وی همی خوردی او را غمی و بیماری رسد .
 اگر بیندکی با وی کارزار همی کند و بر وی چیره شود مرورا دردی رسد پس
 به شود ، و اگر چیرگی بوزنه را بود مرورا دردی رسد کی آن را به شدن نبود .

باب

رؤية القمرية

اندر دیدن تذرو و فاخته

تذرو و فاخته کسی بود غدار و بی وفا ، و هرج [۱۵۳۸] از ایشان بیند از نیک و
 بد از کسی بیند چنین کی یاد کردیم .

اگر بیند کی تدروی یا فاخته ای بیافت زنی بیاود کی اندروی نیکی نبود.
وهرچ از بچه و خایه اینها بیند همچنان [بودکی] مرغ خانگی و بچگانش.

باب

رؤیة القبجة

اندر دیدن کبک

کبک ماده زنی بود یا کنیز کی خوب روی ، امّا اورا دل با مرد نبود .
اگر بیند کی اورا کبکی دادندی یا کنیز کی یا زنی برین گونه بیاود . اگر عیالش
حامله بود او را دختر نیکو روی آید .
اگر بیند کی اورا به دام گرفت هم برین گونه کنیز کی یاود .
اگر بیند کی اورا بکشت کنیز کی را دوشیزگی ببرد .
اگر کبک ماده را زفه^۱ همی کرد زنی را سخنی آموزد ، اگر کبک نر بود مردی را .

باب

رؤیة القطاة

اندر دیدن اسفهرود

اگر بیند کی اسفهرودی بیافت او پسری یاود کی بدو خرم شود و چشم او
روشن گردد .
در آج و گنجشک و بلبل و طوطی همه را تفسیر زن بود . امّا طوطی بود کی زن
بود ، و بود کی غلام باشد .

۱ - کذا در اصل (ط : زفه ؟ بمعنی غذا دادن)

باب

رؤية القصار

اندر دیدن گازر

گازر مردی بود کی مردم را پاکی و شستن به دست او بود .
 اگر بیند کی جامه خویش همی شست یا ازان کس دیگر - چرک بر جامه اندر
 تأویل گناه باشد - از گناه بیرون آمدن خداوند جامه بود .
 اگر بیند کی کس دیگر چرک [۱۵۳^b] پاک همی کرد به دست آن کس از
 گناه پاک شود ، اگر بر آن کی کند مرد نخواهد .

باب

رؤية القصاب

قصاب اندر تأویل ملک الموت بود .
 اگر قصاب مجهول بود ملک الموت را نحا کرداری (؟) پدید آید .
 اگر قصاب بود بیند کی قصابی همی کردی او کسی را بکشد و خونی
 بریزد یا به حلال یا به حرام .

باب

رؤية القلانسی

اندر دیدن کلاه دوز

کلاه دوز خداوند مهتری و ریاست بود ، از بهر آنکه کلاه بزرگی مرد بود .

پس آن کس کی کلاه دوزد مهتری را شاید، مگر آن کلاه کی بیند کی تنها
همی رفت (؟) :

باب

رؤية القبر

اندر دیدن گور

اگر بیند کی اندر گور کردندش وی را به زندان کنند.
اگر بیند کی در زندان مجهول کردندش اندر گورش کنند.
اگر زندان معروف بود مرورا غمی رسد.
اگر بیند که^۱ همی کنند سرای از بهر او بنا [کنند].
اگر بیند کی او را اندر گور^۱
اگر بیند کی تنش بریده بود بمیرد، و اگر زنش آستن بود بمیرد :^۱

باب

رؤية القمل

اندر دیدن شپش

.....^۱ همه عیال^۱

پس اگر بیند کی [۱۵۴*] اندامش شپش همی ریزند یا کرم و بیند کی براندام
اوست بسیار یا اندر جامها^۱ او خواسته ای بیابد و بسیار عیال کی آن خواسته بخورد.

باب

رؤية القوة

اندر دیدن قوت

اگر بیند کی [اندر] تن او توانائی بیشتر بود آن توانائی بود اندر دین و دنیا و دلیل

بود کا [رهای] نیک این جهانی.

باب

رؤية القرعہ

اندر دیدن قرعہ زدن

اگر بیند کی با یکی قرعہ زدی و ببردی او [و زی یابد بر آنک قرعہ او نیامد، و آن حلال بود.

باب

رؤية القسمة

اگر بیند کی خواسته او همی بخشند دلیل کند بر نیکی و از جهت پسران زن خواهد و خواسته خویش بخشد به سلامت و صلاح.
و اگر دلیل نه نیک بود^۱ و خواسته او پراگنده شود^۱

باب

رؤية القرن

.....^۱ بیند کی او را سرو بودی نیک بود^۱

باب

رؤية القيم

[.....^۱]

.....^۱ اعلامی بود کوچک :^۱ بزرگ مردی بود باتدبیر :^۱ هزینہ
خیر کند^۱ معروف.

باب

رؤية القمقمه

[اندر دیدن آفتا] به

آفتابه..... بود یا خادمی چون [۱۵۴^b] کی آب درو کرده بود یا کسی
کی هزینه ای کند به مردمان و امر معروف و رزد کی مردم را از معصیت باز دارد و با
طاعتشان آورد .

باب

رؤية القرابة

قرابه پیرزنی بود ثقت کی خواستها پیش وی ودیعت نهند .

باب

رؤية القدح

اندر دیدن قدح

اتفاق است کی قدح کنیز ک بستر بود .

باب

رؤية القرطاله

اندر دیدن قرطاله

رسولی بود کی از جای آید با خرمی و کرامت .

باب

رؤية القيان

اندر دیدن قیان

قیان مردی بود صاحب عذاب و یا ملکی ، و حسابش پادشاهی وی ، و عقرب
 پرده دارش ، و سلسله غلامانش ، و کفه گوشش کی بدان احوالها شنود و کارهای خلق
 گزارد ، و فرستون عوانانش ، و قضیب نیکو بهاش .
 اگر بیند کی اورا قضیبی دادند نیکی بیابد .

باب

رؤية القلاع

اندر دیدن قلاصنک

اگر بیند کی به فلاخن سنگی به مردی انداخت او دعا کند به وی اندر کارهای
 نیک .
 اگر سنگی بینداخت^۱ خویش را او جنگ کند با سخت دلی .
 اگر قادر آید چیرگی یابد و اگر از [۱۵۵۸] انداختن عاجز گردد چیرگی خصم
 را بود .

باب

رؤية القطران

اگر بیند کی قطران یافت یا بخورد خواسته ای یابد از خیانت .

باب

رؤية القطر

اندر دیدن مس

مس اندر تأویل روزی بود یا خواسته‌ای از قبل زنان.

باب

رؤية القمار

اندر دیدن قمار زن

قمار زدن اندر خواب آنرا نیک است کی دست او را بود.

باب

رؤية القبّة

اندر دیدن قبه

زنی بود کی خداوند خواب بیابد، و بود کی پادشاهی بود، و بود کی ناحیتی بود
کی بروی پادشا گردد.

اگر پوشش دارد دلیل بود بر نیکی و نعمت و پسری بیاود.

کتاب الکاف

باب

رؤية الکتاب

اندر دیدن کتاب

پسر سیرین گفت اگر بیند کی اندر وی نگاه می کند و اندران نامه علمی بود، و یا خود نداند کی اندران چه نبشته است چاره نبود کی او را میراثی رسد. اگر مردی بیند کی او را نامه ای رسد مهر کرده او را خبری آید نهانی. اگر نامه را مهر نبود او را خبری رسد آشکارا.

اگر مردی اندر خواب [۱۵۵^b] بیند کی او را نامه ای دادندی و چون سر آن باز کردی سطرها [ی] او همه درخشان^۱ بودندی او را ولایتی رسد و مهتری. و اگر نامه اندر پیچیده بود آن چیزی بود پوشیده. اگر باز کرده بود چیزی باشد آشکارا. نامه به مهر چیزی بود درست.

باب

رؤية الکعبه

اندر دیدن خانه خدای و حج گزاردن

پسر سیرین گفت اگر مردی بیند بر اشتری نشسته بودی و نیت حج کرده او را اومید باید داشت که خدای تعالی حج روزی او کند.

اگر بیند کی نماز همی کند چنانک روی به نماز گاه دارد خدای تعالی اورا حجّ روزی کند، قوله تعالی : « و حیث ما کنتم قولوا وجوهکم شطره . »^۱

اگر بیند کی خانه را طواف همی کند همین تأویل دارد .

محمد بن عبد الله گفت اگر بیند کی کعبه را ویران همی کردند خلیفه وقت بمیرد .

محمد بن سیرین گفت اگر مردی اندر موسم حجّ پیغمبر خدای را به خواب بیند

خدای عزّ وجلّ اورا حجّ ارزانی دارد .

کرمانی گفت اگر کعبه را نه بر آن کردار بیند کی هست و اندر زیادت یا نقصانی بود، یا از حال خویش بگشته، کعبه اندر تفسیر امام بود، زیادت و نقصان آن اندر حال امام بود .

پسر سیرین گفت اگر مردی کعبه را بر آن صفت بیند کی هست و چنان بیند کی

به قایمه برداشته و بدو همی نگردد و طواف بکند همچنان بود کی دیدن پیغمبران و فریشتگان کی مژده همی دهند یا [آ] گاهی از کاری کی همی خواهد افتادن .

پس اگر طواف همی کند آن [۱۵۶^a] نیکی و صلاح دین او بود بر آن حدّ کی

طواف کرد یا حجّ .

اگر بیند کی روی فرا کعبه دارد یا احرام گرفته است یا تلبیه می گوید بر آن حدّ

کی بیند صلاح دین او بود .

کرمانی گفت اگر بیند کی کعبه اندر سرای اوست او پادشاه گردد و نام گیرد

ولکن تباہ گردد . اگر کعبه در سرای او به رنگ دیگر بود نه نیک بود .

اگر بیند کی حجّ همی کرد برخلاف سنت آن حالی بود کی اندر دین خداوند

خواب آید .

ابو عبد الله گفت اگر کسی بیند کی حجّ همی کند توانگری بود .

اگر خویشان را اندر خانه خدا بیند نیکی و خرمی بود و از غم جدا شدن، چنانک

خدای عزّ وجلّ می گوید : « ومن دخله کان آمناً . »^۲

اگر مردی بیند کی در موسم آن نماز همی کند و خطبه و نه سزاوار آن است اورا
بلائی رسد کی بدان شهره گردد .

باب

رؤیة الکوکب

اندر دیدن کوکب

کرمانی و پسر سیرین گفتند کی ستارگان بزرگ* مهترانند .

اگر کسی بیند کی ستارگان اندر خانه* او بودندی مرو را نسل بسیار شود .

دانیال گفت اگر کسی بیند کی ستاره به دست گرفت او را فرزندی آید شریف
و بزرگ .

اگر ستارگان بزرگ و روشن بیند کی در خانه* او بودندی چشم باید داشت کی
پادشاهی بیابد و یا نزدیک گردد به پادشاه .

اگر بیند کی زهره یا ستاره* دیگر با وی سخن همی گفت یا نزدیک او آمدند
پادشاهی بیابد .

پسر سیرین و سعید مسیب گفتند اگر بیند کی آفتاب و ماه و ستارگان مضطرب
همی گشتند [۱۵۹۵] حال آنان کی بدیشان باز خوانند مضطرب گردد .

کرمانی گفت ماه اندر تفسیر وزیر ملک است ، و زهره زن ملک ، و عطارد دبیر
ملک ، و بهرام اسفهلار* ملک ، و زحل صاحب عذاب ملک ، و مشتری خزینه دار
ملک ، و هریکی را منزلی دیدار است اندر تأویل .

اگر خداوند آفتاب را بر زمین دید وی از ملک سخت دور بود ، و اندران موضع
آفتاب اسفهلار ملک بود و ماه وزیر اسفهلار چنانکه یاد کردیم اندر منزلت ستارگان ،
مگر کی خداوند خواب اسفهلار و کارداران آن جایگاه بود . پس او پیش ملک ازان
منزلت کی دارد برتری یابد . ماه وزیر ملک باشد تا او را بر آسمان بینی بر حال خویش .

پس اگر بیند کی ستاره همی خورد او مردم را نام برد به زشتی.
اگر بیند کی ایشان را فرو همی بُرد بسی خاییدن مردمان مهتر و شریف با او
صحبت کنند.

پسر سیرین گفت اگر بیند کی ستاره ای بر زمین افتاد مردن خلیفه بود.
اگر بیند کی جوزا از جایگاه خویش بگشت و بر زمین افتاد مردم را اندران
سال نو میدی باشد.

پس اگر عطارد را برین گونه بیند مردن قاضی بود.
پس اگر کیوان بیند اندران سال نیکی بسیار گردد.
پس اگر بهرام را بیند مردم را بیماری رسد اندران سال.
پسر سیرین گفت اگر مردی دو ستاره بیند بزرگ کی گیسوی یکدیگر گرفتند آن
کارزار بود میان دو بزرگ.

و بدان کی آفتاب را فضل است بر ماه و ماه را بر دیگر ستارگان.
کرمانی گفت اگر بیند که ستاره ای بر آمد و ناپدید شد [۱۵۷۸] آن کاری بود کی
تمام نگردد.

پسر سیرین گفت ستارگان بزرگ مهتران ...^۱ باشند.
گفت اگر کسی بیند کی آفتاب از حال خویش بگشت بر گشتن حال ملک بود.
پس اگر بیند کی عطارد از حال خویش بگشت حال دبیر ملک بود.
هرچ اندروبینی از نیک و بد این ستارگان ایشان بوند کی یاد کردیم: بر گشتن مشتری
بر گشتن حال خزینه دار، بر گشتن حمل بر گشتن حال چهار پایان ملک، بر گشتن ثور بر گشتن
گاوان ملک، بر گشتن جوزا بیمار شدن مردان و زنان، بر گشتن سرطان فتادن آتش در
بازار شهر، بر گشتن اسد بر گشتن حال پادشاه، بر گشتن سنبله تباه شدن کشتها و غلها
و پدید آمدن قحط.

باب

رؤية الكحل

اندر دیدن سرمه کردن

اگر بیند کی سرمه اندر چشم همی کرد و چنان می دانست کی منفعت باشد^۱ او را نیکی رسد.

اگر جهت رتبت کند اندر دین او کار او نیک شود.

اگر بیند کی او را سرمه دادندی خواسته ای بیابد.

سرمه فروش کسی بود که دین مردم نیکو کند و مردم بدو راه راست یابند.

باب

رؤية الكبد

اندر دیدن جگر

اگر کسی بیند کی جگر مردم همی خورد یا جگر مردم یافته است آن مرد خواسته ای یاود کی مردی نهاده بود و بخورد^۱.

اگر بیند کی جگر بسیاری خورد خام یا پخته یا بریان کرده گنجها بر وی گشاده گردد. [۱۵۷^b]

باب

رؤية الكسح البيت

اندر دیدن رفتن خانه

رفتن خانه نیک نبود و خواسته ای باشد کی از وی بشود.

اگر بیند کی خانه کسی همی روید^۲ از خواسته آن کس یاود.

۱ - اصل : بخورد (بی نقطه اول) ۲ - اصل : روید

باب

رؤية كوة البيت

اندر دیدن روزن خانه

روزن خانه فراخی نعمت خانه خدای باشد و ر[و]شنائی و نیکی .

باب

رؤية الكمثرى

اندر دیدن امرو

امرو اگر زرد بود بیماری باشد .

درختش مردی بود میانه - نه توانگر و نه درویش .

اگر بیند کی امرو همی خورد او روزی بیاود کم ازان کی اندر آبی کی یاد کردیم
و کمتر از شفتالو .

کرمانی گفت درخت امرو مردی بود عجمی و خوردن او بیماری .

باب

رؤية الكرسي

اندر دیدن کرسی

کرسی اندر تأویل زنی بود .

پس اگر بیند کی کرسی بیافت و برونشست او پادشاهی بیاود از جهت زنی .

دیدن عرش خرمی و عزت و پادشاهی بود و بزرگ شدن خداوندش .

باب

رؤية الكيس

کیسه درم* اندر همه حالی تن مردم بود:
اگر بیند کی تهی کرد یا بیفشاید آن مرگ او بود و بریدن نامش ازین جهان، و
همچنین انبان و صره. [۱۵۸^a]

باب

رؤية الكانون

اندر دیدن آتش دان

آتش دان کدخدای خانه بود، و همچنین چراغ و چراغ دان و تنور و بلسک و
هرچ اندرین چیزها بینی از نیکی و بدی اندر کدخدای خانه بود.
و اگر آتش اندر و بود غم آرد، و هر چند آتش زیادت ترغم زیادت تر.

باب

رؤية الكلب

اندر دیدن سگ

گفت سگ دشمنی بود ضعیف، از بهر آنک با آدم علیه السلام دوست شد و بدی
دشمنانش باز داشت، و لکن مرورا مروت نیست.
پس اگر کسی بیند کی سگ بر وی بانگ همی کند او از کسی سخن شنود کی
آن کس را بسی نام نبود و نه مروت، و آن سخن را دشوار آید.
اگر بیند کی سگ او را بگرفت از آن کس بدو جز سخن نرسد.
اگر بیند کی سگ جامه او بدرد او وحشمت وی ببرد، یا خواسته ای پراگنده کند، یا

مرورا کار سخت افتد بر آن حدّ کی جامه او دریده شد .
 سگ ماده کی مرد را بگیرد یا جامه ای بدرد اندر تأویل زنی بود دراز زبان سلیطه .
 گفت اگر کسی بیند کی گوشت سگ همی خورد او بر دشمن چیره شود و از
 خواسته او بیاود یا جادوی اندر وی کار کند .

اگر بیند کی سگ پوست او بدوید یا جامه آن جنگی بود سخت و کارزار . اگر
 سگ شکاری بود آن دشمنی بود عالم . اگر سگ کردی بود یا ازان ترکی آن دشمن
 بیگانه باشد .

اگر بیند کی سگ چیزی از او بازداشت کی او ازان همی ترسید و از سگ ایمن
 گشت [۱۵۸^b] و از بدی آن چیز آن سگ نه دشمن بود بل کی دوست بود و پشت او .

باب

رؤیة الکرمی

اندر دیدن کلنگ

کلنگ کسی بود بخشودنی غریب .
 اگر کسی بیند کی کلنگی بیافت با کسی خشودی نیکوی کند .
 اگر بیند کی از پر او یا گوشت او بیافت او مردی بیابد اندر کسی چنین کی
 یاد کردیم .

پس اگر بیند کی چند کلنگ داشت و ایشان را می چرانید او بر مردمان مسکین
 دست یابد و مهتری .

اگر بیند کی بر کلنگی نشسته بودی ، یا خود کلنگی شدی ، یا اسپ وی کلنگ بودی
 او بر حالی بخشوده گردد .

و همچنین هر کاری کی با وی کنی از نیک و بد .
 و بچگان او کودکان بی مادر باشند ، و خایگان او همچنین .

باب

رؤية الكتف

اندر دیدن شانه

شانه زنی بود، و آنچ برو بیند از نیک و بد در حال زن بیند بر حدّ نیکی و بدی آن.

باب

رؤية الكی

اندر دیدن داغ کردن

داغ کردن اندر تأویل چند گونه تفسیرست.

اگر بیند که اثر داغ کهن یا نو اندر پوست داشت او گنجی بیاود این جهانی، و اگر بر طاعت خدای عزّوجلّ کار می کند او راست کارست. پس اگر معصیت می کند به سبب آن گنج عذاب یاود در آخرت.

و به وجه دیگر داغ کهن و نو کی بر خود^۱ بیند و او را دردی نکند^۲ دارو باشد.

باب

رؤية الكفالة [۱۵۹^a]

اندر دیدن پائندانی

اگر بیند کی پائندانی یکی کرد ثبات کار او باشد. و اندر تأویل ثبات او در مقام و مسکن خویش.

باب

رؤية الكشن

اندر دیدن کسن^۱

کسن^۱ پادشا بود .

اگر بیند کی کشنی بیافت او پادشاهی بیابد و خواسته‌ای و قهر کند مرد بزرگش را.

باب

رؤية الکسا

اندر دیدن گلیم

گلیم مردی بود رئیس و پشت و پناه .

باب

رؤية الکور

اندر دیدن آنکه از ناحیتی به ناحیتی رود

آن کس کی آن خواب بیند زن را طلاق دهد .

باب

رؤية الکوسج

اندر دیدن کوسج

هیچ نیکی اندر دیدن کوسه نیست .

۱ - درین دو مورد « کسن » به سین .

باب رؤیة الکلامی

اندر دیدن آنک به همه زبانی سخن گوید

آن کس کی این خواب بیند واجب کند کی بر کارها پادشاه گردد.

باب رؤیة الکوره

اندر دیدن کوره

کوره روئین اندر خواب و سفالین خادمان و کنیزکان باشد.

باب^۱

اندر دیدن کلبتین

کلبتین اندر خواب خادم بود.

کتاب اللام

باب

رؤية اللحية [۱۵۹^b]

اندر دیدن ریش

پسر سیرین گفت ریش خواسته بود، اگر مرد را خواسته [بود] و اگر نبود، و سایه و حرمت بود و جاه میان مردم.

اگر بیند کی او را پاره‌ای ریش باز آمده بود بهری از خواسته او بشود.

اگر بیند کی ریش او نیکوتر شده بود او را خواسته‌ای نیک شود.

اگر مردی ریش بر آمده بیند او خواسته‌ای بیابد و از غم رها گردد.

اگر مرد جوان ریش خود سپید بیند غم و اندوه بود.

اگر بیند کی ریش او دراز شد چنانکه تانافش برسد او بر مناره بانگ نماز کند و دیگر گونه شرف و عزت یابد.

کرمانی گفت اگر ریش چنان سپید بیند کی هیچ سیاهی اندرو نبود اندر میان مردم بدنام گردد.

اگر بیند کی ریش او دراز گشت فزون از آنکه شاید فای^۱ بر وی جمع آید یا غم سخت رسدش.

اگر بیند کی ریش او کم شده بود و سبک گشته و مرورا فام بود ازان فام به در آید و از غمها آزاد شود.

اگر بیند کی ریش او بسترند از کندن بهتر بود و آسان تر.

اگر بیند که سر و ریش او به یک جا بسترند و اندر خواب سخنی بود دلیل بر نیکی کند. اگر غمناک بود بی غم گردد. اگر فام دار بود فام او توخته شود.

اگر غلام بیند و فام دارد فام بگزارد و آزاد گردد و خواسته یابد .
 دیگری گفت رفتن ریش رفتن خواسته بود .
 پس اگر زنی بیند کی مرو را ریش بود مرو را پسر نیاید ، و اگر آید مهتر
 خاندان گردد .

باب

رؤية اللسان [۱۶۰^a]

اندر دیدن زبان

زبان ترجمان دل است و لبها یاد کننده ترجمان ، و لب زیرین فاضل تر و شریف تر
 از لب بالاین ، و لکن اندر زبان تفسیر دیگر است .
 اگر کسی بیند کی او را زبان بریده بودی یا خود کوتاه بودی و میان او و دیگری
 جنگی نبود اندرین سخنی نباشد . پس اگر او را با کسی جنگی باشد بی هیچ حجتی
 کی خصم او را بود خیره ماند .
 پس اگر اندر زبان فزونی بیند با فراخی و بسیار گفتن قوت او در حجت زیادت
 باشد ، و چیره گردد بر آن کس کی با او جنگ دارد .
 پس اگر دوازی زبان نه اندر جنگ بود او بد زبان گردد .
 اگر زنی بیند کی او را زبان ببریدند نیک بود ، و شاید کی سخت پارسا شود و
 کم سخن .
 پس سیرین گفت اگر بیند کی زبان او بیفتاد او علم فراموش کند .

باب

رؤية اللب

اندر دیدن بازی کردن

بازی کردن گریستن بود به آواز بلند .

باب

رؤية اللحم

اندر دیدن گوشت

اگر بیند کی گوشت مردم همی خورد پخته یا بریان کرده او خواسته بسیار ییادود،
اگر خام خورد غیبت مردم کند.

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی گوشت کسی دیگر [خورد] و جایگاه آن گوشت
کی همی خورد پدید بود او خواسته خویش یا آن کس بخورد. پس اگر بر وی هیچ جای
پدید نبود کسی را از خاندان خویش نام برد به بدی با^۱ کسی بیگانه.

اگر از آن [۱۶۰^b] جای کی همی خورد خون همی آمد هم تأویل غیبت باشد و
خداوند خواب [را] مزد رسد.

پسر سیرین گفت اگر کسی گوشت پخته یا بریان همی خورد بیمار گردد.

اگر بیند کی پیشش نهاده بودی بدو کاری رسد کی او را ناخوش آید.

اگر بیند کی نان و گوشت بر وی نهاده بودی و همی بریدندی و پیش وی همی
نهادندی خواسته او گم گردد.

اگر بیند کی گوشت فربه یافت از دوستی خواسته ای یادود.

باب

رؤية اللبن

اندر دیدن خشت

دانیال گفت خشت خواسته ای است گرد آورده و هر خشتی را به هزار درم نهاده اند.

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی خشت همی زد غم بود، تا^۲ آنکه کی خشت^۳ شود.

پس چون خشت^۳ شد خواسته ای بود گرد آورده.

۱ - کذا (شاید : یا) ۲ - بدون نقطه ۳ - کذا در اصل (شاید : خشک)

باب

رؤیة اللبن

اندر دیدن شیر

پیغمبر گفت علیه السلام شیر خوردن پاکی است. هر کس اندر خواب شیر خورد
 اوبه مسلمانی آید و فطره دهد، و هر کس بردست گیرد او کار به شریعت و مسلمانی کند.
 دانیال گفت شیر و روغن مغز خواسته بود گرد آورده، بر آن حدّ کی بیند.
 کرمانی و پسر سیرین گفتند اگر کسی بیند کی شیر گوسفندان همی خورد تازه او
 خواسته حلال بیاود.

کرمانی گفت اگر شیر چنان بود کی روغن از وی بیرون آورده بود نه نیک بود.
 اگر ترش باشد غم و اندوه بود.
 کرمانی گفت اگر شیر گاو بود خواسته بیشتر بود. [۱۶۱۸] اما اندر دین همچون
 شیر گوسفند باشند.

شیر جاموش و بز همچنین خواسته است، ولیکن از آن خر بیماری بود کی زود به
 شود. شیر خر گور بهتر از شیر خر بود.

پسر سیرین گفت اگر بیند کی شیر خر گور می خورد اندر خواسته کمتر بود.
 اگر بیند کی شیر آهو همی خورد از ترسی بیرون آید.
 اگر بیند کی شیر سگ همی خورد اندر بیمی و ترسی افتد.
 اگر بیند کی شیر اسب همی خورد پادشاهی یابد.
 شیر بالانی و هر رنگی کی بود از اسپان پادشاهی بود کی بیاود.
 کرمانی گفت شیر آهو و دیگر کوهیان روزی بود کی بیاود.
 شیر اسب آن کس را کی خورد نام نیکو بود.
 شیر اشتر پیروزی بود بر دشمن.

شیر گرگ همچون شیرسگک و شیرخرس بود. و نیز گویند کی غرامتی بودوزیان.
 شیرپلنگ پیدا شدن دشمن بود.
 شیرگره و روباه بیماری اندک بود و جنگ و بیمار.
 و شیرخوک طبع گشتن مرد بود و بی عقل شدن.
 و شیرمردم کی ازپستان خورد بند و زندان بود آن را کی همی خورد و آن را کی
 همی دهد. اگر یکی از ایشان مجهول بود خورنده و دهنده غم سخت و قوی یاود.

باب

رؤية اللوز وشجرته

اندر دیدن بادام و درختش

پسر سیرین گفت درخت بادام مردی بود نیک کی ازو نباید ترسیدن.
 پس اگر بیند کی ازو بادام همی خورد تر یا خشک نیک بود خاصه در موسم آن،
 و تر از خشک بهتر.
 پس اگر بیند کی او را [۱۶۱^b] بادام دادند و او اندر دامن یا آستین یا چیزی دیگر
 همی برد آن سخنی بود نیکو و ستایش بود کی روزی فراخ بود.

باب

رؤية الوان الاثواب

اندر دیدن لونهای جامه

جامه سپید و نیکو جمال خداوندش بود اندر دین یا اندرین جهان.
 دانیال گفت جامه سپید اندر تابستان نیکو بود.
 پسر سیرین و سید مسیب گفتند جامه سپید زنان را و مردان را هر دو نیک بود.
 گفت اگر کسی بیند کی جامه او بشتند یا خود بشت بیرون آمدن بود از غم و
 نیکو شدن حال او.
 کرمانی گفت جامه سرخ کرده زنان را در حال این جهان و مردان را نه نیک بود،

مگر آنک اندر جامه به شب خفتن بیند ، یا از ان جامه‌های کی پوشیدنش بر مردان عیب نبود. پس آنکه سرخی جامه خرمی بود.

پسر سیرین گفت جامه سرخ کارزار و گشتن بود.

دانیال گفت جامه‌های سرخ بغی بود اندر دین خداوندش.

پسر سیرین گفت جامه سرخ زنان جوان را نیک بود ، اما پیران را بد بود .

کرمانی و پسر سیرین گفتند جامه زرد بیماری بود، مگر کی خبز باشد. سرخی و سبزی و دیگر رنگها اندر جامه خزه‌چ زیان ندارد .

دانیال گفت زردی جامه بیماری و درد بود .

پسر سیرین گفت جامه زرد زنان را نیک بود ، خاصه کی برنا باشد.

کرمانی گفت جامه سبز دین بود، از بهر آنک جامه بهشتیان است. اگر بر زندگان بیند و اگر بر مردگان هر دو نیک بود این جهان را .

کرمانی گفت جامه سیاه آن کس را کی بروی پوشیدنش [۱۶۲^a] عیب نبود نیک باشد .

پسر سیرین گفت جامه سیاه خواسته و عز بود کی از پادشاهی بیاود . اگر کسی بیند کی اهل آن نبود نه نیک بود .

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی جامه رنگین پوشیده داشت او از ملکی سخنی بشنود ناخوش یا از کسی دیگر .

اگر کسی بیند کی جامه نو پوشیده داشت او را از غم فرج آید و نیکی بیابد .

اگر بیند که جامه چنین کی یاد کردیم از وی بر کنند یا بستند پادشاهی و شغلی کی درست دارد از وی بشود .

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی پیراهن سپید پوشیده بودی و ردای بر سر داشتی اندر دین صلاح یاود.

باب

رؤیۃ اللباس

اندر دیدن جامه

پنبه و قز اگر در زمستان بیند درویشی از وی برود، و در تابستان هم نیک بود.
 پوشیدن جامه بر حدّ خداوند جامه و قدر و منزلتش [بود].
 کرمانی گفت پنبه خواسته‌ای بود کمتر از پشم و کمتر از روی روباه.
 ردی^۱ دین بود، دواج و بستر زن بود.
 پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی گوشت گوسفند پوشیده داشت او را اندر
 خواسته قوتی و خرمی بود.
 اگر بیند کی از پوست ددان چون سمور و فنک و سنجاب چیزی پوشیده داشت
 قوت بود اندر خواسته.
 پشم و موی بهترین چیزهاست.

باب

رؤیۃ اللقوه

اندر دیدن لقوه

اگر کسی بیند کی او را گویند کی ترا لقوه است و جواب دهد کی مرا لقوه نیست
 [۱۶۶۸] و خصم گوید بلی هست تاویل آن است کی خبری دهد کی خوار گردی در میان
 مردم و چنان بود.

باب

رؤية اللّاه

اندر دیدن پافتاوه

اگر بیند کی پافتاوه بر پای پیچیده است او سفری کند.

باب

رؤية اللّجام

اندر دیدن لگام

گفت لگام زنی بود .

اگر زنی بیند کی او را لگامی دادند یا کمانی یا شمشیری یا تیری یا کاردی یا خنجرى یا حربه‌ای یا ناخن گیرى یا اره‌ای او پسری بزاید .
اگر شوهر ندارد شوی کند . اگر شوی دارد و او را دختری باشد دختر را به شوهر دهد .
اگر عزبی بیند زن کند ، و اگر زن دارد پسری آیدش .
گفت همه سلاحها نگاه دارنده بود از دشمنان .
لگام گسسته پادشاه را نیک ، دیگران را بد .

باب

رؤية اللّؤلؤ

اندر دیدن مروارید

پرسپرین گفت اگر کسی بیند کی مروارید و گوهر یافت پادشاهی یابد .
اگر زنی بیند کی مروارید شوهر نبود به زنی مرد نیک شود .
دانیال گفت مروارید پسربود و مرجان خواسته .

اگر بیند کی مروارید می فروخت او علم بسیار یاد و اندر مردم پراکنده کند.
اگر بیند کی چند مروارید یا گوهر اندر خانه وی نهاده است خواسته بسیار و علم بسیار بیاود .

اگر بیند کی مروارید اندر رودی یا اندر جایگاهی همی افکند نیکی کند با کسی کی جایگاه آن نداند .

گفتار پسر سیرین و سعید مسیب و کرمانی آنست [۱۶۳^a] کی مروارید به ریسمان باز بسته سخن نیک بود و کلام خدای عزّ و جلّ ، و بی ریسمان علم پراکنده .
اگر نا سفته بود دختر باشد . اگر چندان باشد کی از شمار بگذشته بود خواسته ای بود بسیار .

اگر بیند کی از دندان وی مروارید بیرون می آمد از دهان او سخنها [ی] پسندیده یا قرآن بیرون آید.

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی مروارید همی خورد و همی فرو برد علم فراموش کند یا کلام باری را جلّ و عزّ ، و یا علمی داند و پنهان کند.

اگر مروارید جایگاهی بیند کی نه جای او بود بر سر راهی یا جایگاهی کی بدین ماند خواری کردن بود بر علم.

اگر بیند کی به جای هیزم مروارید همی سوخت مردی را به کاری فرو آرد کی او را حلال نبود .

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی مروارید همی خوردی قرآن فراموش کند ، چی مروارید در تأویل قرآن است .

دیگری گفت اگر کسی بیند کی مروارید می خورد علم بسیار آموزد .

باب

رؤية التّصّ

اندر دیدن دزد

گفت دزد آن بود کی بر کسی حیل سازد یا کسی را بکشد .

اگر کسی در خواب دزد بیند او را بیماری رسد و لکن رهای یابد . صعلوک را همین تأویل باشد .

اگر بیند کی او را بغارتیدند و خواسته او به حرب بستند او را مصیبتی رسد کی ازان غمگین گردد بر حد کالاکمی از وی سنده باشند .

اگر بیند کی دزد اندر خانه او شد [۱۶۳b] و بهری از کالای او ببرد کسی ازان خانه بمیرد .

اگر در خانه او شد و چیزی نبرد کسی ازان خانه بیمار شود و درست گردد .

باب

رؤية اللقمة

اندر دیدن لقمه

اگر لقمه حلوا بود کوچک و شیرین سخنی بود و لطیف ، یا بوسه ای از فرزندان یا زن یا دوستی .

باب

رؤية اللحاف

اندر دیدن لحاف

اگر بیند کی لحاف بخرد کنیز کی به زنی کند و نیکی بیاود .
اگر بیند کی سوخته شد یا بدزدیدند یا خواهد کی بفروشد آن زن را از وی باز ستانند یا مختل گردد .

باب

رؤیة اللبّان

اندر دیدن کندرو

اگر بیند کی کندرو همی خوردی یا همی خائیدی سخن بود کی جنگ و گله
تولد کند ، و هر چند خائیدن او بیشتر آن سخن بیشتر.
کرمانی گفت اگر مردی بیند کی کندرو همی خاید اودر کار [ی] افتد کی اندر آن
سخن بسیار بود.

* * *

کتاب المیم

باب

رؤية الملائكة

اندر دیدن فریشتگان

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی گروهی از فریشتگان جای بودند او را بسیار نیکوی رسد، خاصه کی فریشتگان بزرگ و معروف بیند.

اگر فریشتگان همی رود صلاح دین او بود.

اگر فریشتگانی را بیند کی در کلام خدای عز و جل نام ایشان است و با ایشان سخن گوید یا ایشان او را [۱۶۴^a] مژده ای دهند جمله شادی و روزی بود و او را ازین جهان بیرون نبرند بی شهادت.

پس اگر میان ایشان سخنی نرود مردم آن جایگاه را پیروزی بود بردشمنان و رها شدن از غم.

و دیدن ابرهیم و موسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین همین تأویل دارد.

محمد بن عبدالله گفت اگر کسی بیند کی او یکی گشت از فریشتگان و با ایشان همی پرید اندر آسمان چنانک می خواست این خواب شخصی باشد کی خدای تعالی نیکی دو جهان او را ارزانی داشته بود.

اگر کسی بیند کی مالک گشته - خازن دوزخ - معبران گویند اوزندان قاضی گردد.

باب رؤیة الملوك

اندر دیدن پادشاهان

گرمانی گفت اگر بیند کی اندر دیدار ملک افزونی آمده است نیکوی و مصالح مسلمانان و اتباع او زیادت گردد .

پس اگر اندامی از اندامهای او نیکوتر بیند و دیگر بر حال خویش عنایت او در بعضی از ولایت او شامل باشد و در بعضی نه .

اگر ملکی بیند کی کلاه اوسخت نیکوشده است تفسیر کلاه او هم صلاح مسلمانان بود، از بهر آنکه کلاه امام اندر تأویل تاج بود و تاج پادشاهی او .

گرمانی گفت آنچ دلیل کند بر درازی زندگانی ملک آن است کی در خواب بیند . یا کسی از بهر او بیند کی آب سرد و روشن همی خورد از بر که یا رود یا راویه و یا سبو، و هر چند کی ازان آب بیشتر خورد زندگانی او دراز تر بود .

اگر بیند، یا کسی از بهر او بیند، کی عمامه او دراز تر شده است [۱۶۴^b] یا به کس دیگر پیوند کرده هم درازی عمر او بود .

اما آنکه دلیل کند بر نیکو شدن حالش میان او و خدا آن است کی بیند، یا کسی از بهر او بیند، کی روی به قبله دارد و نمازی کند و روی او ازان بنگردد و رکوع و سجود تمام به جای آورد، یا بیند کی خفته بودی یا نشسته و قرآن می خواندی و داد و عدل گسترد . اگر ملکی بیند کی از پسی^۱ پیغمبر همی رود چنانکه از وی بنگردد او را پیش خدای تعالی حال نیک است و بر آن راه است کی پیغمبر علیه السلام فرموده است .

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی پادشاه او را چیزی داد، یا تیغی اندر گردنش افکند، یا جامه ای دروی پوشید، یا او را بر چهار پای ازان خویش نشاند پادشاهی و خواسته ای بیاود .

اگر بیند کی بر درملکی یا پادشاهی همی شود بر دشمن پیروزی یاود و خوری^۱ و نیکی بیند.

اگر بیند کی بر مردمان پادشاه چیره شد اندر جنگ پیروز گردد.
اگر بیند کی پادشاه تاج از سر خویش بر سر او نهاد پادشاه گردد.
اگر بیند کی تاج از وی بستند آن پادشاهی از وی بشود.

باب

رؤیة الملوك السالفه

اندر دیدن پادشاهان سالف^۲

اگر کسی از بزرگان گذشته کسی را به خواب بیند او خوشنودی مردی جوید از بهر منفعتی یا راحت این جهانی .

اگر بیند کی قیصر مرورا طعامی یا چیز دیگر داد صلاحی و نیکی و خواسته ای بیاود.
پس اگر بیند کی ازین ملکان مرده کسی از وی چیزی بستد از طعام یا جامه او را اجل نزدیک رسیده است.

اگر ملک حبشه [۱۶۵۸] را در خواب بیند درویش گردد و دشمن بر وی چیره شود .

پس اگر بیند کی او را چیزی داد از پوشش او را سختی و رنجی رسد.
پس اگر ملک ترک را بیند او را سختی و بیمی رسد.
پس اگر بیند کی او را از اسباب این جهانی چیزی داد او از دشمن نیکی بیاود.
اگر بیند کی با وی نزدیکی و نیکی کرد تفسیر آن بود کی بر دشمن چیرگی نماید.
پس اگر بیند کی چیزی از وی بستند او بیمار شود سخت، پس عافیت یاود.
اگر ملکی را بیند از ملوک ان یمن خجستگی و برکات بود.

۱ - کذا در اصل (= خرمی) ۲ - در اصل این عبارت درد نبال آخرین عبارت باب ملوک

اگر [ملک] دیلم را ببند باید کی از دشمن بر حذر باشد.

پس اگر ملک چین را اندر خواب ببند خواسته و بزرگواری بیاود، و این همه آن کس را نیک بود کی خدمت پادشاه کند.

پس اگر ببند کی او را چیزی داد یا چیزی پذیرفت از مرد بزرگ مایه بسیار نیکی بیاود.

اگر ببند کی چیزی بروزد میان او و مردی جنگ افتد.

پس اگر ملک هند را ببند کی با وی سخن همی گفت، یا وی را چیزی داد آن مردی بود کی اندرو خیر کمتر بود، و لکن خداوند خواب را سفری افتد و اندک خواسته بود و بسیار دشمن، و نیکی آن را بیشتر بود کی پادشاه مرده را زنده ببند.

اگر پادشاه مرده را ببند کی اندر زمینی یا شهری همی گشت سیرت آن پادشاه اندران زمین زنده شود و رعیت او همچنان بدارند کی به زندگانی وی بوده است. پس سیرین گفت اگر کسی ببند که ملکی به پادشاهی اندر زمینی شد یا اندر شهری کی نه جای او بود مصیبتی [۱۶۵^b] اندر مردم آن جایگاه آید بر قدر و خطر آن ملک اندر آنچ دیدن او بود، و کاردار او [و] میر را نه نیک بود.

پس سیرین گفت اگر میری را ببند روز آدینه نماز چهار رکعت کرد معزول گردد.

اگر ببند کی نشسته نماز همی کرد پادشاهی اوضاعی گردد.

اگر ببند کی بر پیلی نشسته بودی از پادشاهی بیرون آید.

اگر ببند کی او را از مجلس دور همی کردند، یا چیزی از پادشاهی اواز وی ستندند از پوشیدنی یا بساط او را اندر کار تباهی آید.

گر مانی گفت اگر کسی ببند کی بر پادشاهی دست یافت او پادشاهی عظیم بیاود.

اگر ببند کی پادشاهی یافت بر جنیان یا ددان یا چهارپایان یا مرغان این همه پادشاهی بود کی بیاود.

اگر ببند کی اندر خدمت ملک همی شد و یا با ایشان خفت و خاست همی کرد

و با وی سخنهای نیک همی گفت او از خاصگان ملک گردد و از ایشان نیکی یابد.
 اگر بیند کی به زندان ایشان بودی او را فرج آید از کاری کی اندرو بود بر
 دست ایشان .
 اگر بیند کی از زندان بیرون آمده بودی از ان غم بیرون آید .

باب

رؤية المسواک

اندر دیدن مسواک کردن

پرسیرین گفت اگر کسی بیند کی مسواک همی کند او را خیری و نیکی رسد .
 اگر بیند کی مسواکی از درختی ببرید و بدان هیچ کاری نکرد او را نفعی رسد
 از خواسته مردی .
 اگر بیند کی مسواک همی کند به چوب برنج یا به چوب رز نیکی بود کی بدو
 رسد از قبل زنی .
 اگر بیند کی مسواک [۱۶۶^a] همی کند به چوب درختی کی آن چوب را به
 مردان بازخوانند آن مرد کی از گوهرا آن درخت [بود] نیکی یابد .
 کرمانی گفت مسواک کردن سنت است و دیدنش سخت نیک .
 اگر بیند کی دسته [ای] مسواک داشتی و [به] مردم همی بخشیدی این مردی بود
 کی مردم از وی علم آموزند و سنت .

باب

رؤية المحبرة والدوات

اندر دیدن دوات و محبره

پرسیرین گفت محبره زنی بود .

اگر بیند کی مرورا محبری دادند دختری آیدش، یا زنی بخواهد از تخم بد.
 اگر دواتی از چوب یا از ارزیز یا از مس یا از زر بیاود یا بدو دهند همین حکم
 دارد. پس اگر از سیم بود زنی بود نیکو. اگر از زر بود زنی باشد کی بیمار بسیار
 بود و ناپایدار باشد.
 اگر محبره از یاقوت بود زنی بود سخت نیکو و نیکو سخن، و اگر از سنگ بود
 زنی بود سخت دل کی بر هیچ کس نبخشاید. و اندرین معنی تأویل جز کنیزک یا خادم
 یا زن نکرده اند و خدای داند کی کدام اندازد.
 کرمانی گفت اگر کسی بیند کی دواتی یافت او را با خویشاوندی دشمنی افتد.
 پس اگر با او حلی بود دلیل بر نیکی کند و زنی را از خویشاوندان بخواهد.
 محبره [را] تأویل همان است کی دوات را، و لکن دوات را خطر و مایه بزرگتر
 است.

باب

رؤیة المصحف

اندر دیدن مصحف و خواندن آن

دانیال گفت اگر کسی بیند کی قرآن همی خواند او را علم و حکمت روزی شود
 و از صالحان دین گردد. [۱۶۶^b]
 پسر سیرین گفت اگر بیند کی مصحف اندر دست دارد حکمتی و ر[و] شنائی یاود.
 اگر بیند کی مصحف باز کرد [و] ورقها [ی] او همی دید عدلی و دادی از میان
 مسلمانان بگسترد.
 اگر بیند کی مصحفی اندر پشت^۱ او آویختست آن^۲ مرد مسلمانی با پس پشت
 افکنده است.
 پسر سیرین گفت اگر مردی بیند کی مصحف زیر سر نهاده بود مردی بود کی بر
 آنچه خواند کار نکند^۲.

اگر مردی بیند کی از مصحف قرآن همی خواند بر گفتار حقّ بود.

کرمانی گفت اگر مردی بیند کی مصحفی باز کرده بود و همی خواند او اندران ولایت حکمت و داد گسترده.

اگر بیند کی مصحفی دارد و چون باز کند هیچ چیز اندروی ننوشته بیند او را زندگانی سپری شده است.

اگر بیند کی بهری نوشته است و بهری نه^۱ او را زندگانی چندانی بود کی آنک نوشته بیند.

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی مصحفی همی خواند خدای تعالی او را ولایتی دهد کی اندران ولایت عدل گستراند.

دانیال گفت اگر کسی بیند کی مصحف همی خورد خدای عزّوجلّ مرورا علمی بدهد.

اگر بیند کی مصحف را بسوخت اندردین او تباهی آید.

اگر بیند کی مصحف ازو بازستند آن علم کی دارد ازو بازستانند و علم او و نامش از جهان گسسته شود.

اگر بیند کی مصحف همی فروخت علم وی اندر مردم پراگنده شود.

اگر بیند کی از مصحف بهری خوانده بود و بهری مانده او خداوند علم بزرگ شود، چندانکه [۱۶۷۸] مایه^۲ آن نتوان دانست.

گفت اگر مردی بیند کی اندر خانه او مصحفی است و قفل برزده او مردی بود دل سخت کرده.

اگر مردی بیند کی آسمانها و زمینها درهم پیچیده است و دزدنده^۳ او، مصحفی بدزدیده است.

* * *

باب

رؤیة المائدة

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی با کسی خمر خورد و قدح و جام از یکدیگر همی
ستدند جنگ و پیکار بود .

و اگر تنی چند را در چنین حالی بر خوانی بیند کی نان همی خورند یا خواهند
خوردن آن جنگ ایشان از بهر روزی بود کی از دست رنج اندوزند ، و بود کی زمین
آبادان باشد کی از وی بر خورند .

باب

رؤیة المجوس

اندر دیدن کبر

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی زنار در میان بندد اندر میان مردم شهره گردد.
پس اگر بیند کی بر کیش گبر کی بود او مردی باشد از راه دین دور مانده .
اگر بیند کی گبر گشته بودی او صاحب بدعت است و هوای کسی کی نمی شناسد
می سپرد .

اگر بیند کی آتش می کرد، چنانک گبر گان کنند در آتش خانه خویش ، خواسته ای
از پادشاهی بیاود یا خود پادشاهی، و او را کارکنان بوند کی از بهر او خواسته اندوزند .
اگر بیند کی زناری در میان بسته است او را از مردمان نفعی رسد کی پشت او بدان
بسته شود و دین را دست باز دارد .

پسر سیرین گفت اگر مردی بیند کی مردی را نماز برد [۱۶۷^b] به بزرگواری
او پادشاهی را خدمت کند .

اگر بیند کی اندر آتش خانه بود و آتش را ...^۱ همی برد چنانک گبرکان
 برند وی ملکی را حرمت کند و او را ازان شغل نیکی بسیار رسد .
 اگر بیند کی گبری را نماز برد تبع مردی بی دین شود و او را توبه باید کرد .
 اگر بیند کی آتش پرستید پادشاهی یاود یا کارزار سهمگن کند، از بهر آنک آتش
 کارزار و پادشاه بود .
 اگر آتش افروزد از انگشت یمکن کی آن خواسته کی او طالب آن است خواسته^۲
 بنیمان^۲ است .
 گفت کی اگر گبری بیند کی مسلمان گشته بودی مسلمان شود .
 اگر جهودی یا ترسائی یا گبری بیند کی کشتهای^۳ ایشان بیران گشته بودی ایشان
 همه مسلمان گردند .
 اگر یکی از ایشان خویشان را در مسجد مسلمانان بیند مسلمان شود .

باب

رؤیة المیزان

اندر دیدن ترازو

اگر کسی ترازوی آهنین درست اندر خواب بیند تفسیر آن قاضی آن بقعه بود .
 عادل و علم و ورع و تقوی او از محکمی و درستی و راستی آن قیاس باید گرفت .
 کفه^۴ ترازو قاضی است، و درم اندر وی جنگ مردمان، و سنگ ترازو داد و عدل
 و سخن قاضی .
 پس چون ترازو راست بیند ...^۱ هر دو کفه بیند راست است آن قاضی سخت
 عادل بود .
 و همچنانک ترازو قاضی است قفیز و پیمانه و آنچ بدین ماند قاضی باشد، و لکن
 نه چون ترازو بود .

۱ - یک کلمه محو شده است ۲ - در اصل نقطه ندارد ۳ - اصل : کستهای

اما عمود ترازو و زبانه^{۱۶۸ا} قاضی سخت عادل بود، به تن خویش به کار راندن و درست گردانیدن آنچ در دست وی بود و هرچ بدو تعلق دارد.

کرمانی گفت وزن کردن [چیز] ها داد کردن است اندر حکم میان خصمان. پس هر که کی کفه^{۱۶۸ب} ترازو و آنچ درو بیند راست راست بود چنانکه یاد کرده آمد و زبانه^{۱۶۸ج} ترازو بیند راست ایستاده قاضی بود کی داوری میان خصمان راست کرده بود، و اگر به خلاف این بیند جور کرده باشد.

دیگری گفت سنگ^{۱۶۸د} ترازو سخن بود.

اگر کسی اندر خواب قاضی^{۱۶۸ه} را بیند معروف کی اندر حکم جور همی کرد مردم آن جایگاه را ترازو سنگ^{۱۶۸و} راست نبود و حق^{۱۶۸ز} مردم راست نمی دهند.

در همه [جا] تأویل و تعبیر قاضی ترازو باشد و ترازو قاضی.

اگر ترازو شکسته و ناراست بود قاضی ناتمام اندران زمین.

باب

المسجد و بناه

اندر دیدن مسجد و بنا کردن آن

کرمانی گفت اگر بیند کی مسجدی را بنیاد کرد تا خدای تعالی درو پرستند مردمی را به خویشتن کشد و کارش بالا گیرد و نام بردار گردد و مهتر^{۱۶۹ا} آن شود.

دیگری گفت ممکن گردد به خویشاوندی پیوندد.

اگر بیند کی مسجدی خراب شد جمع آن مسجد پراکنده شود.

اگر بیند کی مسجدی را گورستان کرد^{۱۶۹ب} بود اندر دین مردم آن مسجد.

پس اگر بیند کی گورستان را به مسجد کردند آن مردم توبه کنند.

اگر بیند کی مسجدی خراب آبادان شد مردم آن مسجد نیک گردند.

اگر بیند کی مسجد آبادان بیران شد مردم او^{۱۶۹ج} سخت بد گردند.

اگر بیند کی بهره‌ای آبادان شد و بهری خراب مردم آن جایگاه را سخن پراکنده شود .

اگر بیند کی در آن مسجد درختها و ستونهای بسیار است مردم آن مسجد توانگر تر و معروف تر شوند .

اگر بیند کی ستونی ازان مسجد گسسته شد مرگت امام مسجد باشد یا مرگت مؤذن یا کس بزرگت از همسایگان و مقیمان آن مسجد .

باب

رؤیة المنارة

اندر دیدن مناره

اگر بیند کی مناره بیران شد پراکنده شدن جماعت باشد از بهر آنکه مناره گرد آورنده مسلمانان است .

اگر بیند کی پاره‌ای ازان بیفتاد حال بد بود اندر کار آن شهر آید یا اندر کار پادشاه یا والی آن .

کرمانی گفت اگر بیند کی مناره‌ای بیفتاد یا بیران گشت مردم آن جایگاه پراکنده شوند به هوا و رای مختلف ، و هر یکی رای بردست گیرند .

باب

رؤیة المنبر

اندر دیدن منبر

منبر پادشاه عرب و ازان همه مسلمانان بود ، و هر کس کی بیند کی بر منبر شد مردم را قهر کند و پیروز گردد ، خاصه کی بر آن سخنهای حکمت گوید و پندهای نیکو دهد - خدای تعالی مرورا پادشاهی و افزونی دهد .

پس آنک خویشتن را بر سر منبر بیند و نه سزاوار کار بود تاویل آن برادر او را بود، یا کسی را به درجه برادران او باشد، یا کسی را از تخم او، یا هم نامی را از آن وی. پس اگر نه چنین باشد شهره گشتن او بود به خیری و نیکی.

اگر آن حکمت کی گوید و یا آن خطبه کی می کند تمام کند و نماز بگذارد او بر راه دین [۱۶۹^ا] و مسلمانی است. اگر نماز و خطبه تمام نشد او را آن کار تمام نگردد. اگر بر کسی برفتن (۴) او از وعظ و حکمت خالی باشد میان مردم رسوا گردد به کار زشت.

اگر این خواب پادشاهی بیند و خطبه او ناتمام بماند زوال پادشاهی او باشد. اگر پادشاهی یا مهتری را بیند کی از منبر بیفتاد یا منبر شکسته شد یا از منبرش به زیر آورند از آن پادشاهی کی دارد جدا گردد.

پسر سیرین گفت اگر زنی بیند کی بر منبر بودی شهره رسوا گردد در میان مردم، یا کاری یا ود کی اندر آن بدی و آشوب بود.

اگر بیند کی خطبه می کرد یا سخن نیکو همی گفت آسان تر بود، اگر چه هم نیک بود.

اگر از سخنش از حکمت و طاعت دور باشد فضیحت شود به کار سخت زشت، از بهر آنک زن را بر منبر شد [ن] سخت محال و نالایق باشد.

اگر زن نامسلمان آن خواب بیند مسلمانی گردد، ولیکن زود از سرِ مسلمانی به آخرت نقل کند.

باب

رؤية المقرعة

اندر دیدن مقرعه

اگر بیند کی او را به مقرعه بزدند چنانک اثر تازیانه برو بماند و آن وقت کی

می‌زدندش او را فرو گرفته بودند یا بر چیزی بسته و از پس زدن از وی خون همی آمد
هیچ نیکی اندرین نبود، کسی او را به زبان یا به دست ناچار برنجاند و لکن بدان مزدا بود.
اگر بیند کی او را به تازیانه می‌زدند بی آنک کس او را به دست گرفته بود یا فرو
بسته خواسته‌ای و نیکی یاود چنانک وی پیدا آید.

پس اگر از وی خون همی آمدی و به اندامش فرومی‌شدی آن خواسته‌ای حرام بود
[۱۶۹^b] و همچنان زدن چوب، چه تازیانه کی نشان او بماند سخنی بود کی اندرو گفته آید.
پسر سیرین گفت اگر پادشاه را بیند کی او را همی زد نیکی بود کی ازان پادشاه
بدو رسد یا از کسی کی بالای او بود، و گفت زدن سخن بود و بود کی پند باشد.

پس اگر خویشان را زده بیند و نداند کچون زدندش نیکی بود و یافتن خواسته و
تن جامه فاخر. و بهترین زدن اندر تأویل آن است کی برین گونه بود، مگر کی اندر
چیزی بسته بود یا پیچیده. چو آن به سخن گردد و اندر وی کار کند از بهر آنک اندر
چیزی بسته رسیدن حیل باشد و این بدگیرد، خاصه کسی را کی غمگین بود یا از
کسی ترسد.

و اگر ازان علامتها هیچ نبود و زننده را بیند نیکوی بود کی ازان زننده بیاود.
اگر بیند کی کسی او را چیزی بر سر زد یا او بر سر کسی زد نکوهشی بود و
سرزنش بر مضروب.

اگر کسی بیند کی او را زدند چنانک زدن اندرو نشان کرد پندی باشد کی او را
دهند و بپذیرد و ازان منفعت یاود. پس اگر اندرو نشان نکند مرو را ازان پند هیچ منفعت
نبود، و زدن برادر پادشاه هیچ کس [را] نیک نباشد.

باب

رؤیة المرأة

اندر دیدن زن

کرمانی گفت اگر زن جوان به خواب بیند کی پیرگشته بودی او را صلاح بود

اندر دین.

اگر زنی بیند کی ریش دارد همچون مردان او هرگز پسر نزاید ، و اگر ریش^۱ سپید بیند مهتر خاندان گردد .

اگر بیند کی موی سرش بپریدند [۱۷۰^a] یا بستر دهند یا به ناخن گیرا بگرفتند شوی مرورا طلاق بدهد یا از وی جدا گردد به مرگ. پس اگر او را شوی نبود مصیبتی رسدش اندر خاندان .

پس اگر زنی بیند کی سر برهنه بودی رازهای او آشکارا شود. اگر شوهرش بیند برین گونه او را زینت بود.

اگر زنی بیند کی دست و پای به حنی کرد و ازان حدّ برگذشت کی جای رنگ بود او را نیک بود. از بهر آنکه زنان را زینت و رنگ و سرخی نیک بود درین جهان. پسر سیرین گفت زن خیرست و کنیز کُ همچنین ، و بوسه و جماع و بازی کردن با ایشان نیک بود و فراخی روزی .

اگر کسی بیند کی اندر فرج زنی شد او بمیرد .

باب

رؤية المخنث

اندر دیدن مخنثی

کرمانی گفت اگر بیند کی او مخنث است و جامه^۲ زنان پوشیده دارد او را سایه کم گردد و بیمی و هولی رسدش - پس رها شود. و بود کی ازان بهری با وی بماند و ازان بلا همیشه می نالد، یا از وی حکایت زیادت ازان کنند کی به وی رسیده بود از بلا. و این همه آن وقت بود کی جامه^۲ زنان نیز بیند .

پس اگر بیند کی ازان حال به حال دیگر گشت و ازان جامه و زینت مخنثان بیرون آمد او از همه غمی و اندهی بیرون آید.

باب رؤیة المیت

اندر دیدن مرده

گفت مرگت راحت و فرج و آسایش بود و بیرون آمدن از غم.
گرمانی گفت اگر کسی بیند کی مرده است و مردمش به بانگ و گریستن
مشغول اند و آنچ نشان مردگان باشد از کفن و شستن و جنازه [۱۷۰^b] و تخته حاضر
اورا تباهی دین بود، اما به به شدن گوش باید داشت.

اگر بیند کی او را به گور کردند او را دین تباه شود و هرگز به نشود.
اگر بیند کی او را همی شستند و اندر کفن همی پیچیدند یا بروی نماز همی
کردند آن قوت بود بر به شدن دین او. هرچ از آلت مردگان کاسته تر بیند او را
به باشد.

اگر کسی خویشتن را مرده بیند و بر سر جنازه نهاده و همی برندش برگردن
حمالان او پادشاهی بیاود اما دینش تباه شود و بر بسیار کس چیره شود. اما چشم باید
داشت کی دین او به صلاح آید اگر او را در گور نکرده باشد.

اگر بیند کی او مرده است و از بهر او هیچ کس نگریستند و نه از پس جنازه او
همی شدند تاویل آن بود کی بهری از سرای او بیران شد. پس اگر گریه نیز بیند بیران
شدن آن اسرای چنان بود کی هرگز آبادان نگردد، مگر کی از ملکیت او بیرون آید و به
دست کس دیگر افتد.

گفت اگر کسی بیند کی او از بهر خویشتن یا بهر کسی گور همی کند اندران
شهر سرای^۲ بنیاد کرد.

اگر بیند کی او را اندر زمین کردند به زندان کسی افتد.
پس اگر مرده ای را به خواب بیند کی نشناسد و آن مرده او را خبری داد کی من

مرده ام و خداوند خواب همچنان پندارد کی بمرده است دلیلی بود بر صلاح کار آن مرده بدان جهان.

پس اگر بیند کی مرده او را خبری داد این جهانی نعمتی یاود از جایگاهی کی هیچ گوش ندارد.

پس اگر آنک او را داد سخنی بود یا علمی یا پندی یا وصی^۱ او اندر دین صلاح یاود بر آن حد^۲ کی دادن او بود، و هر باطلی کی از مرده بیند نه خواب [۱۷۱^۳] باشد.

کرمانی گفت اگر بیند کی چیزی به مرده داد از خوردنی او زیانی بیابد اندر خواسته.

پس اگر آنک او را داد پوشیدنی بود و باز کرده نبود و اندر پوشیده او را اندر تن سختی^۴ رسد و اندر خواسته نیز.

پس اگر آنک پوشیده داشت از تن بر کرد تا مرده در پوشید بمیرد و زود بدان مرده رسد.

اگر بیند کی مرده را همی برد بر جنازه به آلت مردگان خواسته^۵ حرام بیاود. پس اگر آنک مرده ای را بر وی نهاده دید جنازه بود به پادشاهی پیوسته گردد و روزی نیک بیاود.

پس اگر مرده ای را بیند کی دست اندر گردن او آورد یا اندر تن او آویخت او را زندگانی دراز گردد.

پس اگر مرده را دست برد^۶ و نه باوی سخن گفت و مرورا چنان دید کی روی بدو داشت و روی تازه بود آن نیکی بود کی آن زنده با وی کرده بود به صدقه یا دعای یا چیزی کی بدین ماند.

پس اگر مرده را سخن نا خوب گفته بود یا در وصیت او خیانت کرده باید کی از خدا بترسد و عذر آن بخواهد.

پس اگر خویشتن را چنان بیند کی مرده بودی سفری کند سخت دور و خواسته‌ای
بیاید :

پس اگر چنانک بیند کی زنده است و با مردگان می‌باشد او خویشتن را اندر
میان مردمانی افگند کی اندر دین ایشان تباہی بود.

پس اگر خویشتن را از ایشان یکی بیند او را نیز دین چنان باشد کی ازان ایشان :
پس اگر مرده را به کاری مشغول بیند یا از حال بگشته یا حال بد شده او را
شغلی بود ازین جهان کی بدان شغل او را پرداختگی نبود.

پس اگر بیند کی مرده بیمار شد او را از دینش می‌پرسند و ازانچ میان [۱۷۱^b]
او و میان خداست.

پس اگر بیند کی شرش درد می‌کند او را همی پرسند کی با مهتر خویشتن چه
کردی، یعنی مادر و پدر.

اگر او را پهلوی درد کند او را از کار زنش پرسند.

پس اگر بیند کی او را ران درد می‌کند او را از اهل بیت و خویشاوندان
همی پرسند.

پس اگر او را شکم درد همی کرد او را از حق فرزندان همی پرسند. اگر یکی را
کی خود مرده است بیند کی دیگر بار می‌میرد و بر سر او می‌گریند حال او بد است.
پس اگر گریه نبیند از کسان آن مرده فرزیدی یا فرزند فرزند دایماد شود و
بعضی گفته‌اند بمیرد.

اگر مرده از جایگاهی کی او را نبیند او را بانگ زند و او پاسخ دهد و در پی
او برود این زنده زود بدو رسد.

اگر بیند کی از پس مرده همی شد و یا او در سرائی رفت کی نشناخت اگر رود
زود بدان مرده رسد.

پس اگر بیند کی راست از پس مرده‌ای همی شد گام به گام او سیرت آن مرده
دارد^۲

۱ - «رود» در اصل دو بار تحریر شده ۲ - دو یامه کلمه که در دنباله مطلب در حاشیه

تحریر شده بعلمت پارگی صفحه محو شده است

اگر بیند کی مرگ بر زنده‌ای چیره شد^۱

اگر مرده‌ای زنده‌ای را خبر می‌دهد کی به نزدیک من خواهی آمدن^۲ بود کی راست شود و بود کی مختلف گردد. روزی ماهی، و ماهی سالی، و آخر هم بدو رسد. کرمانی گفت اگر بیند کی با مرده‌ای کی او را شناخت جماع همی کرد او بر کام خویش چیره گردد و بر چیزی کی او مید نداشت. اگر آن مرده مرد بود راحتی از زنده بدو رسد از صدقه یا از دعا. اگر مرده مجهول بود و نشناسدش بر دشمن چیرگی یابد. اگر با محرمی ازان خویش از مردگان جماع کرد نیکی از کشته بدو رسد یا به فرزندی ازان آن مرده.

پس اگر فاعل مرده بود [۱۷۲^a] نیکی به زنده رسد از علمی یا چیزی کی دست باز داشته بود.

کرمانی گفت اگر مرده را بیند کی خفته باشد علامت آسایش او بود و نیکو شدن حالش اند [ر] ان جهان.

اگر بیند کی مرده معروف بر کند او راه آن مرد بجوید اندرین جهان، اگر از علم بود اما از خواسته.

اگر بیند کی بر سر گور شکافته رسید و او را دید زنده آنک وی جوید حکمت بود و خواسته حلال. اگر مرده یاود آن کاری بود کی نیکی و بدیش نتوان دانست.

پسر سیرین گفت اگر بیند کی مردگان از گور بر آیند مردمان دون و سقله به امام خویش بیرون آیند چنانک ایشان را نام نماند.

اگر مرده‌ای را خرم و خندان بیند او را نزدیک خدای تعالی درجه بلند باشد.

اگر بیند کی مرده دست نماز می‌شست بیرون آمدن او بود از گناه و رهایی^۳ یافتن از رنجی کی اندروست، و بود کی فامی کی بر وی دارد توخته گردد.

کرمانی گفت اگر مرده‌ای را بیند کی با کسی دیگر همی گفت جامه من بپوش برو فامی باشد و خواهد کی ازان بیرون آید.

۱ - مندرج در حاشیه و دو کلمه بعلت سائید کی لب کاغذ محو شده است ۲ - اصل: رهاه

پرسیرین گفت اگر بیندکی با مرده سخن همی گفت آن درازی زندگانی او بود.
 دانیال گفت اگر بر مرده جامهٔ سپر بیند او را بدان جهان حال نیک گردد.
 اگر بیندکی مرده‌ای او را خبر می‌دهد که به من خواهی رسیدن مرگت او بود.
 پرسیرین گفت اگر مرده‌ای را بیندکی زنده شده بودی او را کار نیک است
 بدان جهان.

اگر زنده‌ای را بیندکی مرده بودی نه نیک بود و او را بلائی رسد.
 پرسیرین و کرمانی گفتند اگر مرده را اندر [۱۷۲^b] خواب بیند چنانکه مرورا
 روی دندان نبود او را از مرگ بیم است.
 اگر مردی بیندکی مرده او را گردن^۱ نزد او زود بدان مرده رسد.
 اگر بیندکی مرده را از خانهٔ خویش و مردمان جدا همی کنند او وصیتی کی
 او کرده است به جای نیاورده آید.
 اگر بیندکی وصی^۲ را بوسه همی داد وصیت او تمام به جای آورده بود.
 اگر از مرده چیزی بیافت، یا با وی سخن گفت، یا عتاب کرد او را زندگانی
 دراز بود.

باب

رؤیة المقابر

اندر دیدن گورستان

یکی از معبران گفت اگر کسی به خواب بیندکی جامهٔ مردگان همی ستد او
 مال مردگان مسلمانان به حرام بیاورد.
 اگر بیندکی کفن مردگان همی ستد او مال ایشان همی خورد.
 اگر بیندکی در گورستان جهودان است یا ازان ترسایان^۲ و کفنشان می‌ستانند با
 مردمان بی دین اندر آمیزد.

۱ - باینکه کاغذ پارگی و سائیدگی یافته است چنین خوانده می‌شود. ۲ - اصل: ترسیان

باب

رؤية المفتاح

اندر دیدن کلید

کرمانی گفت کلید پادشاهی عظیم بود و خواسته بسیار.
 اگر بیند کی کلید بیافت پادشاهی عظیم بود و خواسته بسیار بیاود.
 اگر بیند کی دری به کلید بگشاد او را دعا مستجاب بود، و ممکن کی تأویل این
 پدر و مادر او را بود و کار کی جوید بیابد. مگر کی بیند کی کسی از بهر او بگشاد - آنکه
 تأویل آن بود کی به کاری رسد به یاری کس دیگر.
 اگر بیند کی دری بر وی گشاده شد از غم رهای یابد و بسیاری کی بیند و از دعا
 کسی^۱ دیگری اگر در گشادن بر وی دشوار گشت او بدان نرسد کی یاد کردیم،
 مگر کی عاقبت هم گشوده شود. [۱۷۳۸]
 پسر سیرین گفت کلید مردی بود. اگر مردی بود کلیدی به کسی دهد^۲ و کنیز کی
 دارد بفروشد. اگر کنیز ک ندارد زن را طلاق دهد و آن مرد او را به زنی کند.

باب

رؤية المرأة ثانياً

اندر دیدن زن

کرمانی گفت زن سال بود، و بهترین زنان اندر خواب تازیان، و آنک نشناسی بهتر
 از آنک شناسی و قوی تر.
 و آنک خویشتن را آراسته دارد و نیکو بود بهتر از دیگران.
 و لکن از همه بهتر آن بود کی شناسی در کار این جهانی.

و اگر جوینده^۱ علم بود به خلاف این بود کی یاد کردیم.
اگر جوینده^۲ علم به خواب دید کی از زنی کام جوید بدان قدر کی کام یافت
علم یاود.

باب

رؤیة المطر

اندر دیدن باران

کرمانی و دانیال گفت کی اگر باران بینی کی به همه جای همی آید فراخی و
نیکی بود.

و اگر به یک جای بارد بیماری بود و آبله بدان زمین.
و اگر به شهری یا به دهی بارد یا اندر محله سپاهی بود بسیار کی اندران جای
فرود آید.

پرسیرین گفت بارانی که به همه جای بارد - اگر زمستان بود و اگر تابستان - اندر
آن سال خرمی بسیار بود و نیکی و برکات جمله مردم را.

کرمانی گفت اگر بیند کی به جز باران چیزی دیگر همی بارد هر جا کی آن همی
بارید جور و بلا [ی] سلطان رسد مگر^۲ چیزی بود به خیر و نیکی شناخته.

اگر بیند کی انگبین همی بارد غنیمتی بود کی از آسمان فرود آید دینی و دنیای^۳.
و اگر این باران [۱۷۳۵] چیزی بود کی مردم آن را نه نیک دارند بلائی بود
کی از آسمان فرود آید چنانک یاد کردیم.

کرمانی گفت اگر بیند کی همه جایگاهی انگبین همی بارد نیکی و غنیمت و
صلاح دو جهانی بود.

پس اگر بیند کی آتش سوزان همی بارید نیک بود، مگر کی بیند کی آنجا همی
بارید همی سوخت.

اگر بیند کی دیگ^۴ همی بارد نیک بود.

۱ - اصل : بهه ۲ - دوسه کلمه بر اثر پارگی کاغذ خوانده نشد ۳ - (= دنیائی)
۴ - « مگر کی بیند کی آنجا همی بارید » مکرر تحریر شده ۵ - اصل بدون دال و نقطه، ظاهراً: ریگ؟

باب

رؤیة المیزاب

اندر دیدن ناودان

دانیال گفت اگر بیند کی ناودان اندر سرای وی همی دوید بی باران بدان سرای بدی رسد از پادشاه .
 کرمانی گفت ناودانی بی باران خونها بود کی بدان زمین و محله ریخته شود .
 پس اگر بیند کی ناودان از باران همی آید غمها بود کی از مردم برخیزد و رحمت خدای عزوجل نزول کند .

باب

رؤیة الماء

اندر دیدن آب

پسر سیرین گفت آب بسیار پادشاهی است .
 اگر بیند کی به آب بسیار اندر آمیخت کاری کند کی بدان به پادشاه اندر آمیزد .
 اگر بیند کی از وی بیرون آمد او [را] رستگاری بود از کار پادشاه .
 دانیال گفت اگر کسی بیند کی آب اندر خانه او افتاد او را بیماری سخت رسد .
 اگر آب تیره بود بیماری سخت تر بود .
 اگر بیند کی آن آب خانه او ببران کرد کسی از مردمان آن سرا بمیرد .
 کرمانی گفت اندر آمیختن به آب تیره به هیچ نوع نیک نیست و نه در آنچ از چاه بر آید [۱۷۴^a] و نه در رود - کی سهمگن بود . مگر آب - نا زیان کار کی آن زندگانی خوش بود ، اگر بیند کی ازان بیابد یا بخورد .
 دانیال گفت اگر کسی آب روشن و خوش خورد خرمی و سعادت یافتن بود و خواسته بسیار ، و آب تیره غم و اندوه و بیماری .

کرمانی گفت اگر بیند کی آب روشن همی خورد نیکی بیابد بدان حد کی از آن آب خورد، یا زندگانی دراز خوش.

پس اگر آب دریا بود ازان نیکی کی بیابد اندکی بیماری کشد و زندگانی ناخوش پس ازان.

اگر بیند کی در میان آب است و ازان بیرون نمی تواند آمد کار سخت برآید .
اگر بیند کی کسی او را به آب افکند اندران سال خرمی یابد و چشم او روشن شود .

پسر سیرین گفت اگر آب روان بیند روزی بود .
دیگر گفت کی من آب خوردن دوست ندارم اندک و بسیار . اما اندر افتادن دوست دارم و خویشتن شستن و دست شستن .
اگر بیند کی بر سر آب رفتی او را سفری افتد کی اندران مخاطره باشد و عاقبت آن خدای بهتر داند .

دانیال گفت اصل آب جمله زندگانی خوش است . و سعید بن المسیب و پسر سیرین و یاران پیغمبر صلوات الله علیه همچنین گفتند .

کرمانی گفت اگر بیند کی آب اندر صره یا اندر جامه یا اندر چیزی کی بدین ماند - و نه جای آن بود - می کرد او خواسته ای یا بد از جای بر خطر، اگر پندارد کی آن آب از بهر خود جای بخواهد نهادن .

پسر سیرین گفت آتش و آب هر دو پادشاه است .

باب

رؤیة المنشار [۱۷۴^b]

اندر دیدن اره

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی به اره همی بریدندش و مرورا پسری بود یا خواهری تاویل ایشان باشد .

اگر او را تمام ببرند چنانکه نیمی بدین جانب افتد و نیمه‌ای بدان جانب تفسیر آن بود که میان برادر و خواهر و فرزندانش بریدگی و جدای^۱ افتد، والله اعلم .

باب

رؤية المصيبة

پرسیرین گفت اگر کسی بیند که مرورا مصیبتی رسیده بودی باید که از دشمن بر حذر باشد. اگر زنش آبستن بود دختری بزاید.

باب

رؤية المخاط^۲

اندر بدن چرک بینی
اگر در خواب چرک بینی بیند او را پسری آید مانند او.

باب

رؤية المعاء

اندر دیدن رودگان
پرسیرین گفت اگر بیند که رودگانی همی خورد خواسته‌ای بیاود.
کرمائی گفت اگر بیند که روده و احشای او پیدا شد خواسته‌ای کی پنهان کرده بود پیدا شود.
اگر بیند که رودگانی می خورد یا چیزی دیگر کی در شکم باشد او خواسته‌ای نهانی بیاود و بخورد.
اگر بیند که روده کسی دیگر همی خورد خواسته آن کس بیاود.

۱- (= جدائی) ۲- اصل: مخاطه (مخاطة بمعنی «سپستان» است و ممکن است ترجم اشتباه کرده باشد)

باب

رؤية المقعدة

اندر دیدن نشستگاه

اگر بیند کی هیچ پای او به کار نبودی یا پای بر نتوانستی گرفتن ضعیف شدن
کاری بود کی می جوید از نیک و بد.
اگر بیند کی به چوبی می رود زود به کاری رسد کی می جوید از نیک و بد به باری
کس دیگر.

باب

رؤية المنی [۱۷۵۹]

اندر دیدن آب پشت

اگر بیند کی اورا سبوی دادند پر از آب پشت اورا خواسته ای بسیار بیابد.
اگر بیند کی یک سبوی آب پشت از او جدا شد اورا خواسته بسیار گردد.
آب پشت اندر تأویل خواسته بود بر قدر افزونی و کمی آب.

باب

رؤية الموز

اندر دیدن بادام^۲

بادام جوینده این جهان را خواسته بود و جوینده آخرت را دین، و هیچ ترشی
طعم و زردی رنگ او زیان نگردد. و اگر به وقت آن بینی و اگر بی وقت، چی
درخت او بهترین درختان است و برگ او بهترین برگها.

۱- کذا در اصل ۲- مترجم «موز» را ظاهراً «لوز» خوانده و بادام ترجمه کرده است.

«رزدی رنگ» و صفت «برگ» قرینه است بر آنکه موز سرادست و مخصوصاً که لفظ در کتاب میم آمده است.

باب

رؤیة المطرف

اندر دیدن مطرف

مطرف زنی بود.

اگر بیند کی ازو بر کنند ، یا بسوخت ، یا از وی بستند تباه شدن آن چیز بود کی آن را بدو باز خوانند . اگر بدزدند یا کم شود همین حکم دارد .

باب

رؤیة الممطر

اگر کسی بیند کی ممطری پوشیده بودی و اوسپاهی بود پادشاهی بیاود^۱
بر آن حدّ کی نیکوی ممطر بود ، خاصه کی ممطر حریر بود .
پس اگر بیند که ممطر از بُرد بود او را کار هر دو جهان نیکو شود ، خاصه کی آن بُرد از پنبه بود یا از کتان . پس اگر از حریر بود یا ابریشم نیکو شدن کار این جهانی بود .
و بود کی ممطر به جای خویش بیستد و این آنگاه بود کی آن را نه رنگ داند و نه گوهر .

پس ممطر کی از پشم بود کار هر دو جهانی بود کی بر وی نیکو شود . و اما رنگهای او چنان است^۲ [۱۷۵^b]

* * *

۱- یکی دو کلمه بعلمت پارگی نسخه خوانده نمی شود ۲- یکی دو ورق افتادگی دارد

باب

رؤیة المضغ

اندر دیدن خاییدن

پسر سیرین گفت اگر مردی بیند کی پنیر می خائیدی به جای کندرو او بزرگان را عیب می کند.

اگر بیند کی رکوی کهن همی خائید او مردی است کی سوگند همی خورد کی من خمر نخورم و همی خورد.

اگر بیند کی آب همی خائید او اندر کاری افتد کی بسیاری سخن اندران بود و جنگ و آشوب، ولکن سخن او شیرین بود.

باب

رؤیة المنطقة

گفت اگر کسی بیند کی او را کمری از آهن بود پادشاهی بود.

اگر بیند کی کمری از زریا از گوه بر میان داشت اندر نیمی عمر پادشاهی بیابد.

اگر بیند کی او را کمری دادندی از سیم توانگری بیاود و پسری آیدش.

اگر بیند کی کمری داشت کی در میان بسته بود او به مرد شریف یا پادشاهی

پیوسته گردد.

مردی به خواب دید کی حامدانی^۱ در میان بسته. از پسر سیرین پرسید. گفت

پسری بابی در نیمه عمر. دیگری گفت پسر نیاود دختر یاود. کرمانی گفت پسر نیاود

دختر یاود.

کرمانی گفت اگر کمری بیند بر میان بسته و نداند کی آن کمر ازان کیست او

استظهاری یاود، و بود کی آن پشت خود پسر او بود یا برادر یا عم. اگر کمر را حل^۲

۱- کذا در اصل (جامدانی ؟) ۲- یعنی زیور و پیرایه

باشد خواسته‌ای باشد کی پشت او بدان بسته باشد، و واجب کند کی این در نیمه عمرش پدید شود.

اگر به جای حلی گوهربیند چندان خواسته یاود کی مهتر خاندان گردد. یا پسری یاود کی مهتر خاندان گردد^۱ [۱۷۶۸] بر حد خطر و مایه آن گوهر.

اگر بیند کی دو کمر داشت یا سه یا چهار یا بیشتر مهتری بود مگر کی چندان بیند کی نتواند کشیدن. پس آن زندگانی بود دراز.

پس اگر بیند کی او را کمری دادند سفری بود اندر پادشاهی.

اگر بیند کی بر میان می بست - گسسته شد - تبه شدن کارها باشد، والله اعلم.

باب

رؤية المرأة

اندر دیدن آینه

پسر سیرین گفت نگرستن اندر آینه نه نیک بود.

اگر کسی بیند کی اندر آینه می نگرید او را غمی و اندوهی رسد و غمگین گردد.

ابو عبدالله گفت و پسر سیرین آینه زنی بود نیکو روی آن را کی زن ندارد. اگر

آینه صافی و روشن بیند و زن خود دارد آن دین او بود و عملهای نیک کی کرده بود.

اگر آینه سیاه و تیره بیند همچنین کردارش و دینش بود.

اگر بیند کی او را آینه دادندی پسری آیدش.

گرمانی گفت اگر آینه از سیم بود و اندر او نگرند^۲ اندر جاه پیش

آید کی سخت آیدش.

اگر آینه از آهن بود یا از روی یا از چیزی کی بدین ماند و زنش آبتن باشد پسری

بزیاید کی مانند پدر بود. اگر او را زن نبود و نه امید فرزند اندر پادشاهی کباشد^۳ و یا

بزرگی^۴ ازو بگردد و دیگری به جای او بنشیند، و بزرگی و پادشاهی وی به زن بود و آن زن

۱- عبارت (یا پسری) در اصل دوبار تکریر شده است ۲- دو کلمه محو شده ۳- (= که باشد)

ازوی جدا گردد و ممکن کی شوی دیگر کند.
 اگر زنی بیند کی اندر آینه همی نگردد و آبستن باشد دختری بزاید کی مانند او
 بود، یا دخترش را دختری آید.
 پس اگر بدین [۱۷۶^ط] هیچ چشم ندارد و اندر خواب چیزی بود کی دلیل قطع
 کند زن دیگر شوهرش بخواهد.
 اگر در آینه نگرید و پدر و مادر او چنان اند که ایشان را فرزند آید او را برادری
 آید کی مانند او بود.
 اگر زنی بیند او را خواهری آید.

باب

رؤية المكحلة

اندر دیدن سرمه دان و میل آن
 گرمائی گفت سرمه دان زنی بود و میل مردی.
 اگر یکی بیند کی سرمه دانی یافت زنی کند، یا پسر را زن خواهد.
 اگر بیند کی میلی یافت دختری یا خواهری به شوی دهد.

باب

رؤية المقلوب

گرمائی گفت حرب اندر خواب طاعون بود و طاعون حرب :
 چنانکه مردی به خواب بیند کی سفری همی کند - ازان سرای کی اندر دست به
 جای دیگر نقل کند، و اگر بیند کی ازان سرای به سرای دیگر نقل می کند سفر خواهد کرد.
 اگر بیند کی انجیر همی خورد پشیمانی خورد. اگر بیند کی پشیمانی خورد
 انجیر خورد.

اگر بیند کی بهری از سرای او ویران شد - ازان سرای کسی بمیرد . اگر بیند کی کسی مرده بود و در آن کس هیچ آلت مردگان نبیند - از سرای او بهری بیران گردد .

اگر بیند کی سیلی اندر زمینی شد [دشمنی بدان زمین راه کند، و اگر بیند کی] دشمنی در زمینی رفت سیلی در آن زمین راه کند .
و مانند این بسیارست و این را مقلوب خوانند .

باب

رؤية الممش

اندر دیدن ممش

پسر سیرین گفت ممش و دیگر میوها چون به وقت خویش بینی نیکی و خرمی بود - خشک و تر - و لکن تر بهتر از خشک .
درخت ممش مرد درویش بود .^۱ [۱۷۷^a]

باب

رؤية المزراق

اندر دیدن زوین

اگر بازان چیز دیگر نبود از سلاح پسر باشد . و اگر چیز دیگر باشد پادشاهی .

باب

رؤية المشی

اندر دیدن رفتن

اگر بیند کی چون اشتر می رفت نیکی اندر جهان بیابد .

۱ - در حاشیه این صفحه به خط متن اضافه دارد: « باب رؤية المعلم: معلم که کودک آن را » (فقط)

اگر بیند کی همچنان می رفت کی اسپان و خران جاه او بود وزندگانی دراز.
 اگر دید کی چون ددان می رفت اندران هیچ نیکی نباشد، خاصه اندردین .
 اگر می رفت چنانک مار و کژدم هیچ نیکی اندران نیست.
 اگر رفتن او چنان است که ازان مرغان درنده هم نیک نباشد . پس اگر چنان
 بود کی ازان دیگر مرغان نیک بود .

باب

رؤية المسحاة

اندر دیدن بیل

اگر بیند کی بیل کاری کرد خادم و چاکر تأویل نکنند ، بل کی بُریدن کاری
 بود کی جویای آن است :
 اگر بیل دید و کار کردن نه خادمان بوند :

باب

رؤية المنخ

اندر دیدن مغز

مغز خواسته ای بود اندوخته .
 اگر بیند کی مغز کسی می خورد خواسته آن کس بخورد .
 اگر مغز خورد و ندانست کی ازان کیست خواسته ای بخورد .

باب

رؤية المنقار

اندر دیدن تک

اگر بیند کی او را تک بودی چنانک مرغان را، یا سرو، یا چیزی کی اسپان و
استران را بود - زیادت از آنک آدمی دارد - این همه نیکی بود و افزونی اندر کار دین
جهان. [۱۷۷^b]

باب

رؤية متاع المیت

اندر دیدن آلت خانه

کفچلیز قهرمان بود .
مجمهر کنیز ک باشد .
جوال دوز مردی بود کی دوستی و الفت^۱ او افگند میان مردم .
منقله مردی بود درویش کی خواستها [ی] دیگران کشد .
پرویزن^۱ مردی بود کی جدای^۲ افگند میان دوستان .

باب^۳

رؤية المحلجة والمحلج^۳

محلجه دوهناز بوند: یکی موافق، یکی سخت دل. جدائی کنند میان حق و باطل .
نمک دان خادی بود کی همه چیزی به وی خوش شود.

۱ - برویدن ۲ - (= جدائی) ۳ - این دو عنوان زائد سی نماید

سنگ آتش زن و پولاد هنبازان بوند، هر دو سخت دل طالب کارهای بزرگ .
 چراغ دان قیّم خانه بود .
 معلاق مزدوری بود دور دست .
 اشنان اّدان خادمی بود کی اندوه از مردم دور کند .
 سرمه دان زنی بود کی کدخدائی کند و مردم را با دین خواند .
 دهره مردی بود کی به دست وی خواستها [ی] شریف رود و پاک دارد از شبهت .

باب

رؤية المقلّة

اندر دیدن تاوه

تاوه مردی بود کی کسب کند و بر عیال هزینه کند و بر دیگر مردم .

باب

رؤية المسك

اندر دیدن مشک

اگر بیند کی مشک دارد وی مردی است با ادب و دانش و در حقّ وی ثنا گویند .

اگر بیند کی بوی مشک یا بوی کافور از وی همی آمد او تن خود را تزکیه کند به حقّ .

اگر بیند کی زن وی مشک دارد عیال او زن نیک است .

اگر مشک باز کرد و او را بوی نبود او نیکی کند در حقّ کسی که سپاس ندارد .

[۱۷۸^a]

باب

رؤية المخض والمصل^۱

اندر دیدن ماست و ترف

ماست روزی بود ، و ترف غم ، و همه ترشیها همچنین .

باب

رؤية المفازة

اندر دیدن بیابانها

اگر بیند کی اندر بیابانی بودی آن نجات بود از سختی ، و فراخی^۲ بعد از تنگی ،
و توبه بعد از گناه ، و سود بعد از زیان ، و تن درستی بعد از بیماری .

باب

رؤية المضد

اندر دیدن بازوبند

بازوبند از سیم دختران برادر باشد کی از بهر پسران خواهد .

باب

رؤية المعانقة

اندر دیدن دست به گردن در آوردن

اگر زنده را بیند و اگر مرده را کی دست در گردن آورده باشد و با^۳ دست ها
دست او داده درازی عمر بود .

۱- اصل : المضل ۲ - اصل : فرخی (نگاه کنید به سطر ۱۲ صفحه ۳۸۷) . ۳ - شاید : یا

کتاب النون

باب

رؤية النبیین علیهم الصلوة والسلام

اندر دیدن پیغمبران علیهم السلام

کرمانی گفت دیدن پیغمبران و فریشتگان هر دو یکی است اندر تأویل، و جدّ و منزلت و خطر و مایهٔ ایشان همچنان کی ازان فریشتگان. اما اگر یکی را بیند تأویل شهادت بود همچنانکه دیدن یک فرشته، مؤمن و کافر هر دو در خواب پیغمبران را بینند - اما با کافر سخن نگویند.

گفت اگر محمد مصطفی را علیه الصلوة والسلام به خواب بیند آن مژده‌ای باشد نیک کرداری را [۱۷۸^b] کی ازو در وجود آمده است یا خواهد کردن، و درین جهان از مقبلان باشد و خدای عزّوجلّ هیچ بدی بدو نرساند.

اگر او را در زمینی بیند کی قحط بود و تنگی، نیکی و فراخی نعمت پدید آید و خدای عزّوجلّ آن قحط را از میان بردارد. چو نیکوی و کرامت خدای با این پیغمبر است. دیدن یارانش همچنین خیر و خری بود و منزلت، و همچنین آن را نیز کی از ایشان شناسی برکات و نیکوی بود.

پسر سیورین گفت هر که پیغمبر را بیند بر آن صورت کی هست او را ایمن باید گشت از آتش دوزخ، و اگر برخلاف این بیند باید کی توبه کند.

و هم او گفت اگر کسی پیغمبر را به خواب بیند با روی نیکو اگر بیمار بود یا غمگین رستگاری یابد و صحت.

گفت اگر بیند کی بر دهان پیغمبر بوسه داد بر پیغمبر دروغ همی گوید.

اگر پیغمبر را همی بیند و از وی شرم همی دارد باید کی ازان گناه کی دارد توبه کند .

گفت اگر کسی بیند کی از پیش پیغمبر باز شد او مردی است مخالف سنت .

اگر مردی بیند کی با او همی رود سنت وی نگاه می‌دارد .

اگر بیند کی از پیغمبر بگسست از سنت وی بگردد .

اگر بیند کی بر پیغمبر سلام همی کرد و گمان می‌برد کی جوابش باز داد اما او...^۱ اندران سال حج کند .

گفت اگر فوح پیغمبر را در خواب بیند او را غمی و اندوهی رسد و آن غم بر وی دراز گردد .

اگر کسی ابرهیم را علیه السلام به خواب بیند و اندر جنگ و پیکاری بود بر دشمن پیروزی یابد .

اگر در حصاری یا تیماری باشد راه فرج و فرج بروی گشاده شود .

گفت هر آن کسی کی موسی را علیه السلام به خواب بیند کی به گروهی مردم [۱۷۹^b] فرو آمده باشد و در میان ایشان باشد به عصا، تأویل آن بود کی یکی از بزرگان آن جایگاه بمیرد .

و اگر رفتن او به عصا و تاختن بود مردن آن کس زودتر باشد .

اگر کسی ازان گروه بریشان ظلم کرده باشد بمیرد .

اما دیدن عیسی علیه السلام دلیل بود بر فرج آن کار کی اندروست .

اگر خداوند خواب نیت سفر دارد آن سفر تمام گردد و حاجت خویش بیاورد و بسیار نیکی، ولیکن با این همه خویشتن را نگاه دارد .

اگر گوش فرزندی دارد خدای عز و جل او را فرزندی دهد کی از وجود وی نیکی بسیار یابد و بر خاندانش مبارک بود و مهتر خاندان گردد .

پسر سیرین گفت اگر بیند کی یکی از پیغمبران با وی سخن همی گفت یا او را چیزی داد او را اندردین افزونی بود .

کرمانی گفت عطای پیغمبران اندر خواب اگر از طعام و شراب و جامه بود و آنچه بدین مانند تفسیر آن است کی علمی و دانشی و حکمتی ییاود، چنانکه از میوها [ی] بهشت حکایت کرده ایم.

اگر ترسیده رسول را صلوات الله علیه به خواب بیند بر هر کس با او دشمنی کند پیروزی یآود.

کرمانی گفت کی از کرامت پیغمبر ما صلی الله علیه یکی آن... دیدن یاران و تابعان او اندر خواب هم برکات و نیکی بود و از امتان او هر کی حکیمی و زاهدی بینی و کسی که بروی نشان اهل سعادت باشد جمله مبارک بود، و همه از فضل و برکات این پیغمبر بود علیه السّلم.

کرمانی گفت اگر بیند کی پیغمبری شده بود از پیغمبران خدای، یا به جایی همی رفت به پیغمبری، و دید کی پیغمبر را به خدای و توحید همی خواند او را بسی سختی و غم این جهانی رسد - بدان حد [۱۷۹^b] کی قدر و مایه آن پیغمبر بود، و آنکه از امتان ایشان بدان پیغمبران رسیده بود، و لکن پس از آن رهایی و پیروزی یآود، و پس از آن هیچ بدی بدو نرسد.

اگر بیند کی کرداری کرد از کردارهای پیغامبران از نیکی یا از دعا آن حال را قوت^۲.

باب

رؤية النور

اندر دیدن روشنائی^۳

کرمانی گفت اگر کسی بیند کی پاره ای روشنائی^۳ بیافت او علمی یآود یا مصیبتی کی بدان خدای تعالی او را مزد دهد، چی روشنائی^۳ راه راست و مسلمانی بود.

۱ - یک کلمه محو شده است ۲ - کذا در اصل، جمله ناقص می نماید ۳ - اصل: روشنائی با دو نقطه در زیر یاء

باب

رؤیة النّوره

اندر دیدن آهک

گرمانی گفت اگر کسی بیند کی آهک کرده بودی و از موی پاک شده^۱ اگر غمناک بود بسی غم گردد، و اگر درویش بود توانگر گردد. اگر توانگرو پادشاه بود ازان مرتبه بیفتد و درویش گردد.

اگر بهری از موی او برود و بهری بماند غم او بهری برود و بهری بماند. اگر بیند کی هیچ کار نکرد آن کار بروی تمام گردد. اگر بیند کی اندر گرما به شد و آهک کرد تعبیر آهک باید کردن و گرما به در باقی کردن، جهت آنکه فعل آهک قوی تر است از فعل گرما به.

باب

رؤیة النّبات

اندر دیدن رستنیها

تره جای^۱ کی نه جای آن بود مردی باشد، و همه نباتها همچین مردی بود غریب کی اندران موضع آمده بود به دامادی یا به هنبازی. و همه درختها و نباتها چون دانی و شناسی و به جای خویش بینی نیک بود، و درختانی کی ایشان را [۱۸۰^۵] ساق نبود در تأویل کم ازان باشند کی ساق دارند.

۱ - کذا در اصل (= جانی)

باب

رؤية نسج الاثواب وغيره

پسر سیرین گفت اگر بیند کی جامه همی تافت^۱ یا بارس^۲ همی کرد اوسفری کند برحد^۳ درازی و کوتاهی جامه.

اگر بیند کی جامه ای همی بیند^۴ هم سفر بود، و این بهتر از تافتن.

اگر بیند کی جامه تمام بتافت و فرو برید^۵ او را ازان کاری کی اندروست گسسته شود، و به آخر رسد اگر جنگ بود، و اگر جستن کاری، و اگر زندانی و سفری و آنج بدین ماند.

اگر بیند کی به جز جامه چیزی دیگر بافت^۶ کی مردمان را بافتن آن عجب آید و چندانک هست ازو نیافت^۷ آن کار کی همی جوید و همی خواهد چندان بیاود کی ازان بافته^۸ بیند و لکن ازان رسوای یابد.

اگر بیند کی تمام بیافت و فرو برید^۹ آن کاری کی همی جوید تمام گردد، و هر بافتنی^{۱۰} کی از پنه و ابریشم و پشم بیند نیکی بود کی بیابد از حلال^{۱۱} و از حرام^{۱۲} حرام.

باب

رؤية التنصيرية

اندر دیدن ترسای

اگر بیند کی ترسا گشته بودی مذهبی دارد نزدیک به دین ترسای - یا بر مهر خویش مخالف شود، یا بر پدر و مادر، یا بر کنیز کی که عیالش بود.

اگر بیند کی ترسا را نماز همی برد تبع مرد قدری گردد.

اگر بیند کی اندر کنشها نماز همی کند او را به هوای ترسایان و جهودان سخن گوید و دین ایشان دارد یا گوی^{۱۳} دهد به دروغ^{۱۴}.

۱ - اصل بی نقطه حرف اول، ضبط بر اساس سطر ۶ و ه است، شاید: بافت ۲ - کذا در

اصل (شاید: پارش؟ = پاره اش) ۳ - کذا در اصل، ظاهراً: پیچد ۴ - کذا بهاء در اصل

۵ - بدون نقطه اول در اصل ۶ - اصل: تدروغ (نه دروغ؟)

اگر بیند کی با ترسایان اندر کلیسیاست و سخنهای گوید کی اصلی ندارد بر مذهب قدریان است، چی سخنان ایشان به سخن قدریان نیک ماند.

اگر بیند کی راهب است و انجیل همی خواند خویشان را در کاری افگند کی ازو [۱۸۰^b] برداشته باشند.

اگر بیند کی بر صلیب بوسه داد بر مردی چنین کی یاد کردیم نفرین کند.

اگر بیند کی عالمی گشت از عالمان ایشان و راهبی او خداوند بدعت عظیم است.

اگر ترسای به خواب بیند کی اصقف^۱ ایشان گشته بودی او مهتری یابد اندر میان ایشان.

اگر بیند کی انجیل خواندی و نه اهل خواندن آن بود او را بلای و غم عظیم رسد.

باب

رؤية النعلین

اندر دیدن نعلین

پسرسیرین گفت اگر مردی بیند کی نعلین اندر پای کرد زنی به زنی کند.

کندن نعلین طاعت خدا بود و کردار نیک، و بود کی جدا شدن یک پای ازو جدا شدن هنبازی و رفیقی باشد ازو.

اگر بیند کی با هر دو نعلین همی رفت پای بر زمینی نهد از زمینهای عوب.

دیگری گفت اگر بیند کی بند نعلین راست اندر پای کرد و اندر راه راست می رفت او سفر کند.

اگر بیند کی بند نعلین او یک پای گسسته بود زن را دو طلاق بدهد.

پس اگر بیند کی بند او تمام بگسست یا بریده شد او را حالی افتد کی ازان سفر بازماند.

۱ - اصل: اصقفایشان (= اسقف ایشان)

اگر نعلین وی سیاه باشد سفر کردن او از بهر دین بود.
 اگر سرخ بود جهت بازی و خرمی باشد.
 اگر زرد باشد بیماری و غم بود.
 اگر رنگ^۱ رنگ^۲ باشد شوریدن^۳ اکار او باشد.
 اگر بیند کی او را نعلینی دادند و او اندر دست گرفت یا جایگاهی با خویشتن
 داشت درخانه یا در جامه او زنی یابد کی او را بدارد.
 اگر نعلین راست پیراسته نبود زنی را بیاود [د]وشیزه. اگر پیراسته بود و هنوز
 درپای نکرده باشد همین حکم دارد.
 اگر آن نعلین که بیافت [۱۸۱^a] سیاه باشد آن زن که یابد خداوند خواسته و
 مهتری بود.

اگر سبز بود دین دار بود.
 اگر سرخ بود خندناک و بازی گن^۴ بود.
 اگر زرد بود بیمار گن باشد.
 اگر سپید بود نیکو روی و پاکیزه باشد.
 اگر رنگ^۳ رنگ^۲ بود آشفته باشد.
 اگر از پوست گاو بود زن عجمی باشد یا مولائی عرب.
 اگر از پوست شیر و دیگر ددان و درندگان بود او را بدان چیز باز باید خواندن.
 اگر بیند کی به نعلین همی رفت و یک^۵ پای از وی بیفتاد و به پای دیگری رفت
 از برادری یا خواهری یا هنبازی جدا شود اندر سفر به مرگ^۶ یا به زندگانی.
 اگر بیند کی به قهراز و بستند یا بسوخت آن مرگ^۷ زنی بود.
 پس اگر از آن نعلینها بود کی آن را به سفر باز خوانند آن سفر تمام نگردد.
 اگر نعلین از پوستی بود کی نشاید کی از آن نعلین کنند آن زنی از گوهری بود کی
 به گوهر آن پوست ماند.

۱ - اصل: سوریدن ۲ - بازی کن ؟ ۳ - اصل : انک ۴ - اصل : رنک

باب

رؤية النار

اندر دیدن آتش

دانیال گفت آتش اندر تاویل پادشاهی بود .

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند اندر قبیله‌ای افتادی یا اندر زمینی بدان زمین طاعون
بود یا مرگ یا آبله .

اگر بیند کی آتش اندر خانه او افتاد و جامه وی بسوخت او را اندر خواسته
مصیبتی رسد .

اگر بیند کی پای بر انگشت نهاد و پای او بسوخت او را اندر خواسته سختی
رسد و اندرتن .

اگر آتش در خانه اش افتاد خانه ویران گردد .

دانیال گفت اگر بیند کی آتش اندر محله یا اندر^۱ [۱۸۱^b]

* * *

[کتاب الواو]

باب

رؤية الولد الصغير

[اندر دیدن کودک]

کرمانی گفت اگر یکی بالغ بیند که چون کودک آن شیر خورد.....^۱
اگر بیند کی از پستان او شیر همی رود.....^۱ زنی بیند و کسی [که] از پستان او
[شیر] می خورد زندانی گردد و دربر وی سنند (۲)

اگر کودک نارسیده این خواب بیند تفسیر آن مادر و پدرش بود، و این همچنان است
کی کودک را بکشت یا بریان کرد، و این معنی پیش ازین یاد کرده ایم .
پس اگر این کودک به جای آن بود کی کسی بروی ظلم کند اندر حق.....^۱
گویند از جهت دیدن آتش و پختن گوشت و نا پختن آن، و اگر گوشت کودک بریان...^۱
آنچ آن گروه گویند حق باشد .

پس اگر این کودک به جای آن رسید کی بروی.....^۱ توان کردن این تأویل مادر
او را بود و اندر وی زشت گویند، و این جمله باطل بود تا گوشت کودک پخته یا
برشته^۲ بود.

اگر کودک بیند کسی او را بکشت کرد بریان کرد بریان تمام رسیده این نشاید
کی بود کی گشتن ظلم است و تمام بریان شدن حق. پس نشاید کی ظلم حق شود .
اگر بیند کی او را بکشتند و بریان نکردند ظلم بود .

۱- بعلت سائیدگی و پارگی ورق در ابتدا یک سطر و در موارد بعد کلماتی چند محو شده

پس اگر او را بریان بیند نا کشته تاویل آن بود کی آن کودک به جای مردان
رسد. و اگر دختر بود به جای زنان رسد.

پسر سیرین گفت اگر کسی بیند کی کودک را برگرفته بود نیکی و خواسته یاود.
اگر بیند کی پسر را بریان کرده بود و همی خورد از فرزندان نیکوی بسیار یاود
و منزلت عظیم.

اگر بیند کی برده آزاد کرد اگر کنیزک دارد او را از وی پسری آید، [۱۸۲^a]
اگر کنیزک ندارد کار نیک کند.

اگر بیند کی بنده است او را می فروشد کار بروی تنگ شود و ذلیل گردد و برو
ظلم کند. پس ۱. . . گردد از بهر آن کی ظلم ۲. . . خود را بیند کی ۳. . .
اگر بیند کی ۲. . . .

باب

رؤیة الوحل

اندر دیدن گل و تول

گل اگر از باران بیند و اگر از چیزی دیگر غم بود بر قدر وحل.

باب

رؤیة الوساید

اندر دیدن بالشها

بالشهای کوچک و آنچ بدین ماند خادمان و چاکران باشند.

۱- یک کلمه محوشده ۲- بعلت پارگی ورق دو سطر ونیم محوشده ۳- یک سطر

باب

رؤية الولبة

اندر دیدن جستن

اگر بیند کی از جایگاهی به جایگاهی بجست اواز...^۱ و از حالی به حالی وزود باشد و اندران تأخیر نبود.

اگر بیند کی دور جست سفر دراز تر بود...^۲ کی اندر خواب جستن بیند بر جوانی اعتماد کند یا از حالی به حالی بگردد و مردم قوی بر وی اعتماد کند کی خوب^۳ مردی قوی بود.

اگر بیند کی اندر جستن با هوا شد چنانکه خواست آن توانایی بود بر آن حال کی با وی باشد.

باب

رؤية الوحش

اندر دیدن وحشی

اگر بیند کی بهری از وحش او را فرمان بردار شدند و چنانکه خواهد می گرداند او پادشاه گردد بر قومی، و خدای تعالی آن گروه را فرمان بردار وی گرداند.

باب

رؤية الوطی

اندر دیدن زیر پای گرفتن

اگر بیند کی پیلی او را در زیر پای گرفت او را ذلتی و سختی رسد...^۴ [۱۸۲^ب]

۱ - دو کلمه معوشده ۲ - یک کلمه معرشده ۳ - محتمل است که کلمه ای نظیر «جستن» اینجا افتاده باشد ۴ - یکی دو ورق افتاده است

[باب]

[رؤية الواد]

.
 خویشتن بشست یا ازوی اندکی بخورد آن خرمی باشد و رهاگشتن او همه غمی و یافتن
^۱ او سفری کند و غم بزرگ ازوی بشود .
 اگر بیند^۱ چنین مردی بمیرد .
 اگر بیند کی اندر رودی بودی تیره و سهمگن باید کی از فتنه بر حذر باشد .
 کرمانی گفت اگر کسی بیند کی با رود بزرگ باشد رود بزرگ پادشاه بود و
 حال و خطر او چون حال آن رود .
 اگر بیند کی آن رود بزرگ ببرد او غم بزرگ ببرد .
 اگر بیند کی از رود ماهی بگرفت روزی یابد از پادشاه .
 پسر سیرین گفت اگر بیند کی^۲ بزرگ پیوسته شود .
 اگر بیند کی از رودی آب بر کشید خواسته ای [یاود از] کسی کی به پادشاه
 نزدیک بود .

باب

[رؤية الوضوء]

اندر دیدن دست و روی شستن

کرمانی گفت اگر بیند کی طهارت کرد به آب چشمه و مرورا غمی بود بی غم
 گردد ، اگر او را بیمی بود بی بیم گردد ، اگر بیماری بود شفا یابد ، اگر فام دار بود
 فامش توخته شود ، اگر گناه کار بود خدای تعالی گنااهش را بیامرزد ، این همه از فضل
 طهارت و قوت آن است .
 و این تأویلات آنکه درست آید کی آن روشن و پاکیزه باشد ، چپ اگر آب تیره
 بود خطر بود و زیان دارد .

باب

رؤية ورق الاشجار

اندر دیدن برگ درختان

برگ همه درختی از گفتار کرمانی روزی و خواسته بود، مگر برگ درخت^۱.

[۱۸۳۵]

باب

رؤية الوشى

اندر دیدن جامه ها [ی] وشی

جامه عرض مانده^۲.

باب

رؤية الورد

اندر دیدن گل سرخ

پسر سیرین گفت همه سپر غمی بود، مگر گل کی آن روزی بود و خرمی، و آنک
جز ازین بود همه بیماری و مرگ.

اگر بیند کی به بوی گرفت یا به کسی داد یا اندر خانه برد یا اندر بوستان یا اندر دکان^۳.

باب

رؤية [الوسخ]

اندر دیدن چرک

کرمانی گفت هر چرکی که بر جامه بینی اندر تأویل.....^۴ گفت درویشی بود.

۱ - چند کلمه در حاشیه محو شده ۲ - سه سطر محو شده است ۳ - ناقص می نماید

۴ - دو سه کلمه محو شده است

اگر چرک بر همه جامہ بیند گناہ قوی تر باشد .
 اگر جامہ ازان بود^۱ این جهانی باز خوانند^۲ پادشاهی اندر روزی .
 اگر آن کس کی بر جامہ^۲ از مردگان باشد آن خاصہ اندر دین او بود ، و هر
 چرک کی بر تن و جامہ و روی او بینی غم بود .

باب

رؤیة الوداع

اندر دیدن بدرود کردن

اگر بیند کی با کسی [به] سفر خواست شدن یا به مشایعت رفت یا خود او به سفر
 می رفت و مردم با او به مشایعت می رفتند کی او را بدرود کنند او ازان حال کی هست بگردد
 و با سر آن هرگز نیابد .

و اندرین خواب هست کی کار او بهتر شود، و نیز هست کی کمتر شود، و این
 بدان تعلق دارد کی با خداوند خواب را گفتار اندر فال چگونه آید

پایان نسخه

فهرست عام لغات و اصطلاحات

این فهرست حاوی دو نوع کلمات است: یکی کلماتی که موضوع عوایب واقع می‌شود و تعبیر آنها درین کتاب آمده و طبعاً بسیاری از آن کلمات رایج و عادی است. دسته دیگر کلمات فارسی مهجور و نادر یا کلماتی است که بجهتی از جهلت می‌تواند مورد مطالعه و محل مراجعه محققان (بخصوص از لحاظ لغت نویسی) واقع شود.

کلماتی که مهجور است با ستاره‌ای مشخص شده و استعمال کلمات رایج فقط در دوسه مورد ذکر شده است. کلماتی که میان آنها ارتباط معنوی و لغوی موجود است در جدول پشت سرهم ضبط شده است.

آ	ت
آفتاب ۲۳۷، ۳۱۰، ۳۳۳ (نیز به خورشید و شمس نگاه کنید)	آب ۳۷۴
آفتابه ۳۲۸	آب ایستاده ۲۲۶
آلو ۷۵	آب روان ۲۲۶
آهک (نوره) ۱۴۷، ۳۹۰	آب پشت (منی) ۳۷۷
آهن ۱۵۶، ۲۰۱، ۲۳۱، ۲۸۸	آبخور ۲۱۶
آهنگر ۵۲، ۱۵۹، ۲۵۶	آب خوردن ۲۴۱
آهو ۲۶۸، ۲۷۶	آبستنی ۱۴۵
آینه ۳۸۰	آبگینه ۱۳۶، ۱۸۸، ۲۱۵
الف	آبله ۱۴۰، ۲۰۴، ۳۹۴
ابرش (نوعی اسپ) ۱۰۰، ۲۹۸، ۳۰۱	آتش ۳۷۳، ۳۹۴
ابرو ۱۴۳	آتش‌خانه ۳۶۰، ۳۶۱
ابریشم ۷۵، ۱۹۸، ۳۱۸، ۳۷۸، ۳۹۱	آتش‌دان ۳۳۷
ابلق (نوعی اسپ) ۲۹۸	آرد ۱۱۷، ۱۹۱، ۲۰۹
اترج ۷۵	آرد فروش ۱۷۲
ارزیز ۱۷۹، ۲۰۱، ۲۱۳، ۲۳۰، ۲۶۷، ۳۵۸، ۲۷۳، ۲۸۸	آزاد کردن ۲۸۴
ارش ۲۰۰	آزادی (= سپاس) ۱۵۳
اره ۳۴۹، ۳۷۵	آسایشگاه ۱۳۲
اسپ ۲۸۶، ۲۹۳، ۲۹۸، ۳۳۸، ۳۸۳	آستان زیرین در ۷۴
۳۸۴	آستانه ۷۴
اسپ ابرش ۲۹۸	آمن کردن ۲۰۹
اسپ ابلق ۲۹۸	آسمانه ۳۰۳
اسپ پالانی ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱	آسیا (= آسیاب) ۲۰۹
	آسیابان ۲۶۹
	آشتی ۲۵۲

اسپ چرمه ۲۹۸ ، (جرمه) ۲۹۹، ۱۰۰	اندر دل کردن (قصد ، نیت کردن) ۲۰
اسپ زرده ۲۹۸	انگبین ۳۷۳، ۲۸۲، ۲۱۶، ۱۷۶، ۷۹، ۵۳، ۵۱
اسپ زینی ۲۹۸	انگشت (به ضم دوم) ۸۱
اسب سمند ۲۹۸	انگشت مهر ۸۱
اسب کمیت ۲۹۸	انگشت (به کسر دوم) ۳۶۱
استخوان ۲۸۴	انگشت نما ۲۲۸
استر ۱۰۰ ، ۳۸۴	انگشتی ۲۵۵، ۲۴۶، ۱۷۸
* استونه (فی) ۸۵	انگور ۲۸۲، ۲۶۰
اسطام ۸۵	انگور سپید ۲۸۲
* اسفه رود ۳۲۴	انگور سیاه ۲۸۲، ۱۲۰
اسفهلار ۳۳۳	* اوام (= وام = فام) ۱۹۲
اشتر ۱۳۶ ، ۳۰۱ ، ۳۸۲ (نیز نگاه کنید به شتر)	ب
اشتر بختی ۱۳۶	با (= به) ۵۶، ۳۷
اشک ۱۹۶	باد ۲۰۴
اشنان دان ۳۸۵	باد سموم ۲۰۴
اصقف (= اسقف) ۳۹۲	باد (ضرطه) ۲۶۳
اصل (اصطلاح تعبیر) ۲۳، ۲۲، ۱۹، ۱۸، ۱۶	بادام ۳۷۷، ۳۴۶
اصول (اصطلاح تعبیر) ۱۷	* بادبان پیراهن ۱۳۵
اضافات احلام (اصطلاح تعبیر) ۵۴، ۲۰، ۴	بادنجان ۱۰۸
* افروشه (خبیص) ۱۷۶	* بار آسیا ۲۱۰
افسر ۸۶	بار برگرفتن ۱۴۳
افگار کردن ۲۲۹، ۱۴۴	بارگاه (جای بار) ۲۶
افگار گشتن ۲۳۴	باران ۳۷۴، ۳۷۳
امرود ۳۳۶	باز (پرنده) ۱۰۶
انار (= نار) ۲۴۴، ۲۱۰	باز ...
انبان (= هنبان) ۳۳۷، ۱۳۹، ۱۲۸ (نیز به هنبان نگاه کنید)	باز جای ۵۴، ۴
انجیر ۳۸۱، ۲۴۳، ۱۲۰، ۱۱۴	باز خوردن ۹۵
اندام ۲۸۸	باز هشتن ۵
	بازاریان ۱۱۷
	بازرگانی ۲۲۳، ۲۰۹
	بازو ۲۸۷، ۲۲۴، ۲۰۰

بازوبند ۳۸۶،۱۹۲	بر کوه شدن ۲۵۳
* بازی کردن ۵۹،۲۰،۱۰	برهم بافته ۲۷۱ (درمورد دروغ)
بازی کردن (لعب) ۳۴۳	برات ۶۴
* بازی گن ۳۹۳	بربط ۲۸۱،۲۱
بالش ۳۹۶	برد (به ضم) ۳۷۸،۹۸
باشگونه ۲۳۶،۹۴	برزیگری کردن ۲۱۵
باطیه ۱۰۸	برسام (مرض) ۱۴۸
باقلی ۹۷	برف ۱۱۹
بالا گرفتن ۲۱۲	برق ۱۰۵
بالیده ۲۵	برکه ۱۰۵
بامدادین ۸۱	برنا ۲۴۲
بان ۲۷۱	برنج ۳۵۷،۱۱۷
بانگ (گریه) ۲۵۱،۵۸	برنج (فلز) ۲۴۶
بانگ داشتن (زاری کردن) ۲۹۱،۲۰۸،۶۷	بره ۲۹۲،۱۵۰
بانگ کردن (جار زدن) ۶۶	برهنگی پای ۱۶۴
بانگ نماز ۶۷،۶۶	برهنه ۲۸۰
ببفا ۱۰۵	بریان کن ۲۶۹
بت ۲۴۹	بریانی ۲۶۰
بشرین (= بدترین) ۳۰۷،۲۴۱	بریده کردن ۶۶
بخته ۱۰۹	بز ۲۵۵
بختی (شتر) ۱۳۶	بزاز ۲۶۱
بدانی کردن ۱۶	بزغاله ۱۳۸
بدروود کردن ۴۰۰	بساط ۹۸
بدساز ۴۴	بساط فروش ۳۶۱
بر . . .	بستان ۹۶
برآمدن از کسی ۱۳۷	* بستو ۱۰۹
برخطر ۳۷۵،۱۵۵	بط ۲۶۸،۸۳
بردار کردن ۲۵۰	بگشتن (تغییر کردن) ۱۸۹
برکشیدن (ترقی دادن) ۱۸	بلایه ۴۹
	بلبل ۳۲۴،۱۰۵

بیلبله ۲۴۱،۸۲	بیرانی (= ویرانی) ۱۸۹،۱۶۹
* بلسک ۳۳۸،۲۲۰	بیطار ۲۶۱
بلغم ۲۲	بیل ۳۸۳
بلوط ۱۰۹	بینی ۸۰
بند ۳۲۳	بی نماز ۳۴
بندق (= فندق) ۹۶	بی نمازی ۱۵۴
بنیاد (ساختمان) ۱۸۸،۱۶۱،۹۱	پ
بنیاد کردن ۳۶۲،۱۸۹،۱۸۸،۱۶۲،۱۶۱،۹۱	پادشاه ۳۵۴
۳۶۷	پادشاهی (زنداری) ۳۴۷،۳۲۳،۲۷۱
بنیمان ۳۶۱	پافتاوه ۳۴۹
بواب ۲۶۰	پالان ۸۳،۲۶،۲۵
بوریا ۱۵۱	پالانی (اسپ) ۳۴۵،۳۰۱،۳۰۰
بوزنه ۳۲۳	پالوده ۱۷۷،۱۵۱
بوسه دادن ۳۱۴	پانید (= فانید) ۲۳۳
بوق ۱۰۴	پاورنجن ۱۸۱ (نیز پای برنجن)
بویهای خوش ۲۷۰	پای ۳۱۲
به ...	پای برنجن ۱۸۱ (نیز پاورنجن)
به تن خویش ۳۶۲	پایداری ۱۶۱
به دندان گرفتن ۲۸۹	پای کوفتن ۲۹۱،۲۷۰،۲۰۸
به کارداشتن ۳	پایندانی ۳۳۹
بهرام (ستاره) ۳۳۴،۳۳۳	* پایه (دهنه کوزه!) ۸۲
بهشت ۱۲۵	پدید کردن ۵،۳
بیابان ۳۸۶	پذرفتن ۲۷۸
بی خطر ۷۱	پر ۱۳۹
بیجاده ۱۷۸	پراگنده کردن (= پخش کردن) ۱۲۸
بید ۱۷۱	پرداختگی ۳۶۹
بیران (= ویران) ۲۰۴،۱۶۹،۱۳۱،۹۰،۷۹	پرده ۲۲۸
۳۷۲،۳۷۴، ۳۶۷،۳۶۳،۳۶۲،۳۶۱	پرستو ۱۸۲
بیرانه (= ویرانه) ۱۶۹	پروانه ۳۰۳
	پرویزن ۳۸۴،۲۹۱

پیل (= فیل) ۳۰۱	پژشک ۲۶۹
* پیلوفان (= فیلسوفان) ۲۲	پستان ۱۱۹
پیمانه ۳۶۱	پس پشت ۳۵۸، ۸۶
پیمودن (اندازه گرفتن) ۲۰۰	پشت ۲۷۶
پیه ۲۴۷	پشت بودن ۱۱۵
پیه گاو ۲۴۷	پشت زمین (روی زمین) ۳۸
پیه گوسفند ۲۴۷	پشگل ۹۹
ت	پشم ۲۵۴، ۵۱، ۵۰
تاج ۱۱۶	پشیز ۹۹
تاختن ۲۸۸	پشه ۱۰۷
تاریکی ۳۷۵	پشیمان (پشیمانی) خوردن ۷۱
تازیانه ۳۶۴، ۲۶۲، ۲۳۲	پل (= پول) ۲۱۶، ۱۳۲ (نیز پول)
تافتن ۳۹۱	پلنگک ۴۲
تارو ۳۸۵	پنبه ۳۹۱، ۳۷۸، ۳۴۸، ۳۱۹، ۳۱۷
تأویل (اصطلاح تعبیر) ۲۲، ۲۱، ۱۹	پیغمبران ۳۸۷
تبر ۳۰۴	پنیر ۳۷۹، ۱۳۳
تخت ۲۲۷	پوست ۱۲۶
تخته ۳۶۷	پوشیدنی ۱۲۲
تخم (نسل) ۳۶۴	پول (= پل) ۲۱۶، ۱۳۲ (نیز پل)
تخم افگندن ۱۰۶	پولاد ۳۸۵
تذرو ۳۲۳	پهلو ۱۲۸
ترازو ۳۶۱، ۳۰۹	پیاز ۱۲۱، ۹۸، ۸۴
ترازوی قبان ۲۷۲	پیر ۲۴۲، ۲۰۵
ترس ۳۰۶	پیرامن ۳۴۷، ۳۱۸، ۲۱۲، ۱۲۲
ترسندگی ۴۲	پیروزه ۱۷۸
ترش ۱۶۲	پیسی ۸۹
ترف ۳۸۶	پیشانی ۱۲۶
ترنج ۷۵	پیشه داران ۲۵۹
تره ۳۹۰، ۱۲۱، ۹۷	پیکان ۲۱۲

قره فروش ۲۶۰	جامه سیاه ۲۲۱
تشنگی ۲۸۷ (به دشنه نیزنگاه کنید)	جایگاه ۱۴۱
تصدیق خواب (اصطلاح تعبیر) ۱۹	جبه ۱۳۴، ۱۲۲
تکک (به ضم اول) ۳۸۴	جرمه (= چرمه) ۲۹۹، ۲۹۸، ۱۰۰
تکیه زدن ۱۱۸	جزام ۱۲۸
تگرگ ۱۰۸	* جزده ۳۰۶
قل ۱۱۱	جزر ۹۸
توث (= توت) ۲۹۷	جستن (به ضم) ۲۶۵
توختن ۱۹۸	جستن (به فتح) ۳۹۷
توخته شدن ۳۹۸، ۳۴۲	جمعه ۱۴۰
توخته گشتن ۳۷۰، ۲۸۱، ۲۴۰	جگر ۳۳۵
* تول (گل وتول) ۳۹۶، ۲۶۶	جلاپ ۲۶۰
تن ۱۴۱	جماع کردن ۱۲۹
تن جامه ۱۸۶، ۶۹	جمره ۴۰
تنگی ۲۶۴	جنگک ۱۴۴
تنور ۳۳۷	جو ۲۴۶، ۱۱۷، ۱۱۵، ۵۱، ۵۰
تیر ۳۴۹، ۲۳۶، ۲۳۱، ۲۲۸	جوال ۲۵۵، ۱۳۹، ۸۹
تیرافگندن ۲۱۲	جوال دوز ۳۸۴
تیرتراش ۱۶۰	جوان ۲۰۵
تیس ۱۱۸	جوب (= جوی) ۲۷
تیغ ۲۳۰، ۲۲۹	جورب (= جوراب) ۱۳۵
تیمار ۵۲	جوزا ۳۳۴
ث	جوشن ۲۲۸، ۱۳۶
ثرید ۳۲۲، ۱۲۴	جولاه ۱۶۰
ثور (برج) ۳۳۴	جوهر ۱۳۶
ج	جوهری ۲۶۰
چارو ۱۶۷	چ
جام ۳۶۰، ۱۷۰	چاه ۳۷۴، ۱۴۶
جاموش (گاومیش) ۳۴۵	
جامه ۴۰۰، ۳۹۱، ۳۴۸، ۳۴۶، ۱۲۱ (تن جامه)	
(۱۸۶، ۶۹)	

حمل (برج) ۳۳۴	چراغ ۳۳۷، ۲۳۲
حنی (حنا) ۳۶۶، ۱۶۷	چراغ دادن ۳۸۵، ۳۳۷
خ	چراغ‌خانه ۲۱۱
خادم ۱۶۶	چرب‌تر (سنگین‌تر) ۵۷
خار ۲۴۵	چربش ۵۰
خارك (خرما) ۹۶	چرخ ۲۵۵
خاك ۱۱۲	چرك ۳۹۹
خاكستر ۲۱۳	چرك بينی ۳۷۶، ۸۱
خانه ۹۱	چركن (چركین) ۳۲۰
خانه خدای ۹۲	چركنی ۱۰۲
خایگان ۱۶۸	چرمه (= جرمه) ۲۹۹، ۲۹۸، ۱۰۰
خایه مرغ ۱۰۷	چشم ۲۷۹
خاییدن ۳۷۹	چشم داشتن ۷۱، ۶۸
خبیص ۱۷۶، ۱۵۱ (افروشه) ۲۷۲، ۲۴۹، ۶	چشمه ۳۱۵
خته کردن ۱۶۸	چشمه آب ۲۸۶
خجسته ۳۵، ۳۴	چشمه (سوراخ) ۱۸۷
خجستگی ۳۵۵	چشمه چشمه (سوراخ سوراخ) ۹۸
خداوند (صاحب) ۱۳۷	چك (= صك) ۱۸۱
خداوند كتاب ۳	چوب ۱۷۱، ۲۵
خر ۲۹۳، ۱۵۲	چوب فروش ۲۶۱
خراج ستان ۲۶۰	چوبین ۳۲۲
خراز ۱۸۳	چوگان ۲۵۴
خربنده ۲۱۷	ح
خربزه ۹۷	حاجب ۲۶۰
خرچنگ ۲۳۵	حجامت ۱۴۲
خردك ۱۹۴	حربه ۱۶۳
خرس ۱۹۳	حریر ۳۷۸
خرگاه ۱۷۳	حصیر ۱۵۱
	حلواكن ۲۶۰

خرفسما ۱۸۴	خرگور ۳۴۵
خوار (آسان) ۲۲۴	خرگوش ۷۶
خوان ۱۷۶	خرما ۲۶۶،۲۵۸،۱۳۴،۱۱۲،۵۱،۵۰
خواسته ۳۶۸،۳۴۴،۲۰۸،۲۸ (وبسیاری موارد و دوبسیاری صفحات)	خروس ۱۹۴
خوردنی ۲۷۲	خريدن ۹۰
خوك ۳۰۰،۱۸۱،۴۴	خز ۳۱۸،۱۹۷
خون ۱۸۶	خزفروش
خیار ۳۱۵	خزینه دار ۳۳۴،۳۳۳
خیاروارنگ ۳۱۵	خستن ۷۷
خیاط ۱۸۳	خشت ۳۴۴
خیك ۲۱۶	خشت پخته ۱۷۳
خیمه ۱۷۳	خشك ۲۶۸
خیو ۸۸،۱۱،۱۰	خشمناکی ۲۹۴
۵	خضاب کردن ۱۶۶
داد کردن (عدل) ۱۹۰	خطر ۳۱۸،۲۹۸،۲۶۸،۲۲۹،۱۶۰،۱۱۶،۷۱
داد کردن (داوری) ۳۶۲	۳۹۸،۳۸۷،۳۸۰،۳۵۸،۳۵۶ (نیز به برخطر و بی خطر نگاه کنید)
دارو ۱۸۷	خفتان ۱۳۶
دام ۱۵۲	خلال کردن ۱۶۷
داماد ۱۶۹	خلخال ۱۸۱
دانه ۱۶۳	خلمت ۱۷۴
دبر ۱۹۵	خلقان (خلقها) ۴
دبه ۱۹۶	خلنج ۳۲۲،۱۷۶
دبیر ۳۳۴،۳۳۳	خلوق ۱۸۵
دخنه ۲۷۱،۱۹۷	خنب (= خم) ۲۴۱
در ۹۲	خنجر ۳۴۹،۲۳۱
دراج ۳۳۴،۱۹۵	خندناك ۳۹۳
دراعه ۱۹۱	خندیدن ۲۶۴
درباقی کردن ۳۹۰	

دربان ۲۶۰	دشخواری ۲۵۳، ۱۷۲، ۱۴۵، ۱۳۹، ۱۳۳
درخت ۲۴۳، ۲۴	دشنام دادن ۲۴۲
درخت (دار) ۲۸	* دشنگی (= تشنگی) ۲۲
درختستان ۲۵	* دشنه (= تشنه) ۲۲
درزی ۱۸۳، ۵۲	دعا ۱۹۶
درست گردیدن ۸	دف زدن ۱۹۴
درست گشتن ۸	دکان ۱۶۲
درم ۱۹۰	دل ۳۱۱
درم بریده ۱۹۰	دل‌گران ۱۳۹
درم درست ۱۹۰	دلال ۲۶۰
درم (وزن) ۳۶۱	دلو ۱۹۷
درودگر ۹۳	دم ۲۰۲
دروغ زن ۲۹۳، ۲۵۶، ۲۳۷، ۲۰۲، ۵۹، ۱	دمل (= دنبیل) ۱۸۷
دروکردن ۱۵۱	دنبیل (= دمل) ۱۰۴
دریا ۹۵	دنبه ۸۵
* دریاب (= دریا) ۲۵۹، ۲۲	دندان ۲۱۸
دریچه ۹۳	دوات ۳۵۷، ۳۰۸، ۱۹۴
دزد ۳۵۰	دواج ۳۴۸
دژ ۳۱۱	دوختن ۱۷۶
دست‌آونجن ۲۳۳	دوختن (دوشیدن) ۱۳۷
دست ابرنجن ۱۸۱	دود ۱۹۵
دست به‌گردن درآوردن ۳۸۶	دوزخ ۱۲۵
دستوری ۱۲۴۵	دوشیزگی ۳۲۴، ۳۱۳، ۲۷۶، ۸۳
دست و روی شستن ۳۹۹، ۳۹۸	دوشیزه ۹۳
دست نماز ۳۷۰	دوغ ۱۹۷
دست نمازشدن ۵۵	دوک ۲۹۴
دشت ۲۵۹، ۲۵۳، ۱۰۵	* دوکارده ۲۱۷
دشخوار ۲۲۴، ۲۱۲، ۱۲۶، ۱۰۷، ۴۷، ۲۵، ۱۸	دهان ۲۹۶
	دهره ۳۸۵
	دیبا ۱۹۸
	۳۷۲، ۳۳۷

دیدار ۶۴	رقو ۱۷۶
دیداربودن ۷۲	رقص ۲۰۸
دیگ ۳۷۳،۳۲۲	رکو ۳۷۹
دیرگاه ۲۶۳،۹۵	رگ ۲۸۰
دینار ۱۹۲	رگ زدن ۲۹۶ (ایضاً حجامت)
دینارفروش ۲۶۱	رنگرز ۲۵۶
دیوار ۱۴۶	روای کار ۲۴۰،۲۱۲
دیواربست ۹۱	روباه ۳۲۰،۱۷۵،۱۲۳،۴۴۳
دیوان ۱۹۶	رود ۳۹۸،۲۵
دیوانی کردن ۱۹۶	رود (ساز) ۲۸۱
دیوانگی ۱۲۸	رودگان ۳۷۶
	رودگانی ۳۷۶
ذ	
ذرت ۲۰۱	روزگار (بمعنی وضع واحوال) ۱۱،۹
ذریه ۲۷۱،۲۰۳	روزگار (فصل) ۲۶
ذکر ۱۹۹	روزن ۳۳۶
	روزه داشتن ۲۵۱
ر	
راستاراست ۳۶۱	روشن کردن (صیقل) ۲۵۶
راسو ۱۲۳،۷۸	روشنایی ۳۸۹
ران ۳۰۶	روغن ۱۸۵
راویه ۳۵۴	روغن بان ۲۷۱
راه ۲۷۰	روغن بینی ۸۱
رهاب ۲۸۱	روغن فروش ۲۵۹
ردا ۲۱۱،۱۲۲	روغن گاو ۱۰۲
رز ۳۵۷	روغن گوسفند ۱۰۳
رستنی ۳۹۰	روی (فلز) ۲۵۴
رسن ۱۶۱	رویگر ۲۶۱
رشته (مرض) ۱۴۱	روینه ۲۵۵
رفتن ۲۸۲	ریسمان ۲۹۴
رفتن (به ضم) ۲۸۲	ریش ۳۴۲
	ریش (زخم) ۳۱۳

زیرپای گذاشتن ۳۹۷	ریگه ۲۰۸/۱۱۲
زین ۲۵	ریم ۳۱۳/۱۸۷
س	ز
سازگار ۳۴	زانو ۲۰۷
سازندگی (= سازگاری) ۱۷۷	زبان ۳۴۳
سازنده (= سازگار، موافق) ۱۷۷، ۱۶ (عجائب)	زبانۀ ترازو ۳۶۲
المخلوقات طوسی چاپ منوچهرستوده (۲۱۰)	زحل ۳۳۳
ساطور ۲۲۴	زر (طلا) ۲۰۱
ساق ۲۱۹	زراد ۲۵۶
ساکن شدن ۱۰	زردالو ۱۷۱
سالار ۱۷۳	زرده (اسپ) ۲۹۸
سان (= مانند) ۱۵۶	زردی ۲۵۸
سایه ۲۷۷	زرع ۲۱۵
سباق ۲۱۳/۲۱۲	زرگر ۲۵۶
سبزی ۱۷۲	زره ۱۹۵
سبق بردن ۲۲۱	زمرد ۲۱۶
سیو ۳۷۷، ۳۵۴، ۱۳۵	زمین کندن ۱۴۵
سیوگر ۲۶۱، ۱۳۸	زن ۳۷۲، ۳۶۵
سیپکه ۲۰۱	زن کردن ۱۱۰
سپاس داری ۲۴۶	زفار ۳۶۰
سپر ۱۱۵	زنبور ۲۱۷
سپرز ۲۷۳	زنجیر ۱۵۲
سپرغم ۳۹۹	زنج ۲۰۳
ستارگان ۳۱۰، ۲۳۹	زنگه گرفتن ۲۳۱، ۲۱۹
ستاره ۳۳۳	* زنگله ۱۴۰
ستان ۴۶	زوبین ۳۸۲
ستردن ۲۰۶، ۱۴۲	زهرة (به فتح اول) ۲۳۵
سترگی ۲۵۱	زهرة (ستاره) ۳۳۳
ستون ۷۴	زیتون ۲۴۳

۲۲۸ سلاح	سر ۲۰۶
* سلافن ۱۸۸،۲۹۰،۲۸	سراب ۲۲۰
سلسله ۳۲۳	سرپرده ۳۰۴،۲۲۰،۱۷۳
سلسله قپان ۳۲۹	سرای ۲۵۸،۱۸۸
سلعه ۲۲۳	سرب ۱۵۶
سباط ۲۶۰	سرخچه ۲۰۴
سند ۲۹۸	سرخشی ۱۶۴
سمور ۳۴۸،۳۲۰،۲۲۱	سرفیدن ۲۳۵
سنبله ۳۳۴	سرطان ۳۳۴
سنباج ۳۴۸	سرگین ۲۹۹،۱۸۴
* سنجالو ۱۶۱،۸۶	سرمه دان ۳۸۵،۳۸۱
سنگ ۱۴۷	سرمه فروش ۳۳۵
سنگ آتش زن ۳۸۵	سرمه کردن ۳۳۵
سنگ آسیا ۲۰۹	سرو (شاخ) ۳۸۴،۳۲۷،۲۸۳،۱۰۱ (و نیز به
سنگ ترازو ۳۶۲،۳۶۱	سرون نگاه کنید)
سنگی (= سنگین) ۱۴۳	سرود ۲۰۸
سنگی بار ۹	سرود گفتن ۲۹۱
سنگی تر ۶۱،۲۲،۱۴	سرون (= سرو) ۱۵۹
سؤال کردن ۲۲۲	سزاب (؟) ۲۲۲
سوزن ۷۶	سطل ۲۲۳
سیب ۱۱۴	سفال ۱۷۷
سیر ۱۲۱،۹۸،۸۴	سفالین ۳۴۱،۱۷۷
سیرابی (سیری از آب) ۲۰۷	سفتج (؟) ۲۲۲
سیلاب ۲۲۵	سفر ۳۸۱
سیم (نقره) ۲۰۱	سقط ۲۲۴
سینه ۲۵۱	سقا ۲۶۰
شادی ۳۰۶	* سکوره (سکوره) ۲۲۳
شانه ۳۳۹	* سکوره (سکوره) ۱۷۰
شاهین ۲۴۶	سگ ۳۳۷،۴۴

شکل

شیر اشتر ۳۴۵	شاهین قبان ۲۷۲
شیر بز ۳۴۵	شب پره ۱۸۳
شیربالانی ۳۴۵	شبگیران ۵
شیربلنگک ۳۴۶	شیوش ۱۲۲
شیرجاموش ۳۴۵	شپش ۳۲۶، ۱۸۶
شیرخرس ۳۴۶	شتاپکار ۲۲۳
شیرخمرگور ۳۴۵	شتر اعرابی ۱۳۶
شیرخوک ۳۴۶	شراب ۳۸۹
شیرروبا ۳۴۶	شرف (شرفه) ۱۸۸، ۱۶۹
شیرزنان ۵۰	شرمگینی (حیا) ۱۶۲
شیرکوهیان ۳۴۵	شطرنج ۲۴۵
شیرگاو ۳۴۵	شغال ۸۰
شیرگربه ۳۴۶	شفتالو ۱۷۱ (بحر الفوائد ۲۹۳)
شیرگرگ ۳۴۶	شکار ۲۷۶، ۲۵۵
شیرگوسفند ۳۴۵	شکر (به کسر) ۲۳۳، ۱۷۶
شیر (درنده) ۳۹۳، ۳۰۱، ۷۷، ۴۲، ۲۵	شکر (به ضم) ۲۴۶
شیردان ۲۰۸	شکم ۸۶
شیره ۲۸۵، ۲۸۲	شلغم ۲۴۵، ۹۸
شیرینی ۱۵۱	شلواربند ۱۱۵
شیشه ۳۱۲ (نیز به آبگینه مراجعه کنید)	شمار ۱۹۳
ص	شمشیر ۳۴۹، ۲۸۳، ۲۶۳، ۲۲۹، ۲۲۸، ۱۴۴
صاحب عذاب ۳۳۳، ۳۲۹	شناه کردن ۲۲۶
صاعقه ۲۵۷	شنبد ۴۹، ۳۸، ۲۷، ۱۳، ۱۲، ۱۱ (در بحر الفوائد)
صحیفه ۲۵۸	چاپ دانش پژوه ص ۴۰۳ نیز استعمال شده است)
صراف ۲۵۷	شوریدن ۳۹۳
صره ۳۳۷	شیر (خوردنی) ۳۴۵، ۵۱
صلوک ۳۵۱	شیر آهو ۳۴۵
صک (= چک) ۲۵۷، ۱۸۱ (به چک نیز نگاه کنید)	شیر اسپ ۳۴۵
صلیب ۳۹۲	

صنغ ۲۵۳	عنبر ۲۷۱، ۱۹۷
صیاد ۲۵۷	عود ۱۸۵
صیقل ۲۵۶	عیبه ۱۳۹

غ

غارت کردن ۲۲۱

غارتیدن ۳۵۱

غالبه ۲۹۵، ۲۷۰، ۱۸۵

غریبال ۲۹۱

غرقه شدن ۲۹۱

غریق شدن ۲۹۱

غلام باره ۸۹

غم ۲۹۰

ف

فاخته ۳۲۳، ۳۰۵

فال زدن ۳۰۴

فالوده (پالوده) ۳۰۵

فام (= وام = اوام) ۱۴۸، ۱۴۲، ۱۲۳، ۸۹

۳۴۲، ۲۸۱، ۲۴۱، ۲۴۰، ۲۰۶، ۱۹۸

۳۷۰، ۳۴۳ (به اوام مراجعه شود)

فام برگردانیدن ۱۵۵

فام توختن (به توختن مراجعه شود)

فام‌دار ۳۹۸، ۳۴۲، ۲۹۲، ۲۷۴، ۲۶۳، ۱۲۹

فام‌گزاردن ۲۸۴

فام‌گزارده شدن ۲۹۲

فتیله ۳۰۵

فحل بز ۱۱۸

فراخ دست ۲۹۲

فراخا ۷۳

* فرج (نوعی ظرف) ۲۴۱

ط

طامعت دار ۲۵۶، ۱۵۹، ۱۵۸، ۱۵۷، ۱۵۲

طاعون ۳۹۴، ۳۸۱، ۲۰۴

طاووس ۲۶۷

طباخ ۲۶۹

طبق ۲۶۵، ۱۷۶

طبل ۲۸۱، ۲۷۰

طرخون ۲۷۳

طفیل ۴۷

طلاق ۲۷۱

طلع خرما ۲۶۶

طنبور ۲۷۲، ۲۱

طنفسه ۲۷۳

طوطی ۳۲۴

طوق ۲۶۷

طیب سوختن ۱۹۷

طیلسان ۲۶۶

ع

عاریت گرفتن ۲۸۳

عاشقی ۲۸۵

عالمان ۲۷۸

عطار ۳۳۴، ۳۳۳

عقرب قبان ۳۲۹

عصانه ۳۵۴، ۲۸۳، ۱۲۲

عمود ۲۲۸، ۱۴۴

عمود ترازو ۳۶۲

قربان ۳۲۱	فراز رسیدن ۴۷
قرطاله ۳۲۸	* فرستون قبان ۳۲۹ (در لغتنامه‌ها مثل برهان و
قرطه ۳۱۱	صحاح الفرس بصورت «فرسطون» ضبط
قرعه زدن ۳۲۷	است و استادمینوی یادآوری وارشاد فرمودند)
قر (= کژ = کج) ۳۴۸، ۳۱۸، ۳۱۷، ۱۹۸، ۹۸	فرستیدن ۳۷
(به کجین نیز نگاه کنید)	فرو بسته ۳۶۵
قسمت ۳۲۷	فرو میدن ۸۱
قصاب ۳۲۵	فرو شدن ۳۶۵
قضیب قبان ۳۲۹	فرو کرده ۷
قطران ۳۲۹	فرو گرفتن (بستی) ۳۶۵
قفل ۳۱۵	فرونهادن ۱۱۳
قفیز ۳۶۱، ۳۰۹	فرو هشتن ۸۴
* قلاجوری (قلاجوری) ۱۷۰	فروختن ۹۴
قلاده آهن ۲۳۱	فریشتگان ۳۵۳، ۲۸۶
قلاسنک (فلاسنک) ۳۲۹	فریشته ۳۸۷، ۳۳۲، ۱۶۶، ۳۰، ۲۰، ۱۹، ۶، ۴
قلعه ۱۶۱	فستق (پسته) ۹۶
قلم ۳۰۸	فلاخن ۳۲۹، ۲۱۲
قمارزدن ۳۳۰	فنگ ۳۴۸
قمقمه ۳۲۸	فواق ۳۰۵
قوت (توانائی) ۳۲۶	فیل ۳۰۱
قوس قزح ۳۰۹	
قهقهه ۸۹	ق
قی ۳۱۴	قاضی ۳۱۶
قیامت ۳۰۷	قبا ۳۱۸
قیصر ۳۵۵	قبه ۳۳۰
قیم خانه ۳۸۵، ۲۲۰ (در بحر الفوائد ص ۴۲۰ نیز آمده است)	قبان ۳۲۹، ۲۷۲
قیم سرای ۲۴۷	قنح ۳۶۰، ۳۲۸، ۲۴۱، ۱۷۰
ک	قدم ۲۱۹
کارد ۳۴۹، ۲۸۸، ۲۳۱، ۲۲۹	قرا به ۳۲۸

کارد خوان ۲۲۳	کژدم ۳۸۳
کاردار ۳۵۶،۳۳۳،۳۱۵،۳۱۴،۲۸۲،۵۶	کستی (= کشتی) ۷۲
کارداری ۲۸۳،۱۰۱،۶۹،۵۲	کستی گرفتن ۲۹۲،۲۵۲
کارروا ۳۵	کسن (کشن) ۳۴۰
کارزار ۱۴۴	کشت ۲۱۵
کارزارگاه ۳۰۱،۴۸،۱۸	کشت کاری کردن ۱۵۰
کار کردن ۲۹۷	کشتن (به ضم) ۳۱۲،۲۰۲
کارکن (= کارگر) ۱۵۶	کشتی (به کسر) ۲۲۷
کاريز ۳۱۵،۱۴۷،۹۰	کشتی (به ضم) ۷۲
کاسه ۳۲۲،۲۴۱	کشتی گرفتن ۲۹۳،۲۵۲
کاسه آبگینه ۲۴۱	کشف ۲۳۴
کافور ۳۸۵،۱۸۵	کفتار ۲۶۴
کاه ۱۱۵،۵۰	کفچلیز ۳۸۴
کایش ۱۱۸	کفشگر ۷۸
کبک ۳۲۴	کفن ۳۶۷،۱۶۳
کیوتر ۱۵۷	کفه ترازو ۳۶۲
کپی ۳۰۰	کفه قیان ۳۲۹
کتاب ۳۳۱	کلاغ ۲۹۳
کشان ۳۷۸،۳۱۹،۵۰	کلاه ۳۱۹،۱۲۲
کدو ۳۱۶	کلاه خن ۳۲۰
کجین ۹۸ (به قز مراجعه شود)	کلاه دوز ۳۲۵
کردار (مانند) ۳۲۰،۱۷۸	کلبین ۳۴۱
کردار (عمل) ۳۸۹	کلنگ (پرنده) ۳۳۸
کردار (معنی دیگر؟) ۱۷۹،۱۷۸	کلی ۱۲۸
کرسی ۳۳۶	کلید ۳۷۲
کردم ۱۸۶	کمان ۳۴۹،۳۲۱،۴۲۳،۹،۲۲۸
کره ۱۳۷	کمانگر ۱۶۰
کری ۲۶۵	کمر (= بند) ۳۷۹
کژاگند ۱۳۶	کمیت ۲۹۸

کن - (ارزیز کن ۲۶۱، آبگینه کن ۲۶۱، بریان کن

گاورسه ۱۴۰	۲۶۱، بریان کن ۲۶۹، حلوا کن ۲۶۰، شمشیر
گاه (به کارزارگاه، نشستگاه، نمازگاه نگاه کنید)	کن ۲۵۶، کارکن ۲۱۳، ۲۵۵، ۲۹۷، ۳۶۰،
گج ۹۲ (نیز به گرج نگاه کنید)	لگام کن ۲۶۱، نیزه کن ۱۶۰
گداختن ۲۰۱	کنجد ۲۰۹، ۵۱، ۵۰
گذاره کردن ۲۱۵	کندرو (کندر) ۳۷۹، ۳۵۲
گربه ۲۳۳، ۴۴	کنده (به فتح) ۱۴۶
گرفه کوهی ۲۳۴	کنده (به ضم) ۱۵۲
گرج (= گج) ۹۲، ۹۱	کنشت ۳۹۱
گردن زدن ۲۶۳	کنیزک ۱۴۰
گردیدن (= شدن) ۸	* کوزبان ۱۰۰، ۲۶
گرسنگی ۱۲۷	کودک ۳۹۵، ۲۵۲
گرگ ۲۰۲	* کوره (نوعی ظرف، کوزه؟) ۳۴۱
گرما ۱۶۲	کوسه ۳۴۰
گرما به ۳۹۰	کوشیدن ۳۱۱، ۲۴۳
گرمابه ۳۰۹، ۳۰۰، ۱۴۷	کوکب (ستاره) ۳۳۳
گروگان ۲۱۴	کوه ۱۳۱، ۲۵
گروهه ۳۲۲	کوهیان ۳۴۵ (جانور)
گره ۲۸۴	کهنگی ۱۸۳
گری ۱۲۷	کهنی (کهنگی) ۱۴۱
گزارش خواب ۷	کیسه ۳۳۷
گزاینده ۴۲	کیل ۳۰۹
گزر ۱۳۴	کیوان ۳۳۴
گست ۸۵	
گش ۲۰	
گش سرخ ۲۱	گازر ۳۲۵، ۵۲
گش سیاه ۲۱	گام به گام ۳۶۹
گشتن (= شدن) ۸	گاو ۲۸۶، ۲۵۵، ۱۰۱
گل سرخ ۳۹۹	گاو کار ۱۰۱
گل (به کسر) ۲۶۶	گاونر ۱۲۳
	گاورس ۲۰۱، ۵۰

گی

گونه گاه ۱۶۷،۴۳	* گل وتول ۳۹۶،۲۶۶
گوهر خواب (اصطلاح تعبیر) ۱۳۰،۵۷،۲۵،۲۴	گلیم ۳۴۰
۲۵۰،۲۴۳،۱۳۴، وموارد متعدد دیگر	گلیم فروش ۲۶۱
* گوی گردان ۱۳۹	گمیز ۸۹
گیاه ۱۴۹	گن - ابرگن ۳۵،۳۴، بازی گن ۳۹۳، بیمارگن
گیسو ۲۰۲	۳۹۸،۳۷۴،۳۶۱ سهمگن ۳۷۴،۱۰۰
	گنجشک ۳۲۴
ل	گندم ۲۱۵،۲۰۹،۱۹۱،۱۵۰،۱۱۷،۵۱،۵۰
لب ۲۴۷	گندنا ۸۴
لجام ۳۴۹ (به لجام نیزنگاه کنید)	گنده پیر ۱۷۱
لحاف ۳۵۱،۱۹۱	گنده گشتن ۲۴۴
لشکر ۱۳۹	گنگ ۸۸
لقمه ۳۵۱	گور ۳۲۶
لقوه ۳۴۸	گورستان ۳۷۱
لجام ۳۴۹ (به لجام نیزنگاه کنید)	گورشکاف ۱۰۷
* لنبه (سوس) ۲۲۲	گوز ۱۳۳،۹۶
لنگ ۸۷	گوساله ۱۰۳
لوح محفوظ ۱۹	گوسفند ۳۱۲،۲۸۶،۲۷۳،۸۶
م	گوسفند بخته ۱۰۹
مادیان ۳۰۱	گوسفند سپید ۲۹۳
مار ۳۸۳،۱۵۷	گوسفند کوهی ۲۵۵
ماست ۳۸۶	گوسفند نر ۲۹۱
* مالوبره ۲۸۵	گوش ۸۰
ماه ۳۳۳،۳۰۹،۲۳۹،۲۳۸	گوش داری کردن ۱۹۷
ماهی ۲۸۶،۲۲۵	گوش داشتن ۳۸۸،۳۶۸،۱۷۹،۸
ماهی شور ۲۲۶	* گوش سنبه ۱۹۷
مایه خواب (اصطلاح تعبیر) ۲۹،۱۹،۱۷	گوشت ۳۴۴
وموارد دیگر	گوشتک ۱۸۹،۱۶۱
مثل (اصطلاح تعبیر) ۱۹،۱۸	گونه - پادشاه گونه ۲۶۷
مثل حکمت (اصطلاح تعبیر) ۶۰،۲۳،۲۱،۱۹	

مجمهر ۳۸۴	مصور ۲۵۹
محبیره ۳۵۸	مصیبت ۳۷۶
محلجه ۳۸۴	مطرف ۳۷۸، ۱۳۴
مخنث ۳۶۶	معلق ۳۸۵
مرجان ۳۴۹	مغر ۳۸۳، ۱۸۶
مردم میانه (طبقة متوسط) ۱۱۷	مگس ۲۰۲
مرده ۳۶۷	ملغ ۱۳۸
مرغ ۲۵	ملائکه ۳۵۳
مرغ آبی ۲۶۸	ملاح ۲۵۹
مرغ خانگی ۳۲۴، ۱۹۳	ممطر (بارانی) ۳۷۸
مرغ فروش ۲۶۱	مناره ۳۶۳
مرغزار ۲۱۱	منیر ۳۶۳
مرغوا ۳۰۴، ۵۴، ۳۳	منجنيق ۲۱۳، ۲۱۲
مرورید ۳۴۹، ۲۲۶، ۲۲۵	منقله ۳۸۴
مرورید فروش ۲۶۰	مورد ۸۳
* مزکت ۱۷۸ (نیز به مسجد نگاه کنید)	موز ۳۷۷، ۷۵
مژده آوران (اصطلاح تعبیر) ۲	موزه ۱۷۴، ۱۶۴
مژه چشم ۲۴۲	موش ۳۰۲
مس ۳۳۰، ۱۵۶	موم ۲۴۷
مساح ۲۵۹	موی ۲۴۰
مست ۲۱۹	مهر (به ضم) ۱۸۰، ۱۷۹
مسجد ۳۶۲ (نیز به مزکت نگاه کنید)	مهره ۱۸۷
مسک ۱۹۷، ۱۸۵ (به مشک نگاه کنید)	میش ۲۹۲
مسواک کردن ۳۵۷	میخ ۵
مشتري ۳۳۴، ۳۳۳	میوه ۱۲۰
مشک ۳۷۵، ۲۷۰ (به مسک نگاه کنید)	ن
مشمش ۳۸۲	ناباک ۳۲۰
مشمع ۲۴۷	نابایست ۳۰۲، ۱۶
مصحف ۳۵۸	نابدانها (؟ کذا، ظنا و دانها) ۳۴ (نیز به ناودان)

نعلین ۳۹۲،۱۷۵،۱۶۴	ناپدید شدن ۲۹۰
نعلین دوز ۲۶۱	ناحیت ۳۴۰
نقاش ۲۵۹	ناخن ۲۷۵
نگرش ۷	ناخن گیر ۳۴۹
نگرش کردن (تأمل) ۳۶	ناخن گیرا (؟) ۳۶۶
نماز ۲۴۸	نار (= انار) ۲۱۰
نماز بامدادین ۸۱	نارسیده (نابالغ) ۳۹۵،۲۱۸،۲۰۸،۹۷
نماز بردن (تعظیم) ۲۹،۱۰	ناشنوائی ۲۶۵
نماز پیشین ۸۱	ناف ۲۲۴
نماز خفتن ۸۱	ناک - خندناک ۳۹۳
نماز دیگر ۸۱	نام و ننگ ۲۳۰
نماز شام ۸۱	نامه (= کتاب) ۳۳۱،۶۲،۴۸،۴۱
نمازگاه ۲۴۸،۲۴۴	نان ۱۹۱،۱۷۲
نمایش ۴	نانبای (= نانوا) ۲۶۹،۱۷۳،۱۷۲
نمد ۱۷۵	نانوا (= نانبا) ۱۷۲
نمدین ۳۱۹	ناودان ۳۷۴ (نیز به نابدنان ؟ نگاه کنید)
نمک دان ۳۸۴	ناوک ۲۱۲
نوا (رهن) ۲۱۴	نای ۲۸۱،۲۷۰
نوشتن (= نوردیدن) ۲۷۴	نباد ۲۶۰
نوشته (= نوردیده) ۹۹	نبید ۱۷۰
نهاد ۶۲	نحاس ۲۶۱،۲۵۰،۱۳۸
نهنگ ۱۱۶	نخجیر ۲۵۵
نی ۳۱۵	نخجیربان ۲۵۷
نیام ۲۳۲،۲۳۰،۲۲۹	نخود ۱۴۹
نیزه ۲۳۱،۲۲۹،۲۱۲،۱۴۴	نرم (مطیع) ۱۵۲
نیزه زدن ۲۷۲	نرینه ۵۶،۵۴،۵۳
نیزه کن ۱۶۰	نشست ۷۱
نی شکر ۳۱۶	نشستگاه ۳۷۷،۲۶
نیکویدار ۲۶۷	نعل شمشیر ۲۳۰

هنباز (= همباز) ۳۸۵،۳۸۴،۲۹۴،۲۴۰	و	
هنبازی ۳۹۳،۳۹۲،۳۱	وزیر ۳۳۳	
هنبان ۱۳۹ (= انبان)	وشی (جامه) ۳۹۹،۹۸	
هیزم ۱۴۹	* ویش ۱۵۵	
هیزم فروش ۱۶۰	ه	
ی	هاگرفتن ۲۷۴،۱۰۶	
یاران (صحابه) ۳۸۹	هاموار ۳۸	
یاقوت ۳۵۸،۱۷۸	هامون ۱۱۱	
یخ ۱۳۲	هرزه کار ۶۶	
ین - بالاین ۳۴۳، بامدادین ۸۱، چرکن (= چرکین)	هزینه ۹۲	
۳۲۰، چوبین ۳۲۲، زیرین ۳۴۳، سفالین	هزینه شدن ۲۱۶	
۳۴۱ کجین، ۹۸، نمدین ۳۱۹	هزینه کردن ۳۲۸،۱۹۶،۱۵۳،۱۲۸	
یوز ۳۰۳، ۱۰۴، ۴۴۳	همبازان (= هنباز) ۲۳۴	
یوزدار ۲۶۱	همگان ۳	

فهرست جغرافیائی و مردم‌شناسی

امرابی ۵۶،۴۷،۳۲ (به تازی و عربی نیز نگاه کنید)	دیلیم ۳۵۶
بصره ۴۱،۴۰	ذات الحرقه ۴۰
بغداد ۳۸،۳۷	زمزم ۱۳
بنی اسرائیل ۵۴،۲۸ (به جهود نیز نگاه کنید)	زمین مشرق ۲۲۵
بنی هاشم ۲۹۹	زمین مقدس ۵۸
بوجهل ۵۶،۵۵	زنگیان ۲۱
بیت المقدس ۵۷،۲۸،۱	سریانی ۳۷
پارسی ۳۰۱،۲۹۳،۲۶۷،۱۹۴،۱۳۶	سند ۲۲۵
تازی ۲۹۹،۱۳۶،۱۱۲،۴۷،۳۷،۲۵،۲۳	صفه (اهل) ۲۵۸
(به عربی و اعرابی نیز مراجعه شود)	عجم ۴۸،۷
تازیان ۳۷۲،۲۸۷،۱۳۰	عجمی ۳۰۱،۱۸۴،۱۳۴،۱۳۳،۴۹،۴۷،۲۵
ترسا ۳۹۲	۳۹۳،۳۳۶
ترسای ۳۹۱،۴۷	عراق ۱۹۲
ترسایانی ۳۶۱	عرب ۳۹۲،۳۶۳،۲۹۳،۲۶۷،۲۳۲،۴۸،۲۹
ترسایان ۳۷۱،۲۵۴،۲۴۸،۲۴۶	۳۹۳
ترک ۳۵۵	عربی ۱۳۴،۴۷ (به اعرابی و تازی نگاه کنید)
ترکی ۳۳۸	قبطیان ۵۴
جهود ۳۰۰،۶۲،۴۷	قدریان ۳۹۲،۳۹۱،۲۴۸
جهودان ۳۹۱،۳۷۱،۲۵۴،۲۴۸،۲۴۶	قرشی ۳۹
جهودی ۳۶۱،۶۱	کردی ۳۳۸
چین ۳۵۶	کعبه ۳۳۱
حبشه ۳۵۵	کوه اهد ۱۴
حجاز ۲۹۹	گبر ۳۶۰
خراسان ۱۷۴،۳۲	گبران ۱۳۳
دریای مشرق ۲۲۵	

مصر ۵۸	گبرکان ۲۴۸
مکه ۲۹۹،۵۶	گبرکی ۳۶۰،۳۰۰
هند ۳۵۶	گبری ۴۷
هندوستان ۲۲۵	مسلمانان ۳۷۱،۳۶۳
یاران (صحابه) ۳۸۹	مسلمانی ۳۱۰،۲۷۰،۳۱۱،۳۴۵،۳۵۸
یمن ۳۵۵	۳۸۹،۳۶۴

فهرست کتب

کتاب پسر سیرین ۴۶،۴۵	انجیل ۳۹۲،۶۰
کتاب دانیال (نامه) ۶۲،۳۹،۳۸،۳۳	توریه (تورات) ۶۰،۳۱
نامه دانیال (کتاب) ۶۲	قرآن مجید ۶،۲۳،۴۷،۴۵۳،۴۶۰،۲۲۵،۳۰۸
	۳۵۹،۳۵۸،۳۵۴،۳۵۰،۳۰۹

فهرست نام افراد انسانی و داستانی

آدم ۳۳۷،۵۸،۵۰	پسر سیرین ۴۵۰،۳۹،۳۷،۳۳،۱۶،۱۵،۹،۷،۴
ابراهیم خلیل ۳۸۸،۳۵۳،۶۲،۵۷،۵۳،۴۸،۳	۴۸۲-۸۰،۴۷۶،۸۴،۶۷-۶۶،۶۳،۴۸،۴۶
ابلیس ۱۲	-۱۱۹،۱۱۶-۱۱۲،۱۰۰-۹۸،۹۶-۸۸
ابن سیرین ۲۶،۱۲ (به پسر سیرین و محمد نگاه کنید)	۱۵۶،۱۵۲-۱۴۲،۱۳۶-۱۲۵،۱۲۲
ابن عباس ۱۳،۶ (به پسر عباس نگاه کنید)	-۱۸۷،۱۸۵،۱۸۰-۱۶۸،۱۶۱،۱۵۹
ابن عبدالله الکرام ۱۳	۲۱۸،۲۱۵-۲۰۴،۲۰۱-۱۹۹،۱۹۲
ابوبشر ۳۱۲	۲۴۴،۲۴۱-۲۳۷،۲۳۴،۲۲۹-۲۲۶
ابوبکر صدیق ۸	-۲۷۰،۲۶۷،۲۶۶-۲۶۴،۲۵۳-۲۴۸
ابوالعالمیه ۴۱،۴۰	۲۹۱،۲۹۰،۲۸۲،۲۸۱،۲۷۹،۲۷۶
ابوعبدالله ۳۸۰،۳۳۳،۳۱۵،۳۱۳،۲۲۵،۱۴۸	۳۲۱-۳۱۰،۳۰۸،۳۰۱-۲۹۶،۲۹۴
ابوعیسی ۳۲	۳۶۰-۳۵۶،۳۵۰-۳۴۲،۳۳۴-۳۳۱
ابومخلد ۶۰	-۳۷۹،۳۷۶،۳۷۱،۳۷۰،۳۶۶-۳۶۴
ابومسلمه بن عبدالرحمن ۱۳	۳۹۶،۳۹۴،۳۹۲،۳۸۸،۳۸۷،۳۸۲
ابوهزیره ۴۸	۳۹۹،۳۹۸ (نیز به ابن سیرین و محمد بن
احمد ۵	سیرین رجوع شود)
ادریس ۱۲	پسر عباس ۹۰،۳۶،۳۱،۲۰،۱۳،۴ (نیز به ابن
اسحق موصلی ۳۱	عباس مراجعه شود)
اسد ۳۳،۴	پسرفضا (؟) ۸
اسید بن ابوالعیص ۵۶	پسر مصعبی ۱۶۸
اصمعی ۸	جبریل ۶
اقلیمون ۴۱	جعفر بن محمد ۵۶،۴۰
امیر المؤمنین (؟) ۵۳	خالد اصفهانی ۳۳
انوشروان ۵۳	خدیجه ۵۷
بختنصر ۵۳،۳۱،۳۰،۲۹،۲۸،۲۷	خلیل اصفهانی ۴۰-۳۷

داود ۳۱	فصل ربیع ۱۱
دانیال ۳، ۷، ۹، ۱۱، ۱۲، ۲۶، ۲۸-۲۸، ۵۳، ۶۶، ۷۶	قتیبه ۳۲
۹۰، ۹۱، ۹۳، ۹۵، ۹۶، ۱۲۲، ۱۲۹، ۱۳۵	کرمانی ۱۹، ۱۵، ۹، ۲۲، ۵۳، ۵۴، ۵۷، ۶۶، ۶۸
۱۳۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۱، ۱۷۲، ۱۷۵	۷۲، ۷۴، ۷۶، ۷۷، ۸۰، ۸۲، ۸۸، ۹۲، ۹۵، ۹۷
۱۸۸-۱۹۲، ۲۱۳، ۲۳۳، ۲۳۷	۹۸، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۱۰، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۱۹-۱۱۹
۱، ۲۵۴، ۲۶۰، ۲۶۶، ۲۸۲، ۲۸۶	۱۲۲، ۱۲۵-۱۲۴، ۱۳۶-۱۴۲، ۱۴۷، ۱۵۰-۱۵۰
۲۹۹، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۸، ۳۳۳، ۳۳۹	۱۵۲، ۱۵۵-۱۵۴، ۱۵۷، ۱۵۹، ۱۶۶-۱۷۲، ۱۷۲
۳۳۴-۳۳۹، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۷۱، ۳۷۳-۳۷۳	۱۷۴، ۱۷۶-۱۷۷، ۱۸۱-۱۸۵، ۱۸۹-۱۹۱
۳۷۵، ۳۹۴	۱۹۳، ۱۹۸-۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۴، ۲۰۶-۲۰۸
ربیع بن خثیم ۱۴	۲۱۶، ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۲، ۲۳۸
زمل الجبوی ۷	۲۴۱-۲۴۴، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۱، ۲۵۴
سرسفان ؟ (ضحاك) ۷	۲۶۳، ۲۶۵-۲۶۷، ۲۷۸، ۲۸۰، ۲۸۶
سمید بن المحیب ۸، ۳۹، ۶۲، ۱۹۲، ۲۱۸	۲۸۷، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۶-۲۹۸، ۳۰۰
۲۱۹، ۳۰۰، ۳۳۳، ۳۴۶، ۳۵۰، ۳۷۵	۳۰۷، ۳۱۰، ۳۳۳، ۳۳۲، ۳۳۶، ۳۴۲
سلمان پارسی ۵	۳۴۴-۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۴، ۳۵۶، ۳۵۷
شریک بن عبدالله ۱۰	۳۵۹، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۵-۳۷۶، ۳۷۹-۳۷۹
شعب الهندی ۳۱	۳۸۹، ۳۸۱، ۳۸۷، ۳۹۰، ۳۹۸، ۳۹۹
ضحاك ۷	کعب الاحبار ۳۱
عایشه ۴۷	کعب معاویه ۴
عبدالله بن سلام ۵	مجاهد ۶
عزیز ۴۷	محمد رسول الله ۶، ۴۷، ۵۳، ۵۴، ۶۱، ۳۵۳، ۳۸۷ (وبه)
عقبه بن عامر ۱۴	عنوان پیامبر در بسیاری از صفحات
هکرمه ۵۶	محمد بن سیرین (= پسر سیرین = ابن سیرین) ۸،
علی بن ابی طالب (امیر المؤمنین) ۲، ۳۳، ۱۴۰	۴۱، ۶۵، ۳۲۲
عمران ۵۶	محمد بن عبدالله ۹، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۴، ۲۱، ۳۳، ۴۰،
عیسی بن مریم ۶، ۳۲، ۵۶، ۳۸۸	۴۱، ۴۶، ۴۷، ۶۲، ۲۸۶، ۳۳۲، ۳۵۳
غیاث بن اسید ۵۶	محمد بن فضاله (؟) ۱۳۰
فرعون ۳، ۵۴، ۵۶، ۱۵۶	مریم ۵۶
فرعونان ۵۸	معلم کرمانی ۳۳

یزید بن عبدالله ۲۷۳	مقاتل ۶
یزید بن عبدالملک ۲۷۳	موسی ۳۸۸،۳۵۳،۵۴
یزید مهلب ۲۷۳	مهدی ۳۹،۳۸،۳۷
یعقوب ۵۸	نمرود بن کنعان ۵۴،۵۳
یوسف ۵۸، ۵۶، ۵۴، ۵۳، ۴۸، ۱۵، ۱۰، ۸، ۳، ۱	نوح ۳۸۸، ۱۲
۲۶۰، ۲۳۸، ۶۲	هرون الرشید ۱۰
	یحیی بن خالد برمکی ۲۱

توضیحات و استدراکات

- ۴/۲- در معنای عبارت اشکالی بنظر نمی آید و شاید جمله مفشوش است .
- ۱۰۹/۲- هر که خوابی دیدست بگویند (بجای بگویند) عیناً مأخوذ از نسخه است .
- ۱۱/۲- «مردی از یاران مردی» عیناً در نسخه آمده است و اگر تصورات اشتباهی در آن باشد «مردی» پس از «یاران» زائد خواهد بود .
- ۷/۷- در عبارت «نیک دیدی و نیک بینی» نیک بجای نیکی استعمال شده است .
- ۱۸/۷- لقب یا عنوانی که برای ضحاک بصورت «سرفان» در متن دیده می شود تا آنجا که تجسس و پرسش شد در جای دیگر دیده نشده است . استاد مینوی نیز ملاحظه فرموده اند .
- ۳/۸- ظاهراً «محمد بن فضاله» (ص ۱۳۰) کس دیگری نیست جزمین «پسرفضا». این نام در کتب اعلام دیده نشد و معلوم نیست که کدام یک از دو صورت صحیح است .
- ۱۵/۸ و ۱۶ و ۱۷، ۲۲- درست گشتن و گردیدن بجای درست شدن (نظر ۲۳) از استعمالات قدیم فعل گردیدن (= شدن) است . این استعمال درین کتاب متعدد دیده می شود .
- ۷/۱۴- «هیچ کس» ظاهراً مرادف و در معنای «هر کس» و «همه کس» استعمال شده است .
- ۱۱/۱۴- «دیگر روز» موردی از تقدم و تأخر را درین متن می نماید .
- ۲۱/۱۷- «دانه تاه» (کذا) ، ظاهراً یکی از این دو کلمه زائد است .
- ۱۷/ آخر - سایه (کذا) ، ظاهراً «مایه» درست می نماید .
- ۳/۱۸- بعد از «فرو آورد» اتصال عبارت قطعیت ندارد .
- ۱۵/۱۹- هفت گونه خواب را در دنبال مطلب و عبارت بیان نکرده است .
- ۱۱/۲۵- «حد مابه مایه» بصورت «حد و مایه» ظاهراً صحیح است .
- ۲۸ و ۲۹- در اسکندرنامه منثور روایت قدیم (چاپ نویسنده این کلمات، تهران، ۱۳۴۳) از اسکندر خوابی به همین مضمون نقل شده است و در دنبال آن از قول ارسطو می آید که « این بخت نصردیده بود و دانیال علیه السلام آن را تعبیر کرد و من بنده آن دفتر تعبیر با خود دارم . . . »
- ۲/۲۸ و ۲۹/۱۲ «سلافن» در لغتها دیده نشد . آیا تحریف سفالین نیست، خاصه که در اسکندرنامه می نویسد : «قدمهاش از سفال...» (ص ۴۱۱ و ۴۱۲)
- ۱/۳۴ و ۲- از چهار وقت سخن می کند، ولی سه وقت را بیان کرده است .

- ۷/۳۴- واز نام پدرش با الحاق [یازپرس] مناسب به نظرمی آید .
- ۱/۴۸- پسر سیرین دراصل بصورت «پس سیرین» (تنها همین یک مورد) است و امکان دارد که اینجا کاتب تلفظ و لهجه خود را ضبط کرده و مراد پس pos بمعنی پسر است .
- ۱۹/۴۹- اتصال مطلب بین دو وزن نسخه قطعیت ندارد .
- ۱/۵۲- درتاریخ قم (چاپ سید جلال‌الدین طهرانی ، تهران، ۱۳۱۳)، عبارتی کهنه که به اصطلاح مؤلف «به زبان عجم» است آورده شده است که در آن «یام» به کار رفته بدین شرح : «حجاج در آن نظر کرد. چون به ذکر همدان رسید یاد کرده بودند که ربیع وزرع همدان از آفتی خالی نیست : گاهی در کشت ، گاهی در مزرع، گاهی در درخت ، گاهی در میوه . و به زبان عجم ذکر کرده بودند که کشت همدان یام بکشت یام بورز است یام بدرو . . . » (ص ۱۱۱) .
- فاضلی که در «بنیاد فرهنگ ایران» بر اوراق چاپ شده کتاب نگریسته بود حدس زده است «یام» لهجه‌ای از «یاهم» نیست و سهو القلم «یانا» است .
- ۳/۵۵- عبارت چنین باید خوانده شود : «بدان که هیچ [چیز] بدی خواب باز ندارد .»
- ۶/۵۸- متن مطابق نسخه است ، ولی «ساکن گرد» مناسب مقام است .
- ۱۸/۶۱- در «الستین الجامع للطوائف البساتین» تألیف احمد بن محمد بن زید طوسی (به اهتمام محمدروشن، تهران ، ۱۳۴۵) اسامی یازده ستاره‌ای که یوسف علیه السلام به خواب دید چنین آمده است : «نام آن یازده ستاره کی یوسف علیه السلام به خواب دید کی ماه و آفتاب او را سجود کردند : یکی حربا بود ، دوم طارق ، سیم ذیال ، چهارم ذوالکفتین ، پنجم قابین ، ششم ثاب ، هفتم عوان ، ششم مصبح ، نهم فیلق ، دهم حروح ، یازدهم فرج .» (ص ۶۸)
- ۱۰/۶۵- متن مطابق نسخه است ، ولی «خود خواهد کردن» مناسب ترست .
- ۶/آخر- ظاهراً پس از «را» [به] باید الحاق کرد .
- ۵/۸۰- آقای دکتر عباس زریاب خونی حدس خوبی می‌زنند که عنوان «الادب» از موارد سهو مسلم کاتب و بجای «الاب» است و در سطر بعد نیز «دری» را بالتبع «پدری» باید خواند و اصلاح کرد .
- ۱۴/۱۰۰- کذا در نسخه ، ولی قطع دارم که «پالان» را کاتب به اشتباه «بالا» نوشته .
- ۵/۱۱۵- «کاه وجو» مأخوذ از نسخه است ، ولی «کاه جو» صحیح می‌نماید .
- ۷/۱۱۷- ظاهراً در نسخه [که] پس از «رسیده بود» افتاده است .
- ۵/۱۲۹- «نه خواب» در نسخه است ، ولی «نه خوب» صحیح می‌نماید .
- ۲۳/۱۳۰- درباره محمد بن فضاله به توضیح مربوط به صفحه ۸ مراجعه شود .
- ۱۶۰/آخر- «نیزه کن» مثل «شمشیر کن» و استعمالات دیگر که در ماده «کن» در فهرست عام نقل شده جایزست .

۱/۱۷۷- «وچون آب دورست» مأخوذ از نسخه است ولی ظاهراً «وچون آب دروست» صحیح تواند بود.

۱۲/۱۹۷- نظیر این ترکیب در مورد مرغی که درختها را سوراخ می‌کند (ظ: دارکوب) بصورت «درخت سنبه» در برهان قاطع و لغات دیگر هست.

ص ۶/۳۴۱- کذا در اصل «کوره» دو هرسه مورد، «کوره» در برهان قاطع لغت فارسی شمرده شده و بمعنی نوعی ظرف آمده است. دکتر معین در حاشیه آن را احتمالاً مصحف «کوزه» دانسته است.

اصلاح افلاط

- ۱/۷- آتینتی/آتینتی
 ۲/ ۱۴- سه روز/سه روز .
 ۶/ ۱۷ سویه/سواه (حاشیه ۷: + اصل: سویه)
 ۱۱/۴- خواب/جواب
 ۱۴/۸- خیشم/خشم (دیده شود)
 ۱۶/۶- خالی/حالی
 ۱۷/۴- ۹b/۱۰b
 ۱۷/۱۴- اصول/اصول [که]
 ۱۹/۷- خداوند کتاب/خداوند کتاب [کتاب]
 ۲۱/۱۷- کن/کن [a ۱۳]
 ۲۳/۱۶- ضمه روی ثقت زائدت
 ۲۶/۱۱- روز/رود
 ۳۲/۱- ابن/ابو
 ۳۳/۶- [به] / [من] کتاب دانیال بر همین کتاب دانیال .
 ۴۴/۷- وهفت ۲/ وهفت هفت
 ۴۱/۱۶- پیشتر/بیشتر
 ۴۶/۱۱- می/من
 ۴۷/۱۲- گویند/گویند
 ۴۹/۱۷ و ۵۶/۸ و ۷۶/۱۸- «که» مکرر تحریر شده است .
 ۵۷/۸- بنگرد/ننگرد
 ۵۷/۱۳- پیغامبر/پیغامبر را
 ۵۷/۱۷- ورسوله/رسوله
 ۶۱/۸- ۱۰- امنوا . . . وراه/آمنوا . . . وراه
 ۷۳/۱۰- ۴۱ a/۴۱ b
 ۷۳/۱۸- «بود» مکرر تحریر شده است .
 ۷۷/آخر- اندامهای/اندامهای
 ۸۱/۱۲- مگراز/مگراز بهر
 ۸۳/۵- بیاید/بباید
 ۸۶/۱۳- پست/پشت
 ۱۰۲/۱۷- چرگنی/چرکنی
 ۱۲۹/آخر- رقم ۳ و حاشیه مربوط به آن زائدت
 ۱۴۲/۸- درست/درست و
 ۱۵۵/۶- حداة/حداة
 ۱۷۰/آخر- قلاچو/قلاچور
 ۱۷۷/آخر- ناپای داود/ناپای دار
 ۲۰۴/آخر- الروم/۳۰/الروم ۴۶
 ۲۰۹/۲۲- بودن/بدون
 ۳۰۰/۱۷- بالانی/پالانی
 ۳۰۴/۱۵- فسطاط/فسطاط ۲

